

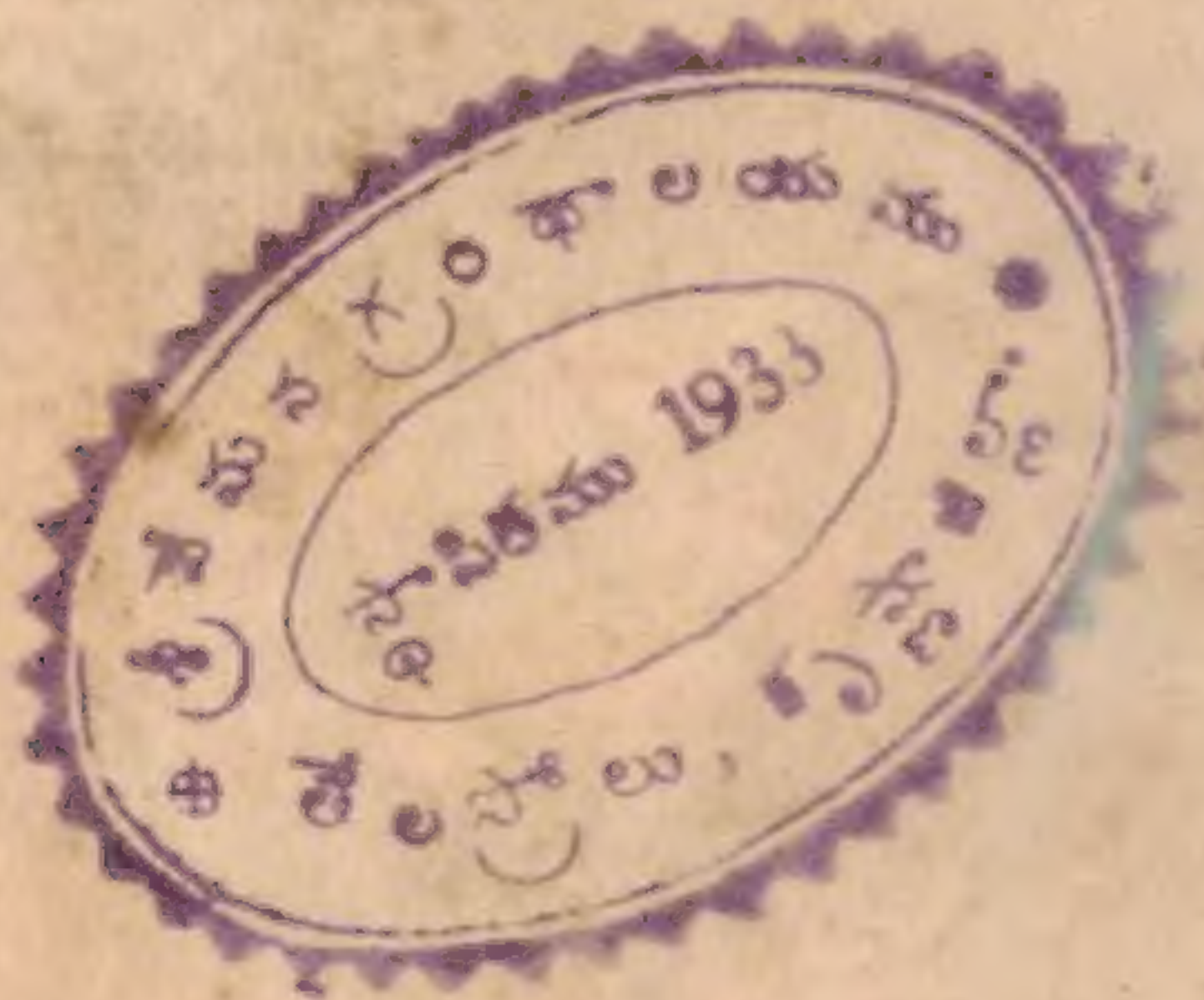
బార్దోలి విజయము.

అశామ

శ్రీమద్రామాయణము
దీక్షాపాత్ర
లిఖితము

గ్రంథకర్త:

మహదేవ దేశాయి.

అనువాదకుడు:

ముదిగంటి జగ్గన్న శాస్త్రి,

తణుకు.

ఇతరులకు వెల 1-0-0]

[చందాదారులకు వెల 0-12-0

II

సర్వస్వామ్యములు
సంపాదకునివి.

మొదటి కూర్పు.
నవంబరు, 1931.

కాకినాడముద్రాక్షరశాల, కాకినాడ.

విజయభార్గోలీయొక్క వీరచరిత్ర భారతదేశ న్వాతం
త్ర్యచరిత్రలో సువర్ణాక్షరములతో లిఖింపబడు ననుట కెట్టి
సందియమును లేదు. భారతరైతు యెంత కృంగియున్నను,
యెంత నిర్వీర్యముగావింపబడినను, యెంత యజ్ఞనాంధకార
ములో త్రోయబడినను, యెంతదారిద్ర్యము ననుభవించుచు
న్నను, యెంత సస్థత్వ మతని నావహించినను సత్యాగ్రహ
నల మతనితో నింకను నశించ లేదనియు సమయము వచ్చి
నప్పు డీయంతర్హితశక్తి ప్రదర్శింపబడుననియు భార్గోలీరై
తులు ప్రపంచమునకు వెల్లడిచేసిరి. అట్టి వీరులచరిత్ర నాంధ్ర
రైతు లోకమున కెరింగింపవలెనను కుతూహలముతో
శ్రీయుత మహాదేవదేశాయిగారిచే రచింపబడిన యీగ్రంథ
మును తెనిగించితిని. ఇందులోని తప్పులను మాపాఠకులు
మన్నింతురు గాక యని వేడుకొనుచున్నాను.

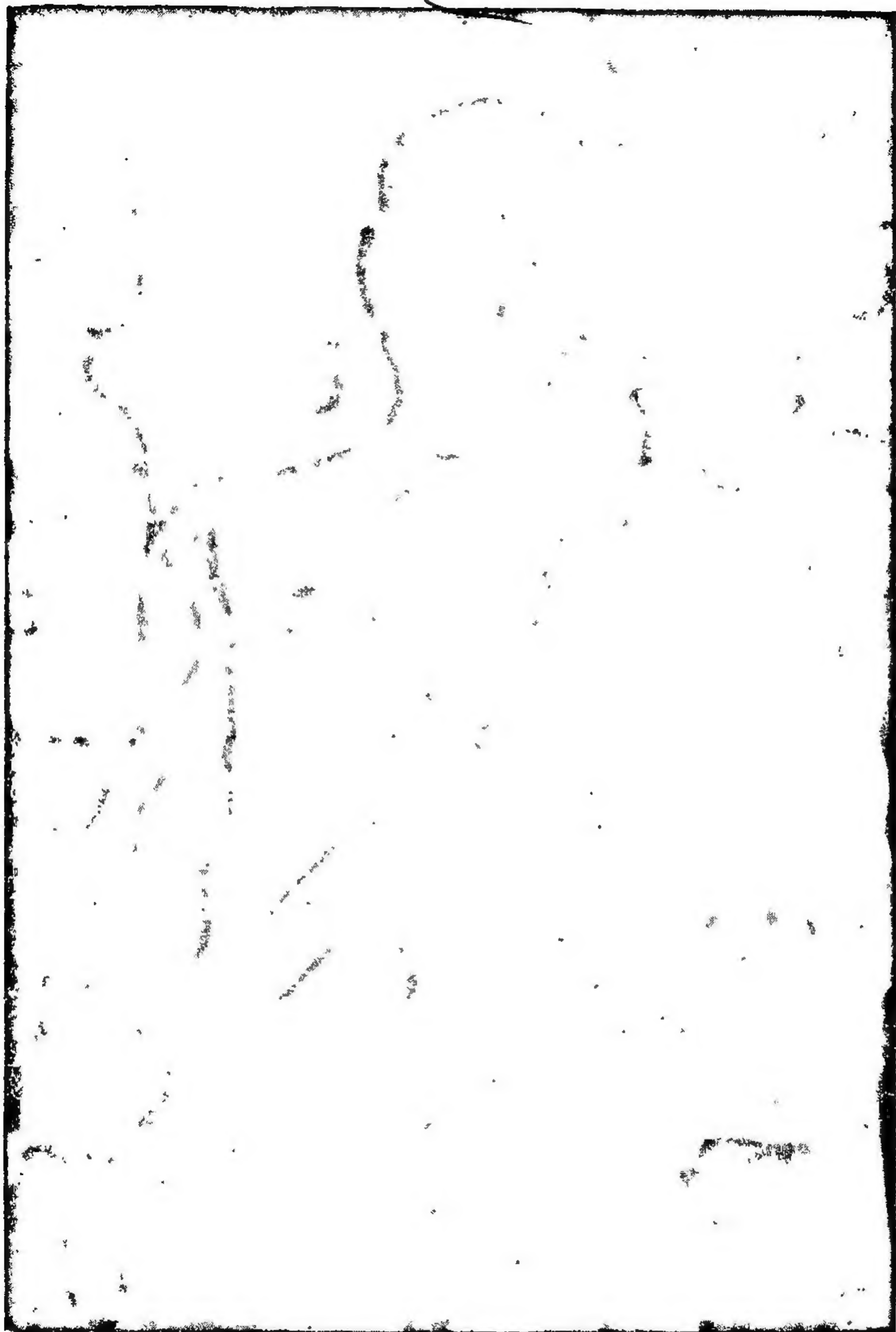
ముదిగంటి జగ్గన్నశాస్త్రి.

IV

17

VI

సర్వోదయ వల్లభా య పటేలు.

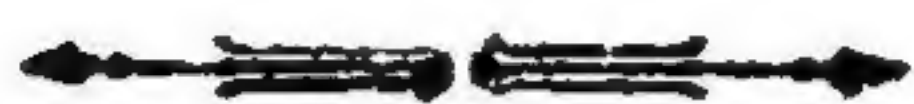
— పాపనాశకంశాచలంబు —

— చీలశాసనము —

బార్లోలీ విజయము.

మొదటి యధ్యాయము.

“బార్లోలీ—అందలిప్రజలు.”

“బార్లోలీ హఠాత్తుగా ‘చారిత్రకస్థానము’ నలంకరించెను; అది తనస్థితిని బొత్తిగా గ్రహించుట లేదు.”

పయోనీరుప్రతిక.

బార్లోలీ (వాలక్స్‌తోకలసి) 222 చతురపు మైళ్ల వైశాల్యమును, 137 గ్రామములును కలిగి సూరతుజిల్లాలో మిక్కిలి తూర్పుగానున్న తాలూకా యొందున్నది. దీని కుత్తరసరినూర్లు తఱతీనది; ఈనది వెనుక సూరతుజిల్లాలోని మాండ్యే తాలూకా కలను. దీనితూర్పుపశ్చిమదిశలయందు బరోడాసంస్థానమును దక్షిణమున కొంత బరోడాసంస్థానమును కొంత సూరతుజిల్లాలోని జలాల్పూరుతాలూకాయును కలవు. తాలూకాసరినూర్లుగా చాలవరకు బరోడాసంస్థానమే యున్నది. దీనిప్రాముఖ్యత సత్యాగ్రహచరిత్ర చదివినకొలది చదువరులకే తెలియగలదు. తఱతీకంటె చిన్ననదులు రెండు మూడు తాలూకాను ఛేదించుకొని యరేబియాస

ముద్రములో కలియుచున్నవి. వీటిలో దేనికిగాని వంతెనలు లేవు. నడివర్షాకాలములో వీటిని దాటశక్యముకాదు. తాలూకాయొక్క పశ్చిమభాగముననున్న భూమి సారవంతమైన నల్లనేల; ఇచ్చట నన్నిపంటలును (ముఖ్యముగా పత్తి, ధాన్యము, జొన్న) పండును. తూర్పుదిశనున్న గ్రామములు గుట్టలతోను, అడవులతోను నిండిన పేదభూములు. వీటికి నీటిసదుపాయములు లేవు; శీతోష్ణస్థితి చాలయధావ్సన్నముగానుండును.

తాలూకాలోనున్న 87000 మంది ప్రజలలో చాలమంది వ్యవసాయదారులే. అచ్చటనున్న ప్రజలలోని కాన్బీలు, అనల్లాలు (బ్రాహ్మణులలో నొకజాతి) బనియాలు (వైశ్యులు) కాలీపరాజు (నల్లనివారు) అను ప్రధానజాతులయొక్క సరియైన జనాభాలెక్కలు తాలూకాలోని గతసెంటిల్ మెంటులెక్కలలో తెలుపబడలేదు. కాని యుజ్జాయింపున సగముమంది కాలీపరాజులు అనగా నల్లనివారు; ఇందులో 11000 కేవలము కాలీపరాజులున్నా 30 లేక 40 వేలు దూబ్లాతరగతివారును కలరు; పలచపలచగా కొంతమంది పారశీకులును, క్వచిత్తుగా మహమ్మదీయులును గలరు. మొదటి రెండుజాతులవారును భూమికలవారు, వ్యవసాయదారులు నై యున్నారు. బనియాలందరును ఋణదాతలు; వారు వ్యవసాయదారులు కారు. కాలీపరాజులు లేక

నల్లనివారందరును (ఛోదా), ధూదియా, గామిట్, దూబ్లా మొదలగువారందరును) తాలూకాలోనున్న వ్యవసాయపు పని చేయునట్టికూలివాండు. దూబ్లాలు అనువా రొక పత్తేకతెగ యనవచ్చును. వారికృషి మొంతమాత్రము నైచ్చికముకాదు. వీరి పెండ్లిండ్లువగైరాలు యజమానులే చేయుచు వీరిని ఋణగ్రస్తులచేసి తమకు బానిసలనుగా చేసికొందురు. మహమ్మదీయులలో కొందఱు చిల్లరవర్తకులున్నను చాలమంది వ్యవసాయదారులు. తాలూకాలో కొద్దిపాఠశాలకకుటుంబములు కలవు. వీరు గొప్పభూస్వాములు, సారాదుకాణదారులు నై యున్నారు.

బాగ్డోలీతాలూకాలోనున్న సామాన్యమైన గ్రామము ఖేడాజిల్లాలోనున్న గ్రామముకంటె చాల చిన్నది. కొన్ని గ్రామములలో 25 లేక 10 యిండ్లకంటెకూడ నెక్కువ యిండ్లు లేవు. తాలూకాలో ఉచ్చుచుదిశచున్న గ్రామములలో జనాభా కొంతదట్టముగా నున్నచు ఖేడాజిల్లాలోని గ్రామములలోనున్నంతజనసమృద్ధి మిచ్చట కానరాదు. 'అగ్ర' జాతులవారికి పెంతుకొల్లు, వీధిగుమ్మము, దొంగుమ్మము, విశాలమైన మాచరణలు కలవు; కాని ప్రజలు తమపనువులను కూడ తమయిండ్లలోనే కట్టివేసికొనుచుండును.

ఈచిహ్నములు తాలూకాలోని విశేషమును దేర్చి చూపవు; కాని భారతదేశచరిత్రలో బాగ్డోలీ కనస్య గ్రామము

నొసంగివలక్షణములను మనము సూక్ష్మముగా పరిశీలింప వలసియున్నది.

దక్షిణాఫ్రికాలో గాంధీమహాత్మునితో పనిచేసిన సత్యాగ్రహులలో చాలమంది బాగ్డోలీవారే! వీ రాచరిత్రాత్మకమైన సమరములో తమ ధైర్యసైర్యములను, పట్టుదలను రుజువుచేసియే యుండిరి. వీరిలో కాన్బీలు, అనన్లూలు, ముసల్మానులు కలరు. వీరు దక్షిణాఫ్రికాకు ద్రవ్యార్జనకు పోయి యచ్చట గొప్పవలసను స్థాపించుకొనిరి. బాగ్డోలీలో నిట్టి సత్యాగ్రహులు టుండబట్టియే గాంధీమహాత్ముడు 1921—1922 లలో సమిష్టిశాసనోల్లంఘనమును ప్రారంభించుటకు బాగ్డోలీయే తగిన ప్రదేశమని నిర్ణయించెను. కొన్ని కారణములచే నాయుద్దేశ్య మపుడు విరమింపబడెను. ఆ కారణములు మన కప్రస్తుతమైనను చరిత్రలో నొక మహోద్యమము నారంభించుటకు ప్రధానస్థానము నలంకరించెననుకీర్తిమాత్ర మిట్లే యుండెను. సమరమును హఠాత్తుగా నాపివేయుటవలన ప్రజలలో కొంతమాంద్యము ప్రవేశించినను యుద్యమయంత రార్థమును వారు మరచిపోలేదు. తాలూకాలోనున్న గ్రామపెత్తందారు లందరును (చాలమంది కాన్బీజాతివారు) తమ యుద్యోగములకు రాజీనామాల నిచ్చి వాటిని సమయము వచ్చినప్పు డధికారులకు పంపవలసినదని గాంధీమహాత్మునకు సమర్పించిరి. చాలగ్రామములలో జాతీయపాఠశాలలు

కలవు. ఇతరచోట్లకంటె నీతాలూకాలో ఖద్దరు విశేషముగా వాడుకలోనున్నది. కాలీపరాజజాతివారిలో నొకనూతన సంస్కార మావిర్భవించెను. వారిలో చాలమంది కల్లు, సారా, మొదలగు నిషాపదార్థములను త్రాగమని ప్రమాణములను తీసికొనిరి. మహాత్ముని నిర్బంధానంతరము 1922 లో శ్రీయుత వల్లభాయీపటేలునాయకత్వముక్రింద గుజరాతులోనున్న ప్రచారకులందరును బార్డోలీతాలూకాలో స్థిరవాస మేర్పరచుకొని నిర్మాణకార్యక్రమమును పూర్తిచేసి గాంధీమహాత్ముడు సమిష్టిశాసనోల్లంఘనమును ప్రారంభించుట కగ్రస్థానము నొసంగినతాలూకా సార్వకనామమును బడయునట్లు చేసిరి. తాలూకాలో నలుదిశలను నాలుగు కేంద్రకార్యస్థానములు స్థాపింపబడెను. ఇచ్చట ప్రజలతో నైక్యమై పనిచేయుట కారితేరిన కొందరు సేవకులు స్థిరపీఠముల నేర్పరచుకొనిరి. బార్డోలీ, సార్భాక్, వారిడ్, వాంకనర్ మొదలగు నీనాలుగు కేంద్రములు 1928 లో జరిగిన సత్యాగ్రహములో నగ్రస్థానముల నలంకరించెను. ఈతాలూకాకు బార్డోలీ ముఖ్యపట్టణమైనట్లే వీరి నిర్మాణకలాపమునకును నిదియే శిరస్థానము నలంకరించెను; ఇచ్చట కాలీపరాజయువకులకును, బాలురకును ప్రత్యేకవడుకుపాఠశాల, నేతపాఠశాల, వడ్రపుపాఠశాల స్థాపింపబడెను. ఈకాలీపరాజజాతినే నేను మరియొకప్రదేశములో రానిపరాజాజాతి

యని వర్ణించియుంటిని. దీనికొక చరిత్రకలదు. కాలీపరాజు అనగా నల్లనివారు; లేక వెనుకబడియున్నజాతి అని యర్థము. కాని 1926 వ సంవత్సరములో మహాత్మునియాధిపత్యమున నొక గొప్పసభ చేసి యీజాతివారందరును నీచనామమైన 'కాలీపరాజు' అను దానిని తిరస్కరించి తమయధార్థనామమైన రానిపరాజు అనగా అటవీనివాసులు అను సార్థకనామమునే ధరింపవలయునని తీర్మానించుకొనిరి. ఈప్రజలలో నిర్మాణకార్యక్రమ మభివృద్ధి యొనకొలది ప్రతిసంవత్సరము మహాసభలను జరుపుకొనుచున్నారు; ఆదర్శప్రాయములగు ఖద్దరుప్రదర్శనములను జరుపుచున్నారు. ఈజాతికొరకే తను సర్వస్వమును, యావత్కాలమును సమర్పించినచునీలాల్ మెహతాదంపతులు వందనీయులు. వీరికృషి ఫలించినది. ఈతాలూకాలో నదృష్టవంతులైన యితరజాతులకంటె నే డీజాతిలోనే యెక్కువమంది పనిత్రజీవితములను గడుపుచున్నారు. అనేకకుటుంబములు తమనూలు తామే వడకుకొందురు. తమబట్టలను తామే నేసికొందురు. నారు త్రాగుడును విసర్జించి తమజాతి కిత్తులపై వైతిఃమైన గొప్పపలుకుబడిని సంపాదించిరి. ఈజాతివారికొరకు లక్ష్మీదాసు పురుషోత్తం, యుగత్రాందేవులవల్ల స్థాపింపబడినప్రాథమికచాలమంది ప్రజాసేవకులను సృష్టించెను. వీరందరును దీర్ఘనిద్రలోనున్నగ్రామములకు బోయి ప్రజలలో నిద్రాణమై యున్నశక్తులను మేల్కొలిపిరి.

సార్భాను, వారడ్ కేంద్రములు ప్రచారకు లనుకొ
న్నంతపనిచేయజాలకపోయినను తమకృషినిమాత్రము యు
ద్యమముకు తగినట్టిపట్టుదలతో సాగించెను. వారడ్ లో
నున్న జాతీయపాఠశాలాయాజమాన్యమును వహించిన జ
హ్వార్భాయిపటేలు తనపాఠశాలాకార్యక్రమము సంతను జ
రుపుకొనుచు సంవత్సరములో పదిలక్షలయిరువదివేలగజము
లనూలు వడకెను. బార్డోలీతాలూకాలోనున్న యనేకగ్రా
మములలో తీవ్రమైనపరిశోధనలను జరిపినమీదట జయకరు
గారు తయారుచేసిన సెటిల్ మెంటులెక్కల నన్నిటిని ఖండిం
చుచు 1926 వ సంవత్సరములో వ్యాసములను వ్రాసిన నర
హరిపరిక్ గారు సార్భాను ఆశ్రమయాజమాన్యమును చాల
కాలమునుండి నహించుచుండెను. అత డొకసారి తనసరి
హస్త్వంలోనున్న యొకగ్రామములోనిప్రజలు తమవద్ద న్యచ
సాయపుపనులుచేయుదూర్లజాతివారియెడల నతికూరము
గా సంచరించి దానికి క్షమార్పణ కోరకపోవుటచే వారము
రోజు లుపవాసము చేసెను.

గాంధీమహాత్ముని నిర్బంధించినకాలములోను, అ
నిని విడిచిపెట్టినతరువాతనుకూడ జరిగినపని యీవిధముగా
గ్రామవాసులకును ప్రచారకులకును నభేద్యమైన యొక స
త్యమును చేకూర్చుటచే ప్రజలు తమకెప్పు డెట్టికష్టమును
వచ్చినను ప్రచారకులసహాయమును పొందెడివారు.

ఇంతేకాకుండ యభ్యుదయమును చేకూర్చు నెట్టియు
ద్యమముకైన నర్హులనొనర్చు కొన్నిసహజలక్షణము లీప్రజల
లో కలవని వేరుగ చెప్పనక్కరలేదు. బాగ్దోలీలోనున్న కా
నీబీలు రానిపరాజులవలె సంస్కారములకు తీపినీటికి చేపలవలె
యెదురెక్కుజాతులు మరేతాలూకాలోను కాన్పించవు.
కానీబీజాతిలోని వ్యవసాయదారుని పరిశ్రమ, నిపుణత, పొ
దుపు సుప్రసిద్ధములు; నిరాడంబరులు, సత్యప్రియులు నగు
రానిపరాజు ప్రజలతోను, ప్రజలకొరకును పనిచేయగలుగు
ట ఆనందదాయకమనియు, మహాభాగ్యమనియు వేరుగచె
ప్పనక్కరలేదు. కానీబీజాతిస్త్రీలు తమపురుషులతోపాటు
పొలములలో పనిచేయుచు వారికష్టములలోను పనిపాటుల
లోను యథార్థమైనభాగస్వాము లగుచున్నారు. కలకలా
లాడు నిర్మలమైనవారివదనకమలములలో నొకవిధమగు
సహజపవిత్రత పొడగట్టును. ఈజాతియంతయు కొంతమూ
ఢవిశ్వాసమున్నను సహజముగా భగవద్భయముకలనారు;
వీరు చేసినశపథములందు, యిచ్చిన బాసలందు పవిత్రతను
పాటించుచుందురు. వీరి కులకట్టుబాటులాధునికనాగరికత
యొక్క దండయాత్రలన్నింటిని తరించెను; నేడు గుజరాతు
లోనున్న జాతులన్నింటిలో నిదియే చక్కనికట్టుబాట్లు గల
జాతియని చెప్పవలెను. ఇక రానిపరాజుజాతివంటి నిరప
రాధమైనజాతిని, మోసమునెరుగనిజాతిని వేలెత్తిచూపనే
లేము. దీనిఫలితముగా నీరెండుజాతులును వీరితోపాటు గుజ

రాతులో వీరి సహచరభాగ్య మబ్బిన యితరజాతులును. కూడ నతిశాంతస్వభావులు, చట్టిబస్థులు. బాగ్దోలీలో కోర్టులకు పోవు పేచీలు చాలతక్కువ; నేరములు మచ్చుకైనను దొరకవేము ! సత్యాగ్రహమున కిట్టి బాగ్దోలీతాలూకాకే యర్హతకలదనుటలో నాశ్చర్య మేమున్నది ?

“ధర్మయుద్ధములో భగవంతుడే రంగములకు పన్నుచుండును; అతడే యుద్ధములను నడుపుచుండును.” అని మహాత్ముడు తన దక్షిణాఫ్రికాసత్యాగ్రహచరిత్రలో చెప్పియున్నాడు. “దాచుకొనవలసిన రహస్యము లేనియు లేనట్టియు, మోసము, అసత్యములకు తా వెతమాత్రమును లేనట్టియు ధర్మయుద్ధము దానంతటదియే సంధించును; మతప్రసక్తికల మానవు డెప్పుడును దీనికి సంసిద్ధుడయియే యుండును. ధర్మయుద్ధ మెప్పుడును భగవంతుని పేరనే జరుగవలెను; కనుక సత్యాగ్రహి కేవల మసహాయుడై యున్నట్లు భావించునపుడును, అతనిచుట్టును, దారి తెచ్చు లేని మహాంధకార మేర్పడినపుడును మాత్రమే భగవంతు డతనిశరణుకు వచ్చును. తన కాలిక్రిందనున్న ధూళికంటెకూడ తా నధముడని భావించునపుడే భగవంతుడు సహాయముచేయును. దుర్బలులకును అసహాయులకును మాత్రమే భగవంతుని సహాయము ప్రసాదింపబడును. ” బాగ్దోలీరైతుయొక్క దుర్బలత్వమే లేక సాధుస్వభావమే ప్రపంచములో నతినిరంకుశప్రభుత్వముతో సత్యాగ్రహమును సల్పుట కతనికి తగినయర్హత నొసంగెను.

బాగ్దోలీ విజయము.

రెండవ యధ్యాయము.

“రక్తమునుపీల్చు విధానము.”

“భారతదేశమును పాలించుపాలకుల ప్రధానలక్ష్యము ప్రజలస్థితిగతుల నభివృద్ధిచేయుటకాదు; ప్రభుత్వాదాయమును చేకూర్చునదీనదములను పెంపొందించుటే వారి లక్ష్యము.”

కైర్ హక్కి.

బాగ్దోలీ సత్యాగ్రహకారణమును వణ్ణించుటకు పూర్వ మచ్ఛటిభూమిశిస్తును విధించు సమస్యనుగురించిన కొన్ని ముఖ్యాంశములను చర్చించుట త్యవసరము. నేను భూమికొలతలు, సెటిల్ మెంటులు మొదలగు పురాణగాధలతో చదువరులను వేధింపను; భూమిశిస్తుయొక్క స్వభావస్వరూపము లెట్టివో యను తర్కముతోను మిమ్ము బాధించను. కాని యీచరిత్రను చదువువారు తెలిసికొనవలసినకొన్ని సత్యములను క్లుప్తపరచుటతో తృప్తిపడెదను.

భూమిమీద చెల్లుచున్న ఆదాయము “పన్నా” లేక “అద్దెయా” అను రాద్ధాంతసిద్ధాంతములను గొప్పగొప్పప్రభు

తోవోద్యోగులుకూడ నొకప్పుడు నిష్పక్షపాతబుద్ధితో తర్కించు చుండెడివారు. భూమియంతయు ప్రభుత్వమువారిదే యనియు, భూమిమీద చెల్లుచున్న ఆదాయము పన్నుకాక అద్దెయనియు వాదించువాదము 1856 లో తూర్పు యిండియా కంపెనీ డైరెక్టర్లు చేసిన ప్రకటనలకును, 1880 లో లిట్టను ప్రభుత్వమువారు చేసిన ప్రకటనలకును విరుద్ధమనియిదివరలోనే యొకప్పుడంగీకరింపబడెను. విశేషానుభవముకల బేడ౯పవెల్ తన “భూమి పద్ధతులు” అను పుస్తకములో నీక్రిందివిధముగా స్పష్టికరించి యున్నాడు. “భూమిమీదవచ్చు రాబడి అద్దెగా భావింపబడ నేరదు. చట్టముప్రకారము భూమికలవానిని భూస్వామి లేక భూమికధిపతి యని పిలువక “భూమిని ఆక్రమించినవాడు” అని పిలుచునట్టి రైతువారీ భూములసందర్భము లోకూడ దీనిని అద్దెగా భావింపరాదు... భూమిమీదచెల్లు రాబడిని యొకను వర్ణింపవలెనన్నచో నే నీయధ్యాయమును “వ్యవసాయపురాబడిమీదపన్ను” అనియే భావించెదను. కాని యీగ్రంథకర్తయే యీచర్చయంతయు నిరుపయోగమని వాదించుచున్నాడు. ఇది యప్రధానమైనచర్చ యగుటచే నిరుపయోగముగా కాన్పించుటలేదు; ప్రభుత్వమువారు దీని లోనున్న యంతర్భావములను నాశనము చేయుటచేతనే యీ చర్చ నిరుపయోగము గావింపబడెను. లేనిచో నిది చాల ముఖ్యమైన విషయమే యగును. భూమిమీద వచ్చురాబడి

పన్నుకాక మరేమియు కాదని ప్రభుత్వమువా రంగీకరించే యెడల ననేకముఖ్యసమస్యలు విడిపోకలవు. ప్రభుత్వము వారింతవరకును భూమికి తామే అధిపతులమని చాటుచున్నారు. బొంబాయి ప్రభుత్వమువారి యార్థిక సభ్యుడు 1924 మార్చిలో నీక్రిందివిధముగా ప్రకటించెను. “భూమి ప్రభుత్వమువారిది కాదనియు, దీనిని కలిగియుండుట ప్రభుత్వమున కొక గొప్పనిధికాదనియు నెవ్వరును చెప్పజాలరు; దీనివలన వచ్చు రాబడిచేతనే ప్రభుత్వము జరుగుచున్నది.” విషప్రాయమైన యీసిద్ధాంతమునుండియే ప్రస్తుత మమలులోనున్న రెవీన్యూపద్ధతిలోని దోషములన్నియు సంక్రమించుచున్నవి.. ప్రభుత్వమువారు దీనివలన తమకు కావలసినంత పిండుకొన వచ్చును; ఏకొద్దిరూపాయిల బకాయికిగానో వేలకొలది ఖరీదుచేయుభూమిని ప్రభుత్వవశము చేసికొనవచ్చును; రెవీన్యూఉద్యోగి యెంతపన్ను విధించినను దానిని ప్రశ్నించుట కేకోర్టుకును అధికారములేదు; ప్రభుత్వమువారి నిర్ణయముల నేశాసనసభయును కదపచాలదు. ఏలననగా భూమియంతయు ప్రభుత్వమువారిది. దానికి వారే అధిపతులు.. రక్షణపొందుటకు రైతుకెట్టి హక్కునులేదు ! పాఠకుడు గుర్తించవలసినమరియొకముఖ్యవిషయ మేమనగా శాశ్వత సెటిల్ మెంటు యేర్పడనియన్నిరాష్ట్రములలోను భూమిపన్ను అపరిమితముగా హెచ్చిపోయెను. 1860 ప్రాంతము

అలో శాశ్వత సెటిల్ మెంటు విషయమై తీవ్రమైన చర్చలు జరుపబడెను. క్యానింగు, లారెన్సు మొదలగు రాజప్రతినిధులు శాశ్వత సెటిల్ మెంటుపద్ధతియే ప్రభుత్వమునకును ప్రజలకునుగూడ ప్రయోజనకారిగా నుండునని భావించిరి. కాని మర్యాదహీనమైన కొన్ని కుతంత్రములవలన యీసూచన యాచరణకు తేబడలేదు. కాగితమునుమాత్రమే యలంకరించిన యీసూచనను తరువాత వచ్చిన ప్రభుత్వము తల్లకిందులు చేసెను. దీనిఫలితముగా భూమిపన్ను యెప్పటికప్పుడు హెచ్చింపబడుచు వచ్చెను. ఈనష్టము బొంబాయి రాజధానిలోవలె మరేరాజధానికిని తగులలేదు. అందులోను గుజరాతులో తగిలినంతనష్టము రాజధానిలో మరెచ్చటను తగులలేదు. గుజరాతుజిల్లాలలో ముఖ్యముగా సూరతుజిల్లాలో (బార్దోలీతాలూకా యిందులోనిదే) విధింపబడిన హెచ్చుభూమిపన్ను, మనిషికి యకరముకు పడినదారుణ భారమును గమనార్హములు. రావుబహదరు జోషిగారు బొంబాయిభూమిపన్ను సమస్యను గురించి సంశయరహితముగా సుస్పష్టముగా వ్రాయుచు 1900-1901 లో బొంబాయిరాజధానిలో ప్రజలమీద పడినపన్నులభారము తదితరరాజధానులలో పడినదానికంటె చాల హెచ్చుగానున్నదనియు (తలకు రు 2-0-0) వ్యవసాయములోనున్న భూమిమీదపడినభారము గుజరాతుజిల్లాలలో నన్నింటికంటె

నెక్కువయనియు (యకరముకు రు 4-0-0) గుజరాతులో సూరతుజిల్లాలో మరింత యధికమనియు (యకరముకు రు 5-9-0) చూపెను. బార్గోలీకి సంబంధించినంతవరకు భూమిరాబడి యేవిధముగా హెచ్చినదియు సీక్రిండి యంకెలవలన తెలియగలదు.

1864-65	...	...	3,18,162
1866-67	...	...	4,00,939
1894-95	...	...	4,30,263
1897-98	...	...	4,58,317
1923-24	...	...	5,14,762

ఇప్పుడు దీనిమీద నూటికి యిరువది రూపాయలచొప్పున హెచ్చుపన్ను విధింపవలెనని సూచింపబడెను.

ఏసెటిల్ మెంటుఉద్యోగిగాని తను సర్వేచేసినకాలములో ఎచుకటి సర్వేకాలమునాటికంటె యకరము కేమాత్రమైనను పంట హెచ్చినదని వాదించి యుండలేదు. ప్రిజలు భూమియొక్క నిజసారము నానాటికి వివరీతముగా తగ్గిపోవుచున్నదని తీవ్రముగా వాదించి యుండిరి. కాని యొకప్పుడు అమెరికాయుద్ధముతరువాత హెచ్చినధరలు భూమి ఆదాయమును హెచ్చించుటకు సాకుగా చూపబడెను; మరి యొకప్పుడు తాలూకాయొక్క సామాన్యవైశ్వర్యమే పన్ను హెచ్చించుటకు తగినకారణమనిరి; తుది సెటిల్ మెంటు

కాలములో నొకవంక సెటిల్ మెంటుకమిషనరు “వారిత
మూలకముగానున్న లెక్కలవలన 1896 లో తాలూకామీ
ద హద్దుమీరినపన్ను విధింపబడెను లేదా పన్నువిధించు
టకు చివర మితియైన నికరాదాయములోని యర్థభాగము
వరకు విధింపబడెనని రుజువగుచున్నది” అని వ్రాయుచున్న
ను సామాన్యయైశ్వర్యము, ధరవర లమితముగా పెరిగిపో
వుట, మత్తాలు హెచ్చుగానుండుట హెచ్చుపన్ను విధించు
టకు కారణమనిరి. పాఠకుడు గ్రహించవలసిన మూడవ
విషయ మేమనగా యీవిధముగా నిరంకుశముగా పన్నువి
ధించుపద్ధతినుండి రైతును రక్షించుతరుణోపాయ మేమియు
ను లేదు. కోర్టువా రతనిని రక్షింపజాలరు. హెచ్చుపన్ను
విధింపబడినదని షాకోర్టులో 1873 లో నొకరు దావా తీసి
కొని రాగా కోర్టువారు సెటిల్ మెంటుఉద్యోగియొక్క నిర్ణ
యమును తోసివేసి దావాతెచ్చినరైతుకు సుముఖముగా
తీర్పుచెప్పిరి. వెంటనే యీ తీర్పుమీద ప్రభుత్వములో గొ
ప్పకల్లోలము సంభవించెను. బొంబాయిభూమిఆదాయ
పు అధికారచట్టముని యొకచట్టము సృష్టింపబడెను. దీనిప్ర
కారము పన్ను విధించుసందర్భములలో మామూలుకో
ల కధికార మేమియు లేదనిరి. కనుక సెటిల్ మెంటుఉద్యో
గి వేయుదారుణపన్నునుగురించి రైతు యే స్వతంత్రీన్యా
యాధికారులతోను నోరెత్తి చెప్పుకొనుటకు వీలులేకుండ

చేసిరి. శాసనసభగాని, యిండియాప్రభుత్వముగాని యేమియు చేయజాలవు. “భూమిఆదాయపద్ధతియొక్క పరిపాలనకు చెందినంతవరకు సంస్కరణములు విషప్రాయములయ్యెను. చట్టముప్రకారము న్యాయస్థానద్వారములనుండి రైతును పారద్రోలిరి. ఇండియాప్రభుత్వమువా రెట్టి జోక్యమును కల్పించుకొనకుండ వారియధికారమును చాలవరకు తగ్గించివేసిరి. వారివారివిధులను పంచుకొనుటచేతను, యొక్కవ అధికారముల నిచ్చివేయుటచేతను, క్రిందియుద్యోగులను శాసించుతమయధికారమును యిండియాప్రభుత్వము వారు చెలాయింపరు. భూమిఆదాయము రాష్ట్రముకు చెందినవిషయము; అందులోను ప్రజల కివ్వకుండ ప్రభుత్వమే యుంచుకొనిన విషయము. కేంద్రప్రభుత్వమువారు తమ చేతిలోనే యుంచుకొనిన యిట్టియధికారములసందర్భములలో స్థానికప్రభుత్వముల తీర్పులలో జోక్యము కల్పించుకొనుటకు సిద్ధాంతరీత్యా యధికారులైయున్నను స్థానికప్రభుత్వముల బాధ్యతలను నెరవేర్చుటకు తగినంత స్వాతంత్ర్యముండవలె ననునెపమున వా రట్లు చేయనొల్లరు. కనుక రాష్ట్రములలోనున్న ప్రజాయత్తము చేయనివిషయములలో స్థానికప్రభుత్వములకే సంపూర్ణాధికారమున్నది.” అని యొక బొంబాయిశాసనసభ్యుడు నుడివెను.

ఇట్టివిరంకు శాధికారమును శాసింపవలె ననుచు దేశములో 1919 లో పార్లమెంటువారిచే నియమింపబడిన కమిటీముందర సాక్ష్యములు తీసికొనబడెను. కమిటీవారు “భూమి రాబడిని సారెసారెకు మార్పుచుండుపద్ధతిని సాధ్యమైనంత త్వరలో యెక్కువ కట్టుదిట్టములతో శాసనబద్ధము గావింపవలెను.” ముఖ్యముగా నెందుచేతననగా “దీనివలన నెక్కువ బాధననుభవించుప్రజల కీవిధానమును తయారుచేయుటలో నెట్టియధికారమును లేదు; ఇక నీవిధానముచే తయారుకాబడిననియమములు సూత్రములు పన్ను చెల్లించునట్టి ప్రజల కందుబాటులో లేవు; అవి వారికి సరిగా నర్థముకావు” అని వ్రాసియుండిరి.

1924 లో బాంబాయి శాసనసభలో హెచ్చుచుండి సభ్యులచే నీక్రిందితీర్మానము గావింపబడెను.

“ఈసభలో నెచ్చుకొనబడిన ప్రభుత్వసభ్యులు, ప్రజాసభ్యులు గలిగిన యొకకమిటీ యేర్పడవలెను. ఇందులో ప్రజాసభ్యులు హెచ్చుగా నుండవలెను. ఈకమిటీవారు 1919 లో పార్లమెంటుకమిటీవారు భూమిఆదాయమును మార్పుచుండుట నెక్కువ కట్టుదిట్టములతో శాసనబద్ధము గావింపవలెనని చేసిన శిఫారసులనుగురించి యోచింపవలెను; దీనిని నెరవేర్చుట కెట్టిరూపము, యెట్టిస్వభావము గలశాసనము గావింపవలెనో తెలియచేయవలెను; ఇట్టిశాస

నము గావింపబడువరకును భూమిపన్నును మార్పునట్టిప్రయత్నములను మానవలెను; ఇట్లు మార్పుచేసి క్రొత్త సెటిల్ మెంటు ప్రకారము క్రొత్త పన్నులను విధింపరాదు.”

ప్రభుత్వమువా రీ తీర్మానము నెదిరించిరి. కాని హెచ్చుమండిచే నిది యామోదింపబడుటచే భూమి ఆదాయమును విధించుకమిటీ యనుదానిని (తీర్మానములోని పూర్వాంశమును) జరిపి యుత్తరాంశమును గాలికెగురగొట్టిరి. నెమ్మదిగా మూడువత్సరములను దాటనిచ్చి తాలూకావెంబడి తాలూకాలో పైనుదహరింపబడిన పార్లమెంటరీ కమిటీ శిఫారసును, శాసనసభయొక్క తీర్మానమును తృణీకరించుచు క్రొత్త సెటిల్ మెంటును జరిపించి క్రొత్త పన్నుల విధించిరి. 1927 లో మరల మరియొక తీర్మానము గావింపబడెను. ఇందులో 52 రు అనుకూలురు 29 మంది మాత్రము (ప్రభుత్వ సభ్యులందరును కలసి) వ్యతిరేకులు.

“ఈ సభ 1924 మార్చి 15 వ తేదీని హెచ్చుమండి సభ్యులచే సవరింపబడి చేయబడిన తీర్మానములోని సిద్ధాంతమును తిరిగి ధృవపరచుచు తగిన శాసనమును ప్రవేశపెట్టి దానిని త్వరలో నమలులో పెట్టించుట కనుగ్రహింపవలెనని కోర్కెలు సభావిష్టులైన గవర్నరుగారికి శిఫారసు చేయుచు భూమి పన్ను కమిటీవారి నివేదికను వ్యతిరేకుల వ్యతిరేకవాదమును వారి సూచనలను యోచించి 1924 మార్చి 15 వ తేదీ తరు

వాత కొత్త సెటిల్ మెంటులను జరిపి పన్నులను హెచ్చించిన సందర్భముల కీర్తనానిము వర్తించునట్లు చేయవలెననియు, నట్టి శాసనము నమలునోకి పెట్టవరకును 1924 మార్చి 15వ తేదీతరువాత కొత్త సెటిల్ మెంటు జరిపి హెచ్చించిన పన్నులను వసూలుచేయవలదని రెవిన్యూయూద్యోగస్తుల నాజ్ఞాపింపవలసినదనియు" తీర్మానించిరి.

ఒక సంవత్సరము జరిగిపోయెను; కాని యవసరమైన శాసనమును ప్రవేశ పెట్టకుండా శాసనసభయొక్క రెండు తీర్మానములకును ప్రభుత్వమువారు స్వస్తి చెప్పిరి. భూమి పన్ను కమిటీవారి రిపోర్టుపైని ప్రభుత్వమువారు రమలు చేసిన తీర్మానము ప్రభుత్వ భూమి పన్ను చరిత్రలో నతిదుర్భరమగు యధ్యాయమని చెప్పక తప్పదు.

ఈ కమిటీలో 22 సభ్యులు కలరు; ఇందులో 7 గురు మాత్రమే యెట్టి సవరణలును లేకుండా తీర్మానము నంగీకరించినవారు. అధికార సభ్యులకును అనధికార సభ్యులకును మధ్య నొక పోరాటము సాగింపబడెను. అధికార సభ్యులందరును కలసి యేకగీర్నముగా తమ యసమ్మతిని తెలుపు ప్రకటన చేసిరి. ఆరుగురు అనధికార సభ్యులును కలసికాని ప్రత్యేకముగాగాని తమ ప్రకటనలను గావించిరి. ఫలిత మేమయ్యెను! ప్రభుత్వము వారి తీర్మానము యిదిపోర్టునొన్న ప్రతిముఖ్య శిఫారసును బుట్టదాఖలు చేసెను. "బ్రహ్మాండమై

నయాలోచనలు సలిపినమీదట” కమిటీలోని “అధికారసభ్యులమతమునే యంగీకరింపక తప్పనిసరి యయ్యెననియు” “భూమిపన్నును స్థిరపరచుట కొక్కమక్తాలచుమాత్రమే ప్రమాణముగా తీసికొనవలెననియు” ప్రభుత్వమువారు శల విచ్చిరి. అన్నిఖర్చులు పోను మిగులు నికరాదాయములో నేతాంశమును ప్రభుత్వమువారు పన్నుగా విధింపవలెను? యను విషయముచు తీసికొనుడు. కమిటీలోని హెచ్చుచుండి నికరాదాయములో నాలుగవవంతుకంటె నెక్కువపన్ను విధించరాదని తీర్మానించిరి. కాని కొన్నిసభావిష్ణులైన గవర్నరుగారు “ప్రస్తుత మాచరణలోనున్న” నికరాదాయములోని సగభాగమును చివరమితిగా భావించుట యుచితముగా నుండునని తలచుచున్నారట.

ఈయాచరణయంతయు గత సెటిల్ మెంటులలో సెటిల్ మెంటుఉద్యోగీయులు ప్రవేశపెట్టినదే యని గ్రహింతురుగాక! ఈకమిటీవారు కొత్తగా సెటిల్ మెంటు చేయనున్నవాటినన్నిటిని పరీక్షించుట కొక స్థిరమైనసలహాసంఘము నేర్పాటుచేయవలెనని మరియొక ముఖ్యశిఫారసును చేసిరి. ఈసందర్భములోకూడ నధికారసభ్యులవాదమునే ప్రభుత్వమువారు బలపరచి యీశిఫారసును తోసివేసిరి. ఇక భూమిక్రిందపారు నీటితీరువానుగురించి చూడుడు. కమిటీలోని అనధికారసభ్యులు పన్నువిధించుటలో భూమిక్రింద

దపారునీటిని యొకవిషయముగా తీసికొను నాచారమును
మానివేయవలె ననిరి . ఈతీరువాను మానివేయకూడదని
ప్రభుత్వసభ్యులు చేసిన బ్రహ్మాండమైనవాదనల కనధికార
సభ్యులు జయప్రదముగా ప్రతివాదముల నొనర్పజాలక
పోయి రని ప్రభుత్వమువారు కనుగొనిరట! కనుక పాపము
వా రీశిఫారసు నంగీకరింపజాలకపోయిరట ! సెటిల్మెంటు
ఉద్యోగికి సహాయార్థము తాలూకాబోర్డుచే నెన్నుకొనబడిన
యిద్దరురైతుప్రతినిధులనుకూడ తీసికొనవలె నను కమి
టీలోని అనధికారసభ్యులనిరపరాధమైనతీర్మానముకూడ ప్ర
భుత్వమువారికనంగీకారమైనదట ! “ఈసూచనకు వ్యతిరే
కముగా నధికారసభ్యులు చేసినవాదములతో మే మంగీకరిం
చుచున్నాము; మేము దీని కంగీకరింపజాలనందుకు చింతి
ల్లుచున్నాము.” అని ప్రభుత్వమువారు నక్రాశుధారలను
కురిపించిరి.

కనుక దీనివలన నెక్కువగా బాధనొందుప్రజల
“కీషద్ధతిని తయారుచేయుటలో కొంత ప్రాతినిధ్యము” నీయ
వలె ననుపార్లమెంటరీకమిటీవారిశిఫారసును మంటకలిపిరి.
ప్రస్తుతపద్ధతిని నిరంతరముగా సాగించుటను శాసనబద్ధము
చేయవలె ననుసూచనకుకూడ నీగతియే పట్టెను. రెవిన్యూ
సభ్యుడు వైతీర్మానమునుగురించి యిట్లు మాట్లాడెను.

“రివిజను సెటిల్ మెంటు పనులను సాగించిన మొదటి 25 తాలూకాలలోను మొత్తం 10 లక్షల యేబది వేలు పన్ను వచ్చుచున్నది. ఈసభలోని గౌరవసభ్యులెవరైనను యితటి పెద్ద మొత్తమును ప్రభుత్వమువారు వదలుకొనవలెనని చెప్పట “ముఖ్యముగా నీరాజధాని ప్రస్తుత మిట్టి యార్థికస్థితిలో నుండగా” నా కాశ్చర్యమును కలిగించుచున్నది.

1841 లో ఫ్రీజరులైలరు యిచ్చినవాఙ్మూలముతో దీనిని పోల్చి చూడుడు. “రైతుయొక్క యైశ్వర్యమే మన లక్ష్యముగా నుండవలసినపన్ను విధించుసందర్భములో “ప్రభుత్వమువారు ప్రజల కెంతయొక్కవ మొత్తమును వదలిపెట్టగలరు?” అను సమస్యయే ప్రధానము కాని “ప్రభుత్వమున కెంత హెచ్చురాబడి సమర్పించవలెను” అనునది కాదు; లేదా 1864 లో బొంబాయి గవర్నరైన బార్డోలీ ఫ్రీయర్ యిచ్చిన వాఙ్మూలముతో పోల్చుడు. “ఆర్థికలాభ మంత ముఖ్యమైన విషయము కాదనియు నప్రత్యక్ష ఫలితమైన (పన్నులు చెల్లుటలో) స్థిరత్వము, పన్నులను మితముగా విధించుట, తద్వారా రైతుయొక్కస్థితి యభివృద్ధిచెందుట - ఇవి ప్రత్యక్షముగా పన్నులను వృద్ధిచేయుటకంటె ప్రధానమనియు ప్రభుత్వము వారిచే స్పష్టముగా సూత్రీకరింపబడెను ” నీలినబ్బరీప్రభువు వచించినట్లు హిందూ దేశము రక్తవిహీనము గావింపబడుటయే గాక శరీరములో నత్యంతరక్తశూన్యమైనభాగముకే పట్ట

కారు ప్రయోగింపబడెను. ఈభూమిపన్నువిధానముయొక్క
చరిత్రయే యిట్టివిధానము నెదుర్చుటకు పన్నులనిరా
కరణమును నడిపించుటకు దోహదము నొసంగునంతటికళంక
భూయిష్టమైయున్నది. అయినను వల్లభాయిపటేలుగారి ముం
దున్న సమస్య యింతకన్న స్వల్పమైనది.

బార్డోలీ విజయము.

మూడవ యధ్యాయము.

“బార్డోలీయుదంతము.”

“పన్నులు అంతఃపురములలో గ్రంథములమధ్యనుండు సిద్ధాంతాలచే (Thearsts) శాసింపబడరాదు. శాస్త్రప్రయోగమునకివి దొరకవు. ఒక్కసెటిల్ మెంటుయ్యుద్యోగియే వానిని గ్రామములలోను, పొలములమీదను నిరుపద్రవకరముగా నడుపగలడు.”

ఇది భారతప్రభుత్వమువారి జనవరి 16 వనాటి తీర్మానము. వెనుకటియధ్యాయములో వివరింపబడినకళంక మొక్కబార్డోలీతాలూకాకేకాక నింక ననేకతాలూకాలకుగూడ సంభవించెను. బార్డోలీతాలూకాలో గతసెటిల్ మెంటు 1896 లో జరిగెను; బొంబాయిరాజధానిలోని ప్రస్తుతయాచారము ననుసరించి యిది 1926 లో మరల జరుగవలెను. ఈపని ఎం. ఎస్. జయకరుగారికి వప్పచెప్పబడెను. ఈయన కిదివరలో నిట్టిపనిలో నెట్టి యనుభవమును లేదు. ఈయన 1924 లో తనపనిని ప్రారంభించి యయిదునెలలలో ప్రభుత్వమువారి కొకనివేదికను పంపించెను. ఈనివేదిక

మీద 1925 జూన్ 30 వ తేదీ కలదు. ఈనివేదిక ప్రభుత్వమువారికి 1925 నవంబరు 11 వ తేదీవరకు పంపబడలేదు. దీనికి కారణము జయకరుగారే యిట్లు చెప్పిరి. “చిత్తునివేదిక మొట్టమొదట సెటిల్ మెంటుకమిషనరుగారికి పంపించబడెను. కవుల్ల క్రియములు మొదలగువిషయములను గురించినయధ్యాయములను పై యుద్యోగస్తునిసూచనలనుబట్టి సవరణచేసినతరువాత నవి తిరిగి వారియామోదమునకు పంపబడెను. ఆయన యాకాగితముల నిప్పుడే సరియైన మార్గముద్వారా పోవలెనని తిరిగి పంపించిరి.” సూరతు జిల్లాకు కలెక్టరుగానుండి యాయన యిట్లు వ్రాసెను. సహాయసెటిల్ మెంటుఉద్యోగియొక్క నివేదిక సాధారణముగా కలెక్టరుద్వారా పంపించబడును. దాని నాయన పరీక్షించి సెటిల్ మెంటుకమిషనరుకు పంపించుచు. ఈసందర్భములో కలెక్టరుదొరగారు నివేదికను పరిశోధింపజాలకపోయిరి. ఏలననగా ప్రభుత్వతీర్మానములోనిభాషలో “ అసలు కలెక్టరుగారు శలవుమీదనుండుటచే సెటిల్ మెంటుఉద్యోగియే కలెక్టరుగానుండుట తటస్థించెను.” అయినను దానిని “సెటిల్ మెంటుకమిషనరుగారు (ఈయనకూడ వెనుక వీజిల్లాకలెక్టరుగారే) కూలంకషముగా పరీక్షించిరి; మొత్తముమీద నీయన దీనిని తిరిగివ్రాసెను.” (ఎందుకనగా తనసూచనల ప్రకారము స. వరింపబడినను యిది యాయనకు తృప్తికరముగా లేదు.

ఈనివేదికనిచ్చట సంగ్రహపరచెదను. జయకరుగారు ప్రస్తుతపన్నులమీద నూటికి రు 25 చొప్పున హెచ్చుపన్ను వేయవలెననెను; మరియు నీయన 23 గ్రామములను తక్కువ వర్గమునుండి హెచ్చువర్గముకు హెచ్చించెను; దీనిఫలితముగా తాలూకామీద మొత్తపుపన్ను నూటికి ముప్పదిరూపాయలకు, మించి హెచ్చింపబడెను. రు 5,14,762 లనుండి రు 6,72,273 లకు పన్ను హెచ్చింపబడెను. ఈ హెచ్చుదలకు యీయన యీక్రిందికారణములను (ఆయనభాషలోనే) సూచించెను.

1 “తపతీవాగు రైలునూ గ్రామము మొదలగు రహదారీలు చాలయభివృద్ధిగాంచెను.”

2 “సుమారుగా 3800 జనాభాయభివృద్ధి చెందెను.”

3 “వాడిపశువులు, బండ్లు చాల హెచ్చెను.”

4 “పక్కాయీడ్లు కొత్తగా సంతటను లేచుచున్నవి కనుక నైశ్చర్య మభివృద్ధియైనది.”

5 “కాలీపరాజజాతివారిస్థితి యభివృద్ధి గాంచెను. వారిలో విద్య హెచ్చెను. త్రాగుడు తగ్గెను.”

6 “ధాన్యాదులధర లపరిమితముగా హెచ్చెను. పత్తి ధరకూడ హెచ్చెను.”

7 “వ్యవసాయపుకూలిపనులు ద్విగుణ మయ్యెను.”

8 “భూములధరలు హెచ్చెను; కవులుదారు లిచ్చు మక్తాలతో పోల్చి చూచిన భూమిపన్ను రేటు క్రమముగా తగ్గుచున్నది.”

తాలూకా మొత్తముమీద గత సెటిల్ మెంటు కాల మునాటిపంటపదార్థముల విలువకంటె నిప్పుడు పదార్థము లవిలువ “రు 15,08,077 చచ్చులేకుండ హెచ్చగుటయే” యాయన నూటికి ముప్పదిచొప్పున హెచ్చుపన్ను శిఫారసు చేయుట ప్రబల కారణముట.

ఈ నివేదిక దరిమిలాసంవత్సరము ప్రకటింపబడెను. కాదు, కాదు. అపరాధము శమించునుగాక! ఇది ప్రకటింపబడలేదు. ఈనివేదిక లెప్పుడును ప్రభుత్వమువారిగెజెటులలో గూడ ప్రకటింపబడవు. వెనుక రెవిన్యూయ్యుద్యోగియైన శినదాసనీగా రీసంవత్సరము మూర్చిశాసనసభలో చెప్పినట్లు “సెటిల్ మెంటుడ్యోగస్తులనివేదికప్రతి లుచితముగా ప్రజల కందచేయబడవు. నాధారణముగా జరుగున దేమనగా తాలూకాకచేరీలో నొక్కప్రతిమాత్ర ముంచబడును; వ్యవసాయదారు లీనివేదికను గ్రహించి తను యభ్యంతరములను పంపవలెను. ఇది ధర్మము కాదని నేనుచు నొక్కివక్కాణించుచున్నాను. గ్రామస్తులందరు నెంత వెనుకబడియుండిరో, వా రెంతసోమరులో మన మెరుగుదుము. వారు యిరువదిమైళ్లు తాలూకాముఖ్యపట్టణముకు నడిచి యనేకసారు

లాంగ్లముననే యుండుయానివేదికను చదువగలరని తలంప. రాదు. యధార్థముకు కొన్నిసందర్భములలో మన్లుతుదా (తహసీల్దారు) రొక స్థితిలో ప్రజలా ప్రతులను తీసికొనరాదని యాజ్ఞాపించెను. బార్డోలీనివేదికనుకూడ నిట్లే ప్రజలు తాలూకాకచేరివద్ద చూచుకొనుటకు మాత్రమే నోచుకొనిరి. బార్డోలీతాలూకా కాంగ్రెసుకార్యనిర్వాహకవర్గమువారు నరహరిపరిక్ గా రధ్యక్షులుగను కుషాలాభయిమురార్జీగారు కార్యదర్శిగను గల యొకకమిటీని నియోగించిరి. పరిక్ గారు తా మెంతఖరీదయినను యిచ్చి నివేదికయొక్కప్రతిని కొనెదమని మన్లుతుదారుకు వ్రాసెను. కాని యవసరమున్నచో కచేరీకివచ్చి చదువుకొని విషయములను వ్రాసికొని వెళ్ళవలసినదని వారికి జవాబుచెప్పిరి. ఈరిపోర్టును చదివి కమిటీవారు తాలూకాయంతయు ప్రచారముచేసి సెటిల్ మెంటుఉద్యోగిగారు 'సత్యములని' కనిపెట్టిన విషయములు చాలవరకు గలసాక్ష్యమును పోగుచేసిరి. పరిక్ గారు నవ. జీవనుపత్రికలో వ్యాసపరంపరలద్వారా నివేదికను ఖండించిరి. గుజరాతుమహావిద్యాలయపండితుడగు మాల్యానీ గారుకూడ మహాత్మునియంగుఇండియాపత్రికలో నిదేవిధముగా వ్యాసములను వ్రాసిరి.

దీనితో తృప్తిపడక బార్డోలీరైతులు 1927 లో మహాసభను గావించి తమశాసనసభాప్రతునిధులైన రావుబ

హద్దు భీమభాయినాయిక్ శివదాసనీగార్ల నాయకత్వము క్రింద గొప్పగొప్ప వ్యవసాయచారులందరును 1927 మార్చి లో రెనిన్యూసభ్యుని దగ్గరకు వెళ్లిరి. కాని యాదొరవారు వారిని తృణీకరించిరి. మే నెలలో రావబహద్దరైన భీమ భాయినాయిక్ గారు సెటిల్ మెంటు ఉద్యోగస్తునిని వేదికను వివరముగా విడిచిచుచు రెనిన్యూసభ్యుని కొక మహజరును పంపించిరి. దీనికిగూడ నాగతియే పట్టెను. 1927 జూలై మా సములో ప్రభుత్వమువారు ప్రజాప్రాతినిధ్యమునంతను తుంగలో నూరదొక్కి యొక తీర్మానమును గావించిరి. వారు సెటిల్ మెంటు కమిషనరుగారి శిషారసుల నంగీకరించిరి; ఈ యుద్యోగి పూర్తిగా మరియొక నూతనవర్గమును సృష్టించి 32 గ్రామముల నందులో చేర్చెను; దీనిఫలితముగా కొన్ని గ్రామములలో పన్నులు నూటికి రు 50 లేక 60 వరకు హెచ్చెను. హెచ్చువర్గములోకి మార్పుట, దానిమీద హెచ్చు పన్ను వడ్డించుట, పంటలకు ముఖ్యముగా ప్రత్తికి ధరలు హెచ్చుట పన్నులు హెచ్చించుటకు తగుకారణమనిన సెటిల్ మెంటు ఉద్యోగిగారితో వీ రేకీధరించి సెటిల్ మెంటు ఉద్యోగిచెప్పిన నూటికి 30 చొప్పునను సెటిల్ మెంటు కమిషనరు చెప్పిన 29 చొప్పునను కాక నూటికి 22 చొప్పున హెచ్చింపవలెననిరి.

ప్రజలు చూపిన యభ్యంతరములను చర్చించుచు ప్రభుత్వమువారు “1925 లగాయిత ప్రతిధర పడిపోయినదనియు” ధరలు “యిప్పు డయిదుసంవత్సరములక్రితమువలె నంత హెచ్చుగానుండక పోవచ్చును” అనియు నంగీకరించిరి; కాని “దామాషా అంకె మొదటి 14 సంవత్సరముల దామాషాకంటె హెచ్చుగానుండు”నని వాదించుచు “ముప్పది వత్సరముల దీర్ఘ కాలమునరకు నుండునట్టి పన్నులను విధించుపద్ధతి మాటినూటికి తారుమారగుచుండు ధరవరలమీద మాత్రమే యాధారపడక ముఖ్యముగా కవుళ్ళు అనగా మక్తావిలువలయొక్క లెక్కలమీదనే స్థిరపర్చబడవలెను.” అని ద్రావిడప్రాణాయామ పద్ధతిగా వాదించెను. నూటికి యిరువదిరెండు మాత్రమే హెచ్చించుటలో ప్రతిధరలు పడి పోవుటచేతను, మక్తా విలువలు ముందు కొంత తగ్గవచ్చుననియు దయారసమును చూపించిరట.

చివరవాక్యమొకవిధమగు క్షమార్పణవంటిది. మర్నా మంతయు దానిపై వాక్యములో నున్నదని నాయభిప్రాయము. సెటిల్ మెంటు కమిషనరుద్వారా యోచించుచుండునట్టి ప్రభుత్వచిత్తవృత్తి నిది తెలియజేయుచున్నది. రాజధాని యంతటను జరుగు సెటిల్ మెంటువ్యవహారముల కన్నిటికినియూ కమిషనరుగారే యధిస్థాన దేవత.

సెటిల్ మెంటుకమిషనరు సెటిల్ మెంటు ఉద్యోగియొక్క నివేదికను విమర్శించి వ్రాసిననివేదిక దొరకనందున ప్రభుత్వమువారిముందు ప్రజలతరపున ప్రాతినిధ్యమును వహించినవారు సెటిల్ మెంటుఉద్యోగినివేదిక కావలెనని మొదటనుండియు మొరబెట్టుచుండిరి. ఈనివేదిక సమస్తమును బట్టిబయలు చేయునట్టిది; కనుకనే ప్రభుత్వమువారు దీనిని బుద్ధిపూర్వకముగా గుప్తపరచి యుండిరి. సెటిల్ మెంటు ఉద్యోగి తనంతటతానే తన నివేదిక “కవుల్లు క్రియములు మొదలగు కొన్ని సందర్భములలో సెటిల్ మెంటుకమిషనరు యొక్క బోధల ననుసరించి సవరింపబడినమీదనే” ప్రభుత్వమువారికి పంపబడెనని యొప్పుకొనెను. అయినప్పటికినియూ సెటిల్ మెంటుకమిషనరుగారు తన సూచనల ననుసరించి సవరింపబడిన నివేదికను విమర్శించుచు సెటిల్ మెంటు ఉద్యోగి యొక్క నివేదికలోని ప్రధానాంశములనే తృంచివేసెను, అతడీక్రిందవిధముగా కఠినవిమర్శను గావించెను.

“మనమిప్పుడు జయకరుగారు క్రొత్తపన్నులను గురించిచేసిన సూచనలకు నతము. ఆయన మరియు కేవలము పంటలయొక్క మొత్తపువిలువమీదనే తన దృష్టిని యుంచుట చాలవిచారకరము. 57 వ పేరాలో నతకు సంగ్రహపరచిన సామాన్యపరిస్థితుల సందర్భములో భూములధరలు, మక్తాలు పెరిగెనని యొక్కవాక్యములో మాత్రమే చెప్పిక్రి

యధరలు క'మముగా పెరిగెనని మాత్రమే చెప్పి మక్తావిలు వలతో పోల్చిన పన్నుల రేటు తగ్గిపోయినదని వ్రాసెను. ఇక్కడ దీనికాధార మేమియు చూడబడలేదు. దేనిని నిర్ద్రించుటకును యిదమిద్ద మచునిరూపణ మేమియును చేయబడలేదు. సెటిల్ మెంటు నివేదికలో నిట్టియవకతవక నెవడును యూహింపడు. ప్రిభుత్వమువారు పన్నును వస్తురూపకముగా తీసికొనునెడల దానివిలువ ద్రవ్యరూపములో చాల యెక్కువగా నుండెడి (మనకందరకు తెలిసినదే) దనువిషయమును రుజువుచేయుటకు రెండుపుటలు వ్రాసెను. అతడు తాలూకాలోని మొత్తపుపంట రు 15 లక్షలు పెరిగియుండునని వ్రాయుచు, నప్పుడు కళ్ళుతెరిచి బహుశః యిదంతయు సందర్భశూన్యమనియు ఖర్చులుకూడ నిదేవిధముగా పెరిగినచో నెక్కువపన్ను కట్టుట కాస్కారముండదనియు గ్రహించెను. పైగా ఖర్చులు 15 లక్షలుకాక 17 లక్షలవరకు పెరిగినచో పన్నులను విధిగా తగ్గించుటకు కూడ న్యాయమున్నది. కనుక జయకరుగారు పంటల నుత్పత్తిచేయుటకయిన హెచ్చుఖర్చులకంటె వాటి ధరవరల హెచ్చుదలయే యెక్కువైనదనికాని లేదనికాని యెట్లు స్థిరపర్చగలరు? “ఈవిషయమును మన ముపేక్షింపరాదు! అనుటకంటె సతడేమియును చెప్పజాలదు. ఇట్లు కోటయొక్క సింహద్వారము నతడు పూర్తిగా తెరిచివేసెను. పెరిగినధరలకంటె పంట లనుత్పత్తి

చేయుటకగు ఖర్చులే హెచ్చయినవని వాదించువా రున్నచో నతనియొక్కవాద మంతయు నొక్కసారి కూలిపోవును.

జయకరుయొక్క నివేదికలోని 57 వ పేరామొదలు 60 వ పేరావర కంతయు నసంబద్ధముగానున్నది. అంతే కాదు. అది తన సూచనలలో న్యాయము లేదనుటకు తగినవ్యతిరేకవాదమును కూడ స్ఫురింపజేయుచున్నది. 65 వ పేరాచివరకు వచ్చుసరికి రాజోవు 30 సంవత్సరములకు పన్ను విధించుటలో గల కష్టము నతడు చూడగలిగెను. అది మానవశక్తి కతీతమైనదని ప్రభుత్వముచారికి తెలియును. 30 వత్సరముల కొకసారి సెటిల్ మెంటు కట్టుపద్ధతిని ప్రభుత్వమువారు ప్రయత్నింపకూడదు. సెటిల్ మెంటుల స్వభావ మొంతమాత్రమును తెలియకపోవుటచేతను, వాటిని నిర్మించుట కొకసిద్ధాంతముగాని చట్టముగాని లేకపోవుటచేతను పూర్వకాలమున నిది యవలంబింపబడెను. కాని సెటిల్ మెంటును పంటలయొక్క మొత్తపురాబడిని పురస్కరించుకొని స్థిరపరచుచో మనస్థితి యధ్వాన్నముగా నుండును. మొత్తపుపంట విపరీతముగా నభివృద్ధిచెందెనని యతడు చూపి యీ కారణముచే నూటికి ముప్పదిమూడు చొప్పున తీసికొనవచ్చునని నిశ్చయపరచెను. కాని ధరలు నిలబడియుండవని యతడెరుగును అధికపన్నులను విధించె ననునింద నతడు తన మీద వేసికొన నిచ్చగింపక కాసంతోషము కారణముచెప్పకుం

డ పిరికితనముచే నూటికిరువదియైదు హెచ్చించుట 'యుక్తమని ధర్మమని' తృప్తిపడెను. ప్రభుత్వము నూటికి 75 వరకు హెచ్చుపుచ్చుకొనవలసినచో నితడు 65 'చాలధర్మమనియు న్యాయమనియు' చెప్పి యుండెడివాడు. నిజమేమనగా నితడు చుక్కాని, దిగ్ధర్మనీయంత్రము లేనియోడనలె ప్రయాణము చేయుచున్నాడు. "

పైనుదహరింపబడిన విషయములను బట్టి ప్రభుత్వము వారిట్టి యమూల్యమైనప్రచురణల నేల దాచియుంచుచిరో బోధపడ గలదు. సెటిల్ మెంటుఉద్యోగి కెట్టి యాధారము నులేనిచో ప్రభుత్వముపారికిని నూటికిరువదిరెండు చొప్పున హెచ్చించుట కాస్కారము కాన్పించదు. జయకరువలె వారుకూడ "కాసంతైనను కారణమును చూపకుండ పిరికితనముచే" నూటికి 22 "న్యాయమని ధారాశమని" తృప్తిపడిరి.

సెటిల్ మెంటుకమిషనరైన ఆండర్సనుగారు జయకరు యొక్క నివేదిక కీవిధముగా స్వస్తిచెప్పి పన్నుల నభివృద్ధిచేయుటకు తగిన యాధారమును కనుగొనిరి. ఈయన గభాలుమని "మనకు యధార్థమైన యాధారము మక్తాలవిలువ యొక్కటే" యని కనిపెట్టి జయకరుయొక్క క్రియములు, మక్తాలవిలువలు మొదలగువానిని యధార్థములని యొప్పుకొని, "అధమపక్షము సగము భూమియైనను స్వయముగా వ్యవసా

యముచేయని భూస్వాములదే” యని యనుకొని మక్తావి
లువల యాధారముపై నూటికి 29 శిఫారుసులు చేసెను.

జయకరు, ఆండర్సనుగార్ల నివేదికలలో దేనిని సమ
ర్థించుటో తెలియక ప్రభుత్వమువారు ముందు గొయ్యి, వె
నుక నుయ్యినలె బాధపడి చివరకు నూటికి 22 చొప్పున శిఫా
రుచుచేసి బయలుపడిరి.

ఈ హెచ్చుపన్నును బాస్కోలీపై ప్రయోగించినపరిస్థి
తులలో కొంతకళంక మున్నది. 1903 మే 5 వ తేదీనాటి
నెం 2973 ప్రభుత్వతీర్మానము కొత్తపన్ను గతించు సెటిల్
మెంట్ కాలములోని చివరవత్సరముతో గాక కొత్తసెటిల్
మెంట్ కాలములోని ప్రథమవత్సరములతోమాత్రమే ప్రా
రంభమగునని విధించుచున్నది. భూమిపన్నును గురించిన
కోడ్లో (స్ట్రెటిలో) కొత్తసెటిల్ మెంట్ ను ప్రారంభించు
సంవత్సరములో “ప్రాతపచ్చుకును కొత్తపన్నుకును
గల తేడా(కొత్తపన్ను హెచ్చయినపుడు) తిరిగి వాఫసుకా
బడవలెను; కొత్తపన్ను తరువాత వచ్చు సంవత్సరమునుండి
మాత్రమే వసూలుచేయబడవలెను” అని 104వ సెక్షనుస్పష్ట
ముగా విధించుచున్నది. కనుక ప్రభుత్వతీర్మానమును 104 వ
సెక్షనునుకలిపి చదివినచో బాస్కోలీలో కొత్తపన్నులను
1927-1928 లో ప్రవేశపెట్టి 1928-29 లో అనగా ఫిబ్రవరి
1929 లో వసూలుచేయవలెను. 104 వ సెక్షనునుండి తప్పిం

చుకొనుటకు పైనుదహరింపబడిన ప్రభుత్వ తీర్మానముకు వ్యతిరేకముగా 1927-28 లోనే కొత్తపన్నులను వసూలు చేయుటకుగాను, క్రొత్త సెటిల్ మెంటు 19 వ జూలై 1927 లోనే (1926-1927 సంవత్సరములోని చివరమాసము) ప్రవేశపెట్టబడెను.

వాగ్దోలీ విజయము.

నాలుగవ యధ్యాయము.

“ప్రజావాదము.”

“తప్పు ప్రజలే యనేకసార్లు ఒప్పు చేసినవారగుచుండుట ప్రజాజీవితములో నొకవిషాదచరిత్ర ”

స్వేచ్ఛేటరు.

వెనుకటి యధ్యాయములో సంగ్రహపరచిన మూడు ప్రభుత్వపత్రములలోను పన్నులను హెచ్చించువాదము కలదు. ఇవి యొకదానికొకటి వ్యతిరేకముగా నున్న వనుసంగతి కొంతసేపుమరచి సత్యాగ్రహము ప్రారంభించినదిలగాయతు ప్రభుత్వోద్యోగు లిచ్చినవాజ్ఞానములు, ఉపన్యాసములు మొదలగువానిలో నున్నవాదములకు ప్రజ లేమిప్రత్యుత్తరము నిచ్చిరో చూతము. రైతులవాదములనన్నింటిని సమర్థించిన బ్రూమ్ఫీల్డుకమిటీవివేదికను లక్ష్యమందుంచుకొనినచో ప్రభుత్వవాదమును మనము విమర్శింపబూనుట నిష్ప్రయోజనము. కనుక నేను ప్రజావాదమును సంగ్రహపరచెదను.

జయకరుగారి హేతువులను మొదట తీసికొనుడు:—

1 గత సెటిల్ మెంటుతరువాత తెరువబడినతపతీరైలు మార్గమును గూర్చి ఘనముగా మాట్లాడిరి. ఆండర్సనుదొర

వారుకూడ నీవత్సరపుశాసనసభలో మాట్లాడుచు రైలుమార్గమువల్ల కలిగినలాభమునుగురించి విజృంభించిరి. 1896 లో సెటిల్ మెంటునివేదికను తయారుచేసిన ఫెర్నాండిసుగారికి త్వరలో రైలు వచ్చుచున్నదని పూర్తిగా తెలియుననియు కొత్తపన్నులను విధించునపుడు, విశ్వాసముగలప్రభుత్వసేవకునివలెనే, యతడు దానినలన ముందుకలుగబోవులాభములను పూర్తిగగమనించె ననియు జయకరు, ఆండర్సనుగార్లు విస్మరించిరి. ఆయన “బి. బి. సి. ఐ. రైల్వేకంపెనీయేజంటువలన ముందుసంవత్సర మిదేసమయములో నీమార్గము ప్రారంభింపబడునని నేను తెలిసికొంటిని. అయిదుసంవత్సరములలో బార్డోలీ సూరతుతో రైల్వేసంబంధమును కలిగియుండును. కొత్తసెటిల్ మెంటును ముప్పదిసంవత్సరములవరకును మార్పుటకు వీలుండదు. కనుక ప్రస్తుతపరిస్థితుల ననుసరించి కొత్తగా యెంతహెచ్చుపన్ను విధించవలసియుండు ననుసందర్భములో ముందువచ్చురైల్వేలాభములను సరిగా గుర్తించుట యుక్తమే యని చెప్పక తప్పదు.” ఫెర్నాండిసు పన్నులను స్థిరపరచునపుడు రైతులకు దీనివలన కలుగునని తాననుకొనినలాభమును పూర్తిగా యోచించెను. అతనితరువాతవచ్చినవారు రైతుపై మరల పన్ను వేయవలె నని శలవిచ్చుచున్నారు.

2 గతసెటిల్ మెంటుతరువాత కొత్తగా వేయబడిన రోడ్డులవిషయమై యవి స్థానికనిధులలోనుండియే వేయబడిన వని మనము గుర్తించవలెను. వాటిలో చాలవరకు కలనల్ ప్రెస్కాటుకాలమునాటిరోడ్డులకంటె బాగుండలేదు. వానిని గురించి “నర, పశుజాతులగుండెలను బద్దలుచేయుటకు యోగ్యమైనవి.” అని యతడు వర్ణించెను. అతడు చెప్పినట్లు మంచి ఋతువులో మామూలుకాలిబాటలు మనుష్యులస్వల్పావసరములకును, పశువులపాదములకును ‘రెండవతరగతిరోడ్డులు’ అని పిలువబడుచుండాలపురోడ్లకంటె బాగుండును. “బార్డోలీ మనచేతులలోనికి వచ్చినతరువాత నది చెల్లించిన విపరీతమైన హెచ్చుపన్నును తలచితిమేని దానికి మనము దయచూపకతప్పదు” అని యతడు నెను. ఇప్పుడు ప్రభుత్వము వారు రైతుమీద హెచ్చుపన్ను వేసి తమదయను వొలకబోయుచున్నారు.

3 ముప్పదిసంవత్సరములలో 3800 మంది జనాభా హెచ్చి రనువాదము అప్రస్తుతము. ఇచ్చటకూడ నీసంఖ్య అపార్థముకు సావకాశము నిచ్చుచున్నది. ఈ హెచ్చుదల నాలుగయిదుగ్రామములకే చెందును. ఇవి వర్తకస్థానము లేక పట్టణప్రాంతములు. గ్రామములలోమాత్రము జనాభా చాల తగ్గిపోయినది.

4. పాడిపశువులు హెచ్చినవట! అనగా ప్రజలు పొట్టపోసికొనుటకు పాలు, పెరుగుల నమ్మకొనుట మొదలగువృత్తుల నవలంబింపవలసివచ్చెను. జయకరుగారు తనంతట తా నంగీకరించినట్లు సాగులోనికి వచ్చినభూమి హెచ్చినను వ్యవసాయపుపశువులసంఖ్య తగ్గిపోయె ననుహాంశము గమనార్హము. బార్డోలీ హెచ్చినవట! 1896 లో వీటినిగురించి 'లెలీ'యనుసూరతుకలెక్టరు యిట్లు చెప్పెను. "ప్రతిప్రత్యేక వ్యవసాయదారుకు నాగలి మొంతముఖ్యమో బండికూడ నంతముఖ్యము. కొత్తబండి యనగా నొకచిన్నవ్యవసాయదారొకబండిని కొనుటకు తగినధనమును చేకూర్చుకొనె నని యర్థము; కాని సాధారణముగా నది మరియొకప్రత్యేకవృత్తి యనిమాత్రమే గ్రహించవలెను. ఇట్టిసందర్భములలో నది తాలూకాలోని మైశ్వర్యముకు కూడికగాక ధనమును తండ్రి యాస్తిలోనుండి తనవిభక్తకుమారునకుగాని కుమారులకు గానిపంపకము చేయుటవంటిది."

5 "కొత్తయిండ్లు బాగుగా కట్టబడినపక్కాభవనములు" మైశ్వర్యాభివృద్ధిని సూచించుచున్న వనువాదము గ్రామస్తులను వారియాధికస్థితులను గురించి కనుగొనకుండగ జయకరుగా రెంతవిర్లక్ష్యముగా విచారణ సలిపెనో విశదము చేయుచున్నది. ప్రజలతో నెక్కువయనుభవము, సానుభూతి గలిగినలెలీగారు 1896 లో నిట్లు చెప్పెను. "ఇండ్లు అభివృద్ధి

చెందుట, జీవితము ప్రియమగుటకంటె ప్రజలు వీటికొరకు. చేసినయుభారము దుస్సహముగా నున్నది. మన్యుతుదారు తాలూకాలోనివ్యవసాయయుజుము నూటికే రు 12 చొప్పున 33,76,000 అనగా సాలీనా 1,05,120 ధనప్రవాహముని యంచనా వేసెను. అతడు హెచ్చు చెప్పలేదని నాయభిప్రాయము. యుజుము లేకుండ స్వేచ్ఛగానున్నవ్యవసాయదారు దొరుకుట బహుమర్కభము. అధమపక్షము సగముభూమియైనను తాకట్టులలో నున్నది." ఈయుగగ్రస్తత చాలహెచ్చిపోయి భీనుభాయి నాయిక్ గారు చెప్పినట్లు కోటిరూపాయిలకు సమీపించినది. లెనీగారు జీవితము ప్రియమయ్యెననియు ఖర్చులు హెచ్చెననియు గ్రహించెను. జయకరుగారు దీనిని గమనింపలేదు. "ప్రస్తుత కాలము వారు వెనుకటివారివలె కష్టపడకపోవుటచే వారికంటె నెక్కువవ్యయప్రదములగు రుచులకు ముగిరి; వాటి ననుభవించుటకు యిట్లొ ధనము లేనిచో వారు పాహుకారువద్దకు పరుగెత్తుదును. పూర్వము వ్యవసాయదారులందరును దేక్షయనస్త్రములనే ధరించుచుండిరి. ఇప్పుడో! వారికి తళుకు బెళుకులుగల మ్యాక్ ఛెప్టరుసరుకు కావలెను. స్థానికముగా పండుచవుక ధాన్యము, పప్పు, బెల్లమువగైరాలు నిత్యాహారమునకు చాలును. ఇప్పుడో! వివిధములైన శాకపాకములు, దిగుమతియైన బియ్యము, సంస్కరింపబడిన చక్కెర కావలెను. ఇంతకంటె భోగపురుషులకు

తాంబూలచమగి, నౌకరులు, తినుబండములు, చుట్టలు, సిగరెట్లు, అమెరికాదేశపుగడియారములు మొదలగునవి కావలెను. విటికొరకు వారు అప్పుచేయుదురు.”

6. రానిపరాజజాతి త్రాగుడు మానివేయుట, ఖద్దరు ధరించుట మొదలగు నాత్మసంస్కారవిధులను గావించుకొని యభివృద్ధిచెందినమాట సత్యమే. కాని వారికింకను బ్రతుకుటకుమాత్రము తగినంతకూలి దొరుకక నందరును ఋణములలో మునిగియున్నారు. వారియభివృద్ధి నాశించుదయగల ప్రభుత్వమేయైనచో వారిసంస్కారప్రియత్వముకు శిక్షించుటకు మారుగ బొత్తిగా పన్ను చెల్లింపనక్కరలేకుండ వదలి నేయవలెను.

7. ఆహారపదార్థములయొక్కయు, ప్రతియొక్కయు ధరలు పెరుగుట నిజమే. కాని ధరలు మరల పడిపోయె నని ప్రభుత్వమువారు కూడ నొప్పుకొనిరి. ధర యెంతయెక్కువగా విపరీతవత్సరములలో పెరుగునో యంత యధోగతికి మరల పోవునని యనుభవజ్ఞులు చెప్పినముక్కలు కేవలము సత్యములు. సెటిల్ మెంటుఉద్యోగి తీసుకొనినయంకెలన్నియు 1914-1923 వరకుగల విపరీతసంవత్సరములకు చెందును. రెవిన్యూసభ్యు డిట్టిసంవత్సరములను లెక్కలోకి తీసికొనరాదనిస్పష్టముగా చెప్పెను. “విపరీతసంవత్సరములలోని మక్తా లెప్పుడును వదలివేయబడును.” అని యతడు శాసనసభలో

నుడివెను. తాలూకాలోని పంటలవిలువ విపరీతముగా పెరిగె నను సిద్ధాంతమును సెటిల్ మెంటు కమిషనరుగానే కష్ట పడి చాటించిరి. ప్రజలవాద మేమనగా ఉత్పత్తికగుఱులు విపరీతముగా పెరిగిపోయెను; పెద్దపెద్ద భూస్వాములకు కూడ ననేక చోట్ల నికరలాభ మొత్తమాత్రమును మిగులుట లేదు; ఇక నార్థికముగా నిరుపయోగమగు ప్రాదేశమాత్రపుభూము లు గలవారిసంగతి యేమి చెప్పవలెను? తాలూకాయంతయు సంచారముచేసిన కాంగ్రెసువిచారణసంఘమువారు వ్యవసాయము దండుగవ్యాపారమనియు, ఉత్పత్తి చేయుటలో పెరిగిన హెచ్చుఱులు లాభమును మిగులుట లేదనియు ఋజువుచే యుటకు ముఖ్యగ్రామములనుండి చాలసాక్ష్యమును తయారు చేసిరి. ధరవర లన్నింటికి హెచ్చినప్పుడు వ్యవసాయదారు, వ్యవసాయదారుకానివాడు కూడ సమముగానే బాధ నొందుదురు. తనకు కావలసినపంటల నన్నిటిని వ్యవసాయదారు పండించడు. చిన్నవ్యవసాయదారులు తమపంటల నమ్మకొనక వాటితోనే కష్టముమీద పొట్టపోసికొందురు.

8. భూమిధరలు, మక్తాలు పెరిగెననువాదము మరల విపరీతసంవత్సరములకు చెందినలెక్కలపై నాధారపడుచున్నది; సెటిల్ మెంటుగ్రంథము విధించినవిధమున నెట్టిపరిశోధనయు లేకుండ లెక్కలుతయారు చేయబడెను. సెటిల్ మెంటు ఉద్యోగియు, కమిషనరును నిరాధారమైనట్టియు, నిజా

యితీతేనట్టియు లెక్కల నాధారము చేసికొని క్రొత్త సెటిల్ మెంటును తయారు చేయుచున్నారని ప్రజాప్రతినిధు లనేక సార్లు ప్రభుత్వమువారికి తెలియజేసిరి. కమిషనరుగారి నివేదిక రాగానే యీ గ్రంథకర్త నివేదికలోనున్న కొన్నివాఙ్మూలములనుబట్టియే యంగుఱిండియాపత్రిక జయకరుగారియొక్క వాదము లవసరమైనపరిశోధనలు సలుపకుండ చేయబడినవని ఋజువుచేసెను. సెటిల్ మెంటుగ్రంథముప్రకార మియాఫీసరుగారు “గ్రామగ్రామములోను, ఫిర్కావెంబడి ఫిర్కాలోను జాగ్రత్తగా స్థానికవిచారణలను గావింపవలెను.” కాని యీక్రిందివిధముగా జరిగెను. అతనినివేదికమీద 30-6-1925 తేదీ కలదు. దీనిని వ్రాయుట కథమము పదిహేనుదినములు పట్టిన దని యనుకొనినచో నితడు విచారణను (చేయవలసిన పొలములమీదకొకతాలూకా కచేరీలో) షదిరోజులలో చేసినట్లు తాలూకా ముస్తుతుదారు పెత్తందార్లకును, గ్రామమున సబులకురు జారీచేసిన సర్క్యులరువల్ల తెలియగలదు. దీని మీద 1-6-1925 తేదీ కలదు. “జయకరుగారు స్వయముగా నాల్గవతేదీ లగాయితు యిచ్చట మకాంచేసి మీచే తయారుచేయబడిన కొన్నివివరములను పరిశోధింతురు” కనుక పైసర్క్యులరు “అందినతోడనే” వారు రావలెనని యాజ్ఞాపింపబడిరి. ఈనివేదిక కమిషనరైన ఆంధ్రస్థానముగారికి దిద్దుబాట్లకొరకు, అశాస్త్రీయముగా పంపబడెను. ఈయన

“యూనివేదికనంతను తిరిగి వ్రాసెను” అని ప్రభుత్వము వారే మనకు చెప్పిరి దీనినిజస్వరూపములో నిది 11-11-25 తేదీని ప్రచురణకొనబడెను. అక్టోబరు 2 వ తేదీని తాత్కాలిక వద్ద “నేను మీరు తయారుచేసినక్రియములను గురించిన లెక్కలను సరిచూడవలెను” కనుక హాజరుకావలెనని మల్లుతుదారు అక్టోబరు 23 వ తేదీని మునసబుల కాజ్ఞాపించెను. ఆండర్సనుగారు జయకరుగారిని మరింత జాగ్రత్తగా పరిశీలించవలసిన దని సూచించుటచేతనే యీసర్కులరు పుట్టెను. జయకరుగా రప్పుడు కలెక్టరుగా నుండుటచే నీపని చేయజాలక మల్లుతుదారును చేయుమనెను. ఇది ఆండర్సనుగారికెంత మాత్రమును రుచింపలేదు.

“ఇంతేగాక నీలెక్కలను చాలవరకు మల్లుతుదారే తయారుచేసి యతడే తిరిగి సరిచూచెనని యుత్తరప్రత్యుత్తరములలోని కొన్నివాఙ్మూలములవల్ల తెలియుచున్నది. ఈవిధముగా మల్లుతుదారు సరిచూచుట యనగా సాధారణముగా నతనిగుమాస్తాయో సర్కిల్ యిన్స్పెక్టర్తో సరిచూచుట; క్రియములు, మక్తాలు మొదలగు లెక్కలసందర్భములో సెటిల్ మెంటు ఆఫీసరు స్వయముగా పరీక్షించవలసియుండగా నిట్లుచేయుటలో సర్దుములేదు.” అని ఆండర్సను వ్రాసెను. ఈపరీక్ష యంతయు నెంతనిర్లక్ష్యముగా గావింపబడినదో ఆండర్సను దొరగారే స్పష్టపరచిరి.

నావాదమును నేను బలీయమైన పరిస్థితుల సాక్ష్యముతో బలపరచి యుంటిని. సెటిల్ మెంట్ ఇద్దోగి తాలూకాలో పని ప్రారంభించినపుడు “తాలూకాలోని పన్నులను సవరించుటకు ఆఫీసరుగారు విచారణ సలుపుచున్నారు. కనుక నెవరుగాని యేసర్వేనెంబరుమొక్క ఆర్థిక పరిస్థితులను గురించిగాని చెప్పకొనవలసిన దేదైన నున్నచో వ్రాతమూలకముగగాని వాచాగాని వారికి తెలియచేయవలెను” అను విజ్ఞప్తిని ప్రజలకు పంపనలెను. జయకరుగా దిట్టిదేమియు చేయలేదు. ప్రజలు చెప్పకొనవలసినవిషయముల కవకాశమియలేదు. 1924 డిసెంబరులోను 1925 జనవరిలోను ముగ్గురు వారు మునసబుల కిచ్చిన ఆర్డర్లలో ననార్థికవ్యాపారములను వదలివేయవలె నని యుపదేశించి యుండలేదు. ప్రభుత్వము వారు చూపిన లెక్కలు సరియైన వనుకొనినను భూముల ధరలు వాటినిజమైనవిలువను కాక భూములను కలిగియుండవలె ననికొనువారికున్నయుపద్రవకోరికనుమాత్రమే వెల్లడిచేయుచున్నవి. దక్షిణాఫ్రికానుండి తిరిగివచ్చినవారు అన్నిటికంటె భూమిమీద పెట్టుబడి పెట్టుట శ్రేష్ఠ మనుకొనిరి. వీరు తెలివితేటలు గలవ్యాపారస్తులు కాక భూమి కలవానికి పరువుప్రతిష్ఠలు కలుగు ననుపూర్వకాలపువిశ్వాసము కలవా రగుటచే నిట్లు చేసిరి. ఐర్లండులోని వ్యవసాయదారులగురించి నైఘెనుగ్విన్నుగారు చెప్పినదే బాగ్దాద్ వ్యవసాయదారులకును వర్తిం.

చును. “ఐర్లండులో వ్యవసాయదారుగ నుండుటయు చేతిపని వాడుగ నుండుటయు నెంతమాత్రము నొకటికానేరదు; ఇక కూలివాడుగ నుండుట కనీసము. వ్యవసాయదారురాబడి కూలివానిరాబడికంటె నెక్కువ లేకపోయినను నతడు మరియొక తరగతికి చెందుచున్నాడు. నీ వొకవ్యాపారమును సాగించుచున్నచో ధనము నార్జించుటకే నీవట్లు చేయుదువు. నీ కందులో జయము చేకూరినచో నిన్ను మెచ్చుకొందురు. నీవు వ్యవసాయదారునైనచో నీసేవ్యముయొక్క పరిమితియే నీ సంపాదనను సంకుచితపరచుచుండును. తక్కువభూమిలో నెక్కువ పంటలు పండించుట బొత్తిగా తెలియదు. వ్యవసాయదారులలో పెద్దవాడ వనిపించుకొనవలె ననినచో, ఐర్లండుప్రజల యభిప్రాయముప్రకారము, నీవు యెక్కువభూమిని కలిగియుండవలెను. కాని నీవు సంపాదించునట్టి లేక కొనునట్టి భూమి నీ కొకహోదాను కల్పించుచున్నదే కాని యంతగా ధనమును గూడబెట్టుట కది సాధనకాదు. ఐర్లండులో ప్రతిచోట భూమికొక కల్పితమైనవిలువకలదు. కమతముయొక్క పరిమితి తక్కువయై నష్టభూయిష్ట మైనకొలది దానిఖరీదుకు న్ను నర్తకపువిలువకున్ను సంబంధ మేమియు నుండదు.” పంటలు రు 15,000,00 ల వరకు హెచ్చినవని చెప్పువాద మన్నిటికంటె నధ్వాన్నమైన దని లెక్కలేనన్నిసార్లు ఘోషింపబడెను. జయకరుగారి లెక్కలప్రకారము కొత్తసెటిల్ మెం

టుకాలమునాటివత్సరములో మొత్తం వ్యవసాయపుపంట యొక్క విలువ యంతయు 28 లక్షలరూపాయలచిల్లర. ఇది మొత్తంపంట. ఇది 1896 లోని పంటకంటె 15 లక్షలు హెచ్చైనది జయకరుగారు వాదించిరి. కనుక 1896 లోని మొత్తపుపంటవిలువ రు 13 లక్షలే యెనచో ప్రభుత్వమువారి ప్రస్తుత “గో నెకు అంకెములు” లాగే దారుణపన్నులవిధానములో కూడ వెనుకపన్ను మొత్తమును సమర్థించుట కెంత మాత్రమును సావకాశములేదు. ప్రభుత్వమువారు మొత్తం పంటలో నూటి కిరువదికంటె నెక్కువ యెప్పుడును తమభాగముక్రింద వసూలు చేయలేదట; కనుక పంటవిలువ హెచ్చినదని జయకరుగారు చెప్పినవాదము ఆండర్సనుగారు చూపించినదానికంటె కూడ చాల యధ్వాన్నముగా నున్నది.

కనుక జయకరుగారిమీద ప్రజలు మోపునింద లేవియనగా నతడు మునసబులు తయారుచేసినలెక్కలమీద నాధారపడెను. అతడు భూములమీదకు పోయి విచారణసలుపలేదు. అత డెట్టితనిభీచేసియుండలేదు. ప్రజలయొక్క ఆర్థిక పరిస్థితులనుగూర్చి విచారణవంటిదానిని దేనిని సలిపియుండలేదు.

నూటి కిరువదిరూపాయలచొప్పున పన్ను హెచ్చించుట కతడు చూపినకారణములు సత్యశూన్యములు. పరిహాసపాత్రములు. ఇక సెటిల్ మెంటుకమిషనరుగా రాధారపడిన

వాదము కలదు జయకరుయొక్క నివేదిక నతడు త్రోసివేసి నట్లు వినుకటియధ్యాయములో చూచి యుంటిమి. క్రియములను గురించినలెక్కతనిభీ సరిగా జరుగలేదని యిత డాక్షేపించెను. ఆశ్చర్య మేనునగా నిత డిట్లువాసి మక్తాలనుగురించిన యీలెక్కలనే పురస్కరించుకొని యిది 'ఒక్కటే యధార్థమైనతొవ చూపునవి' అని నీటిపై నాధారపడెను. మొత్తంపంట విలువయొక్క హెచ్చుదలపై నాధారపడుట విరుపయోగ మని యిత డెరుంగును. జయకరువలె దీనిపై నాధారపడి పన్ను హెచ్చించకూడ దని యిత డెరుంగును. 'వ్యవసాయలాభములు' అనుపద మీయనకు గిట్టదు. భూమిపన్నును విధించునపుడు "వ్యవసాయలాభములను" గమనింపవలె నని విధించు 107 వ సెక్షనుకూడ నీయనకు గిట్టదు. కాని పన్నును హెచ్చుచేయుటకు శిఫారసు చేయవలె ననిమాత్ర మియనకు తెలియును. కనుక మార్గాంతరములేక నీయన తప్పుడులెక్కలమీదనే యాధారపడవలసి వచ్చెను కాబోలు ?

మక్తాలెక్కలు (ధనరూపమునగాని ధాన్యరూపమునగాని) "అతివిస్తారముగా నుండి" బాగుగా పరిశోధింపబడిన నేకాని పన్నులభారమును నిర్ణయించుటలో ముఖ్యాంశములుగా తీసికొనబడరా దని సెటిల్ మెంటు ఉద్యోగులకు స్పష్టముగా విధింపబడెను. అయినను యీలెక్కల నెక్కువలాభ

ముకొరకు వినియోగించుకొనవలె ననుతొందరలో నీయన యీసంగతి మరచిపోయెను. 1918 లగాయిత 1925 వరకు నున్న 7 వత్సరములలో 49,923 యకరములు కవులుకీయబడెనని జయకరు వ్రాసినలెక్కలను చూచి ఆండర్సనుగారుయివి “యతివిస్తారముగానున్నవి” అని యూహించి మొత్తంభూమిలో నధమపక్షము సగముభూమి స్వయముగా వ్యవసాయము చేయనిభూస్వాములది” అని యనుకొనెను. ఒకవంక జయకరుగారు సాగులోనున్న 97,500 యకరములలోను 22,995 యకరములుమాత్రమే వ్యవసాయముచేయనిభూస్వాములచేతులలో నున్నదనియు “వ్యవసాయముచేయువారిచేతిలో రెండువంతులకు పైగా నున్న”దనియు వ్రాయుచున్నను వీరిబుద్ధి యిట్లు వక్రించెను. ఈతప్పునుగూర్చి పత్రికలలో నెలల తరబడి విమర్శనలు జరుగగా జరుగగా చివరకు ప్రభుత్వము వారు ఆండర్సనుగారితరపున నొక హాస్యాస్పదమగు కుంటిసమాధానము నిచ్చిరి. “ఒకయకరము సంవత్సరముకు రు10 చొప్పునసంవత్సరముకు నొక్కొక్కప్పుడు రెండేళ్ళు, పదేళ్ళు కవులుకు తీసికొనబడుచున్నట్లు జయకరుగారు కనిపెట్టిరి. ఆయన వీటిని వరుసగా యకరము రు 10 కు, రెండుయకరములు రు 20 కు, 7 యకరములు రు 70 కు కవుళ్ళు అని పేరుపెట్టెను. దీనివలన నొక్కొక్కప్పుడు యకరము యేడుయకరము లగును. కాని యన్నికవుళ్లు 7 వత్సరములకు తేవు. ఒక

సంవత్సరముకే యున్న కవులు చాలా కలవు.” ఒక సంవత్సరపు కాలము మనవాదము వెల్లుబాటుపగలదు? దామాషామీద సాలీనా కవులు క్రిందనున్న భూమి 42,923 ను యేడుచే భాగించిన తేలుచున్నది. కవులు క్రిందనున్న మొత్తం భూమి 42,923 యకరము లని ఆండర్సనుగారు చెప్పినదానిని మనము విశ్వసించుచో నొకవివరీతపరిస్థితి యేర్పడుచున్నది. గ్రామములో సాగులోనున్న మొత్తము భూమికన్న కవులు కిచ్చిన భూమియే కొన్నిచోట్ల హెచ్చుకావచ్చును. ఈ క్రింది పట్టికను చూడుడు.

గ్రామము	మొత్తం భూమి		కవులు క్రిందనున్న భూమి	
	య		మెట్ట భూమి	పల్లం భూమి
ఉతార	1,317		2862- 4	0- 0
వాధ్వా	794		1,186-21	36-11
మియవాడి	1,057		1,185- 0	18- 0
చెన్నాడ్లా	751		925- 3	37-33

ఇంతకంటె హాస్యాస్పదమైనది వేరొండు యుండబోదు. కాని ప్రభుత్వము తరపున సంజాయిషీ యిచ్చు డైరెక్టరు గారు ఆండర్సనుగారు “పైవాజ్ఞులమును స్థిరపరచుచున్నారనియు నది యింకను సత్యముకంటె తక్కువ యెపోయినదని వాదింపగలరు.” అనియు చెప్పెను. పైవాజ్ఞులమును సమర్థించుటకు 42,923 యకరములను యభూతకల్పనను విశ్వసింప

మనెదరు. ఈయేడువత్సరములయంకకూడ త్రోసివేయదగిన యనేకతప్పుడులెక్కలతో గుదిగుచ్చబడిన దని ప్రజావాదమై యుండ దీనికితోడు “పరిశోధింపబడి తిరస్కరింపబడినటువంటిన్ని పరిశోధింపబడనటువంటిన్ని” లెక్కలనుకూడా విశ్వసింపవలె నట! యధార్థ మేమనగా యేకొద్దిమంది అప్పిచ్చుధనికులో గ్రామములలో లేనిభూస్వాములో తప్ప బార్డోలీతాలూకాలో మంచిపాదుపు, మంచిపాటు, బుద్ధివిశేషముగలిగినవ్యవసాయదారులు కలరు. వారియొక్క శుభలక్షణములే ప్రభుత్వదృష్టిలో పాపపుంజము లయ్యెను. 1924 లో భూమిపన్ను విధించుకమిటీముందర అహ్మదునగరుకలెక్టరైన స్నార్డుగాను చెప్పినట్లు “రైతువారీ రాజధానిలో బహుకొద్ది భూమిమాత్రమే కవులు కీయబడును; ఈకొద్దిలోను నధమ పక్షము సగమైనను కూడ అన్నిఖర్చులు పోను మిగులునికర లాభమునకు కవులు కీయబడుట లేదు.”

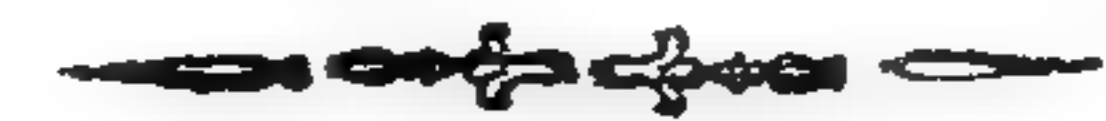
కాని సెటిల్ మెంటుకమిషనరుగాను సెటిల్ మెంటుపద్ధతులను శాసించుపుస్తకమును త్రోసిపుచ్చి, సత్యములకు స్వస్తిచెప్పి ప్రభుత్వసేవలో తలలునెరసినస్నార్డు, స్మిత్తు, గ్యారెటు, మ్యాక్సువెల్, మర్థేకరుగార్ల విస్పష్టమైన యభిప్రాయములను నిరాకరించి “మక్తాలవిలువలు అనునొక్కయధార్థమార్గదర్శి” నే పట్టుకొని వేలాడిరి. అత డట్లెల చేయకుండును? పై నుదహరింపబడిన యనుభవజ్ఞులైన యుద్యోగులతో గూడిన భూమిపన్ను కమిటీవారి పండితాభిప్రాయ

మును తోసిపుచ్చిన ప్రభుత్వము తనకు మద్దతుగా నుండు నని యత డెరుంగును. కాని మక్తాలనే యాధారముగా తీసి కొనుచో తామే సెటిల్ మెంటు ఉద్యోగస్తులకు చేసినబోధ లనే గాక భూమిపన్నునుగురించినస్పృతి (code) నికూడ తుంగలో నూరద్రొక్కుచున్నట్లు ప్రభుత్వమువారికి తెలి యును. ఏలననగా నందులోని 107 వ సెక్షనులో భూమిప న్నును విధించునపుడు వ్యవసాయలాభములను గమనించి తీర వలె నని స్పష్టముగా శాసింపబడి యున్నది. బార్డోలీ, ఛో రాసీ సెటిల్ మెంటులనుగురించి 1927 వ జూలైలో ప్రభుత్వ మువారు “ముప్పదివత్సరముల దీర్ఘ కాలమువరకు మార్పుచే యకుండ నుంచుచున్నట్టి సెటిల్ మెంటులను మాటిమాటికి మారుచుండునట్టి ధరలపైమాత్రమే గాక ముఖ్యముగా కవు ల్లు, క్రియములు మొదలగువాటిమీదనే కట్టుచుందుము.” అని చెప్పి 1928 లో బార్డోలీ, త్యాగ్రహమును గురించి త మతో ను త్తరప్రత్యుత్తరములకు జరుపుచుండిన యొకశాసన సభ్యున కిట్లు వ్రాసిరి. “30 వత్సరములక్రితము చేయబడిన సెటిల్ మెంటు తేదీలగాయితు బార్డోలీతాలూకాలో వ్యవసా యలాభములూ నూటి కిరువది రూపాయలకంటె నెక్కువగా పెరిగె నని గవర్నరుదొరగాను తృప్తి పొందిరి. లాభములు ముఖ్యముగా ప్రభుత్వమువారి కృషివల్లనే హెచ్చినవి. కనుక పన్ను లాభములో భాగము కనుక నన్నియు పోను నూటి కిరువై ప్రాప్తికి హెచ్చుపన్ను వడ్డించుట న్యాయము” జయ

కరుగారు సాగు కగుఖర్చులు మొదలైనవి తీసివేసి నికరలాభమును తేల్చుట కెట్టిప్రయత్నమును చేయకుండటమే కాక నిట్లు తమకు హక్కు కలదని ప్రభుత్వమువారు డబ్బాయించుట నేమనదగునో చదువరులే యూహించురుగాక !

ఇది కేవలము సాహసము. వాదములచేతను, లెక్కలచేతను ప్రజావాద మెంత సమర్థింపబడినను చెప్పితివానిముందు శంఖాదిన ట్లయ్యెను. ప్రభుత్వవాద మంతయు తక్కువ తడక; బూముస్సీట్టుకమిటీవారు దీసినే రుజువు చేసిరి. కనుక ప్రజ లీక్రొత్తసెటిల్ మెంటును రద్దు చేయవలసిన దనికోరుటకు హక్కు కలదు. ఇంతేకాక అసలుపన్నును తగ్గించుచునుటకు కూడ వారికి తగినంతబలము కలదు. సత్యాగ్రహము మంచితీవ్రముగా నున్నపుడు లిబరల్ పక్ష నాయకుడైన చింతామణిగారు చూచి పన్నులను రద్దుచేయవలసిన దని సత్యాగ్రహము లేలకోరలేదా యని యాశ్చర్యపడెను. కాని సత్యాగ్రహము లెంతపట్లదల గలవారో యంతమితమున గూడ గలవానినే తమనాయకునిగా నెన్నుకొనిరి. అతడు వారికి సరియైనమార్గమును చూపి విషయము నంతను కూలంకషముగా నిష్పక్షపాతముగా విచారించునట్టి విచారణకొరకు ప్రభుత్వమువారి నొత్తిడి చేయుటయందే వాంశక్తుల నుపయోగింపమని ప్రజలకు సలహా చెప్పెను. ఈవిషయము ముందు అధ్యాయములో చర్చింపబడును.

బార్డోలీ విజయము.

అయిదవయధ్యాయము.

“ఫిబ్రవరి 12.”

“ఓ స్వాతంత్ర్యదేవతా ! రమ్మ ! రమ్మ !
నేడు మామనఃపద్మములను పూరింపుము.”

“14 వ జూలై నాటి ఫ్రెంచిగీతము.”

ప్రజ లింకనేమి చేయవలెను ? 1926 లగాయితు వారు జయకరుయొక్క నివేదికపై నాందోళన చేయుచునే యుండిరి. తాలూకాకాంగ్రెసుకమిటీవారిచే నేర్పరుపబడిన విచారణసంఘము పై నివేదికను పూర్తిగా విమర్శించుచు వ్యవసాయదారులకు భూమిపై ప్రస్తుతము విధింపబడిన పన్నులనైనను భరించుటకు తగినలబ్ధి వచ్చుట లేదని యంకెలతో సప్రమాణముగా రుజువుచేసియున్నారు. వారు 1927 లో ప్రధమచరణములు తమశాసనసభాప్రతినిధియొక్క నాయకత్వముక్రింద రెవిన్యూసభ్యుని దర్శించిరి. తరువాత వీరు ప్రజల యధార్థమైనయార్థికపరిస్థితులను తెల్లముచేయుచు పై నివేదికనుగురించి పూర్తిగా చర్చించుచు ప్రాతినిధ్యములను పంపించుకొనిరి. ప్రభుత్వతీర్మాన మీకొత్త సెటిల్ మెంటును ఖాయపరచినతరువాత బార్డోలీలో 1927 సెప్టెం

బరుమాసములో శాసనసభాసభ్యుడగు దాదుభాయిదేశాయి. గారి యధ్యక్షతక్రింద వేలకొలది వ్యవసాయదారులతోగూడినమహాజనసభ జరిగెను. పూర్తియైనరాద్ధాంత సిద్ధాంతములు జరిగినతరువాత వారు హెచ్చుపన్నుల నీయగూడదని యేకగ్రీవముగా తీర్మానించిరి. దీనివలనకూడ లాభము లేకపోయెను. 1928 ఫిబ్రవరి 5 లగాయితు కొత్తపన్నులను నసూలు చేయవలసినదని గ్రామమునసబుల నాజ్ఞాపించిరి. వ్యవసాయదారులను చేతనైనది చేసికొనుమనిరి. వారిప్రతినిధులు మరియొకతరహాకు చెందిన నాయకునిగురించి యోచించిరి. అంతవరకు నడిపిననాయకు లిక చేయగలిగిన దేదియు లేకపోయెను. తాము విఫలులైరనియు యికముందీగాదస్త్రపు ప్రాతినిధ్యములను మనవులను మాని నూతనవిధానమును తొక్కవలసినదనియు వారు సలహా నిచ్చిరి. 1921 లో బార్డోలీని తనయొక్క ప్రభుమరంగముగా చేసికొనవలసినదని మహాత్ముని ప్రార్థించిన కళ్యాణజీ, కున్వర్ద్దీ లిద్దరును తాలూకాకార్యదర్శియైన కుషాలాభయితో కలసి శ్రీయుత వల్లభాయిపటేలువద్దకు వెళ్లి రైతుల నీచత్యాగహాసమరములో నడిపించవలసినదని కోరిరి. రావుబహద్దరు భీమభాయి, రావుసాహేబు, దాదుభాయివంటివారు నడిపించుచున్నచోట తాను కలుగచేసికొన నని యతడు నిరాకరించెను. వారు వెళ్లి వారిని నడిపించుచున్నవారిసలహాప్రకార మతనివద్దకే

తిరిగి వచ్చిరి ఈసారి వల్లభాయి పెడమొగము పెట్టక వా
రిని బాగ్గోలీ వెళ్ళి మంచిపలుకుబడిగల వ్యవసాయదారులంద
రిని సంప్రదించి, యింతు లేకుండ జరుపవలసియుండునట్టి స
త్యాగ్రహసమరములోని మహోపద్రవమును వారి కెరిగించి
యప్పుడు వారేమి చెప్పుదురో తనకు తెలియచేయ మనెను.
అతనియాజ్ఞానసారము వారనేకగ్రామములకు పోయి వారి
కీసంగతులను తెలియచెప్పి వారియభిప్రాయములను తీసికొని
తిరిగి అహ్మదాబాదు వచ్చిరి. ఈసారి వారు తమతో
దర్బారుసాహేబుగోపాల్దాసు, మోహాలాల్ పాండ్యా, రవి
శంకరవ్యాస్ మొదలగు నారితేరిన యోధులను తీసికొని
వచ్చిరి సత్యాగ్రహము ప్రకటింపబడినచో బాగ్గోలీ వచ్చు
టకు సిద్ధముగా నున్నా మని వీరు తెలిపిరి. సత్యాగ్రహము
సల్పుట కందరు నేకగ్రీవముగా నంగీకరించుచున్నారనియు,
నుత్సాహపడుచున్నారనియు కాని కొద్దిమంది నూతనముగా
విధింపబడిన మొత్తముపచ్చును గాక అదనముగా కట్టినప
న్నునే చెల్లింపకుండవలె నని యుచున్నారనియు వీరుచేసిన
విచారణఫలన తేలినసారాంశ మని వల్లభాయితో చెప్పిరి.
“సరే! అంతయు బాగున్నది. మీరు వెళ్ళి ‘బాపును’ సం
దర్శించుడు. నేనుకూడ మీవెనుక వచ్చుచుందును. ఇటు
వంటి యుద్యమము ‘బాపు’ యొక్క యంగీకారము లేనిదే
ప్రారంభింపబడనేరదు. కనుక వారుగాంధిగారివద్దకు వెళ్ళిరి.

అత డింతనరకును వారి నంతగా పాటింపక ప్రతిసారి వల్లభాయివద్దకు వెళ్ళుడని చెప్పుచుండెను. కాని యీసారి యతడు విద్యాప్రీతమును ప్రతిచారము చేయు యుపన్యాసమునకు నడిచి పోవునపుడు చాలసేపు వారితో మాట్లాడెను. కళ్యాణజీ సంభాషణను ప్రారంభించి తాము తాలూకాయంతయు తిరిగితిమనియు, సమరముకు సంబంధించినంతవర కందరు నేకగ్రీవముగానే యున్నారనియు, కాని వెనుకటిపన్ను మీద వేసిన హెచ్చుపన్నును మాత్రమే చెల్లింపకుండుట బాగుండు నని యనుకొనుచున్నారనియు చెప్పెను.

గాంధిజీ:—నా కిది బాగుగా అర్థము కాలేదు.

కళ్యాణజీ:—నూటికి 22 చొప్పున హెచ్చుపన్ను విధించిరి. ప్రజలు వెనుకటిపన్ను చెల్లించి యీ హెచ్చుపన్నును చెల్లింప మని యనుచున్నారు.

గాంధిజీ:—ఇది చాలయుపద్రవకర మైనది. ప్రభుత్వమువారు మీ రిచ్చుధనముతోనే మీతో పోరి హెచ్చుపన్ను నొక్కనిమిషములో వసూలు చేతురు. హెచ్చుపన్ను రద్దగువరకు నెట్టిపన్ను చెల్లింపబడకూడదు. మీరు ప్రభుత్వముతో “హెచ్చుపన్ను రద్దుచేయబడిన దని ప్రకటించి వెనుకటిపన్ను తీసికొనుడు; దాని నిచ్చుటకు మేము సిద్ధముగనే యున్నార” మని స్పష్టముగా చెప్పుడు. ప్రజ లిట్టిదృక్పథమును తీసికొనుటకు తయారుగ నున్నారా?

కళ్యాణజీ:—బార్డోలీ, వాలడ్ మొగలగు పెద్ద పెద్ద చోట్ల నెట్టుండునో నేను చెప్పజాలను. ఇచ్చటనున్న వర్తకులు ప్రభుత్వమువారు తను సూముల నన్నిటిని లాగికొని రాసి పరాజబాతివారి కిచ్చి వేయదురని భయపడుచున్నారు. కాని తక్కిన గ్రామములు చాలగట్టిగా నున్నవి.

గాంధీజీ:—సరే! బాగున్నది. కాని వారివాదము న్యాయమైనదేనా? వారియభియోగ మభేద్యమైనదేనా?

కళ్యాణజీ:—విధిగా నట్టదే. దీనిని నరహరి తనవ్యాసములలో విశదపరచెను.

గాంధీజీ:—నాకు తెలియదు. నే నావ్యాసములను జాగ్రతగా చూడలేదు. కాని దేశమునంతను మీతో నుంచుకొనవలె ననుసంగతిని మాత్రము జ్ఞప్తియందుంచుకొనుడు. దీనికి మొట్టమొదటి షరతు మనవాదము పూర్తిగా న్యాయసమ్మత మగుటయే. ఇంకొకవిషయము కలదు. ప్రజలు సమరమునకు సిద్ధముగా నుండవచ్చును. కాని వారికి సత్యాగ్రహముయొక్క యంతరార్థము తెలియునా? మీతో పాటు వల్లభాయిపటేలును కూడ తీసివేసి రనుకొనుడు. వారప్పుడు చెదిరిపోకుండ నిలువగలరా?

కళ్యాణజీ:—ఇది నా కతీతమైనప్రశ్న.

గాంధీజీ:—సరే! మీరు దీనిని ధృవపరుచుకొనుడు. కాని వల్లభాయి యేమనును?

ఇంతలో శ్రీయుతవల్లభాయి వచ్చెను. అత డాసమా
స్యను గురించి యోచించె ననియు నందులో న్యాయ మున్న
దనియు చెప్పెను. “అయితే మంచిదే! మన మిక విచారిం
పవలసిన దేమియు లేదు. గుజరాతుకు జయ మగుగాక!”
అని మహాత్ము డాశీర్వాదించెను. కాని శ్రీయుత వల్లభాయి
చులకనగా నెట్టినిశ్చయమును చేసికొనజాలకపోయెను. అత
డు వెనుక నాగపురము బోర్సను సత్యాగ్రహమును నడిపిం
చెను; కాని సమయము దొరకినపుడెల్ల నిట్టిసత్యాగ్రహము
లను నడిపించవలె ననుదురద యతని కెంతమాత్రమును లేదు.
1923 లో నతనితోడిప్రచారకులందరును గుజరాతులో
శాసనోల్లంఘనోద్యమమును ప్రారంభించుట కాతురపడిరి.
కాని యతడు వారిని వారించుట కెంతమాత్రమును జుక లే
దు. 1927 లో నాగపూరు శాసనోల్లంఘనమును నడుపవల
సినదని చాలమంది కాంగ్రెసునాయకు లతనిని బలవంతపెట్టిరి.
కాని పరికరములలో తగినంత సత్తువ లే దనుకారణమున నత
డు దానిని నిరాకరించెను. అత డాలోచించుకొనవలసినవిష
యము లింకను కలవు. గతనాలుగైదువత్సరములనుండి
యతడు అస్మాదాబాదుపురపాలకసంఘాధ్యక్షుడుగ పని
చేయుచుండెను; అతనిపనిని ప్రభుత్వోద్యోగులుకూడ నెక్కు
వగా మెచ్చుకొనక తప్పినది కాదు. వారిలో కొందరి కతని
యెడల స్నేహభావము, వ్యక్తిగతావము కూడ నేర్పడెను.

ఈయన్నిటిని మించినసేవ మరెయ్యకటి కలదు. అతడు కొద్ది
మాసములక్రితమే ప్రభుత్వోద్యోగులతో కలసి గుజరాతులో
యౌనునివారణకొరకై పనిచేయగా నతనికార్యాచరణయం
దలి పటుత్వమునకు ప్రభుత్వాధికారులు డిప్లొమేయి ప్రభుత్వ
మువారినుండి మెప్పును బడయుట కంగీకరింపవలసిన దని
అహ్మదాబాదుకలెక్టరతనిని ప్రార్థించెను. ఇట్టిపరిస్థితు
లలో నత డేమిచేయవలెను? పీఠింపబడుచున్న వ్యవసాయ
దారురక్షణకొరకు తహతహలాడు హృదయముతో నిమేష
ములో నిశ్చయమునకు రాగల యోధునిపగిది నతడు బా
ర్డోలీ పోవుటకు నిశ్చయించెను. అప్పుడయినను నతడు వ్యవ
సాయదారులను బాగుగా పరిశోధించకుండ, నేమిసంభవించి
నను వా రతనితో చివరవరకు నుందురో లేదో తెలిసికొన
కుండ వ్యవహారములోనికి దిగలేదు. కనుక ఫిబ్రవరి 4 వ
తేదీని, పన్ను చెల్లించవలసిన మొదటివాయిదా కొకరోజు
ముందుగా, బార్డోలీతాలూకారైతులసభ కత డగ్రాసనాధి
పత్యమును వహించెను. ఒకప్రక్క తగినవ్యవధి లేదు; మరి
యొకప్రక్క ప్రాణములతో చెరలాడుటవంటి నిశ్చయమును
వేగిరపడి చేయరాదు. మొదట నతడొకప్రచారకులసభను
పిలిచి భావికర్తవ్యమునుగురించి వారితో చర్చించెను. వా
రేమియు తొందర పడక అధ్యక్షుడు ప్రజలను పిలిచి పరీ
క్షలు, క్రాసుపరీక్షలు చేసి యొకనిద్ధారణకు రావలెనని కో

రిరి. కనుక గ్రామప్రతినిధులయొక్క యిష్టాగోష్ఠిసభ పిలువబడెను. 79 గ్రామములు తనుప్రతినిధులను పంపెను. వీరితో నన్నిజాతులవారు నుండిరి. వీరందరకు ఆహ్వానము; సత్యాగ్రహమువల్ల తమ కేమిసంభవించునో కూడ వీరెరుగుదురు. భూమిపన్నుకింద రు 300 మొదలు రు 500 వరకు చెల్లించువా రిందులో చాలమంది కలరు; ఒకపాఠశాల యొక్కడే సంవత్సరముకు రు 700 పన్ను యిచ్చెను వీరు మాటలను నమలలేదు. అయిదారుగ్రామములవారు హెచ్చుపన్నుల నీయకుండుటే తమధర్మమని తలంచిరి. కాని వారు పాతపన్నులను యధాప్రకారముగా చెల్లించి హెచ్చుపన్నువిషయమై ప్రభుత్వమువారిని సవాలు చేయవలె ననిరి. ప్రభుత్వమువారు తమతో సమాధానమును కుదుర్చుకొనువరకును క్రొత్తగా విధింపబడినపన్ను సంతను చెల్లింపరాదని తక్కినవారు నిశ్చయించుకొనిరి. రెండుగ్రామములయొక్క ప్రతినిధులు పరిస్థితుల నతినిర్మోగమాటముగ నన్వించిరి. “మీరు మీగ్రామమంతటితరఫున మాట్లాడుచున్నారా?” అని వారిని ప్రశ్నింపగా “నే నల్ల చేయుచున్నాను” అని వారిలో నొకడు దృఢ నిశ్చయముతో పలికెను.

కాని మిగతయందరు పడిపోయినచో నీ వేమిచేయదువు?”

నేనొక్కడనే నిలబడెదను ! అని యతడు చెప్పెను.

ఇ కొకడు వచ్చెను. అతనినిగూడ నిట్లే ప్రశ్నించిరి.
“నాగ్రామము, తాలూకాయంతయు నిలబడువరకు నిలబడును.
తరువాత నిలువదు.”

మూడవవాడు యిట్లనెను. “హిందువులము, ముస
ల్మానులము కలసి మే మందరమును కృతనిశ్చయములనుయియే
యుంకిమి. కాని నాలుగవవంతు ముసల్మానులునూత్రము.
తటపటాయించుచున్నారు.”

మరియొక డిట్లు వచించెను. “నలుగురు యథార్థమైన
మనుష్యులు స్థిరముగా నుండగలిగినచో నేమివచ్చిన వచ్చు
గాక ! జయము నిస్సయము.”

“నాలుగు అనగా నర్థమేమి ?”

“నలుగు రనగా పెద్దనారిలో నలుగురు.”

“నీ వందులో నొకడవని యనుకొందువా ?”

“నే నయిదవవాడను. నే నానలుగురను అనుస
రింతును ”

“ఈ హెచ్చుపన్నును నిరాకరించుటకు తమసమస్తము
ను కోల్పోవుటకు సంసిద్ధులగువారు మీలో నలుగురున్నా
రా ? ” అని అధ్యక్షుడు ప్రశ్నించెను. తోడనే నలుగురు.
తమనిశ్చయమును వెలిబుచ్చుటకు లేచిరి. ఇంతలో పాతప
న్నులను చెల్లించవలెనని చెప్పిన యైదుగ్రామములప్రతినిధు
లును యితరులతో నాలోచించుకొని తాలూకాయంతటితో.

ను తాముకూడ నుందుమని ప్రకటించిరి. ఇదంతయు జరిగిన తరువాత శ్రీయుత వల్లభాయిగారు మహాసభలో ప్రసంగించిరి. అతడు ప్రభుత్వతీర్మానమును గురించియు, వారిసాధారణపన్నుల విధానమును గురించియు నివరించి తమచాదములో నున్నన్యాయమువిషయమై యతని కెట్టిసందేహమును లేదనియు, క్రొత్త సెటిల్ మెంటు అక్రమమని యత డెరుంగుననియు కాని తమబల మెంతవరకు గలదో సందేహస్పదముగ నున్నదనియు చెప్పెను. 1921 లో వారిసత్తువను ప్రదర్శింపవలసినసమయ మాసన్నమయ్యెను. కాని కొన్ని యపూర్వపరిస్థితులచే నది యాపివేయబడెను. ఈసారి గంటనొగెను. కాని ప్రజలిందుకు నిజముగా సిద్ధముగా నున్నారా? ఈసమస్య యొక్కతాలూకాకుగాని యొక్కజిల్లాకుగాని చెందినది కాదనియు భారతదేశమంతకును చెందిన దనియు ప్రభుత్వమువారు తమచేతిలో నున్నసర్వశక్తులను వినియోగించి దీని నణచివేయ జూతు రనియు నట్టిప్రభుత్వముతో ధర్మయుద్ధమును, దౌర్జన్యరాహిత్యమైన యుద్ధమును తా మెంతకాలమైనను సరే సాగింపగలరాయను విషయమును గురించి హృదయముపై చేయివేసుకొని యాత్మపరీక్ష చేసికొనవలసినదనియు నతడు వారిని హెచ్చరించెను. తొందరపడి మెట్టి నిశ్చయమును చేసికొనవలదనియు వారమురోజులు వ్యవధినిచ్చెద ననియు నీలోపుగా ప్రభుత్వముతో నుత్తరప్రత్యుత్త

రమలకు జూపి వారిని మరల యోచింపవలసిన దనియు నిష్పక్షపాతమైనవిచారణచేయును మని ప్రకటింపవలెనని సౌచ్యమిటు ననియు నతడు చెప్పెను. ఈమహాసభలో శ్రీయుతులు భీమభాయి నాయక్, దామభాయి దేశాయి, డాక్టరు దీక్షితులు అనుముగ్గురు శాసనసభ్యులుండిరి. వారు తమచేతులనున్న శాస్త్రీయపద్ధతుల నన్నిటిని ప్రయత్నించి చూచితి మనియు తాము విఫలు లగుటచే తమసమస్యను సత్యాగ్రహ ఆత్మార్పణమార్గములద్వారా పరిష్కరింపగలయోధునకు సంతోషపూర్వకముగా వప్పగించితి మనియు చెప్పిరి.

దీనితరువాత శ్రీయుత వల్లభాయి అహ్మదాబాదు వెళ్ళి స్థితిగతులను గురించియు, కొత్త సెటిల్ మెంటువలన ప్రజలకు గలిగిన విపరీతమైనయన్యాయమును గురించియు తెలుపుచు “ ప్రజలు తమనాదము నొక తగినంతయధికారముగలిగి, నిష్పక్షపాతమైన న్యాయమూర్తిసంఘముయెదుట వాదించుకొనుటకు తగునవకాశమును కలుగ చేయవలెనని ” సూచించుచు గవర్నరుగారి కొక లేఖను ఫిబ్రవరి 6 వ తేదీని వ్రాసెను. ఇది జరిగినగాని “ ప్రభుత్వముతో తీవ్రమైనపోరాటముకు తలపడకుండుటకు తా నెంత యిచ్చించుచున్నను ప్రజలను పన్నుల నీయవలదనియు తత్ఫలితముగా వచ్చుబాధలను శాంతముగాను, నిశ్చింతగాను ననుభవింపవలసినదనియు చెప్పుటకన్న మరియొక తరుణోపాయ మేదియు

లేదనియు ” నతడు వ్రాసెను. “ ఈవిషయములో మనము కలుసుకొనవలె నని మీరు కోరేయెడల నేను తప్పకుండ సంతోషపూర్వకముగ మిమ్ము కలసికొందును. ” అని కూడ నతడు యుత్తరము చివర వ్రాసెను.

ఉత్తమశిక్షణనొందిన న్యాయవాదియొక్కబుద్ధి నుపయోగించి యత డీయుత్తరములో మరియొకయక్రమమును చూపెను. ప్రభుత్వమువారు సెటిల్ మెంటుఆఫీసరుయొక్క శిఫారసుల నామోదించిరి. ఇత డపూర్వమైన యొకనూతన సెటిల్ మెంటుపద్ధతి నవలంబించుటయే గాక వెనుకటిగ్రామ వర్గీకరణముకు స్వస్తి చెప్పి నూతనవర్గమును స్థాపించెను. “దీనివలన ననేకగ్రామము లుత్తమవర్గములో జేర్చుకొనబడెను. ఇదియు మరికొన్ని యితరవిషయములును కలసి యీ గ్రామములలో నూటికి యేబదిమొదలు అరువదివరకును పన్నులను హెచ్చించెను.” అని యితడు స్పష్టపరచెను. దీనిని గురించి తుదియాజ్ఞ లామోదింపబడువరకును ప్రజల కెట్టివిజ్ఞాపనమును చేయబడలేదు. ప్రభుత్వమువారు సెటిల్ మెంటు ఆఫీసరుచే చేయబడిన నూతనవర్గీకరణము నామోదించి జూలై 19 వ తేదీని తుదియాజ్ఞల నమలు జరిపించిరి. జరుగుచున్నసంవత్సరములోనే యమలులోనికి తెచ్చేయెడల ఆగష్టు 1 వ తేదీలోపలనే తుదిరివిషను ప్రకటింపవలెను. ఇంతకంటె గొప్పయక్రమ మేమనిన ముప్పదియొక్కగ్రామములకు తమ

యధ్యంతరములను రెండుమాసములలోగా చెప్పకొనవలసిన దని జూలైచివర వారములో నోటీసు నమలు జరిపిరి. కాని యధార్థమున కదియే తుదియాజ్ఞ. నోటీసువలన తుదియాజ్ఞకు తాత్కాలికలక్షణమే వచ్చెను. ప్రభుత్వమువా రిది తుది యాజ్ఞ కాకపూర్వ మధ్యంతరములకు సమాధానము చెప్పవలెను; ఆరు నెలలకుముందుగా నోటీసు లేనిచో నిది ముందు పన్నుచెల్లించు వత్సరమువరకు నాచరణకు రాజాలదు.” ప్రభుత్వమువారి కీవాదనలోని సారము తెలియుననియు కాని వారు దానిని వహించుకొనరనియు చూపుటకే ఉత్తరములోని యంతపెద్దవాక్యమును బుద్ధిపూర్వకముగా యెత్తివాసితిని. కాని యాయక్రమము బహుఘోరముగా నుండుటచే మార్చి శాసనసభలో 22 గ్రామములను పైన్దములోనుంచి తగ్గించి వేసితినుని ప్రకటించి వారు కొంతతప్పు దిక్కుకొనిరి. ఉత్తరము “ఉద్యోగులు యోచనచేసి పంపివేయుటకుగాను రెవిన్యూ శాఖవారికి పంపివేయబడెను.” అని గవర్నరుగారి కార్యదర్శి పొడిమాటలు వ్రాయుటకంటె గవర్నరుగా రెట్టిజవాబును వ్రాయుటకు నిరాకరించుటయు, శ్రీయుతవల్లభాయీపటేలు గారిసూచన ననుసరించి ప్రభుత్వమువారు చేసిరనినట్లు తెలియకుండ నుండవలె నను యాతురమును చూడ మొదట నుంచీయు ప్రభుత్వమువారు శ్రీయుతవల్లభాయీపటేలుతో ప్రత్యక్షముగా నెట్టిసంబంధమును పెట్టుకొనకుండుటకు నిశ్చ

యించి రని తెలియుచున్నది. వరదలసందర్భములో సేనచేరి వపుడు గవర్నరుగారు వల్లభాయిగారిని కలుసుకొని వారిని వారిపనిని కొంత తెలిసికొనిరి. వల్లభాయిగారికోరికప్రకారము తనతో కలసి మాట్లాడుట కత డంగీకరించి యుండినచో విషమపరిస్థితులు బహుశః రాకుండెడివి. అది యన్యథా జరిగెను. ఇంతలో పన్ను చెల్లించవలసిన మొదటివాయిదా ఫిబ్రవరి 15 తేదీ యాసన్న మగుచుండెను. ప్రభుత్వమువారేమైనను జవాబు నిత్తురేమో యని వల్లభాయి ఫిబ్రవరి 11 వ తేదీవరకు చూచెను. కాని లాభము లేకపోయెను. అతడు 12 వ తేదీని బార్డోలీలో మరల రైతులనందరను కలుసుకొనెను. ప్రజలు యీలోపున తమలో తాము పన్నుల నిరాకరణమును గురించి చర్చించుకొని పన్నులను నిరాకరించువారి సంతకములను తీసికొన నారంభించిరి. ఈసారి యీలోచనసభ కనేక వేలమంది వచ్చిరి. మరికొన్ని గ్రామములు తమ ప్రతినిధులను పంపెను. వీరందరును సంతకములను చేసిరి. ప్రతివాడును లేచి తమతమ గ్రామము లేమిచేసెనో వివరించి చెప్పినపుడు ప్రశాంతమైనయాలోచన, యనన్యమైన కృత నిశ్చయము వారివచనములలో పొడగాంచెను. పన్నులనిరాకరణ మనుశుష్కవాక్యమును వారు కేవలము చిలకపలుకులవలెనే యుచ్చరించి యుండినచో నాపలుకులకు విలువ లేక యుండెడిది. ఎవరికథను వారు చెప్పసాగిరి.

మా గ్రామములో 58 మంది సంతకములు చేసిరి; 12 గురు యింకను చేయలేదు. కాని దానిని లెక్కచేయనక్కరలేదు. ” అనియొకడనెను. “ గ్రామపెత్తందారుతప్ప తక్కిన వారందరును సంతకములు చేసిరి. కాని యతడు మాకు వ్యతిరేకి కాడు ” అని మరొక డనెను. “ మా పటేలు యిదివరకే చెల్లించెను. చుట్టపట్ల గ్రామములోని మరొక వర్తకుడు చెల్లించెను. కాని మేము వారినెన్నడును లెక్కించుకొనలేదు. ” అని మూడవవాడనెను. “ మాలో మాకు వ్యతిరేకమైన వారొకతెగ వారున్నారు. కాని వారు మాలోనివారు కారని మేము విశ్వసించుము. ఏమిరిజగినను జరుగునుగాక ! మా తెగవారుమాత్ర మెన్నడును చెల్లించరు. మిగతదంతయు యీశ్వరేచ్ఛ ” అని నాలుగవవాడనెను. “ అందరును తమ సంతకముల నిచ్చిరి. జారిపోవువా డొక్కడును లేడు. ” అని బహుసంఖ్యాకులు వాగొనిరి. “ నా గ్రామమంతకును నన్ను బాధ్యుని చేయుడు. నా గ్రామ మెట్టి సంకటములలోనైనను వెనుదీయదు ” అని ముగ్గురు, నలుగురు, సగర్వముగా పలికిరి. అప్పుడు వల్లభాయి వారి కిట్లు కన్యసించెను. “ మీరిందులోని కురుకకమునుపు యింకను రెండుసార్లు బాగుగా నాలోచించుకొనుడు. మీకు నాయకుడుగా నావంటి యోధుడు దొరికె ననుభావముచే నుబ్బిపోకుడు. నన్ను నాయనుచరులను మరచిపోండు. అధర్మమును నిరంకుశత్వమును నెదు

కొనవలెనని మీరు భావించుచో పోరాడుడు. మీరు దీని నెంతమాత్రమును చులకనగా తీసికొనవద్దు. మీ కపజయము కలుగుచో మీరిక ననేకవత్సరములు మరల తల యెత్తుకొనజాలనట్టి పరాజయమును పొందుదురు; మీరు గెలుతురేని స్వరాజ్యపునాదులను నిర్మించుటకు మీ రెంతయో తోడ్పడినవా రగుదురు. కనుక నిప్పుడు మీ రీతీర్థానమును మీ హస్తగతము చేసికొని మీరే దీనిని ప్రవేశపెట్టి మీరే బలపరచుకొని మీరే యామోదింపుడు. మే మెవరమును దీనిని గురించి మాట్లాడము; ఇది మీ స్వకీయేచ్ఛను, మీ యభిలషితమును న్యక్తము చేయును.” మరియుకసంగతి, ఈ సెటిల్ మెంటు ఆఫీసరువలననే బార్డోలీవలెనే యన్యాయమును పొందిన ఛోరాసీతాలూకాప్రజలు శాస్త్రీయమైన యాదోశన చేయుచు కొందరు బార్డోలీతోపాటు ఛోరాసీని కూడ కలుపుకొనవలసిన దని వల్లభాయిని కోరుటకు వచ్చిరి. “మీకుకూడ నిట్టి యన్యాయము జరిగిన దని నే నెరు గుచును. కాని, రెండుతాలూకాలను నడుపుట కిప్పుడు నాకు శక్తి లేదని నేను భయపడుచున్నాను. బార్డోలీ జయించినచో మిమ్ముకూడ బార్డోలీవలెనే చూడక తప్పదు. మీరు పరిస్థితుల నవలోకించుచు వేచియుండుడు. మీతాలూకాలోనున్న పరిస్థితులు ప్రత్యేకచిక్కులను కలిగించుచున్నవి. మీతాలూకాలో చాలమంది భూమికలవారు సూరతు, రేండరులలో

నివసించుచున్నారు. వారు వ్యవసాయదారులు కారు. వారు మీతో కలిసిరారు. మొట్టమొదట వారు పన్నుల నిచ్చివేసి మీకు సంకటపరిస్థితులను కల్పింతురు. కనుక మీరు సత్యాగ్రహమును గురించి తలంపవలదని నేను సలహా నిచ్చుచున్నాను. బార్డోలీకి న్యాయము కలుగుచో ఘోరాసీకికూడ న్యాయము కలిగితీరునని విశ్వసింపుడు.”

దీనితరువాత బహిరంగసభలో శ్రీయుత వల్లభాయి యిట్లుపన్యసించెను.

“నేను మీతో వెనుకచెప్పినట్లు నిష్పక్షపాతమైన విచారణసంఘము నేర్పరచవలెనని గవర్నరుగారికి వ్రాసితిని. నాకొక జవాబుకానిజవాబు వచ్చెను. నాయుత్తరమును రెవిన్యూశాఖకు విచారణచేసి పంపివేయుటకు పంపించిరట ! వారు దాని నెప్పుడు చిత్తగింతురో మనకు తెలియదు. మనము వారికొరకు వేచియుండనక్కరనులేదు. నాయుత్తరమును విచారించువరకును పన్నులను నసూలు చేయుట నాపివేసితిమనియు నంతవరకును మనసభ నాపివేయవలసినదనియు ప్రభుత్వమువారు వ్రాసినచో సంతోషపూర్వకముగా మనముట్లు చేసెడివారమే. నేనిప్పుడు మీ నిశ్చయముకొరకే వేచియున్నాను. నేను వెనుక మిమ్ము కలుసుకొనినతరువాత ప్రభుత్వమువారు పన్నును హెచ్చించుచు చేసినయజ్ఞాలు అన్యాయములే కాకుండ చట్టబద్ధములుగా నున్నవా యని

న్యాయశాస్త్రమును చూచితిని. అవి న్యాయశాస్త్రములో కూడ నాకెచ్చటను కాన్పించలేదు. అవి భూమిపన్నుకు సంబంధించినస్మృతిలోని 107 వ సెక్షనుకు కేవలము విరుద్ధములు. సెటిల్ మెంటుఆఫీసరు తననివేదికను ప్రస్తుతపద్ధతిమీదనే యాధారపరచెను. అతనినివేదికనుగురించి చెప్పవలెనన్న దానికొకయంతట కాన్పించదు. ఇప్పుడు ఓల్పాడు తాలూకాలో జరుగుచున్నట్లుగా నతడు గ్రామగ్రామమునకును బోయి వ్యవసాయదారులతో సంభాషించి యుండలేదు. అతడు వెనుకటిపుంతనే యనుసరించెను. సెటిల్ మెంటుకమిషనరుగారు. మరియొకసూత్రము నవలంబించి దానిప్రకారము గ్రామములను నూతనవర్గములక్రిందకు దెచ్చెను. అట్టిమార్పును చేయునపుడు ప్రభుత్వమువారు క్రొత్తగా నోటీసులను పంపించుట విధియై యున్నది. కాని క్రొత్తపన్నుల నాచరణలోనికి తేవలె ననుహడాహుడితో వార్షిక్లు చేసి యుండలేదు. ఇట్టి పరిస్థితులలో ప్రభుత్వమువారు సమాధానముకు వచ్చువరకును మీరు యావత్తుపన్నును నిరాకరింపవలసిన దని వినయపూర్వకముగా సలహా యిచ్చుచున్నాను. బాధపడుటకు మీకు గలశక్తియు, మీ తీవ్రనిశ్చయమును తప్ప ప్రభుత్వముయొక్క పశుబలముతో పోరుటకు మీకు వేరుదిక్కులేదని జ్ఞప్తియందుంచుకొనవలెను. ప్రజలు బాధపడుటకు నిశ్చయించుకొనినచో నెట్టి మైరావణప్రభుత్వమైనను తలయొ

గ్గక తప్పదు. ఇప్పటిప్రశ్న కొద్దిలక్షలరూపాయలకు చెందిన ప్రశ్న కాదు. అది మన యాత్మగౌరవమునకు చెందినప్రశ్న. ప్రాతినిధ్యములేనిదే పన్నులను చెల్లించుటయు లేదు. అనునది ప్రభుత్వముయొక్క ప్రధానసూత్రము. ఈవిషయములో మీయభిప్రాయములను తీసికొనకుండ వా రేమియు చేయరాదు. ప్రభుత్వమువారి చిత్తమునుబట్టి వారి యిష్టమువచ్చినట్లు పన్నులను స్థిరపరచు నిరంకుశవిధానమును మీరు నిరోధించవలెను. దీనికిగాను మీరు స్వచ్ఛలై, యోర్పుగలిగి ధైర్యవిధులై యుండవలెను. ప్రభుత్వమువారు మీబలము ననేక విధముల పరీక్షింతురు. అనేకవిధములగు యుచ్చులకు కల్పింతురు; మీలో విభేదములను కల్పించుటకు చెప్పరానిసాధనముల నుపయోగింతురు. ఎన్నికష్టములు వచ్చినను, యెంత నష్టము వచ్చినను పన్నులను చెల్లింప మను మీసూత్రమును మీరు వీడరాదు. ప్రభుత్వమువారు నిష్పక్షపాతమైన విచారణసంఘము నేర్పరచువరకును లేదా హెచ్చుపన్నులను తీసివేయువరకును యుష్టము సాగుచు నేయుండునని నే నొకషరతును పెట్టితిని. పన్ను హెచ్చుదల నిరంకుశము, అన్యాయము, దుర్భరము అనుటలో సందేహ ముండి యిట్లనుటలేదు. స్వతంత్రమైన విచారణసంఘము కొప్పకొనునట్లు ప్రభుత్వమును మనము చేయగలిగినచో నిదియే తాత్కాలికమగు లేక శాశ్వతమగు ధనలాభముకంటె నెక్కువయైనది.

నే నింతకంటె చెప్పవలసిన దేదియు లేదు. మీరు చేయున దంతయు కండ్లు బాగుగ తెరచి, భగవంతుని సాక్ష్యముగా బెట్టుకొని, మీరు భరించవలసిన కష్టముల నన్నిటిని గుర్తించియే చేయుడు. ప్రభుత్వమువారు మీలో నాయకులైనవారినే యేరి, నేడు తీర్మానమును ప్రవేశపెట్టువారినే యేరి, వారిభూములను లాగికొనవచ్చును. ఈకష్టము లన్నియు మిమ్ము కదల్పజాలనిచో మీ రీయుద్ధమును చేబట్టి సాగింపుడు.”

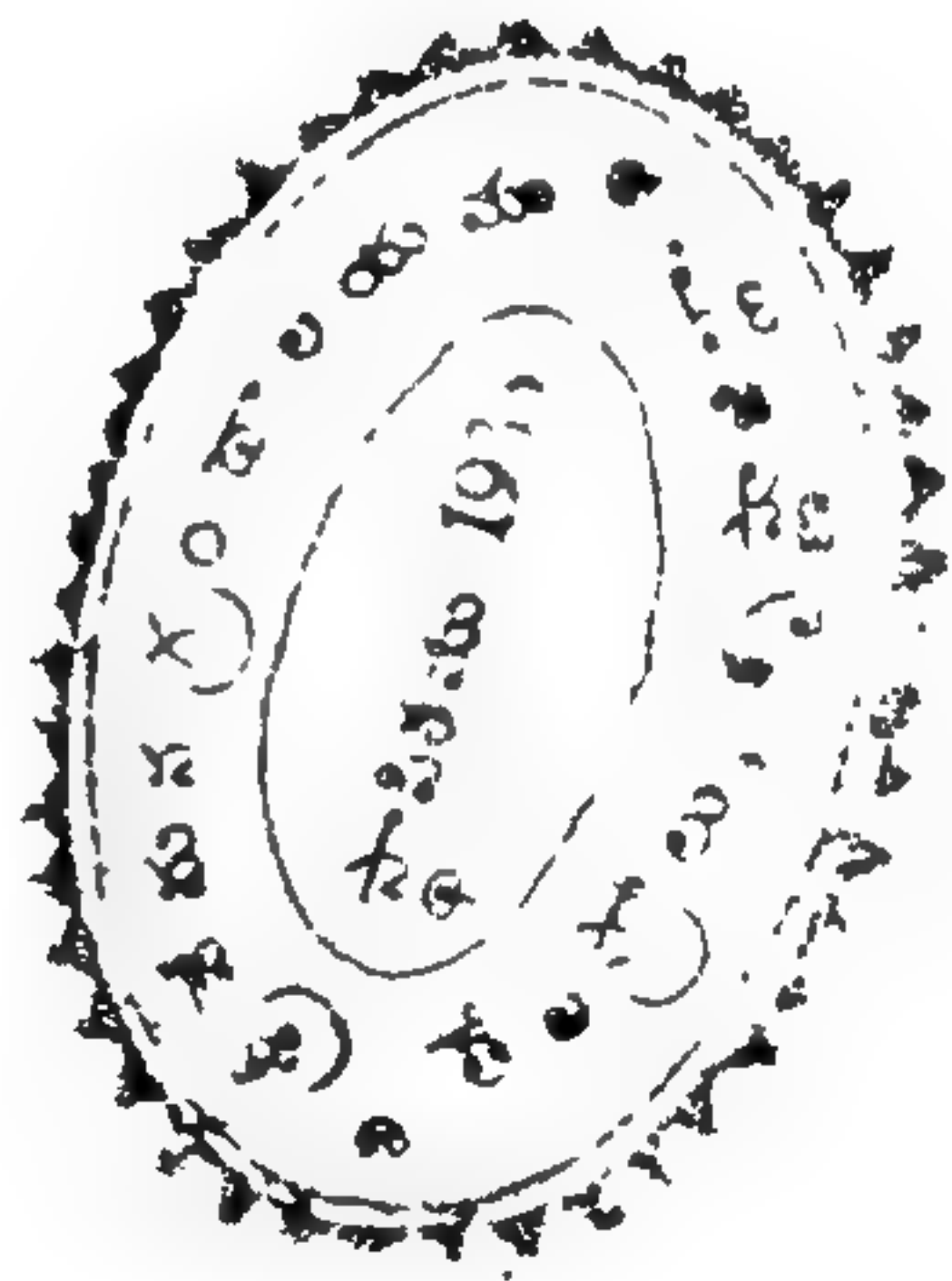
తరువాత నీక్రిందితీర్మానము తాలూకాలో నున్న వివిధగ్రామములలోని కాన్బీలు, అనన్తాలు, బనియాలు, పార్శీలు, ముస్లమానులు మొదలగు వివిధజాతులవారిచే ప్రవేశపెట్టబడి, బలపర్చపడి యామోదింపబడెను.

“బార్డోలీతాలూకానుహాజనసభవారు బార్డోలీలోని క్రొత్త సెటిల్ మెంటు నిరంకుశ మైనదనియు, నన్యాయ మైనదనియు, దుర్భర మైనదనియు తీర్మానించుచు ప్రభుత్వమువారు తమకు రేవలసినపన్నుల మొత్తముక్రింద వెనుకటిపన్నులనే తీసికొనుట కంగీకరించువరకు గాని, లేక రివిజనుసమస్యను భూమిమీదకు వచ్చి విచారణ సలుపుటకొక నిష్పక్షపాతమైన విచారణసంఘము నేర్పరచువరకు గాని క్రొత్తపన్నులను చెల్లించుటకు నిరాకరింపవలసిన దని భూములు కలవారందరకును సలహా నిచ్చుచున్నారు.”

మొదటియుపన్యాసకుడు కొద్దిగా మాట్లాడెను. తరువాత వచ్చినందురు కొన్ని సూచనలను చేసిరి. తక్కినవారు తీర్మానమును బలపరచిరి.

తరువాత నుపన్యాసము లేవియు లేవు. కొర్రానునుంచియు టుక్కులనుండియు కొన్ని పవిత్రవాక్యములను చదివినతరువాత రామనామమును సంస్మరించినతరువాత (సభయంతయు పాల్గొనుచుండగా) తీర్మానము గంభీరమనామముద్రలో నామోదింపబడెను.

ఇది 12 వ ఫిబ్రవరినాటికథ.

బా ర్దో లీ వి జ య ము .

ఆరవ యధ్యాయము.

“ఉద్యమసన్నాహము.”

“నీటిలోనికి దిగినతరువాత మన మిక నీత నేర్చుకొనవలెను.”
“వల్లభాయి పడేము.”

వల్లభాయిగారిముందుపని బ్రహ్మాండమైనది. బార్దోలీరైతులను నడిపించిన శాసనసభ్యులు పాతపన్నుల నిచ్చివేసి, హెచ్చుపన్నును మాత్రమే యివ్వవద్దని రైతులకు సలహా చెప్పిరి. సత్యాగ్రహమువలన కలుగు బాధలను, త్యాగమును భరింపలేనికొద్దిమంది ఫిబ్రవరి 12లోపల పన్నుల నిచ్చివేసిరి; మరికొంతమంది తీర్మానమునకు వ్యతిరేకముగా పాతపన్నుల నిచ్చివేయవలె ననుయూహలనే కలిగి యుండిరి. మరికొంతమంది యిటునటు నూగులాడు చుండిరి. ఇప్పుడు వీరికి బోధపరచి వీరిని కూడ సత్యాగ్రహులలోనికి తీసికొనిరావలెను.

ఇక వివిధజాతులలో నొకసామరస్యము లేదు. పాటిదారుసంఘములో నొకవిధమగు దిట్టమైన సంఘీభావము కలదు; కాని, యితరులలో నేమియు లేదు. వీరు యీపాటి దారుసంఘముయొక్క బలమునుకూడ నెప్పుడైనను చెడ

గొట్ట వచ్చును. రానిపరాజజాతివారు చాలవినయవంతులగుటచే మొదటిదెబ్బకే లొంగిపోవచ్చును. అనేకయకరములు కలవా రగుటచే నెక్కువనష్టమును పొందుట కవకాశము కలవ ర్తగులు చివరవరకు నిలువలేకపోవచ్చును. వీరిలో చాలమందికి ప్రభుత్వోద్యోగులతో సంబంధబాంధవ్యము లుండుటచే వారు వీరిని లొంగదీయుదురేమో యనుభయము కలదు. వీరు పతితులగుచో వీరికి ఋణగ్రస్తులైన రానిపరాజజాతివారు కూడ లొంగిపోవుదురు. గర్విష్టులు, తిరస్కారస్వభావులు నగుఅనల్లాజాతివారింకను నూగులాడుచుండిరి; గుణకారస్వభావముగలవాకు యుద్యమము తీవ్రరూపమును దాల్చుచరకు రంగములోనికి దిగుటకు సందేహించుచునే యుండిరి. 12 వ తేదీని ముసల్మానులు తమ సంసిద్ధతను వెలిబుచ్చిరి. కాని సూరతుపట్టణములోని వాతావరణ మంతగా బాగుండకపోవుటచే నావాసన బార్డోలీకి కూడ పాకవచ్చును. ఇక నమాయకులైన పార్టీలు కలరు. కాని వారినిగురించి యెవరు యిదమిద్ద మని చెప్పగలరు? 1921-1922 లోని త్రాగుడును తగ్గించుప్రచారమువలన వీరిలో చాలమంది చల్లబడిరి. తాలూకాలోని యితరులతో కలసి పని చేయవలె ననినచో వీరు తిరస్కరించినను తిరస్కరింపవచ్చును.

మహాజనసభ యైనవెంటనే వల్లభాయిగారికి తాలూకాయంతయు తిరిగి పరీక్షించుచున్న మోహనలాల్ పా డ్యాగారినుంచి యియు తరచు వచ్చెను.

“నాచుట్టుపట్ల నున్న వాతావరణము నాలో నిరుత్సాహమును సందేహమును కలిగించుచున్నవి. కొద్దిరోజులలో ప్రభుత్వముతో నొకబ్రహ్మాండమైన పోరునకు తలపడనున్న స్త్రీపురుషులు ఏరేనా? యుద్ధసన్నాహముతో నున్నట్లు నా కెవడును కాన్పించడు. వీరు చీమ చిటుక్కు మననస్థుగా తమతమ వ్యాపారములను చక్కబెట్టుకొనుచున్నారు. వివాహముతువు ప్రారంభమై పెళపెళలాడుచున్నది. ఏగ్రామములో చూచినను వినాహములే! మరుష్యులు పోకై నబట్టలను ధరించి తమబండ్లలో గ్రామగ్రామములకును బోవుచున్నారు. సత్యాగ్రహము జరుగుగాక! జరుగకపోవుగాక! కొంతమంది తమబిడ్డలవివాహవేదికలను ముల్లుతుదారు తనరాకచే నలకరింపవలె నని యాతురత పడుచున్నారు; దీనికితోడు వివాహవేడుకలు, సంతర్పణసమారాధనలు—దీనితో బార్డోలీపటము పూర్తియగుచున్నది. నారు దేనిచైనను మానుకొనవచ్చును గాని తమశిశుప్రాయుల వివాహములను మానుకొనరా దనిభావించుచున్నట్లున్నారు. ఒకబ్రహ్మాండమైన ప్రభుత్వముతో యుద్ధమునకు తలపడవలె నని వీరినేనా మీరు కోరునది? నాకు నిరాశ లేదు. కాని మనబలమును

మనము గోరంతలు కొండతలుగా నూహించుకొనరాదు. భగవంతుడు మీకీర్తిని కాపాడుగాక !”

ఈయుత్తరముగో బాగుగా నాలోచించవలసినవిషయములే కలవు. కాని మరియొకమార్గ మేమియు లేదు. ఒకటి మాత్రము నిజము. పన్నులను హెచ్చించుటలోని యన్యాయమును గురించి యొక్కడును వ్యతిరేకముగా మాట్లాడడు. రెండురంగములగో సంపూర్ణజయమును బడసినతమనాయకునియందు దతిపికివానికిగూడ పూర్ణవిశ్వాసము కలదు. కాని యీనాయకుడు తనయందుప్రజల కున్నవిశ్వాసమును చూచి, మురియు నాడు కాడు. తమయందే తమకు విశ్వాస ముండవలెనని యతడు వారిని హెచ్చరించెను. “ప్రాణములను విడుచువరకును పోరాడు యోధుల నొక్కనూరుమందిని మీకు నా కిచ్చినను జయము నిశ్చయ మని నేను మీ కభయహస్తము నీయగలను.” అని యతడు బ్యాండ్లీలో కలుసుకొనిన ప్రతినిధులతో చెప్పెను. కాని యతడు 17000 మంది భూస్వాములు కూడ నీధర్మయుద్ధము చేయవలసిన దనియు వందమంది యొక్క బాధలవలన కలుగు ఫలితము నప్పనముగా ననుభవింపరా దనియు చెప్పెను. కనుక నత డనేకశిబిరముల నేర్పరచి తగు ప్రయత్నములను గాదించెను. తాలూకాలో నదివరకే నాలుగు కేంద్రము లున్నవి. కళ్యాణజీ, యగత్రామ్, కుషాలాబ్బయిగార్లు బ్యాండ్లీలోను, సార్బాచులో డాక్టరుత్రిభువనదాసు

గారును, మాధీలో మకంజీదేశాయియు, వేదీచీలో చునీ
 లాలుమెహతాయు సతనిభార్యయు-నీవిధముగా నాలుగుశిబి
 రము లేర్పడెను. శ్రీయుత వల్లభాయి యీప్రచారకుల
 నందరను పిలిచి బనియాలకు ముఖ్యపట్టణమైనవాలడ్, బు
 హారి (మరియొకవర్తకస్థలము) వాంకనరు (తాలూకాలోని
 పాటిదారులకు కేంద్రము) వాలడ్ (మరియొకపాటిదారు
 స్థలము) బామ్నా (మరియొకపాటిదారుస్థలము,) బాల్డా (గాని
 పరాజజాతివారికేంద్రము) కమర్-ఛోడ్ మొదలగువివిధస్థల
 ములలో శిబిరముల నేర్పరచవలెనని యాజ్ఞాపించెను. ప్రచా
 రకులకొర కెట్టివిజ్ఞప్తియు చేయబడలేదు. శ్రీయుత వల్ల
 భాయి యట్లు చేయదలచుకొనలేదు. సేవ చేయదలచినవా
 రదివరకే యచ్చట నుండిరి. ఉత్సాహముతో నుబ్బి గంతు
 లు వైచునట్టి డాక్టరుచందూలాలు మొత్తనీచపుపని
 నైనను చేయుటకు సిద్ధముగా నుండెను. అతడు వాలడ్,
 బుహారిలలోని రంగములను తీసికొని వెంటనే చిన్నచిన్నకేం
 ద్రములను గూడ స్థాపించెను. తననాయకుడు సత్యాగ్రహ
 మును ప్రకటించినపుడు మోహాలాలుపాండ్వా చేతులు
 ముడుచుకొని యింటివద్ద కూర్చొనునట్టిమనిషి కాడు. అతడు
 వాలడ్, దానిపరిసరములను తనశిబిరముగా నెచ్చుకొనెను.
 ఆత్మపారిశుధ్యము, బాధప్రధానములుగాగల యుద్వమములో
 రవిశంకర్భాయి లేకుండ నెట్లుండగలడు? అతడు సార్భావ

లో నుండెను. మోహలాల్ పాండ్యా, కళ్యాణజీలవలెనే దర్బారు సాహేబుదేశాయి శ్రీయుతవల్లభాయిని బాన్సోలీ రావలసిన దని ప్రోత్సహించెను. ఈయనను బామ్నీలో నుంచిరి. సూరతుఅల్లరులలో చెక్కుచెదరకుండ కడుసంతోషముతో ననేకదెబ్బలను తిని, సబర్మతిజయిలులో రెండువత్సరములు శిక్ష ననుభవించిన శ్రీయుతచినాయి బాన్సోలీ పట్టణములో నుండెను. ఖిద్దరుపనిలో మునిగియున్న శ్రీయుతకేశవభాయి తననాయకుడైన లక్ష్మీదాసుపురుషోత్తముని యాజ్ఞాపించుకొని చందూలాల్ తో కలసి వాలడ్ చుట్టి పట్లనున్న రానిపరాజప్రదేశమునకు బాధ్యత వహించెను. చందూలాల్, రవిశంకరులతో నాగపురముగో జయిలుపక్షిగా నుండి, మూడుయద్యమములలో ననుభవము సంపాదించిన నడియాడువాస్తవ్యుడగుపూర్వందుబాపుజీషా మాధీకి వెళ్లెను. బోర్సదునుంచి వచ్చిన అంబాలాల్ పటేలు బాగా వెళ్లెను. నారన్బాయి, మరియొక బోర్సదునివాసి, బుహాల్ నియమింపబడెను.

ఇక తాలూకాలోని ముసల్మాను లందరివిషయమై చలభా .., దక్షిణాఫ్రికాకీర్తిని సంపాదించిన సత్యాగ్రహ శ్రమముకు చెందిన, అబ్బాసు సాహేబుత్యాబీ, ఇమాం సాహేబు అబ్దుల్ కాదర్ బవజీరుల సహాయముపై పూర్తిగా నాథారపడెను.

ప్రచురణశాఖ లేనిదే యిట్టియుద్యమము నిర్వహింపబడనేరదు. రైతులు దినపత్రికలను, నవజీవను వారపత్రికను తెప్పించుకొనజాలరు. మరియు పైపత్రికలు ఉద్యమముయొక్క బాహ్యరూపమునుమాత్రమే చిత్రింపగలవు. యుగత్రాందేవు నాయకత్వముక్కింద నొకప్రచురణకార్యాలయము ప్రారంభింపబడెను. చిత్రకారునిలేఖనినంటి లేఖనియు, నఖాగ్రములందు తాలూకాపరిజ్ఞానమునంతను, కలిగినయితడు నీటికి చొరబడుబాతువలె తనపనిని ప్రారంభించెను. ప్రతిదినము వార్తలను ప్రకటించుటకును, వల్లభాయయొక్క యుపన్యాసములను కరపత్రములుగా ప్రకటించుటకును వాటిని వ్యవసాయదారుల కుచితముగా పంచిపెట్టించుటకును యేర్పాట్లు చేయబడెను. నాలుగైదురోజులు పైకొట్టెలుప్రతులు పంచిపెట్టబడెను. వెంటనే సూరతులో నచ్చొత్తించుట కేర్పాట్లు గావింపబడి 5000 ప్రతులతో ప్రారంభింపబడెను. ఈయేర్పాటు అద్భుతముగా నడిచెను. గ్రామవాసులు ప్రతిదినము ప్రాతఃకాలమున పత్రికకొర కాతురపడుచు విషయముల నమృతఘృతికలవలె మ్రుంగుచుండిరి. అన్నిగుజరాతుపత్రికలును, బాంబాయిలోని యాంగ్లదినపత్రికలన్నియును యీవార్తల నావంతయు విడిచిపెట్టకుండ ప్రకటించుచుండెను. ఉద్యమము పటుతరమైనకొలది గుజరాతులోని ప్రతిముఖ్యపట్టణము, ప్రతిగ్రామము నీటిచే నిండి బార్డోలీలో పంచిపెట్టబడు పదివేలప్రతు

లే కాక నాలుగువేలప్రతులకు పైప్రదేశములవారు చందా
దారులుగ నుండిరి.

గుజరాతును విడిచిపెట్టిన స్వామిఆనందు బార్డోలీ
పిలుపు నందుకొని వల్లభాయికి కార్యదర్శిగానుండి యుద్యమ
మాఖ రగువరకు సమూల్యమైనసేవ చేసెను.

ప్రధానప్రచారకులే గాక వ్యవసాయదారులు తమ
లో తాము వలంటీర్లను సృష్టించుకొనిరి. వారు తమగ్రామ
ములకే సేవ చేయుచు సత్యంతసమీపమున నున్న శిబిరముకు
వార్తలను గొంపోవలెను. వారిలో నెన్నుకొన బడినవారు
వార్తలనుపోగుచేయుచు తమ శిబిరములలోని నాయకులతో
బోవుచు నొకచోటనుంచి మరియొకచోటకు రాయబారము
లను తీసికొని పోవుచుండవలెను. రానిపరాజభాతి వీరిలో
మెలికలంటివాడిని కొందరిని పంపెను.

ఫిబ్రవరి 1½ వ తేదీ సాయంత్రముతోనే యధార్థమైన
పని ప్రారంభ మయ్యె నని చెప్పవచ్చును. రాత్రి సభ ముగి
సినతరువాత రెండుగంటలకు వల్లభాయి వాంకనరుకు బయ
లుదేరి యచ్చట నుపన్యసిం చెను. ఉద్యమమును ప్రారంభించి
న రెండునెలలలో తాలూకానంతను సభేద్యమైనకోటగా
మార్చి వేసినయతని యుపన్యాసములలోని సూత్రములన్నియు
నిందులోనుండెను. ఈయుద్యమములో పుగుషు లెంతశ్రద్ధ
వహించవలెనో స్త్రీలుకూడ సంతశ్రద్ధ వహించవలె నని
యతడు ముఖ్యముగా బోధింపసాగెను.

“ఏలననగా దీనితాకు డంతయు వారికే హెచ్చుగా తగులును. తమకండ్లయెదుట ప్రాణతుల్యములగు పశువులను తీసికొని పోవుచుండ వారు చూచుచుండవలెను. జిప్తులను చేయువారు తరచు వచ్చుచుంటు వారు సహింపవలెను. వీటిని మామూలుచర్యగా గ్రహించినగాని వారు మిమ్ము విడనాడవచ్చును. కనుక నీసభల కెందరు పురుషులు వత్తురో యంతమంది స్త్రీలుకూడ రావలె ననియే నేను కోరెదను.”

“మీ రిప్పుడు మీపద్ధతులను మార్చవలెను; మీ రొకనూతనవాతావరణమును సృష్టించుకొనవలెను. మీనివాహవేషుకల నిక కట్టిపెట్టవలెను. ఒకబ్రహ్మాండమైన ప్రభుత్వముతో సమరము చేయగోరువా రిట్టివేషుకలతో పోవుచున్నచాలరు. రేపటినుంచియే మీరు మీతలుపులను మూసికొని, తాళములు వేసికొని పొలములకు పోయి రాత్రిభూమాత్రమే యింటికి రావలసియుండును. ప్రభుత్వమువారు మీలోనుండియే కొంతమందినో చీలదీసి జిప్తులనుచేయుటలో వారిసహాయమును బడయుదురు. వారి కెవరును దొరకకుండునట్లు మీరు చేయవలెను. మీసోమరితనమును మీ స్తబ్ధత్వమును పోద్రోలుడు. మీ రొకకీర్తిని సంపాదించుకొనిరి; కాని మీరు దాని కర్హులగుట కెంతయో చేయవలసి యున్నది. ధర్మసమరము ప్రాగంభమైనది. మన మిక వెనుకకు తిరుగజాలము. గాంధీ మహాత్ముడు శాసనోల్లంఘనముకు మీతాలూకాను ప్రధమ

రంగముగా నెన్నుకొనెను. దానికి మీయర్హతను మీరిప్పుడు ప్రదర్శింపవలెను. భారతస్వాతంత్ర్యయుద్ధమును సల్పుటకు మీరు సంసిద్ధులను చూపిరి. మీరిప్పు డీచిన్నయుద్ధమునుసల్పి పెద్దయుద్ధమును సల్పుటకు మీకు గలయర్హతను ఋజువుచేయుడు. నే నిప్పుడు మహాజనసభనుండి సరాసరి మీగ్రామము వచ్చితిని. ఏమన నేను సాధ్యమైనంతల్వరలో మిమ్మందరను చేర నుత్సహించుచున్నాను. నేను మీరందరును సమరసన్నాహములో నుండగోరుచున్నాను. మీలో భేదములను కల్పించుటకు ప్రభుత్వమువా రన్నిసాధనములను, మంచిచెడుగులతో పనిలేకుండ, గుండెలుతీసినబంటులవలె, ప్రయోగించి చూతురు. మీలో మీ కున్న భేదాభిప్రాయములను, స్వల్పతగుప్తలను విడనాడకొనవలె నని మిమ్ము ప్రార్థించుచున్నాను. మీవివాదలు, కక్షలు చూచుకొని మీగర్భశత్రుత్వలతో కూడ స్నేహము చేసికొనగోరుచున్నాను. అట్లు చేసినపుడే మీరందరు నొక్కమ్మడి ప్రభుత్వము నెదుర్కొన గలరు. మీలో కొంతమంది మీభూమిలను ప్రభుత్వమువారు వశపరచుకొందు రని భయభ్రాంతులై యున్నసంగతి నే నెరుగుదును. వశపరచుకొనుటయనగానర్థమేమి? వారు భూమిలను ఇంగ్లండు మోసికొని పోవుదురా? జరిగేమహోపద్రవ మేమన గాయాభూమిలను పుస్తకములలో ప్రభుత్వమువారు తమవేర వ్రాసికొందురు. కాని మీ రొక్కత్రాటిమీద నున్నచో నీ

భూములను దున్నుటకు వచ్చువా రెవరును మిమ్ము ధిక్కరింపజాలరు. ప్రభుత్వమువారు మీభూముల నన్నింటిని వశపరచుకొనవలెను. మీరు దీనికి సంసిద్ధతను చూపినపుడు గుజరాతులంతయు మీ కండగా నుండగలదని నేను మీకభయహస్తము నిచ్చుచున్నాను.

మీగ్రామమును కట్టదిట్టము చేయుచో మీ రితరులకు మార్గదర్శకు లగుదురు. ఉద్యమము ప్రారంభింపబడినది. ప్రతిగ్రామము యుద్ధసంసిద్ధతను చూపుశిబిరము కావలెను. ప్రతిగ్రామమునుంచి ప్రతిదినము తూచా తప్పకుండ వార్తలు తాలూకా పట్టణమునకు చేరవలెను. అక్కడనుంచి వచ్చు యాజ్ఞల నన్నింటిని వెంటవెంటనే జరుపుచుండవలెను. శిక్ష, క్రమపద్ధతి యున్నచో యుద్ధము సగముపూర్తియైనట్లే యని గుర్తించుడు. ప్రభుత్వమువారికి గ్రామమున కొక్కొక్క పెత్తందారు, ఒక్కమునసబుమాత్రమే గలరు. మనకో! గ్రామములో నున్నప్రతియువకుడును విధిగా వాలంటీరు కావలెను.”

బార్దోలీ విజయము.

ఏడవ యధ్యాయము.

“ఉన్నస్థితిని స్పష్టముచేయుట.”

“స్పష్టముగా మాట్లాడుకొను టత్యవసరము. నిష్కల్మషముకాని యుద్ధములో పరాజయముకన్న విజయమే మరొక యవమానకరమైనది” “మ్యాక్స్వీసీ.”

బార్దోలీలో నీవిధముగా సమరసన్నాహము లొకవంక జరుగుచుండ శ్రీయుత వల్లభాయి జగడ మక్కరలేకుండ చేసికొనుట కింకను సావకాశ మున్నదేమో యని ప్రభుత్వ మువారితో సంభాషణలు జరుపుచుండెను. ఆతడు 6 వ తేదీని వ్రాసినయుత్తరముకు ఫిబ్రవరి 17 వ తేదీని గవర్నరుగారు “ముందు సెటిల్ మెంటుకాలములో తాలూకాచరిత్ర పెళపెళలాడునట్టినిరంతరైశ్వర్యాభివృద్ధితో కూడియుండు ననుటకు తనకెట్టిసందేహమును లేదనియు” —ప్రతిదోషిడిగాను తాను దోషిడిచేయువాని భావియభివృద్ధినిగూర్చి యిట్టి జోస్యమునే చెప్పవచ్చును. “జయకరువంటి యనుభవముకల రెవిన్యూఆఫీసరు తాలూకాయంతయు పదిమాసములు తిరిగి ప్రతిగ్రామమును పరీక్షించె ననియు” రాజధానిలో భూమి

పన్నుచరిత్రలో మక్తాలవిలువలపై నాధారపడుసూత్రమును ప్రవేశపెట్టుట కిదియే ప్రథమమని “మీరు చెప్పిన ప్రయాణమును కొన్నిలుసభావిష్టులైన గవర్నరుగారు ధృవపరుపజాలరై రనియు”, “తమ యుద్యోగస్తులు శిఫారసుచేసినదానికన్న ప్రభుత్వమువారు తక్కువ రేటులనే స్థిరపరచి రనియు” “తామెట్టి సదుపాయమును చేయజాల మనియు” బాన్డోలీప్రజలు “తమ స్వబుద్ధిచేతగాని పైనుండి వచ్చినవారి సలహాలకు లొంగిపోయిగాని” పన్నులను చెల్లింపకపోయినచో “దాని ఫలితమును వారనుభవింపక తప్పదు.” అనియు మామూలుపాటను పాడిరి. శ్రీయుత వల్లభాయి యిందులోనున్న కొన్ని విచిత్రవాదములకు బదులు చెప్పెను. మక్తాల సూత్రమును గురించి యత డనేకమంది యనుభవజ్ఞులైన ప్రభుత్వోద్యోగులయొక్క వాదములను వ్యక్తపరచెను. ‘ఇంతవరకెప్పుడును పన్నులను స్థిరపరచుట కిది పునాదిగా తీసికొనబడలేదు’ అని యొక బాధ్యతగలరెవిన్యూయ్యుద్యోగి చెప్పెను. ప్రభుత్వమువారు నూటికి 22 చొప్పున హెచ్చుపన్నుకు రాజీపడుటకు కారణముల నడిగి రానున్న ఫలితమును గురించి ప్రజలను భయపెట్టినందుకు ప్రభుత్వమువారికి వందనము లర్పించి రెవిన్యూకార్యదర్శిగారి కతడు “నిజముగా మీరు ప్రాతినిధ్యమును వహించిన ప్రభుత్వమే” “పైనుండి వచ్చిన వ్యక్తులచే” నిండియున్న దనుసంగతి జ్ఞాపకము.

చేసెను. “నేను భారతదేశములోని యితరప్రాంతముల కెంతగా చెందుదునో యట్లే బాగ్దాద్లోని చెందినను నేను దుర్భరబాధ నొందుచున్న బాగ్దాద్లో ప్రజలకోరికమీదనే యిచ్చుటకు వచ్చితిని; నా సేవతో నిమిత్తము లేదని వా రేనిమిష మందైనను నాకు స్వస్తి చెప్పనచ్చును. అంత చులకనగానే, అంత సుసాధ్యముగానే పైనుండి బలవంతముగా నాయుధబలముచేత వారిపై చొప్పింపబడినట్టియు, ప్రతిదినము వారిప్రాణములను పీల్చుచున్నట్టియు పరప్రభుత్వమునకును వారు స్వస్తి చెప్పగలుగుదురని నే నాశించుచున్నాను ” అని వల్లభాయి ప్రభుత్వముకు బదులు చెప్పెను. ఈ యుపన్యాసముతో నెవనికైనను బుద్ధి కలుగుచు గాని స్మిత్తుగారికి నూత్రము కలుగదాయెను. నీనికి బదులుగా స్మిత్తుగారు నిర్లక్ష్యముగ్గో మొదటిజవాబును దిగతునుపు తీసివట్టి జవాబు యిచ్చెను. “బాగ్దాద్లో ప్రజలు దివాలా తీయలేదు. లేక వా రట్టిస్థితికి సమీపమునను లేరు. జనసంఖ్య హెచ్చినది; హెచ్చుచున్నది; దివాలా చిహ్నము లేమియుచు గాన్పించుట లేదు.” శ్రీయుత వల్లభాయిగా రుదహరించిన ‘కొందరి ఉద్యోగస్తుల’ యభిప్రాయములు ‘ప్రభుత్వప్రమాణముతో కూడినప్రకటనలు కావు’; వల్లభాయిని ‘పైవాడు’ అని పిలుచుటలో తాను ప్రభుత్వకార్యదర్శివలె వ్రాయలేదనియు కాని “యిట్టి యుత్తరము కొన్నిలు సభావిష్టుడైన గవర్నరుగారి గంభీరాభిప్రాయములనే

వెల్లడించు ననియు దీని నట్లే తీసికొనవలసియుండు” ననియు వ్రాసి వల్లభాయి యుత్తరప్రత్యుత్తరములను జరుపనెంచు చో జిల్లాకలెక్టరుతో జరుపవలెనని తెలిపెను.

గవర్నరుగారియనుమతితో శ్రీయుత వల్లభాయి యీ యుత్తరప్రత్యుత్తరముల నన్నింటిని స్మిత్తుగారి చీవర యుత్తరమునకు జవాబుతోసహా వార్తాపత్రికలకు పంపించె ను. అతనిజవాబు ప్రభుత్వముయొక్క తల్లకిందులుదృష్టిని బయటపెట్టి బార్డోలీసత్యాగ్రహముయొక్క ప్రయోజనము ను పూర్తిగా స్పష్టపరచెను. “కాని బార్డోలీ సత్యాగ్రహము యొక్క ప్రయోజనమున కొకమితి కలదు. ఇందులోనున్న యుత్తరప్రత్యుత్తరములవలన తెల్లమగునట్టి వివాదాస్పద మగు విషయములలో నిష్పక్షపాతమైన విచారణను కోరుట యే అనగా ప్రజలహక్కును స్థాపించుటే దీనిప్రయోజనము. బార్డోలీతాలూకాలో పన్ను హెచ్చించుట కెంతమాత్రము ను కారణము లేదని ప్రజలవాదము. నేను యీవిషయము నంతగా గ్రుచ్చి యడుగుట లేదు. కాని నిష్పక్షపాతమైన విచారణను కోరుట ప్రజలయప్రతిహతమైనహక్కు. నేను సెటిల్ మెంటుఆఫీసరుయొక్క నివేదికను సవాలు చేసియుంటిని. సెటిల్ మెంటుకమిషనరుగా రేసూత్రముపై నాధార పడి పనిచేసిరో దానిని ఖండించితిని. ప్రభుత్వమువారు నా సవాలును తీసికొని నాది తప్పని రుజువుచేయవలెను. ప్రభుత్వమువారు పాతపన్నులను తీసికొని యూరుకొనినను లేక

నిష్పక్షపాతమైన విచారణ కేర్పాట్లుచేసినను వ్యవసాయదారులు సత్యాగ్రహమును మానివేతురు. మర్యాద నెరిగిన ప్రభుత్వ మీ రెంటిలో దేనినైనను నంగీకరించుట క్షత్రికష్టమును కాన్పించదు.”

స్మిత్తుగా రీవిధముగా నిందాస్పదమైన యుత్తరప్రత్యుత్తరములను జరుపుచు వల్లభాయిని ‘పైనుంచి వచ్చినవాడు’ అని నిందించుచున్న కాలములోనే బాంబాయిప్రభుత్వ ఆర్థిక సభ్యుడు గుజరాతులో వరదలసంరక్షణసందర్భములో నీ ‘పైనుంచివచ్చినవాని’ యొక్క సేవను కొనియాడుచు నీక్రింది విధముగా పొగిడెను. “వ్యాపారములో మునిగియుండు గుజరాతు, కొద్దిసంవత్సరములక్రితమువరకు, నాత్మసమర్పణముతోగూడిన ప్రజాహితకార్యమును చేసి యెరుగదు. స్వార్థమును పరిత్యజించి యాత్మార్పణబుద్ధితో సాంఘిక సేవను (ముఖ్యముగా గ్రామములలో) చేయసమకట్టినట్టి సేవకర్తమును సృష్టించుటకు మహాత్ముడు సలిపినకృషి యీవిధముగా ఫలించినందుల కత డెంతేని యీనందింపగలడు; ఎక్కువగా గుజరాతుపీఠమునుండి వచ్చిన వాలంటీర్లు, తమనాయకు డని వార్యమైన దైవసంఘటనచే తమమధ్య లేకపోయినను, యంతర్జాఘనీయముగా పనిచేయగలుగుట మహాత్మునకు సంతోషము నొసగగలదు. వల్లభాయిపటేలుగా రీతెర నెట్లు తొలగించిరో, యతడు తనకార్యకలాపము నెంతటి చాకచక్యముతో నిర్వహించెనో యిప్పు డందరు నెరింగినవిషయమే”.

శ్రీమద్భక్త
 శ్రీమద్భక్త
 బార్దోలీ విజయము.

18.2.1934

ఎనిమిదవయధ్యాయము.

“గాఢమహాత్ముడు ఉద్యమము నాశిష్టించుట.”

“అక్షత్యక్షమైన నాయకుడు, ఉత్తేజకారియగు నువాహరణము”

“శ్రీవాసకాస్త్రి గారు.”

శ్రీయుతవల్లభాయి తనసమస్యను స్పష్టపరచుట మంచిదయ్యెను. ఏలనన. యుద్యమము ప్రారంభ మగుటతోడనే పత్రీకలు తమయిచ్చవచ్చినట్లు వర్ణింపనారంభించెను. ఈవర్ణనలలో న్యాయముగా కొందరును, నన్యాయముగా మరికొందరును యధార్థమును యధార్థముగ తెలుపజాలకపోయిరి. నానుభూతిగలపత్రికలుదీనిని “పూర్వపు బాష్టోలీయుద్యమమును పునరుద్ధరించుట” యనియు “పచ్చుల నిరాకరణోద్యమ” మనియు వర్ణించెను. సుహృద్భావము లేనిపత్రికలు శ్రీయుతవల్లభాయి గుజరాతువరదలసందర్భమున “మహత్తరసమయములో గావించినయనన్యసేవను” ఒప్పుకొనుచు నతడు “ప్రభుత్వమునకు సహాయము చేయుటకుమారుగ సరిగా దాని కభ్యంతరములను కల్పించుయుద్యమముకే నాయకత్వమును వహించె” ననియు “చట్టవిరుద్ధమైన యుద్యమములో పాల్గొను మని

శ్రీత్సహించుటచే గుజరాతురైతుల కపారమైన యపకారమును చేసె" ననియు నాగెను. ఈసందర్భములో మరియొక దురభిప్రాయమును తొలుతనే పారద్రోలవలసి యున్నది. ఈయుద్యమము మహాత్మున కిష్టము లేకపోవుటచే నతడు జోక్యము కల్పించుకొనలేదని కొందరు స్వార్థకాములు పలుకజొచ్చిరి. దక్షిణాఫ్రికాలోనున్న శ్రీనివాసశాస్త్రిగారు మహాత్మున కీయుద్యమముతో గలసంబంధమును తమయనన్యవాళ్ళక్రితో నిట్లు వివరించిరి. "కొందరు వేదాంతులు చెప్పునట్లు భగవంతు డొకబ్రహ్మాండమైన యచంచలసంసారచక్రమును ప్రారంభించి తానిక ననవసరమువలె తోపించుభగవానునివలె (దానిజీవితమున కత డుండక తప్పదు) మీరు అప్రత్యక్షమైన నాయకులు; ఉత్తేజకారియగు యదాహరణము; మీ రందరిహృదయములలోను దూరి తాండవ మాడుచు వారిని ఋజుమార్గమున నుంచుచున్నారు." ఈయుద్యమమునుగురించి మహాత్ము డెట్లు భావించెనో, యతడు యంగు ళిండియాశత్రుక ద్వారా వల్లభాయి కెట్లు ఉద్యమారంభము నుండియు తోడ్పడెనో యీక్రింది వ్యాసమువలన విశదము కాగలదు. మార్చి 8 వ తేదీని శ్రీయుత వల్లభాయిప్రభుత్వములమధ్య జరిగినదంతయు ప్రకటింపబడిన వెంటనే యతడిట్లు వ్రాసెను.

“వల్లభాయిబాంబాయిప్రభుత్వములమధ్య బాగ్దోలీ పన్నులనుగురించి జరిగినసంభాషణ ప్రజాసేవకున కె తయో ప్రయోజనకారి కాగలదు; అది మన మేప్రభుత్వముక్రింద జేవించుచున్నామో దానినిజతత్వమును విశదము చేయుచున్నది. వల్లభాయి ప్రభుత్వముకుగాని కీర్తికాంతకుగాని తెలియనివాడు కాదు. అతడు గొప్పప్రజ్ఞ, శక్తి, నిజాయితీ, పరిశ్రమ కలిగినప్రజాసేవకు డని ప్రభుత్వమువా రొప్పుకొనక తప్పినదికాదు. అతనియుత్కృష్టసేవను వా రహ్మాదాబాదు, పురపాలకపరిపాలనముగో నొప్పుకొనియే యున్నారు. కొద్దిరోజులక్రితమే గుజరాతునరదలసందర్భములో నతడుచేసిన మానవసేవ నందరు నైక్యకంఠ్యముతో పొగడిరి. కాని ప్రభుత్వమువారి కాందోళన, వారి పరువుప్రతిష్ఠలకు, ఆదాయమునకు భంగము కలుగునని వారనుకొనినకృషిలో నతడు పని చేయుచుండుటచే నతనిసేవయంతయు బూడిదలోపోసిన పన్నీరువలె పరిణమించెను. వారి రివిన్యూకొరకే వారికి పరువుప్రతిష్ఠ లవసరము. వారు శుష్కమైన పరువుప్రతిష్ఠలలో విశ్వసింపరు. కనుకనే మొట్టమొదటియుత్తరములోనే వారు వల్లభాయిని బాగ్దోలీలోనికి “పైనుంచి నచ్చినవాడు” అని వర్ణించి యతనిసదభిప్రాయమును సంశయించి యతనిని నిందించుటే యుక్త మనుకొనిరి. గవర్నరుగారుకూడ దీనిలో భాగస్వామియే యనుసంగతి చివరయుత్తరమువలన నెట్టి

గాంధీమహాత్ముడు ఉద్యమము నాశీర్వాదించుట. 95.

సందేహముచు లేకుండ రుజువగుచు పైనిందనుద్విగుణము చేయుచున్నది.

గవర్నరుకూడ నీయక్రమమైననిందలో భాగస్వామి. యగుట కొప్పుకొనుట చూడగా గవర్నరు లెంతసదుద్దేశ్యము. గలవారైనను, యెంత నిష్పక్షపాతము కలవారైనను (ప్రస్తుతగవర్నరువలె) ప్రభుత్వాధికారులయొద్దలలో పడక తప్ప. దని విశేష మగుచున్నది. 'నాశముకు ముందు గర్వము, పడుటకు ముందు పొగరుమోతుతనము ఆవేశించును'

కాని ప్రభుత్వాధికారులు తమసురక్షితప్రదేశములనుండి తనపై కురిపించు వాగ్దూషణల నన్నిటిని యవలీలగా భరింపగలశక్తి వల్లభాయీకి కలదు. ప్రజాసేవకులలో నత్యుత్తమతరగతికి చెందినవానిని నిందింప సాహసించిన ప్రభుత్వము. యొక్క కేవలబాధ్యతారహితప్రకృతిని చూపుటకే దీనిపై నేనింతగా వ్రాయవలసి వచ్చెను.

కాని ప్రభుత్వమువారి కిట్టిగంగవెక్కి లెత్తుటకు కారణ మేదియో కొంచె మాలోచింతము. ప్రస్తుతభూమిపన్ను చట్టమునకు సంబంధములేని ప్రభుత్వమువారి స్వంతమూట. ఈపన్నును క్రమపరచువిధాన మంతయు కేవల నుధికారుల చేతులలో నున్నది. దీనిని ప్రజాయుతము లేక న్యాయ శాస్త్రబద్ధము చేయుటకు చేసినభగీరథప్రయత్నము లన్నియు నింతవరకు విఫల మయ్యెను. నానాటికి పెచ్చుపెరుగు

మున్నవ్యయమును యిందులో చాలవరకు నై నికవ్యయమే, ప్రభుత్వమువా రెట్లో యాదించవలెను. అధిక సంఖ్యాకులకు చెందినతరగతికి సంబంధించున దగుటచేతను, వారి కేమియు ప్రాతినిధ్యము లేకపోవుటచేతను, కిక్కురుమనకుండ పిండుట కవకాశ మున్నజాతియగుటచేతను భూమిపన్నును నిరంకుశముగా హెచ్చింపవచ్చును. తాము చెల్లించుపన్నులలో పాలితులకు ప్రాతినిధ్య మున్నను, లేక దానిని జయప్రదముగా నిరాకరించినను బాధ్యతారహితమైన ప్రభుత్వ మంతరింపగలదు. తనపన్నులలో చేసిన హెచ్చుదలను బాగ్దోలీ యంగీకరింప జాలదు. దానినిప్రజలు ప్రభుత్వమువారిని అర్జీలతోను నిన్నపములతోను శాస్త్రీయము లనిపిలువబడు అన్నిసాధనలచేతను బ్రతిమాలియుండిరి. విఫలమనోరథులై వారు వల్లభాయిని సలహాకొరకు అవసర మగుచో సత్యాగ్రహోద్యమముద్వారా ప్రభుత్వమును సాధించుటలో వారిని నడుపుటకును ఆహ్వానించిరి.

వల్లభాయి నారినమస్యను విచారించి గానిలో న్యాయమున్నట్లు కనిపెట్టినను ప్రభుత్వమువారి కాందోళన కలుగకుండ తప్పించవలె ననియు, ప్రజలకు దీర్ఘకాల మనుభవింపనలసినబాధ లేకుండ చేయవలె ననియు, ప్రభుత్వము వారు ప్రజలవాదములో నున్న న్యాయము నంగీకరింపకపోయినయెడల నొకనిష్పక్షపాతమైన విచారణసంఘము నేర్పాటు

చేసి యుభయపక్షవాదములను విచారించి తీర్పు చెప్పనియ మింపనలె ననియు, నట్టితీర్పుకు ప్రజ లంగీకరింతు రనియు, నభయహస్త మిచ్చి గౌరవప్రదమైనపద్ధతిని సూచించెను. సహేతుకమైన యీసూచనను ప్రభుత్వమువారు గణ్యిపోచ వలె నిరాకరించిరి.

ప్రభుత్వమువారివాదనకు వ్యతిరేకముగా జనసామాన్యము చెప్పకొనువాదము నంగీకరింపవలసిన దని ప్రజల కెనరును చెప్పలేదు. నిష్పక్షపాతమైన విచారణసంఘము నుమాత్రమే కోరవలసినదనియు, నిది విఫలమైనచో శాంతముగా పన్నులను నిరాకరించి తత్ఫలితముగా వచ్చుకష్టముల నన్నింటికిని చివరకు భూములను పోగొట్టుకొనుటకును తయారై తమవీరపురుషోచిత నిశ్చయమును ధృవపర్చవలె ననియు మాత్రమే బోధించిరి.

ఈసత్యాగ్రహమునకును స్వరాజ్యసత్యాగ్రహముకును వల్లభాయి సరియైన భేదమును గుర్తించెను. దీనిని 1922 లో స్వరాజ్యసంపాదనకొరకు బార్డోలీ చేయబూనిన పన్నుల నిరాకరణవంటి దని తలంచుటకు వీలులేదు. ఈసత్యాగ్రహము యొక్క లక్ష్యము స్వల్పము; దీనికొకస్థానికప్రయోజనము కలదు. బార్డోలీరైతు లక్రమముని ఘోషించుచున్న పన్నువంటి యే అక్రమ, నిరంకుశపన్నునై నను నిరాకరించుట ప్రతివానిహక్కు కాదుకాదు. ధర్మము నైయున్నది. ఈసత్యా

గ్రహముయొక్క ప్రయోజనము స్థానికము, ప్రత్యేకము
 యైనను దీని కొకయావద్భారతప్రాముఖ్యత కలదు. బార్దోలీ
 లో నేది యధార్థమో భారతదేశములో చాలభాగములలో
 నదియే యధార్థము. స్వరాజ్యసంపాదనకుగూడ నిది యప్రత్య
 తముగా తోడ్పడును. ప్రజల నేది తమకు జరుగునన్యాయ
 ములకు మేల్కొలుపునో, శాంతియుతమైన, శిక్షతోగూడిన
 నిరాకరణమున కేది బలము నొసంగునో, ప్రజలను సాంఘిక
 బాధ కేది యలవర్చునో యది మనలను స్వరాజ్యమునకు దరి
 చేర్చును.”

బా గ్గో లీ వి జ య ము .

తొమ్మిదవ యధ్యాయము.

“మొదటి నెల”

శ్రీయుత వల్లభాయ్యయొక్క మొదటి యుపన్యాసము ఫలించెను. నెలరోజులు కాకమునుపే వివిధశిబిరములన్నియు పూర్తిగా తయారయ్యెను. తనమాట అక్షరాల శిరసావహింపబడుచున్నదని యుద్యమనాయకుడు తెలిసికొనెను. బామ్మిలో దర్బారుసాహేబుకు సహకార్యయైన గోవర్ధనదాసు తమనాయకు డాశిబిరమును చూచుటకు వెళ్లినపుడు యిట్టేటుమెంటు చదివెను. “మాడివిజనులో 17 గ్రామములున్నవి. ఇందులో కెందు బేచిరాకు గ్రామములు. నేడు మీ సందేశమును వినుటకు తక్కిన 15 గ్రామములవారును వచ్చియున్నారు. మా డివిజనులో ప్రస్తుతము రోగగ్రస్తమై యున్న కేడాడ్లో తప్ప ప్రతిగ్రామములోనిప్రజలు తమ సంతకములను చేసినారు. కేడాడ్ పెంకిప్రదేశము. ఇచ్చట శేవలము తటస్థభావము నహించునారే కాక యితరులకు స్వామిద్రోహము చేయునారు కూడ గలరు. ఇంతవరకు వార్తలను తెచ్చుట, మనుష్యులను రాయబారములతో పంపుట

మాపని. జస్తులనాటక మిప్పుడే ప్రారంభమగుటచే మే మిప్పుడు నిజముగా నుపయోగపడుచున్నాము. జపు ఆఫీసరులు వచ్చుసరికి తలుపులు మూతలు లేక తాళములు పడుచున్నవి. మా వలంటీర్లకు మేము మద్దెలు, శంఖములు యిచ్చితిమి. ప్రభుత్వనౌకరు కాన్పించుటతోడనే మద్దెల లేక శంఖము ప్రజలను మేల్కొలుపును. ఈ యువకు లీపనియనిన చెవి కోసికొందురు.”

మొదటి నెలలో సామాన్యశిబిరమెట్లున్నదో యిది విశదము చేయుచున్నది. కాని యీ నెలలో జరిగిన పనిని విచారించుము. దౌర్జన్యరహితమైన యుద్ధములో నొక పక్ష మిల్లున్నను ముఖ్యముగా సాత్త్వికముగా పన్నులను నిరాకరించుట వంటి బాస్టోలీ సత్యాగ్రహములో విరోధపక్షమే దౌర్జన్యమును ప్రారంభింపవలెను. ఫిబ్రవరి 18 వ తేదీని మొదటికుండు పేలెను. ఏళ్ళకొలది పన్ను బకాయిలు, ఏలూ నోటీసులు యెరుగని గ్రామములలో పదిరోజులలో పూర్తిపన్నుల నీయనిచో నూటికి రు 25 శిక్ష విధింపబడునని ప్రభుత్వమువారు ప్రకటించిరి. చాలగ్రామములలో నూటికి రు 25 చొప్పున పన్ను హెచ్చింపబడెను. ఈపనికి నుండిముఖ్యమైన గ్రామములను యెన్నిరి. మొదటిదెబ్బ వాలడ్ లోనున్న పదిహేనుగుది పలుకుబడి గలవర్తకులపై పడెను. మరియొకటి వాజిపురవర్తకులపై గురిపెట్టబడెను. దీనికి కారణము

తాలూకా యంతటిలోను బనియాలు లోకువ; చులకనగా లొంగి పోవువారని ప్రతీతి.

ఇందులో విశేషముగాని దౌర్జన్యముగాని లేదు. కాని వారు మరియొక మర్బలస్థలముపై బడినపుడు దుర్మార్గము, దౌర్జన్యము నవలంబించిరి. బెడ్కువయను గ్రామములో నొకమునసబు రానిపరాజుకైతు నొకనిని చావమోదెను. అతడు మొదట తిట్టలతో ప్రారంభించి యతడు లొంగకపోవుటచేతన్నులు పిడిగుడ్డలు కురిపించెను. మరియొకచోట గుడ్డరిని చట్టవిరుద్ధముగా నిరోధించి పన్ను యిచ్చినతరువాత వదలివేసిరి. ప్రభుత్వముతరపున చిన్న యధికారు లీ ధముగా నాటకమును ప్రారంభించిరి. ఆండర్సనుగారు ప్రభుత్వమును పన్నులు స్థిరపరచుటలో ముక్కుకు త్రాడు పోసి తనయిచ్చ వచ్చినట్లు లాగినట్లే యనుభవశూన్యకైన యొక డిప్యూటీ కలెక్టరు యీ సమయములో మొదట యంతకంటె కొంచెము మంచిపద్ధతులతో ప్రారంభించెను. అతడు ముఖ్యులను రావించి వారితో వాగ్వాదమును చేసి పన్నులో కొంతభాగమును యిమ్మనెను. “నన్ను సొంతోషపెట్టుటకైనను ఒక్కరూపాయి చెల్లింపుడు” “అయ్యా! మీయందు మా కెట్టిగౌరవమున్నను గ్రామమంతటి సమ్మతిని తీసికొననిదే మేమేదైన నెట్లు చేయగలము?” అని వారనిర్ని. “నేను విమ్ము జయిలులో పెట్టెదననుకొనుడు” అని యతడు వారిని బెదరించెను.

“మీ రల్లెందుకు చేసెదరు ? నేను రాజద్రోహమును చేయలేదు” అని రైతు పలికెను. డిప్యూటీ కలెక్టరు నవ్వి గ్రామములో మంచి పలుకుబడిగల యారైతును క్షమార్పణకోరి పంపివేసెను.

ఈ రెండు పద్ధతులును వాటిని ప్రయోగించినచోట్ల కాక నితరస్థలములయందు కొంతపనిచేసెను. మొదటనుంచి యు నూగులాడుచున్న కేడాడ్ లోని కొందరు బనియాలు నోటీసులు రాకుండగనే కొంతపన్ను యిచ్చివేసిరి. ఇది చాలా శోచనీయమే యైనను ప్రజలలో నవనితిని కలుగ చేయలేదు. ఊగులాడుచున్న వారందరును ప్రథమముననే జారిపోవుట చాలమంచిదని వారు శాంతముగా పలికిరి.

ప్రజలు భయపడుటకుమారుగా పరిస్థితులతీవ్రతను ప్రతిదినము గుర్తించుచుండిరి. వివిధ శిబిరాధిపతులును నలంకీర్లును సత్యాగ్రహదీక్షను తీసికొనువారి సంతకములను తీసికొనుటలో నిరుగ్నులైరి. నూతన గ్రామములు కలియుచున్న వనియు సంతకములు చేయువారి సంఖ్య ప్రవర్థమానమగుచున్నదనియు రోజురోజు వార్త లేతెంచుచుండెను. సత్యాగ్రహ పత్రముపై సంతకముచేయుట పవిత్రమైన కార్యము. మార్చి మొదటి వారములో రెండుమూడు గ్రామములుమాత్రమే తక్కినవాటితో పూర్తిగా నేకముకాలేదు. అక్కడక్కడ కొద్దిమంది భూస్వాములింకను మనోనిశ్చయముచేసికొనలేదు.

ప్రతిచోటను చిన్నచిన్న భూస్వాములు సంతకములుచేయుట కాతురతపడుచుండిరి; పెద్దవారు కొన్నిచోట్ల వెనుకముందు లాడుచుండిరి. ఇట్లుండగా వల్లభాయియొక్కయుపన్యాసము లత్యద్భుతముగా పనిచేసెను. రైతుభాషలోను, రైతుమాటలోను నద్వితీయకౌశలము సంపాదించిన యతనియుపన్యాసములు ప్రజల నుత్సాహపరవశులను జేసెను. ఇచ్చట నొక యుదాహరణము నిచ్చెదను.

“ఈ పదిహేనుదినములు మీ హృదయములలోనున్న భయమును పారద్రోలుడని మీకు బోధించినట్లు నేను గ్రహించితిని. కాని మీరింకను దానినుండి పూర్తిగా మోక్షమును పొందలేదు. ఇంకను మీలో నిందులో బేడవంతు మిగిలియున్నది. దీనిని పోద్రోలుడు. మీకు భయముండనేల? ఉండవలసినభయము ప్రభుత్వమును గాని మీకుగాదు. పాలితుల యంగీకారములేనిదే యేనాగరికప్రభుత్వమైనను పాలింపజాలదు. మీరంధప్రాయులై యున్నారు. కనుకనే ప్రస్తుతము వారు మిమ్ము పాలించుచున్నారు. వారు మీకు శాంతిని యైశ్వర్యమును సమకూర్చుచున్నారను దుర్భాగములో మీరు మునిగియున్నారు. ఇది శాంతియుతమైన పాలనకాదు. భయోత్పాతమైనపాలన. అధర్మము డీకొనుటకు వలసినసత్వాగ్రహశక్తిని మీరు కోల్పోయిరి. అది లేకపోవుట పిరికితనము. నేను కొన్నిసమయములం దర్థరాత్రివేళ మీగ్రామముల

గుండ పోవుచుందును. కాని యొక్కరైనను “ఆగుము! ఆవె
 ల్లువారెవరు?” అని యడుగువారు లేరు. ఈగ్రామములోనికి
 క్రొత్తవారెవరైనను వచ్చునపు డొకకుక్కయైనను మొరగ
 దనియు, నొకదున్నపోతైనను కొమ్ములు విసరదనియు రవి
 శంకరు ఆశ్చర్యముతో నాకు చెప్పెను. మీ సబ్బత్వమే మీ
 నాశముకు కారణమయ్యెను. నేను మీశరీరములోనిక నిర్భ
 యత్వమును యెక్కింపదలచుకొంటిని. నేను మీకుప్రాణ
 ప్రతిష్ఠ చేయనెంచితిని. మీనేత్రములలో నధర్మముపట్ల
 నుండవలసిన యాగ్రహజ్వాలలేవియు నాకు కాన్పించలేదు.”

ఈయుపన్యాసమైన తోడనే సంతకములనుచేయుట
 కనుజ్ఞ నొసంగవలసినదని యింతవరకును సందేశమనస్కు
 లును, ఊగులాడుచున్నవారును నతనిచుట్టు మూగిరి. అన
 న్నాజాతివారి కేంద్రమైన సార్థానులో నద్భుతమైనఫలితము
 కలిగెను. మొదట నన్నకారంతసంతకములు చేసిరి. తరువాత
 పెద్దలందరు గద్దెలు దిగివచ్చిరి. చివర కాగ్రామములో నొకరి
 ద్దరు ప్రభుత్వనొకరులుమాత్రము మిగిలిరి. ఈప్రభుత్వనొక
 రులుకూడ తాము సంతకములు చేయకపోయినను చివరవరకు
 నెల్ల స్థిరముగా నిలచిరో మున్నుండు చూడగలము.

రానిపరాజాతిలో ప్రబోధము నెమ్మదిగానున్నను స్థిర
 ము సాగుచుండెను. ఎట్టినోటీసులులేకుండ పన్నుచెల్లించిన
 కొందరు పనియాలు తా మప్పిచ్చినకొందరురానిపరాజ

జాతివారిపేరకూడ తామే చెల్లకట్టిరి. ఇది యనుకొనినట్లే జరిగినను వీరిలోకూడ నెక్కువమంది పూర్తియైననిశ్చయముతో నుండిరి. నేనొకగ్రామముకు శ్రీయుత వల్లభాయితో వెళ్ళియుంటిని. అది ఖద్గరుగ్రామము. సభకు వచ్చినవారిలో ఖద్గరుకట్టినవారు, త్రాగుడు మానినవారుమాత్రమే కాక నీరెండును చేయనివారుకూడ కలరు. రానిపరాజవాలంటీర్ల కృషిచే నిట్టిభేదములేవియు లేకుండ వీరందరు చేతులుకలిపిరి. మహాత్మునిముందర మూడుసంవత్సరములక్రితము ఖద్గరుదీక్షను తీసికొని తమ నగల నన్నిటిని త్యజించినస్త్రీలందరును క్షీరధావశ్యమును బోలుఖడ్గమును ధరించి యుత్సాహతరంగములలో నోలలాడుచు సత్యాగ్రహగీతములను పాడుచు నచ్చటకేతెంచిరి.

సత్యాగ్రహగీతములనుటతోడనే యీమాసములో జరిగిన మొకటిరెండువిషయములు జ్ఞప్తికి వచ్చుచున్నవి. స్థానికముగా వాలంటీర్లు దినదినాభివృద్ధి గాంచుచుండిరి; కాని దూరముననున్నకర్ణాటకవాడునుండి కూడ వా రాకన్దించబడిరి. పూల్చందు కస్తూర్చందుమాతనభార్యతోను శివానందు రామనారాయణలతోను నచ్చటకు వచ్చెను. పూల్చందుభాయి కొన్ని గీతములను సిద్ధముచేసెను. వీటికితోడు తాలూకాలోనున్న కోలాహల మతనినుండి యనేకనూతనగీతములను కురిపించెను. ఈస్నేహితులను వాలంట్లో నుంచిరి. వీరిభజనలను

చూచితీరవలెను. వీటినందరును కావలెననెడివారే? రసభరితమై హృత్తోషకమైన యాపాటలు సత్యాగ్రహసందేశమును మూలమూలలకును గొంపోయెను. పురుషులు, స్త్రీలు, శిశువులు వీటి నామూలాగ్రముగ వల్లెవేయుచుండిరి. పూర్వండు భాయి సేవనుకాని యతనిగీతములనుకాని మనమంతగా పొగడజాలము. స్త్రీలు వేలకొలది సభలకు వచ్చెడివారు. కాని వారిని నడుపగలనాయకురాలెవరును లేకపోయెను. ఇట్టి సమయములో శ్రీమతి మితుభాన్ పెటిట్ రంగములోనికి వచ్చెను. ఈమెయు శ్రీమతి భక్తిభానుదేశాయియు (దర్బారుసాహేబుధగ్గపత్ని) నురికొరిదరు, స్త్రీలును స్త్రీలలో నీ సందేశమును వ్యాపింపజేసిరి. శ్రీమతి మితుభాన్ గొప్ప ఖద్దరుప్రచారకురాలు. ఆమె యెచ్చటకుపోయినను తనతో ఖద్దరును తీసికొనిపోవుచుండెను. బొంబాయిలోని గొప్పపార్శ్వకులమునకు చెందిన యీసుకుమారవనిత పాదరక్షలు లేకుండ గ్రామములలోనికి మైళ్ళకొలదీ నడిచివెళ్ళి భుజముపై ఖద్దరుగుడ్డలను వేసికొని పెదవులతో ఖద్దరుసందేశమును విదచిమ్ముకొనిపోవుచు నద్భుతమైనప్రచారము చేసెను.

ఈలోపల డిప్యూటీ కలెక్టరు వాలిడ్‌లో కొంతచీలికను కలుగచేసెను. ఇతడు బనియాలను పట్టుకొనెను. ఇద్దరు భూస్వాములను చేరదీసి వారిని కొంతసొమ్ము సిద్ధముచేసి యొక చోటనుంచవలసినదనియు, మహల్కారీ (రెవిన్యూయినస్పె

రు) తనమనుష్యులతో వచ్చి జప్పుచేసికొనిపోవుటకు వీలుం
సనట్లు చేయవలసినదనియు నేర్పాటుచేసి గ్రామస్తులకండ్లలో
చుమ్ముపోయదలచిరి. ఏర్పాట్లు యీవిధముగా కట్టుదిట్టము
చేసి మహమ్మారి వారిద్దరియిండ్లకును జప్పువారంటులతో
వెళ్ళెను. రు 1500 లును 785 విలువగలకరెస్సినోట్లు దొరి
కెను. వాటిని జప్పుచేసిరి. కాని ప్రజలీనాటకమునుకనుగొనిరి.

గ్రామస్తులలో నీవార్త దవానలమువలె వ్యాపించెను.
నాలడ్లోనేయాగ్రహజ్వాలలు రేగసాగెను. వీరిని బహి
ష్కరించుటకు ప్రజలు వెంటనే కూడిరి. ఈనార్తవినుటతో
డనే శ్రీయుత వల్లభాయి యచ్చటకువచ్చెను. అతడు కొంచె
మురాత్రిపడినతరువాత వచ్చి యాగ్రహపరవశులై యున్న,
గ్రామస్తులను శాంతింపచేసెను.

“మీరు కోపమునకు తా వీయరాదు. మీదీక్షమిమ్ము
అహింసచే బంధించుచున్నది. అహింస కోపమునకు తా వీ
యదు. దురదృష్టవంతులైన యీమనసోదరుల తప్పిదము
మీనిశ్చయమును మరింతదృఢతరము చేయుచుగాక ! మీకిది
యొకగుఱాపాతము. ప్రభుత్వాధికారులయుచ్చులలోపడిన యీ
స్నేహితులపై మీరు కినుక వహింపకుడు. మీచేయివాటి
పోయినదానికొరకు నిష్ఠురపడి లాభములేదు. ఇది దుర్గంధ
పూరితము. దీనినికదపకుడు. అట్లుచేసినచో నిది మిమ్మంటు
కొనును. ఈయుద్యమములో జారిపోవువారుండరని మీరె

న్నడును యూహించియుండలేదు. వీరిని విడిచిపెట్టినచో ప్రజలలో నవినీతి ప్రబలునని మీరు భయపడుచున్నారు. ప్రమాణపత్రముపై సంతకముచేసినవారు నాలుకను తాటిపట్టి వలె భావించి వాగానభంగమొనరించుచున్నపుడు మీ రెంత కాలము వారినాపగలరు? వారిపై మీ రెట్టికఠినచర్యను తీసికొనవలదని మిమ్ము నేను ప్రార్థించుచున్నాను. మీలో నెవరైనను తులసివనములో గంజాయిమొక్కలవంటివా రున్నచో వారిని ముందుగానే పన్ను చెల్లింపమని ప్రోత్సహపరచుడు. ఏమిజరిగినను జరుగునుగాక! భయపడవలసినయగత్య మేమియు లేదు. రెవిన్యూయినస్పెక్టరు తనకు దొరకినదానికి కులికిన కులుకుచుండునుగాక! త్వరలోనే ఆయనచేలి కేమి పనియును దొరకకపోగలడు.”

ప్రజలుశాంతించిరి; కాని తప్పిదముచేసినవారు శగిన పరిహారమునొసంగువరకును వారు వారితో శాంతిచేసికొనలేదు. వారువారివద్దకు వెళ్ళి వారితో నాదించి వారివద్ద క్షమార్పణతీసికొని మిగతపన్నును చెల్లింపమను వాదనమును తీసికొనిరి. వారిలో నొకడు తనపశ్చాత్తాపమును వెలిబుచ్చుచు నాత్మపవిత్రతకొరకుతనయంతటతానే రు 800 శిక్షవిధించుకొని సత్యాగ్రహోద్యమమునకు సమర్పించుకొనెను.

ఈవిధముగా చెడుగునుంచి మంచియే బయలుదేరెను. చెడుగును త్వరలోనే మరచిపోయిరి. కాని ప్రజలాయాత్మ

పారిశుధ్యకలాపమునే స్మరించుచువచ్చిరి. మొత్తముమీద నెలయంతటిలోను యేకొద్దిమందిమాత్రమో జారిపోయిన వారుండుటచే ప్రజలకొకనూతనబలము చేకూరెను. వెంటనే వారు తమకులకట్ట బాటులను మరింతకట్టుదిట్టము చేసికొనసాగిరి. పెత్తందారులు తమకాలముకూడ సమీపించుచున్నదని గ్రహించిరి. నిర్బంధవిధానమింకను అమలులోనికి తేబడలేదు. కాని శిక్షవిధించుటకొసంగినగడువు దాటిపోయెను. కనుక జపుల నమలుజరుపుటకు వీరిసహాయమునడుగక మానరు. శ్రీయుత వల్లభాయి ప్రతియుపన్యాసములోను నొక్కవక్కాణించుచున్న “పెత్తందారుగ్రామముకు ముఖి అనగా ముఖమువంటివాడు. ప్రభుత్వముతో గ్రామముతరపున మాట్లాడుటయే యతనిధర్మము. ఒక అక్రమపన్నును రాబట్టుట కతనిసోదరులయాస్తిని జపు చేసి బాధించుట యతని పనికాదు; ధర్మముకాదు. జపులుచేయుట తనయాత్మగౌరవమునకు, హోదాకు తగనిపనియని యతడు ప్రభుత్వముతో నిర్మొగమాటముగ చెప్పుటయే యతనిధర్మము.” ఈ యమృతవాక్కులను వారు పానముచేసియే యుండిరి. 60 మంది పెత్తందారులు బార్డోలీలో సమావేశమై వల్లభాయితో హృదయపూర్వకమైన సంభాషణలు సలిపి యేకగీర్ణముగా యీనీచకర్మను సహాయపడరాదని తీర్మానించుకొనిరి.

ఇట్లే రానిపరాజులు, దూబ్లాలు, ధేనులు మొదలగు జాతులవారందరును సభలుచేసికొని జప్పుచేసినయాస్తినిమో, కొనిపోయి యుద్యోగస్తులకు తోడ్పడరాదనియు, జప్పుసందర్భములలో నెట్టిసహాయమును చేయరాదనియు తీర్మానించుకొనిరి.

ఇక వార్తాపత్రికలు తమపనిని తాముచేయుచుండెను. జిల్లాలోని యితరతాలూకాలు సభలను జరిపి తమసానుభూతులను పంపించిరి. ప్రక్కనున్న జలాల్పూరుతాలూకాలోని గొప్పగొప్పవ్యవసాయదారు లందరును సభచేసి బాగ్దోలీవ్యవసాయదారుల కన్నివిధముల తగినసహాయము చేయుటకు సాధనముల నారయుచుండిరి. వారు వల్లభాయిపటేలును తమ సభకావ్యవహరించిరి. కాని యతడు పోజాలక మరియొకరినిపంపి వారియభినందనములను పొందుటకు బాగ్దోలీవ్యవసాయదారులేమియు ఘనకార్యములను చేయలేదనియు, వారింకను తమ తాలూకాలోనే యెట్టినిధినిచేకూర్చనపుడు వారెట్టికష్టములను, నష్టములను పొందనపుడును యితర తాలూకాలనుండి సహాయము నంగీకరించుట కెంతయో సందేహింపవలసియున్నదని సందేశమును పంపెను. బాగ్దోలీవ్యవసాయదారులయెడల సానుభూతిచూపుటకు మార్చి 4 వ తేదీని సూరతులో జిల్లాసభ జరుగవలసియుండెను. ఈసభను జరుపనెంచినవారికి వల్లభాయి దీనినిపుడు జరుపవలదనియు, ప్రభుత్వమువారు నిర్బం

భవిధానమును నమలుజరుపువరకు బాధననుభవించుటకు.
సత్యాగ్రహులకు గలశక్తిని నానప్పెట్టువరకు దీని నాపవలసిన
దనియు సలహాచెప్పెను.

“ప్రపంచమునకు చాటుకొనుటకు తగిన ఘనకార్య-
మును దేనిని మే మింకను చేయలేదు. మేము త్యాగాగ్నిసం-
స్కారసుస్నాతుల మగువరకును మాస్నేహితులు తమ యభి-
వందనములను, సహాయమును దాచియుంచుదురు గాక ! ”
అని యతడు వారికొకసందేశమును బంపెను.

బా ర్లో లీ వి జ య ము .

పదియవ యధ్యాయము.

“ కొంతసర్దుచాటు—క్షమాప్పణ. ”

“ సత్యభ్రంశ మెప్పుడు నొంటరిగా నుండజాలదు. ”

“రిఛార్డుసన్.”

మొట్టమొదటియత్తరములోనే వల్లభాయి తాలూకా లోని ముప్పది రెండు గ్రామములకు జరిగినయక్రమమును గురించి ప్రభుత్వముకు వ్రాసెను. ప్రభుత్వమువారు నీళ్లునమలుచు తక్కువవర్గములోనుండి పైవర్గములోనికి జేర్చుకొనిన గ్రామములవిషయమై క్రొత్తగా నోటీసులను పంపనక్కర లేదని చెప్పసాగిరి. కాని ప్రజాబల మూరకపోలేదు. ప్రభుత్వమువా రీముప్పది రెండు గ్రామములలోను యిరువది రెండు గ్రామములను తక్కువవర్గములోనికి తగ్గించుచు నొక నోటీసుచేసి సెటిల్ మెంటు కమిషనరుగారి తప్పును కొంత వరకు సవరించిరి. ఈ నోటీసు ఫలితముగా నూటికి యిరువది చొప్పున హెచ్చుకట్టబడిన మూడు గ్రామములు వెనుకటి స్థితికిని, నూటికి నలుబదియైదు మొదలు యేబదివరకు హెచ్చుకట్టబడిన మూడు గ్రామములు 18 $\frac{3}{4}$ మొదలు

20 వరకును నూటికి 50 వరకు హెచ్చుకట్టబడిన రైతు గ్రామములు యిరువదివరకును నూటికి యేబది హెచ్చు కట్టబడిన పదునాల్గుగ్రామములు 25 వరకును తేబడెను. కాని యిది జ్ఞానోదయమున కింకను చాలదూరమనియే గ్రహింపవలెను. పైదానికి మరొకయర్థమును చేసికొందురని ప్రభుత్వమువారు తమతగ్గింపు తా మిదివరలోనూ వించినవర్గములకుమాత్రమే చెందుననియు “హెచ్చుపన్నుకు సంబంధించినది కా”దనియు స్పష్టపరచిరి.

ఈనోటీసు సాంకేతికప్రమాదము నొకదానిని దిద్దినను విషమపరిస్థితులకు కారణమైనమూలదోష మట్లే నిలచియున్నదని ప్రజలుగ్రహించిరి. ఎట్టివిచారణయు సలుపక తప్పుడు లెక్కలనాధారముచేసికొనియు సెటిల్ మెంటుకమిషనరుగారి “రూఢియైనయొక్కమక్తాలవిలువ” అనుపిశాచమును పురస్కరించుకొనియు హెచ్చుపన్ను శిఫారసు చేయబడెను. ఈ మూలరోగమట్లే యుండెను.

ఇంతవరకుచేసి సెటిల్ మెంటుకమిషనరుచ్చు, రైతి న్యూసభ్యుడుచ్చు ప్రభుత్వము వారిని సమర్థించుటకొక నిష్ప్రయోజనమైనవాదమును చేసిరి. భీమభాయి నాయిక్ గారు వేసినప్రశ్నకు రైతీన్యూసభ్యు డ్రిక్రింది మొండిజనాబు చెప్పెను. “భూమిశిస్తును స్థిరపరచు సెటిల్ మెంటులకు సామాన్య ఆర్థిక విచారణ విధానముగా నుండనవసరము లేదు. పన్నువిధిం

చుటకు మక్తాలవిలువలే యధార్థమైనయాధారము. అవసరమైన ఆర్థికాంశములన్నియు నిందులోనే జేరుచున్నవి.” ‘మక్తాలవిలువలు’ అను పిశాచగ్రస్తుడైనమనిషి ప్రభుత్వము నెట్లు తనయుపద్రవకరమైనపిచ్చితో విషపూరితముచేసెనో దీనివలన తెలియుచున్నది. బార్డోలీ సెటిల్ మెంటుసనుస్యమీద నారిమన్ గారు శాసనసభలో కోతతీర్మానము నుపపాదింపగా నితడు లేచి తానే సిగ్గుపడవలసినసమర్థనముతో ప్రభుత్వమును కాపాడసాహించెను.

ఇతని విచిత్రనాదములలో నొకటి యేదనగా కల్లుత్రాగుట మానివేసి రైతు చాలాకూడబెట్టెను. కనుక నతడు ప్రభుత్వమునకు జాస్తిపన్ను చెల్లింపవలెను! మరియొకనాద మేమనగా? “యీసంవత్సరమునుండి వేయబడినపన్నులు 1833 లో వేయబడినపన్నులతో పోల్చి చూచినచో 117 కు నూరుకు గలసంబంధ మున్నది. అనగా 100 వత్సరములక్రితము అమలులోనున్నపన్నులకంటె నూటికి 17 మాత్రమే హెచ్చినవి” ఇది కేవలము తుంటరితనము ఆండర్స్సుగారి ప్రకారము 1833 లో నాక్రమింపబడి వ్యవసాయములోనున్నభూమి 30,000 యకరములు. 1928 లో 1,30,000 యకరములు. ఆక్రమింపబడినభూమిలో నింత హెచ్చుదల యెట్లు సంభవించెను? 1833 తరువాత వ్యవసాయములోనికివచ్చిన భూమి కొంత బంజరుభూమి; చాలాభాగము వెనుకటిసెటిల్

మెంటులో 'వ్రాస్' అనివర్ణింపబడినగోభూమి. 1833 కు పూర్వము ఆచారమేమనగా వ్యవసాయముచేయుప్రతిరైతుకు తనసాగులోనున్నభూమినిబట్టి కొంతగోభూమిని యుచితముగా పశువులమేత కిచ్చివేసెడివారు. 1833 లగాయితు 1866 వరకు బీగాకు (1 యకరము) రు 1-0-0 పన్ను గట్టిరి. 1866 లగాయితు దీనిని జరాయితీలోనికి జేర్చి జరాయితీపన్ను విధించిరి. ఆండర్సనుగారు "నూరువత్సరములక్రితము అమలులోనున్నవాటికంటె నిపు ఁ నూటికి రు 17-0-0 మాత్రమే హెచ్చుచేయబడెను" అని యుత్సాహముగా పలికినదాని కర్థ. మేమియో చూతము. బాగ్డోలీతాలూకాలోని సార్భానుడివిజనులో నున్నరైతు 20 యకరములు సాగుచేసినచో 6 యకరము లుచితముగా పశువులమేత కనుభవించెడివాడు. అనగా 1833 వరకు బీగాకు రు 5-0-0 పన్నుక్రింద చూచినచోరైతు 26 యకరములకు $(20 \times 5) + (6 \times 0) =$ రు100 చెల్లించవలసియుండెడిది. ఇప్పుడో! అతడు 26 బీగాలమీద నూటికి 17 చొప్పున హెచ్చుపన్ను యిచ్చుకొనవలెను. అనగా $(20 \times 5.85) + (6 \times 5.85) =$ రు 152.1 1833లో 26 బీగాలకు రు100 చెల్లించిన వ్యవసాయదారు యిప్పుడు ఆండర్సనుగారు సెలవిచ్చినట్లు 117-0-0కాక 152.1 యిచ్చుకొనవలెను. కాని వ్యవసాయదారు కొంతకంటె నెక్కువ నష్టమే వచ్చును. గోభూమి యుచితముగా వచ్చినపుడు రైతు

కావలసినన్ని పశువులను సుఖముగా మేపుకొనుచుండెడినాడు పశువులు బలిసి యుండెడివి; మంచియెరువును చేకూర్చెడివి. ఇప్పుడతని కుచితముగా మేపుకొనుగోళుములు లేవు; ఇప్పుడు రైతు యోతబీదగా నున్నాడో పశువుకూడ నంతకంటె యెక్కువబీదగా నున్నది. “అట్లయిన రైతు భూమి నెందుకు వదలివేయడు?” అని ఆండర్సనుగారు పృచ్ఛించుచున్నారు. “ఒక్కడును భూమిని వదలివేయడు సరికదా యీముప్పది వత్సరములలోను యీనిర్బంధవిధానము లేవియు నమలు జరుపబడలేదు; వాటివనసరమే లేకపోయెను. అయినప్పటి కిని పన్నులు దుర్భరముగా నున్నవని మీరు మాకు చెప్పుచుండురు.” అని నారు వాదించిరి. పన్నులభారము హెచ్చుగానున్న దనుసంగతి ఆండర్సనుగారి కాశ్చర్యమును కలిగించెను. ఏలననగా నీకాలములో నిర్బంధవిధానము నమలు జరుప వలసినయవసరము లేకపోయెను. కాని జయకరు నివేదికను విమర్శించుచు తా నేమి వ్రాసెనో దాని నతడు మరచిపోయెను. “కొద్దుపూర్వకముగా నున్నలెక్కలద్వారా తేలుచున్నచారాంశ మేమనగా 1896 లో తాలూకాలో మితిమీరినపన్నులు విధింపబడెను. లేదా నికరాదాయము లో సగమువరకు (చివరమితి) విధింపబడెను.” ఈలెక్కలను బార్డోలీసత్యాగ్రహులు మొదటనుంచియు సవాలు చేయుచునే యున్నారు. వ్యవసాయదారు భూమి నేలవిడిచిపె

ట్టదు? అనుప్రశ్న బ్రిటిషుప్రభుత్వమంత నిరంకుశముగా నున్నచో భారతీయులేల వెంటనే నానికి స్వస్తి చెప్పరు? లేక ఆండర్సను, జయకరుగార్లవంటి బాధ్యతాహీనులైన యధికారులున్నచో వ్యవసాయదారులు వారిని యుద్యోగముల నుండి యేల బర్తరపుచేయరు? అను ప్రశ్నవలెనున్నది. దీనిలోనున్న విరుద్ధమును ప్రభుత్వమునారి రెవెన్యూకార్యదర్శియు 1924 లో ఫేడాకలెక్టరుగానున్నట్టియు స్నిత్యుగారు భూమిపన్ను విధించుకమిటీముందర యిట్లు చెప్పెను. “ఇట్టిపరిస్థితులలో వ్యవసాయదారు లెట్లు జీవింపగలుగుచున్నారు? అని ప్రశ్నించుచో నీనికి జవాబు యేమనగా పనిలేనికాలములో కూలిపనిచేసికొనుటచేతను, బండ్లను అద్దెలకు తోలుకొనుటచేతను, నెయ్యి, పాలు, పెరుగు, పిడకవగైరాల నమ్ముకొనుటచేతను వారి యాదాయము కొంతవరకు భర్తీ చేయబడుచున్నది.”

ఇక మన మీవిషయమును తరచవద్దు. మనమూ పోలీసులించిననాదములవంటినాదములతో మనకు పోరాట మవసరములేదు. కాని ఆండర్సనుగారు సిగ్గుపడవలసినవిషయమొక్కటి ఆయుషన్యాసములో కలదు. చివరనతడు “ప్రభుత్వబలము పదిమందిబలముతో సమానము. ఏలనన నారిపక్షము శర్మపక్షము” అనిచెప్పి యిట్లు ముగించెను. “కొద్ది సంవత్సరములక్రితము బాన్స్లీ శాసనోల్లంఘనమునకు జగద్వి

ఖ్యాతిని బడసెనని మనము వింటిమి. అధ్యక్షా! అది యట్టి కీర్తిని బడసెనని నే నంగీకరింతును. కాని మనలో చాలమంది యట్టికీర్తికొరకు ప్రాకులాడము, దానిని సంపాదింపవలెనని ప్రయత్నింపము. కేవలము నిష్ఫలము, పరిహాసాస్పదమునయిన కీర్తి మనకక్కరలేదు. ఈయుద్యమమూ నిష్ఫలమనడిపి చుచున్నవారు భూములను వేలమువేయుట ప్రారంభించుసరికి కొనువా రనేక వేలువత్తురని తెలిసికొందురుగాక! గొప్పగొప్పఆస్తులు ఊరకపోవుచుండ వానినప్పనముగా తీసికొనవలెననినచ్చునారిని దౌర్జన్యముకాని దౌర్జన్యరాహిత్యము కాని యాపహరింపు. కనుక వారు మరిరెండుసార్లు బాగుగా నాలోచించుకొందురుగాక! ఏలననగా వారు ధర్మాపలీయుద్ధరంగమునకు పోవుచున్నార మనుకొని పానిపట్టరంగములో తేలవచ్చును.

ఆండర్సనుగారి పరమానందమున కెవడును యీర్ష్యనొందడుకాని బుద్ధితక్కువగా తీసికొనివచ్చినపానిపట్టయుదాహరణమును సహించుచు నూరకున్న ప్రభుత్వమును చూచి యాశ్చర్యపడకతప్పదు. తనకీర్తిని చూచుకొని బార్డోలీ యెన్నడును గర్వపడి యెరుగదన్నసంగతి ఆండర్సనుగారికితెలియదు. దీనికిబదులుగా కొన్ని దృగ్గోచరములుకాని పరిస్థితులు వచ్చి చరిత్రలో కీర్తిప్రతిష్ఠలను పొందవలసిన తనయవకాశమును పోగొట్టెనని యది విచారించుచున్నది. పాని

పట్టుశాపమును మనకు ప్రసాదించుచు బిటిషుప్రభుత్వమును
 ఎందిపోటుగాడైన అహ్మదుషాదురాసీతోపోల్చుచు పాపమా
 దురాసీ భారతదేశములో కొద్దిరోజులుమాత్రమే యుండెనని
 మఱచిపోవునంతటి యంధత్వ మీయన కెట్లు ప్రాప్తించెనో
 కదా! ఇక బార్డోలీప్రజలు పానిపట్టునేర్పిన గుణపాఠము నె
 న్నడును మఱువజాలరు. ప్రజలకు ముఖ్యముగా బార్డోలీప్ర
 జలకు దక్షిణాఫ్రికాలో జరిగిన యనేకయుద్ధములును మొన్న
 మొన్నటి చంపరాను, ఫేడా, నాగపూరు, బోర్సదు యుద్ధ
 ములును కళ్లకుకట్టినట్లు కాన్పించుచునే యున్నవి.

చార్మోలీ విజయము.

పదకొండవ యధ్యాయము.

“భయోత్పాతము మొదటిప్రదర్శనము.”

“ప్రపంచములో నత్యుత్తమమైన యుద్యోగశాఖ తన గొప్పతనమును భయముమీదనే పునాదుల నేర్పరచుకొనెను.”

“మహాత్మాగాంధీ”

మనకథకు వత్తము. బనియాలమీద నమలుజరిపిన నోటీసులు బుట్టదాఖలయ్యెను. ప్రజలు యీ కాగితములను పసుపుపచ్చని ప్రకటన పత్రములక్రిందను, చిత్తుకాగితముల క్రిందను చూడసాగిరి. మునసబులు జపు వారంటులను తీసికొని గ్రామములకు పోయిరి. కాని ఫలిత మేమియు కలుగక పోయెను. వాటి నెట్లు యెదుర్కొనవలెనో మోహనలాల్ పాండ్యా, రవిశంకర్భాయి, దర్బారు సాహేబులు ప్రజలకు చక్కగా బోధించిరి. మునసబు, వెట్టివాడు తమయిండ్లకు వచ్చుచో నేమిచేయవలెనో గ్రామములలోని చిన్నపిల్లలకు కూడ తెలిసిపోయెను. స్థానికముగానున్న వలంటీర్లు శ్రీయుత వల్లభాయియుపన్యాసములోని వాక్యములను చదివి మునసబు, వెట్టియానులకు వినిపించెడువారు. “మీకు కావలసినదంతయు.

నిర్భయత్వమే” అని రవిశంకర్భాయి ప్రజల కుద్బోధించెడివాడు. “ఫేడాజిల్లాలోని యన్ని గ్రామములలోను బాబ్డేవు పేరు చెప్పచో ప్రతివాడును భయపడెడివాడు. బోర్సదు యుద్యమము ధారలాలహృదయములనుండి భయమును పారద్రోలెను. చివరకు బాబ్డేవుకూడ దాగి యుండవలసివచ్చెను.” దినదినము తమబల మభివృద్ధియగుచున్నట్లు వారు తెలుసుకొనిరి. ఒక రానిపరాజజాతిపెత్తందారు రెవిన్యూయి న్నెన్సిక్టరుతో జపులు చేయుపనికి తాను తోడ్పడజాల ననియు తనకు కూలీలుగాని, నౌకరులుగాని జపు ఆస్తిని తీసికొనిచెల్లువారు తేరనియు నిర్మోగమాటముగ చెప్పెను.

ప్రతిగ్రామములోను వాలంటీర్లు కుప్పతిప్పలుగా చేరుచుండుటచే వివిధశిబిరములబల మంతకంతకు హెచ్చజొచ్చెను. దర్బారు నాహేబుశిబిరము నర్బారుకు తగినట్లుగా రాజ్ వితో రాణించుచుండెను. బాగ్నూలో నొకవిఖ్యాతపురుషుడు తనదివ్యభవనము నతని కీచ్చెను. అచ్చట ప్రతిసాయంత్రము ప్రార్థనలు జరుగుచుండును. నాటిలో గ్రామములోని ప్రజలందరును పాల్గొందురు. నవజీవన్ ప్రతికగాని మహాత్మునిస్వీయచరిత్రముగాని పఠింపబడును. చివర పూర్వంమథాయి యొక్క సత్యాగ్రహగీతములను పాడినతరువాత రాత్రి సభ ముగింపబడును. ఇది పాటిదారుగ్రామములోని శిబిరము. బాల్లాలోనిశిబిరము దాని రానిపరాజపరిసరములకు తగినశ్లో

యుండెను. ఎండిన జువారిపరకలతో తయారైన యొకచిన్న పాక, వరిగడ్డితో కప్పబడిననేల, ఇదియే శిబిరము.

నాలడ్ లో తప్పటడుగు వేసిననారిలో నొకడు పశ్చాత్తాపమును వెలిబుచ్చినట్లు మనము చూచియే యున్నాము. రెండవవాడు తనంత తా నిపుడెచ్చికముగా రు 651-0-0 శిక్ష విధించుకొని చెల్లించెను. దీనితో ప్రజలయుత్సాహమునకు మేర లేకపోయెను. ఇంకను ఉద్యమములో జేరనికేడాడ్ గ్రామములోని యిద్దరు భూస్వాములచర్య ప్రజలను చీకాకుపరచెను. ప్రజలను వెక్కిరించుటకో యనునట్లు వారు వివిధగ్రామములలో వారికున్నభూములమీద పన్ను చెల్లించుచు వచ్చిరి. ఒకరోజున యీగ్రామములలోనిప్రజ లందరును వీరి భూములను వ్యవసాయము చేయకూడదనియు, వీరికి వ్యవసాయపుకూలిని సరఫరా చేయకూడదనియు, గ్రామములోని యితరులెవరును వీరిని యదుపులోనుంచుట కెట్టిప్రయత్నములను చేయకుండుటచే కేడాడ్ నే బహిష్కరింపవలె ననియు, తీర్మానము చేయుటకు సభ చేసిరి. అతికష్టముమీద 'మోహన్ లాల్ పాండ్యా' తీర్మానములోని తుదిభాగమును తీయించి వేసెను.

వివిధకులములవారు తమతమసభలను చేసికొని సత్యాగ్రహమును సమర్థించుచు, జప్తుచేయబడుఆస్తులను కాని భూములను కాని కొనరా దనియు, సత్యాగ్రహముకొరకు

ప్రజలు వసూళ్ళు చేయవలసినదనియు తీర్మానములు చేసిరి. ప్రతిదినము ధాన్యాదిదినము లప్రయత్నముగా వచ్చి పడుచుండెను. వివిధశిబిరములకు కావలసిన యాహారపదార్థములకు సంబంధించినంతవర కీయేర్పాట్లు బాగుగనే యుండెను. కాని ధాన్యాదుల నమ్మివేసి లెక్కలను సరిగా నుంచుట చాల కష్టముగా నుండుటచే తరువాతనిచ్చు చందాదారులను సాధ్యమైనంతవరకు ద్రవ్యరూపములోనే యివ్వవలసినదని ప్రార్థింపవలసి వచ్చెను.

ఒకవంక ప్రభుత్వమువారు శిక్షలను విధింతు మనునో టీసులను వందలకొలదిగ నమలు జరుపుచునే యున్నను ప్రజలు తమకు సంబంధము లేనట్లావంతయు చలింపకుండిరి. రానిపరాజజాతివారుకూడ భయమునంతను పారద్రోలి పేర్గాంచిన డిప్యూటీకలెక్టరంతవానికి మగతనమును కనపర్చునట్టి జవాబుల నిచ్చిరి.

“మీ రెందుకు చెల్లింపరు?” అని దొరగా రొకరానిపరాజును ప్రశ్నించెను.

“మీరు హెచ్చుపన్నును రద్దుచేయుచో మేము చెల్లింతుము.”

“మీరు కొద్దిహెచ్చుపన్నుమాత్రమే చెల్లింపవలెను”

“దానినైనను మే మెట్లు చెల్లింపగలము? మేము నియ్యముకు పదిరెట్లు నీళ్ళుపోసి జావ కాచుకొని దానిమీద

జీవించుచున్నాము. దీనికికూడ మీ రసూయ పడుచుందురు. కాబోలును ?”

“మీరు చెల్లింపనిచో మీభూములను పోగొట్టుకొందురు.”

అప్పు డావ్యవసాయదా రొకచిన్నదివిపదను జవాబుగా చదివెను. దొరగారి కది యర్థము కాక దానియర్థము నడిగెను.

“పువ్వులలోనికెల్ల ప్రితిపువ్వు రాజు.

తక్కినవన్నియు నిష్ఫలములు.

రాజులలోనికెల్లరాజు వరుణదేవుడు.

తక్కినవారందరు విగ్రహపుష్టికినాత్రమే !

ఏరాజుమాభూములను లాగికొనజాలడు.

వరుణదేవునికృప తప్పిపోవు

నొక్కటియే మాకు దుఃఖభాజకము.”

ఈబలము, యీకట్టుబాటులు ప్రభుత్వవాంతిని పోగొట్టెను. ప్రభుత్వముతరపున యుద్యమమును నడుపుచున్న డిప్యూటీకలెక్టరు పిరికివర్తకులపై రెండునోటీసుల నమలు చేయుటతోడనే యంతయు చప్పబడు ననుకొని ప్రభుత్వమున కిట్టివాగ్దానమునే యిచ్చియుండవచ్చును. ఇంతటితో నతనిభ్రమ వీడిపోయెను. ఆండర్సనుగారు కౌన్సిలుసభలో “ప్రభుత్వమువా రీవిషయములో వెనుకకు మరలరు” అని చెప్పిరి. మొ

దటిదెబ్బలు తప్పిపోయెను. కనుక తీవ్రవిధానము నవలంబింప వలెను. కనుక మార్చి 26 వ తేదీని బాజిపురవాసియగు వీర్బందుచినాజీయను నొకసేట్తలుపుకు రెవిన్యూయిన స్పెక్టరు సంతకముతో నొకనోటీసు అందించబడెను. వాలడ్ లోనున్న భూమిమీద నతడు రు 160-15-4 ఏప్రిల్ 12 వ తేదీలోపల చెల్లించకపోయినచో నతనిభూమి ప్రభుత్వము వారి లెక్కలలోనికి చేర్చుకొనబడు నని అందులో కలదు. ఆనోజుననే వాలడ్ లోనున్న మరియేమగురిమీద నోటీసు లులు చేయబడెను. సేట్ వీర్బందు మొత్తమాత్రమును చలింపక రెవిన్యూయిన స్పెక్టరు కొక ధైర్యమైన యుత్తరమును వ్రాసెను. అందులో నిట్లుండెను.

“ఈ డివిజనుకంతకును మీ రీనోటీసును జారీచేయుటకు నన్నే యెన్నుటకు కారణము : నే నందరిలోను దుర్బలుడనని మీరు తలంచి రని నేను విశ్వసించుచున్నాను. కాని నే నొక్కసంగతిని మీకు స్పష్టము చేయవలసి యున్నది. ఈ తాలూకానంతను ప్రభుత్వమువారు లాగుకొనినను సరే హెచ్చుపన్నును రద్దుచేయువరకును లేదా సరియైనవిచారణ కంగీకరించువరకును మీకు లొంగువా డొక్కడును లేడు. మీరు ప్రభుభక్తిపరాయణులమైన సేవకుల మని యనుకొందురేని తాలూకాలోని నిజపరిస్థితులను హరి కెరింగించి ప్రజల పట్ల జనుగునన్యాయమును తొలగించుటకు తోడ్పడుటయే

మీధర్మము. మీరు పిఠాచను తీసికొనుటకు సిద్ధముగా నున్న యిట్టిసమయములో ప్రజల నక్రమముగా నొత్తిడిచేయవలసి యీదుష్కర్మనుండితప్పుకొనుసూత్రమునుదేనినైనను చూచుకొనవలసిన దని మీకు వినయపూర్వకముగా మనవి చేయుచున్నాను. వ్యవసాయదారులభూములను లాగుకొనుకర్మను తాము చేయుటకన్న రాజీనామా నిచ్చుటయే మంచిదని నేను మీకు సలహా యిచ్చుచున్నాను. మీ రనుభవించనట్టి జీతనష్టము లేనిశలవురోజు తెన్నియో మీకు గలవని నేను దృఢముగా చెప్పగలను. మీ శ్రేయస్సును కోననాడ నగుటచే మీ కుచితముకానట్టి యీయపాత్రపుషనులను చేసి మీ శారవమును మలినము చేసికొనుటకంటె పిఠాచను పుచ్చుకొనుటకు పూర్వము శలవు తీసికొను డని మనవిచేయుచున్నాను. ”

ఇతరస్నేహితులు “ వైశ్యులు దుర్బలులు, పిఠాకివారు అనుచెడ్డవేరును పోగొట్టుకొనుటకు బద్ధకంకణులైరి. దీనిని యంతకంటె యెక్కువదుర్బలత్వమును మనము చూచియే వ్యవహారములోనికి దిగితిమి. ప్రభుత్వమునా రేమిచేసినను చేతురు గాక! ” అని హెచ్చరించుచు శ్రీయుత వల్లభాయి గారికి వ్రాయుచుండిరి.

ధైర్యసాహసములతోగూడిన పైజవాబులు తాలూకాలో నద్భుతమైనఫలితమును కలిగించెను. ప్రభుత్వమువారిచే నీవిధముగా శారవింపబడిన యా యెనమండుగురను చూచి

యు, వారికి ప్రతిచోట నిచ్చుచున్నయభినందనములను చూచి యు ప్రతివాడును యసూయ పడుచుండిరి. కాని ప్రజాహృదయ మిట్లుకాక నట్లుడికిన ట్లుడికిపోవుచుండెను. మహాత్ముని యంగుఱిండియాపత్రికలోని యీక్రిందిపేరా దేశముయొక్క దృష్టిని వెలిబుచ్చుచున్నది.

“ హంటరుకమిటీసభ్యు లొకరు ప్రశ్నింపగా జనరల్ డయరు సమాధానము చెప్పుచు జలియనువాలాబాగ్ ప్రజలలో భయోత్పాతమును కలిగించుటకే పన్నబడెనని యంగీకరించెను. ఇట్లున్నకొనుటలో నితడు నూతనసిద్ధాంతమును దేనిని బోధించుట లేను. ‘ప్రపంచములోకెల్ల నిపుణులైన ప్రభుత్వోద్యోగులు’ తమగొప్పతనమునంతను భయముమీద నే నిర్మించుకొనిరి. ఈజగద్విదితసిద్ధాంతమును పురస్కరించుకొనియే, ముద్రాణకు పూర్వమువచ్చిన సమాచారమును బట్టి, బాన్డోలీరైతులను లొంగదీయుటకు సమ్మేరీపద్ధతు లవలంబించు పబడుచున్న వని తెలియుచున్నది. కొందరు బాన్డోలీసత్యాగ్రహులపైన భూములను ప్రభుత్వవశము చేసికొందు మను 8 నోటీసులు జారీచేయబడెను. ఈపేర్లను బహునిపుణతతో నెన్నినట్లు కాన్పించుచున్నది. అందరను పేరెన్నికపొందిన బనియాలను వెదకిరి. నైశ్యులు దుర్బలులు, పోకినారు అను ప్రతీతిచేత నీనోటీసులను చూచి భయపడుదు రని వార్తపై వీటిని ప్రయోగించినట్లు తోచుచున్నది. బనియాలు పడిపో

పుటతోడనే తక్కినవారును పడిపోవుటకంటె సహజ మేమున్నది? అని యధికారులు గుణించుకొనిరి. సత్యాగ్రహము భయమును పురికొల్పు పన్నినయిట్టి మొదటినాటకమునకు భయపడ నక్కరలేదు. భూములను ప్రభుత్వమువారు లాగు కొనుదురనియు, నంతకంటె నధ్వాన్నమైనపనులు జరుగుననియు వారి కనేకసారులు బోధింపబడెను. వారిలో బలమున్న యెడల దానిని వా రిప్పుడు చూపితురుగాక ! ”

నవజీవనుపత్రికలో బార్డోలీసత్యాగ్రహముల కిచ్చిన సందేశములో నుహాత్ముడు ‘భయమును పురికొల్పుట’ యను దాని కర్థమేమియో విస్తరించివ్రాసెను. ప్రతిగ్రామము యీ వ్యాసము నందుకొని దీనిని పునశ్చరణము చేయుచుండెను.

“ సేట్ వీర్చందు చెల్లించవలసిన రు 160 లకు ప్రభుత్వమువారు జప్పుపెట్టినచో మన మంతగా లెక్కచేయకపోదుము. కాని యీస్వల్పసొమ్ముకు వేలకొలది విలువచేయు భూములను ప్రభుత్వవశము చేసికొనుట డయరుత్తత్వముకంటె వేరు కానేరదు. ఈనీతి మోసెనుచెప్పిన ‘గుద్దుకుగుద్దు’ నీతిని మించిపోవుచున్నది. ఒకరూపాయిబాకీకి వేయిరూపాయిలు గుంజుకొనువానిని నిరంకుశుడు, రావణుడు అని పిలువడగును. తమకుతామే చేసికొనినచట్టములప్రకారము ప్రభుత్వవారు మీభూములను లాగుకొనుట ఖయిదుచేయుట మొదలగునవి చేయవచ్చు నని వల్లభాయి మీ కెన్నియో సారులు చెప్పియే

మున్నాడు. ప్రభుత్వమువారు తమయధికారములను పినియో
గించుట కెంతమాత్రమును వెనుదీయ రనికూడ నతడు మీకు
చెప్పెను. కనుక నిట్టి నోటీసులకు వారెంతమాత్రమును భయ
పడ నవసరములేదు.. ప్రభుత్వమువారు కాని, యీభూముల
ను కొనవచ్చినద్రోహి కాని భూమిని మ్రింగివేయలే డని
గ్రహింపవలెను. ఇది వారిపై కెదురుతిరుగు హాలహాలవిష
ము వంటిది. పవిత్రప్రమాణము, ఆత్మగౌరవములకంటె భూ
మి యెక్కువవిలువయైనది కాదు. ఈదేశములో జేనెడుభూ
మియైనను లేనివా రనేకవేలు కలరు. గతసాలున ననేకమంది
భూములు వరదలవలన నదీపాతమై యిసుకదిబ్బలతో కప్పివే
యబడెను. గుజరాతు యొకదివ్యశక్తిచే పరిపబడినయాశ్చర్యము
ను ధైర్యముగా భరింపగలిగినపుడు మనుష్యమాత్రునిచే జరు
పబడునట్టికష్టములను ధైర్యముగా నెదుర్కొని బాన్దోలీ తన
పవిత్రప్రతిజ్ఞలను కాపాడుకొనునుగాక ! ”

బార్దోలీ విజయము.

పన్నెండవయధ్యాయము.

“1921 వ నాటి సంస్కరణము”

“సత్యాగ్రహము సన్నగిలుసూచన లేవియును కానరావు.”

“పైఠుసత్రిక.”

మన మిప్పుడు యేప్రిల్ మాసములో నుండిమి. పైఠుసత్రిక “సత్యాగ్రహము సన్నగిలుసూచన లేవియును కానరావు” అని విలపించుచున్నది. “ప్రభుత్వమువారి యీచర్య ఫలితము మూడువారముల వరకును కాన్పించకపోవచ్చును; ఏలనన భూమిపన్నునుగురించినస్మృతి (Code) లో భూమిని ప్రభుత్వవశము చేసికొనుటకు విధిపబడినక్రమ మంతయు యధావిధిగా జరుగవలెను. దీనికి కొంతకాలము పట్టను. ఇంతవరకు కొంతచరాస్తి లాగుకొనబడెను. కాని ప్రభుత్వమువారు తలపెట్టిన భూములను ప్రభుత్వవశము చేసికొనుపద్ధతియే వ్యవసాయదారును నలిపివేయగలదు. వారనుకొనినఫలితము సత్యాగ్రహమువలన చేకూరనేర దని వారు గ్రహించినపు డీయుద్యమముచల్లారి పోవచ్చును.” ఉద్యమానంతరమువరకును ప్రభుత్వముకు.

‘ముఖ’ వలె ప్రవర్తించినయీపత్రిక ప్రభుత్వమువారి యాశా. భయములను వెల్లడిచేయుచున్నది. కాని యెట్టిభయమును లేదు. ప్రభుత్వమువారు పన్నగలచర్యల నన్నిటిని ధిక్కరించి బార్డోలీ నెమ్మదిగానైనను స్థిరముగా నిలువగలిగెను. అది ప్రజలలోని యన్నితరగతులవారిని యాకర్షింప మొదలిడెను. బార్డోలీచుట్టునున్న తాలూకాలలో, బ్రిటిషు రాష్ట్రములోనే కాక బరోడారాష్ట్రములో కూడ, సత్యాగ్రహులయెడల సానుభూతి చూపుచు సత్యాగ్రహులను లొంగదీయుటకు ప్రభుత్వమువారు చేయుకృషి కాయాప్రాంతముల వారు జపుచేసినయాస్తిని తీసికొనిపోవుట, బండ్లను అద్దెకు తోలుట, సొలమును వేలంపాడుట, మొదలగుపనులద్వారా తోడ్పడరాదనియు, సభలు జరుపబడెను. గుజరాతు వెలుపల బార్డోలీపరిస్థితులను చర్చించుటకు ప్రత్యేకసభలు జరుపబడుచుండెను. నేడు పూనాలో బార్డోలీసత్యాగ్రహము నామోదించుచు సభజరిగినచో రేపు షోలాపూరులో ప్రభుత్వచర్యలను ఖండించుచు సత్యాగ్రహుల నభినందించుచు సభజరుగును. డాక్టరు సుమంతు మెహతాప్రోత్సాహముచే ‘బరోడాప్రజామండల’ సంస్థ బరోడాసంస్థానములోని ప్రజలను తమయిరుగువారిపట్ల తాము చేయవలసినధర్మముకు మేల్కొలిపెను. శ్రీయుతనలభాయి ధనము కావలెనని కోరక పోయినను ధనము వర్తింపక గెను. ఒకబొంబాయిన్నేహితు,

దురు 1000, ఒకమోటారుకారు యిచ్చెను. జానెస్పర్డు డర్బనులనుండి స్నేహితులు సానుభూతితంతులను, ధనమును పంపించిరి. ఇంతవరకు సత్యాగ్రహముతో సానుభూతిని చూపి యెరుగనివర్గములుకూడ కదల నారంభించెను. ఎప్పుడును 'శాస్త్రీయము'గానే యుండు ననుగర్వముతో నుండు 'బొంబాయిరాష్ట్రసంఘము' బార్డోలీమొదలగు తాలూకా లలో "కేవలయధికారులచేష్టలచేతనే భూమిపన్నును హెచ్చించుటను" తీవ్రముగా ఖండించుటకు జాకక "శాసనసభలకు భూమిపన్నులను రివేజువేయుసందర్భములో నధికారమిచ్చినట్లు భూమిపన్నుకోడ్ను సవరించుటకు బిల్లును ప్రవేశపెట్టవలె ననుభూమిపన్నుకమిటీవారిసూచన నమలు జరుపుచరకును బొంబాయిరాజధానిలో భూమిపన్నురివిజనునాపి వేయవలెను" అని కూడ తీర్మానించెను.

ప్రభుత్వమువారు తమపరిసరములనున్న నాతావరణమును సరకుగొనక జాగ్రత్తగా నాటక మాడింపబడిన మాఝి 13 న తేదీనాటిశాసనసభలోని వోట్లద్వారా తమపక్షమును సమర్థించుకొనజూచిరి. వారు 1924, 1927 శాసనసభలతీర్మానములను మరచిపోయిరి; కాని వారి కనుకూలముగా 44 వోట్లును ప్రతికూలముగా 35 వోట్లును వచ్చుటచే (44 లోను ఉద్యోగస్తులు, నామినేషనుసభ్యులును కలిసి 30 మంది కలరు) తామునెగ్గిన యీసభావిషయమునున్నా

శ్రీమే ప్రచారముచేసెదరు. శాసనసభ బార్డోలీసెటిల్ మెం
టు నాగీకరించిన దనునోటీసులు బార్డోలీలోని యన్నిగ్రామ
ములలోను చురుకుగా పంచిపెట్టబడెను. వా రిట్లు యెడ తెగని
యసత్యప్రచారముకు గడంగిరి. ప్రభుత్వపద్ధతి, ప్రజాపద్ధతి
యు తరదక్షిణాధృవములను పోలియుండెను. ఒకరివి రహస్య
ము, తప్పుడుపనులు, అసత్యము, కఠినచర్యలు. రెండవవారి
వి బహిరంగమై నిష్కల్మషమైన పౌరుషవాక్కులు, పట్టపగ
లుచేయు బహిరంగకర్మలు. ప్రభుత్వప్రతినిధులైన డిప్యూటీ
కలెక్టరు, మన్లుతుదారు, మచాలూరీమొదలగువా రెన్నడు
ను సభలకు హాజరుకారు. వారు ప్రజలతో బహిరంగసభలను
గాని, సంభాషణలనుగాని చేసియెరుగరు. కాని వారు అజాగ
రూకులును, అజ్ఞానులును నైనైతే తులను భయముచే నొక్కొక్క
కపుడును, అసత్యములచే నొక్కొక్కపుడును మోసపుచ్చప్ర
యత్నించుచుండురు. “ఫలానివాడు పన్నుయిచ్చి వేసెను. నీవు
కూడ యెందుకు చెల్లింపవు?” అనుపచ్చియబద్ధముతో ప్రజ
లను ప్రోత్సహింపజూచిరి. ఈ “ఫలానివాడు” ఒకగొప్పవా
డు. అతడు ప్రభుత్వమనిషి యని ప్రఖ్యాతిబడసెను. కాని
కులకట్టలకు వెఱచి యత డూగులాడుచుండెను. ఒకచాకలి
చెల్లింపవలసిన పన్నుక్రింద కొద్దిఅణాలను చెల్లింపవలసియుం
డెను. మునసబు పన్ను తాను చెల్లకట్టి రసీదు చాకలివాని
జేబులో పడవేసెను. ఈవిలువకు కొన్నిబట్టల నుతికించుకొన

వచ్చునని యతనియుద్దేశ్యము గాని ప్రజలు శాసనసభలో నెక్కువవోట్లు వచ్చినవను ప్రచారముకుగాని, యితరపన్ను గడలకుగాని లొంగిపోకుండ చాలజాగ్రత్తగ నుండిరి. వారు సాధారణముగా నధికారులసంపర్కమునే వదలివేసి వారి న్యాయములతో వారే యుడికిపోవుట కవకాశమునిచ్చిరి. వారికట్లుబాట్లు పూర్తి యయ్యెను. ఏగ్రామము కాగ్రామములో నెచ్చికభటులు సిద్ధముగానుండిరి. మునసబు, పెత్తందార్లు జపుదోపిడీలకు బయలుదేరినచో వీరు వెంటనే శంఖములను పూరింతురు; తప్పెట్లను వాయింతురు. స్త్రీలు తలుపులకు తాళములు వేసికొని గుమ్మములముందర నన్వయము నిలుచుందురు.

ఇక శాసనసభల కంతమే లేదు. నెలరోజులక్రిందట కొద్ది వందలైనను లేనిచోట నిపుడు వేలకొలది సభలకు హాజరగుచుండును. నెలరోజులక్రితము స్త్రీలంతగా లేనిచోట్ల నేడు పురుషులతో సమముగాను, హెచ్చుగానుకూడ సభలకు హాజరగుచుండెడి. నేను రెండురోజులలో నర్ధరాత్రివేళ ముఖ్య పట్టణముకు వచ్చుచు, పదిసభలకు హాజరైతిని. పట్టణగలెంతచుండి స్త్రీపురుషులుండెడివారో రాత్రిలందు ప్రార్థన పోయినను కూడ నంతచుండియు నుండెడివారు. నిప్పులురాలువేళ వారు మైళ్ళకొలది నడచి సభలకు వెళ్ళెడివారు. రా

గ్రీలుకూడ స్త్రీలు, పురుషులు, బిడ్డలు తీర్థయాత్రలకువలె
చక్కగ్రామములకు పోయెడివారు.

ఒక్క కేడాడ్ గ్రామము తప్ప ప్రతిగ్రామము మితిలేని
యుత్సాహముతోను సహాయసంపత్తితోను పొంగుచుండెను.
కేడాడ్ లో నింతవరకు సంఘేహించుచున్నవారు చింతిల్లుచు
50 మంది సత్యాగ్రహపత్రముమీద సంతకము చేయుటకు
ముందుకు వచ్చుటచే వల్లభాయి పటేలుగారిని సభ కావించ
వలెనని కోరిరి. నేను వల్లభాయిగారితో నాసభకు వెళ్లితిని.
కాని నాకదియంత ప్రోత్సాహకరముగా కాన్పించలేదు. కాని
యితర సభలవిషయమై చెప్పవలసినదేమున్నది! అవి దేవతలు
చూచి యానందించవలసిన దృశ్యములు. అవి నాకు 1921
నాటి పుర్యాదినములను జ్ఞప్తికి తెచ్చినవి. ఒకవిధముగా నవి ఎంత
ని మించినవి. అప్పుడు దేశమంతటను యుత్సాహము ప్రబలి
యుండెను. వేనకు వేలు సభలకు వినచర్యకువలె వచ్చెడివారు.
ప్రజలు సత్యాగ్రహమువలన కలుగు బాధలను, కష్ట, నిష్ఠూ
రములను పూర్తిగా గ్రహించియుండలేదు. అప్పుడు దేశ
ములో నొకవిధమైన త్యాగాగ్ని ప్రబలి ప్రతిగ్రామమునకు
పాకిపోయెను.

నేడు దేశములో నెట్టి వాతావరణమును లేనప్పుడు
వేలకొలది జపునోటీసులు, వేలకొలది ఖరీదుచేయుభూము
లను ప్రభుత్వమువారు వశము చేసికొందురను నోటీసులుత
మ్మొడుక్కొను చుండ బార్డోలీలోని వ్యవసాయదారులు,

స్త్రీ పురుషులు, అద్భుతబలప్రదర్శనమును చూపిరి. నే నొక రంగమును చిత్రించెదను. ఒకనాడు సాయంత్రము 9 గంటలకు మేము నానీఫేలడ్ అనుయొకకుగ్రామమును దర్శించితిమి. అచ్చట నొక గొప్పయుత్సవముతో స్త్రీపురుషు లూరేగుచుండిరి. పురుషులు సత్యాగ్రహగీతములను పాడుచుండిరి. స్త్రీ లొక పూర్వయుషి కృతమగు 'ప్రభుసందర్శనమైనది. మాదుఃఖములన్నియు గట్టెక్కినవి' అను పల్లవిగల గీతమును పాడుచుండిరి. మేము కూర్చోనియుండగా మాకు ముదమును పవిత్రతను చేకూర్చునట్టిదియు శ్రీయుత వల్లభాయీకొక కథ వంటిదియు నగుదృశ్యము చూపఁజేసెను. వృద్ధులు, పడుచులు శిశువులుగల యొక నారీమండలము వచ్చి శ్రీయుత వల్లభాయీకి మ్రొక్కి పుష్ప, చందనాగురుపూజాద్రవ్యములను సమర్పించి, నుదుట విజయకుంకుమ తిలకమును దిద్ది తమశక్తికొలది సమరమునకు కానుకల నర్పించిరి. ఈ పవిత్రవిధాన మొకయరగంటకాలము జరిగెను. ఒకస్త్రీ రు 5-0-0 కాగితము నందించి తన స్వహస్తముతో నొక చిన్నచీటి వ్రాసెను. అంకులో నిట్లున్నది.

“మే మసాధారణమైనదానిని దేనిని చేయుటలేదు.. మాస్వార్థముకొరకు, మాయిండ్ల, వాకిండ్లకొరకు మేము పోరాడుచున్నాము. మీరు నాభర్తవద్ద సత్యాగ్రహదీక్షను తీసికొనినందులకు నే నెంతయు కృతజ్ఞురాలను. మే మిద్దరము

నుకూడ చరస్థిరాస్తులను పోగొట్టుకొనుట రూపముగా మాకు సంభవించు సమస్తకష్టములను హృదయపూర్వకముగా సహించెద మను మరియొకదీక్షాపత్రమును మీ కందించుచున్నాను. నాభర్తకు ఖయిదుకు పోవునట్టిభాగ్యముకూడ లభించుచో నేనాయన నభినందించెద నను వాగ్దానమును కూడ చేయుచున్నాను.”

ఈరోజులలో శ్రీయత వల్లభాయీపటేలు యిచ్చిన యుపన్యాసములలో నొకదానిని పొల్లుపోకుండ నివేదింపగల శక్తి నాకుండిన యెంతబాగుండెడిది ! అతని యుపన్యాస మొకవిందు, వెద్యము కూడ నై యుండును. ఆభాషాచమత్కృతి, యాపదములపొందిక, ఆనేలకు చెందిన సహజసుగంధముతో మిళితమై మొప్పునని యిదివరకే చెప్పియుంటిని. వీటి నన్నిటిని తర్జుమా చేయగలిగినను ఆ యుపన్యాసకుని నేత్రద్యయమునుండి జలజలరాలు ప్రజ్వలితాగ్నికణములను, మేఘునివాదగంభీరమగు నా పౌరుషకంఠధ్వనిని యెవడు గ్రహింపఁగలఁడు? అతని యుపన్యాసములు ప్రజలొకజీవితకాలములో నేర్చుకొన గలిగినంత విద్య నిచ్చుచుండెను. “ప్రభుత్వము పిచ్చియై త్తిన అడవియేనుగువలె గంతులు వేయుచున్నది. అది సమస్తమును తన కాలక్రింద పెట్టి నలిపివేయగలదని యనుకొనును. ఇట్లే పిచ్చియేనుగుకూడ తాను వెనుక నెప్పుడో పెద్దపులులను సింహములను శ్రోక్కి

చంపివేసితిననుగర్వముతో తనను ధిక్కరించు దోమను తృణీక
రించును. ఈ పిచ్చియేనుగును తన యిచ్చవచ్చినట్లు రెచ్చి గం
తులు వేయనీయుడనియు, సమయము చిక్కినపుడు దాని తొం
డములో దూరవలెననియు నేడు నే నీ దోమకు బోధించుచు
న్నాను. దోమ యేనుగును చూచి భయపడనవసరము లేదు.
ఏనుగు దోమను త్రొక్కి చంపజాలదు; కాని దోమ నిశ్చ
యముగా యేనుగును ముప్పతిప్పలు పెట్టి యేడ్చించగలదు.

‘ఒక పెద్దకుండముందర చిల్లపెంకు యెట్లుండును !
కాని యది కుండను చూచి భయపడ నక్కరలేదు. ఏలనన
చిల్లపెంకు కుండను ముక్కముక్కలుక్రింద చితుకకొట్ట
కలదు. కుండ చిల్లపెంకు నేమియు చేయజాలదు.”

“రెండు మాసములక్రితము మీరు భయభ్రాంతులై
యుండిరి. అప్పుడు నేను యింతమంది పెద్ద సభలను పోగుచే
యుట యసాధ్యముగా నుండెను. సోదరీమణులు సభల కతి
యరుదుగాను పలచగాను వచ్చెడివారు. నేమి మీగ్రామము
లస్థితి యంతయు మారిపోయినది. నేమి మీరందరు నొక్క
మనిషివలె నిలుచుచున్నారు. అగ్నిపరీక్ష లింకను ముందు రా
నున్నవి. మీ రింకను దేనిని పోగొట్టుకొన లేదు; ముంగుముందు
మీరు మీ సర్వస్వమును పోగొట్టుకొనవలసి యుండును. కాని
మీ కొక్కవిషయమును గ్రహించవలసియున్నది. చిట్టచివ
రకు వ్యవసాయదారుకు కలుగు నష్టమేమియు నుండజాలదు.

వ్యవసాయదారు, కూలివాడు ప్రభుత్వముకు రెండు స్తంభముల వాటివారు. వారిద్దరే యధార్థమైన యైశ్వర్యము నుత్పత్తిచేయువారు. కాని వారైశ్వర్యము ననుభవించుటలేదు.

మీ రిట్టి పరిస్థితుల నెట్లు సహింపగలరు? మీతాలూకాను మీరు కట్టుదిట్టము చేసికొనినచో నది యితరతాలూకాల కాదర్శప్రాయము కాగలదు. ఈ సమర మెంతదీర్ఘకాలము పట్టిన మీ కంత మంచిది; ప్రభుత్వము కంతప్రాణకంటకమైనది. ఇంకను మీకేమియు పోలేదు. మీరు మీభూములను ఆస్తులను పోగొట్టుకొనవలసినను నిర్భయత్వమును సంపాదించుదురు; స్వల్పవిలువతో మీమాతృగౌరవమును సాధింపగలుగుదురు. మీరింతవరకును కట్టెలుకొట్టుకొనువారు, స్వల్పతోషకొనువారుగ నున్నారు. ఈసమరము మిమ్ము మీనిజ ప్రితికి తేగలదు.”

మరియొక యుపన్యాసముతో నత డిల్లు చెప్పెను.

“ప్రకృతిధర్మమును జ్ఞప్తియందుంచుకొనుడు. కొన్ని ప్రవృత్తులు భూమిలో పాతిపెట్టిబడి నశించవలసినవి మీకు కాన్పించునట్టి యాప్రవృత్తిబేస్సు ఉత్పత్తికాబాలవు. కాని యవి దీర్ఘజీవితముతో మరల పుట్టుచున్నవి. దుఃఖములు, కష్టములు మీకు నూతనములు కావు. భూమిని దున్ను కృషి వలునివలె చలికి, వానకు, గాలికి, యెండకు నన్ని శీతోష్ణస్థితులకు నోర్చుకొనువా రెవరు? వ్యవసాయదారులవలె

గ్రామములలోనుండు దోమలు, నుసమలు మొదలగు నితర క్రిమికీటకములను సహించువా రెవరు ? మీ రిదివరకే సహించుచున్న కష్టనిష్ఠారములకన్న ప్రభుత్వమువారు మీ కెక్కుడుకష్టములను కల్పించజాలరు. దానినంతను మీరు బుద్ధి పూర్వకముగను నుత్సాహముతోను భరింపుడు; చివర కంతయును చక్కబడగలదు.”

రానిపరాజప్రజలముందర నతని యుపన్యాసములు సామాన్యభావములను వెల్లడిచేయుచుండును. ఆస్త్రీలు ధరించు యిత్తడిమురుగులను, గాజు, రాయి నగలను చూపుచు “వారు మీయాస్తులను జపు చేయుటకు వత్తురేని వారిని ధైర్యముగా నాహూయముచేసి వారికి మీ నగలను యిచ్చి వేయుడు. మీ గాజులనిచ్చి యిష్టమున్నచో వాటిని ధరింపుమనుడు.” అని యత డుపన్యసించెను.

పురుషుల నత డిట్లు హెచ్చరించెను. జపు చేయుటగో మిమ్ము సహాయముచేయుమని కోరుచురని మీరు భయపడవచ్చును. అట్టి భయమును పారదోలుడు. మీరు మానవులు; మీరు దూబ్లాలుకారు. ఈయవమానకరమగు నామమును తిరస్కరింపుడు. దూబ్లాయనగా దుర్బలుడు, పిరికివాడు. మీనుండి బలవంతముగా పనితీసికొనువారే దుర్బలులు, పిరికివారు. మీకు పొలములలో పనిచేయుటకు తగిన బలము కలదు. మీకొరకును, యితరులకొరకును బరువులను మో

యుటకు మీకు తగినబలము కలదు. మిమ్ము దుర్బలు లని పిలుచు టెట్లు? మీప్రక్కగ్రామములో నున్న యొక పెత్తందారును రెవిన్యూయినస్పెక్టరు జపు చేసిన ఆస్తి మోసికొనిపోవుటకు కూలీలు దొరకనిచో నీవే మోసికొనిపోవలెనని బెదిరించెనట! పెత్తందారు యీయవమానమును దిగమింగి యూరుకొనరాదు. “అది నాపనికాదు. ఆపని చేయవలసినవారానీచకార్యమునుచేయ తిరస్కరించుచున్నారు. నేను కూడ నట్లే చేయుదును. అయ్యా! మీరు గొప్పజీతము ననుభవించుచున్నారు. ఈఛండాలపుపనిని మమ్ము చేయుమనుటకంటె మీరే యేలచేయరు?” అని యత డడుగవలెను.

ఈయుద్యమమువలన ననేకయప్రత్యక్షఫలితములు కూడ కలవు. హిందువులకును, మహమ్మదీయులకును, ఋణదాతలకును, ఋణగ్రస్తులకును, నొకేకులములోని వివిధతెగలకును నెక్కుడు సహకారమును సంబద్ధమును యేర్పడెను. రానిపరాజజాతిలో వ్రజితులు అనగా త్రాగుడును నిషేధించినవారు. అవ్రజితులు నిషేధించనివారు కలరు. నేను వెళ్ళినసభలో వీరు సగముమంది కలరు. వారొకసగముమంది కలరు. మొదటివారు స్వయముగా తయారుచేసికొనినఖద్దరు దుస్తులతోనుండిరి; స్త్రీలు తెల్లనిఖద్దరు చీరలను ధరించినగలనుపూర్తిగా వర్జించియుండిరి. రెండవవారి నీసందేశము లింకను తాకలేదు. శ్రీయుత వల్లభాయి వీరి కిట్లు యుపన్యసించెను.

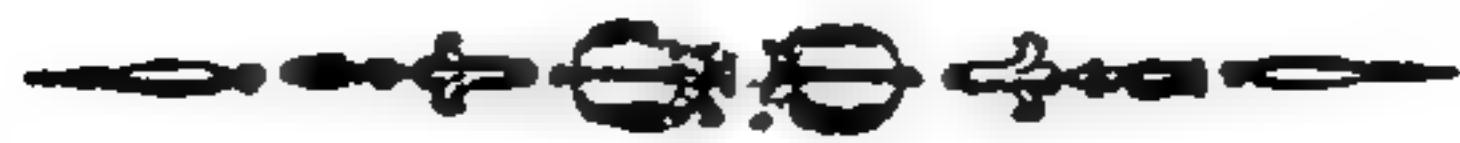
“సోదరీమణులారా ! మీపాదములందును, చేతులందును కాన్పించునట్టి యాదాస్యచిహ్నములు నా కంతగారుచింపవు. భారమైన యీయిత్తడిమురుగులు కావలసినంత మురికిని పోగుచేసి యనేకచర్మచ్యాధులను పుట్టించును. మీరు స్వేచ్ఛగా తిరుగుట కభ్యంతరములను కల్పించును. మీరు వాటిని తీసివేయవలెను. నిర్మలమైనఖద్దరుదుస్తులను ధరించి మీయెదుట కూర్చొని సత్యాగ్రహగీతములను పాడుచున్న మీజాతిపడుచులనే చూడుడు ! వారివలె కాన్పించుటకు మీరు యిష్టపడరా? (ఒకరు: ఏల యిష్టపడము? వారు ప్రతిరోజున స్నానముచేసి తమబట్టల నుతికికొందురు. వారు వడుకుకొని తమ గుడ్డలను తామే తయారుచేసికొందురు.) (మరియొకరు: వారు ఆశ్రమముకు పోయి పాటలను నేర్చుకొందురు. మాస్త్రీలుకూడ నల్లు చేయవలెననియే మేము కోరుదుము) మీ కీభేదము తెలిసినందుకు నాకు సంతోషముగా నున్నది. మీ రీయుద్యమములో ప్రవేశించిరి. కనుక మీరు తగినభటులు కావలెను. ఈవిదేశవస్త్రములు యోధులకు పనికిరావు. ఖద్దరు ధరించిన యాపడుచులకువలెనే మీకును బలమైన చేతులు, కాళ్ళుక. వు. మీరు ఆశ్రమమునుండి రాటములను తెప్పించి వడుకుట నెందుకు ప్రారంభింపరు? కొద్దిరోజులలో మీబట్టలకు సరిపోయినంత మీరు వడుకుకొనగలగు. మీరు కల్లును న్నృశింపరాదు. మాసలహా వినకుండ

నింతవరకు మీరు దూరముగా నుండిరి. మీ రిప్పు డీయుద్వ
మములో ప్రవేశించిరి. కనుక త్రాగుడును మానివేసి మీ
యర్హతను సంపాదించుకొనవలెను.” మరియుక ఫలితమేమ
నగా వెట్టియానులు వచ్చుచుండునట్టి దూబ్లాలుమొదలగు
సంఘములలో జ్ఞానోదయము కాజొచ్చెను. వెట్టియానులు
గ్రామనౌకరులు. వీరు గ్రామటపాలు మోయుట మొదలగు
పనులు చేయుచుదురు. ఈపనిచేయుటకు వీరికిపన్ను లేకుండ
చిన్నచిన్న నౌకరీభూముల నిచ్చెదరు. కాని యివి వారిపొట్ట
కెంతమాత్రమును చాలకపోవుటచే వారు యితరసాధనము
లద్వారా పొట్టనింపుకొనక తప్పదు. కనుక వారు పక్షుల
వలె స్వేచ్ఛగ నుండిరి; వీరిలో చాలమంది ప్రభుత్వనిర్బంధ
విధానమునకు తోడ్పడ నిరాకరించిరి. వారి మగతనము వెం
టనే యితరులకు గూడ ప్రాకెను. పెత్తందారులు వెట్టి
యానులకు వెనుకబడి యుండుట తమ గౌరవమునకు భంగ
మని తలంచిరి. సామాన్యదూబ్లాలు జప్పులసందర్భములలో
సహాయమును నిరాకరించుటతోడనే వారికిని వారు యెవరి
క్రింద పనిచేయుచుండిరో యట్టి భూస్వాములకును అద్భుత
మైన సంబంధ మేర్పడెను. ఇంతవరకు నెవరు నీచులక్రింద,
బానిసలక్రింద చూడబడిరో వా రిప్పుడు మిత్రులవలె సోద
రులవలె చూడబడిరి. ఈయుద్ధములో భూస్వాముల కెంతభా
గమున్నదో వీరికి నంతప్రధానభాగమే యుండెను.

మరియొకఫలిత మేమనగా తాలూకాలో ఖద్దరుప్రచారము దినదినాభివృద్ధి నొందుచుండెను. మితు థెన్ పెటిట్ కన్య కేవలము ఖద్దరుప్రచారమునే లక్ష్యముం దిడుకొనెను. ఉదయము మొదలు సాయంత్రమువరకు నలసటయనున దెట్టిదో యెరుగకుండ నామె గ్రామగ్రామము తిరుగుచు ఖద్దరు అమ్ముచు స్త్రీలను నూనవడుకు డని ప్రోత్సహించుచుండెను. ఆమె స్త్రీలలో సాటిలేని విధమున సత్యాగ్రహ ప్రచారమును గూడ చేయుచుండెను.

బా ర్దో లీ వి జ య ము .

పదమూడవ యధ్యాయము.

“వ్యవసాయదారుల శర్ధారు.”

“ అతడు మాట్లాడునట్టి ప్రతియగ్నిహోత్రపు వాక్యము నిండుకోపముతోను, నిండు దుఃఖముతోను పలుకుచుండును.”

శ్రీయుత వల్లభాయకి వ్యవసాయదారుల శర్ధారు అను బిరుదము నెవరిచ్చిరో నాకు తెలియదు. కాని దానినిప్పుడు ప్రతివాడును అప్రయత్నముగా నిచ్చుచు తీసికొనుచుండిరి. ఇంతకంటె నర్హతతో పొందబడిన బిరుదు చుకొకటి కానరాదు. శర్ధారు బార్దోలీలో నఖండవిజయమును పొందుట కొకకారణ మతినికి వ్యవసాయదారుయందు గల యద్వితీయమగు పేరు; అతనిని దుఃఖములనుండి తరింపజేయవలెననెడు నిరుపమానమగు యనురాగము. శ్రీయుత వల్లభాయ 1917—1918 లో యథార్థభారతము గ్రామములలోనే కాన్పించు ననియు, వ్యవసాయదారే దానికి కేంద్రము, కీలకముననియు, ప్రత్యేకము లేక పూర్తిగా వ్యవసాయదారుకు సంబంధములేని యేస్వాతంత్ర్యక్షణముకు గాని, పనికిగాని

యర్థమే లేదనియు మొదలగు భారతజాతీయ తత్త్వములోని మొదటి సూత్రమును మహాత్మునివలన తెలిసికొనెను. ఈ పాఠమును అక్షరాల యాచరించుటకు జీవితమును ధారపోసిన వారిలో కీర్తిశేషుడగు మగల్ లాల్ గాంధీ, శ్రీయుత వల్లభాయీగార్లు ముఖ్యులు. గురువుగారు సూత్రములను స్థాపించిరి; శిష్యులు వాటి నాచరించుపద్ధతులను తలపోసి. తమ యావత్కాలమును, శక్తిని వాటిని వివిధశాఖలలో చొప్పించుటకు వినియోగించిరి. ఇందులో గురువుగారికి కూడ లేని సమచాయ మొకటి వల్లభాయీకి లభించెను. రైతుబిడ్డయైన వల్లభాయీని తండ్రి పొలములలోనికి తీసికొని పోవుచు బాల్యములో నోటిలెక్కలు చెప్పుచుండెడివాడు. బాల్యమునాటి యాదినములు, భూపుత్రులతోటి యా దగ్గిరన్నేహము రైతుజీవితముపట్ల నతని కొకయనురాగమును కల్పించెను. ఇప్పటికి పదిసంవత్సరములనుండి నాకు సర్దారుతో నెక్కువసంబంధము కలదు. నే నతనితో నన్నియుద్యమములలోను యుంటిని. కాని రైతులనుగురించి హృదయములు కలుగునట్లు బార్డోలీలో మాట్లాడిన ట్లతడు మరెచ్చటను మాట్లాడియుండ లేదు. దీనికి కారణమేమన ఖేడారంగములో మనవలె నతడును నొక సైనికుడు. అతి అరుదుగా మాట్లాడుచుండెను. బోర్సదులోని సమస్య ప్రత్యేక స్థానికసమస్య. కాని బార్డోలీలో వ్యవసాయ.

దారుయొక్క దారిద్ర్య మూలహేతువుతో నతడు పోరాడ వలసి వచ్చెను. ఈపని యతనికి ప్రాణప్రదమైనపని. ఫేడా వ్యవసాయదారు నానాటికి గర్భదరిదుగ్రి డగుచుండుట నతడు కండ్లార చూచెను; అతని నిస్సహాయతకు కన్నీటిని జలజల రాల్చెను. కనుక నతనికి బార్లోలీ భగవన్నిర్మితమువలె నచ్చెను. అతడు గుజరాతు కంతకును బార్లోలీ ద్వారా గుణ పాఠమును బోధింప నెంచెను.

ఆతడు వ్యవసాయదారులను దేవతాగణములో జేర్చె ను. యధార్థమైనసాంఘిక ఆర్థికస్థితిలో వ్యవసాయదా రత్వ న్నతస్థానము నలంకరించుచున్నాడు. కాని యతడు దుర్భర మైన యార్థికదుస్థితికి తేబడెనని సర్దారు వగచుచుండును. “ఈ పృథ్విలో తలయెత్తుకొని తిరుగ నల్లుడైనవా డున్నచో నత డొక్కవ్యవసాయదారే ! అతడు నిర్మాత, యితరులు పండికొక్కులవంటివారు” అని యత డనేకసార్లు ఉపన్యసిం చెను. కాని యత డ్భోద్యుస్థితికి తీసికొనిరాబడెను! “ఓక్కష్టివ లుడా ! ఓక్కర్షకుడా ! ప్రపంచమంతయు మీ యిరువురి మీద నాధారపడియున్నది. కాని ప్రపంచములో విమ్ము చూచునతహేయముగా మరెవ్వరిని చూచుటలేదు. మీరు తేబడిన దుర్భరమైననిస్సహాయస్థితిని చూచుచో నాక డువు తరుగుకొనిపోవుచున్నది. ఒక నిర్భాగ్యపుప్రభాత్వ బంట్లోతును చూచుచో మీరు గడగడలాడుదురు. ఆతడు

తనయాజ్ఞలను శిరసావహించునట్లు మిమ్ము నిర్బంధింపగల
 డు. ప్రభుత్వమువారు తమ యిచ్చనచ్చినట్లెల్ల మీపై పన్ను
 లను విధింతురు. మీరందులో నోరెత్తుటకు వీలులేదు. భూ
 మిపన్ను, నీటిపన్ను, ప్రత్యేకనీటిపారుదలపన్ను, ప్రత్యేక
 భూమి గ్రందపారు నీటిపన్ను-యిన్నిపన్నులున్నవి. ఇవి చా
 లక మీఖర్చులతో మీరు చేసికొన్న మందమరమ్మతులమీ
 దను, మీ స్వంతపాటుమీదనుకూడ పన్ను విధింపబడుచున్న
 ది. మీరు మీ పశువులవలెనే యదయముమొదలు సా
 యంత్రమువరకును చేతులు కొంకరలుపోవు కటికచలిలోను
 నెత్తి భగ్గునమండిపోవు నడివేసవియెండలోను, పిడుగులమ
 ధ్య కొండ చిల్లుపడునట్లు కురియువర్ష ధారలలోను పనిచే
 యుచుందురు. మీరు తేళ్ళు మొదలగు విషజంతువులతో
 పోరాడి, రొమ్ముగోతు రొంపిలో దిగబడి మీకొరకును మీ
 బిడ్డలకొరకును ధాన్యాదులను పండించుకొందురు. కాని
 యీ ధాన్యముకుకూడ పన్ను విధింపబడుచున్నది. మీరింత
 భయభ్రాంతులుగా నుండనేల? మీ రింతనోరు, వాయిలేకుం
 డ నుండనేల? మీదుస్థితికి నేను సిగ్గుపడుచున్నాను; తలనంచు
 కొనుచున్నాను. మీరు మీనిజస్థితికి వచ్చి తలయెత్తుకొని
 నడువగలదినమును నేనుచూచిన నాడు నాజన్మ ధన్యమైనదని
 యు, నాపాటంతయు ఫలించినదనియు భావించెదను.” రానిప
 రాజ సభలో నశ్రద్ధిట్లు మాట్లాడెను “కాలూనుటకు కొమ్మగాని,

రెబ్బకాని లేక నాకాశమార్గమునపోవు తాటి, కొబ్బరిమొదలగుచెట్ల నెక్కుటలో మీప్రాణములను కోల్పోవుటకు సాహసించు ధైర్యరాసులైనమీవంటివారు యిట్టి సాహసకృత్యమును చేయజాలనివారిని చూచి భయపడట యేలకో నా కర్థముకాకున్నది! సహింపశక్యము కాకున్నది.” “భూమిని దున్ని యితరులప్రాణములను పోషించునట్టి సాధనములను కల్పించువారిని తిండిలేకుండ మాడ్చి చంపివేయునట్టి చావు కళను యిప్పటిరాజకీయవేత్తలు తమయద్భుతగాజనీతిలో కనిపెట్టిరి” అని రూసో చెప్పినదాని నితడు విశ్వసించుచుండెను. వ్యవసాయదారు నిట్టిదుస్థితికి తెచ్చినపడ్డతిని, దానికి బాధ్యులైనవారిని గురించి మాట్లాడునపు డతడు కోపముతో నుడికి పోవుచుండును. “ప్రభుత్వమునారు భూమికధిపతులని, వ్యవసాయదారు కేనలమొక. యద్దెమనిషియని శాసించినవాడెవడు? రైతును పీల్చి పిక్కిచేయునట్టివన్ను యీసిద్ధాంతము ననుసరించియే విధింపబడుచున్నది. ఈవిషాదచరిత్రను పూర్తిచేయుటకు విద్యాధికు లీరక్షసావవిధానములో ప్రభుత్వముకు తోడ్పడుచున్నారు.”

వ్యవసాయదారు గుణములపోవు. పరిపూర్ణతకాదర్శప్రాయుడు. “వ్యవసాయదారువంటి సత్యసంధుడు, దురాచారదుర్గుణదూరుడు, నిష్కల్మషుడు, దైవభీతికలవాడు, చెమటూడ్చి జీవించువాడు మరియొకడెందుకలడు? అట్టివాడు

మానవమాత్రునకు భయపడనేల?" ఇది పైకి విరుద్ధముగా కాన్పించుట లేదా? అంతపవిత్రము, అంతనిష్క-పటియైనను ఘృత నిర్భయుడు కాకుండ నుండజాలడు. ఏదియెట్లున్నను వానికి భగవంతునియందు కొంతవిశ్వాస మున్నదని వల్లభాయి యెరుంగును. వారు తమధర్మమును శిరసావహించుటకు, తమప్రమాణములను పట్టుదలతో సాధించుటకు నిదియే కారణము. ఈ రాడంబరప్రజలే వల్లభాయిలో సంతర్హితముగానున్న భగవద్విశ్వాసమును ప్రజ్వలింపజేసి దానికి నామరూపములను కలిగించిరి. మహాత్ముడు చెప్పినట్లు "వల్లభాయి బార్డోలీలో తన వల్లభను (భగవంతుని) కనుగొనెను." వేలకొలది స్త్రీపురుషులు తమ ప్రమాణములను పాలించునట్లు చేయగలుగునది యీ భగవంతునియందలి విశ్వాసమే! నిరాడంబరమైన, ఓద్య లేనియీ ప్రజలహృదయముల నతడు మతముద్వారముననే చేరగలిగెను. "భూమి ప్రతిచోట దొరకగలడు. కాని యొకవ్యవసాయదారు తనప్రమాణమును భంగపరచెనా మేఘుడు వర్షించుట మాని వేయును. వ్యవసాయదారు వాగ్దానభంగమును గావించెనేని యతడు ప్రపంచమునంతను నాశముచేయును." అని యతడు చెప్పుచుండును. నిష్క-పటులైన యీ ప్రజలతని నెరుంగుదురు; అతనిభావము నెరుంగుదురు. నాయకునకింతకంటె యోగ్యులైనయచరులుగాని యనుచరులకింతకంటె యోగ్యుడైననాయకుడుగాని కాన్పించడు.

బార్డోలీ విజయము.

పదునాల్గవ యధ్యాయము.

“రెండవ రంగము.”

“మీప్రశాంతప్రవర్తనముచే పోలీసువారిని పూర్తిగా నిష్క్రమణముగా వింటున్నాము.” “వల్లభాయిపటేలు.”

ప్రజాబల మొకవంక నీవిధముగా పెరిగిపోవుచుంటున్న చూచి ప్రభుత్వమువారిలో భయము కలుగుచున్నది. భూములను లాగుకొనుట కిచ్చినగడువు గతించెను. ఒకవంక ప్రభుత్వహాడాపాడి హెచ్చరించెను. శివదాసనీ, దామభాయిదేశాయి, భీమభాయినాయక్, దీక్షితులు మొదలగునలుగురు శాసనసభ్యులీ సమయములో బార్డోలీయంతట తిరిగి ప్రజాసభలను కొన్నింటిని చూచి వారిసంఘీభావమును, బలమును కనుగొని యాశ్చర్యపడసాగిరి. 1922 లో అసిస్టెంటు కలెక్టరుగానుండి మహాత్ముని నిర్బంధించిననాడు రాజీనామానిచ్చిన శివదాసనీగారు బార్డోలీలో నొకగ్రామములో పెద్దసభలో నుపన్యసించుచు నిట్లుచెప్పెను. “బార్డోలీ నేడు తయారైనట్లు తయారగునని వల్లభాయిపటేలుకూడ నూహించియుండలేదు. చివరకు బార్డోలీ స్థిరముగా నిలుచుచో నీసమరమే బ్రిటిషు

శవపేటికలో కొట్టబడిన మొదటిచీల కాగలదు. కొన్నివత్సరములక్రితము నామెన్నికసందర్భములో నేను మీతాలూకాలోతిరిగినపుడు మీరు గోవులవంటివారమనియు మిమ్ముయీసింహమునుండి రక్షించవలెననియు చెప్పియుండిరి. సింహమునుండి మీరిపుడు భయమును పారదోలుటేకాక మీరే సింహపుష్పిల్లలైపోయిరి. మీరొక్క వల్లభాయికేగాక దేశమంతకును ప్రమాణమునుచేసియుండిరి. దీనినిపాలించుడు. మీరు మీకునుమీదేశముకొరకునుగూడ విజయలక్ష్మిని చేబట్టగలరు.” ఈశాసనసభ్యులందరును సంతోషాంతరంగులై తమసానుభూతి నెల్లచూపగలమాయని తమలోతాము తర్కించుకొనుచుండిరి.

ఈలోపుగా వల్లభాయి పరిస్థితుల నవలోకించుచు తానదివరకే ప్రభుత్వముతో నుత్తరప్రత్యుత్తరములను జరుపుచుండినవిషయములలో నొకయడుగు ముందుకు వేసెను. ఈ నాముభూములకున్న క్విటురెంటుకు హెచ్చుదల యెన్నడును లేదు. కనుక నీపన్ను నెందుకు చెల్లింపగూడదు! కాని యీ సందర్భములోనే పన్ను చెల్లించవలెనని యతడు చెప్పినదాని కపార్థములు కల్పింపబడవచ్చును. ఇది కొంతయవిసీతికి కారణముకావచ్చునని యతడు భయపడెను. కాని ప్రజలకేప్పుడు నిర్భయత్వము పూర్తిగానేర్పబడెను; ఈసమరములోని సిద్ధాంతములు, వివరములు బోధింపబడెను. కనుక నిట్టిభూ-

ములుకలవారు యేభూములకు పన్ను చెల్లించుచున్నారో ఆ భూములకే జమకట్టపరతుమీద, సరియైనరసీదులనిచ్చేయెడల పన్ను చెల్లించవలెననుయాజ్ఞను పొందిరి. మొత్తపు రెవిన్యూడిమాండు 6 లక్షలలోను యిట్టిపన్ను 8756-12-0. మాత్రమే యుండెను.

ప్రజాబలముకును, దానియందు సర్దారుకుగల విశ్వాసముకును నింతకంటె వేరునిదర్శన మేమికావలెను? సర్దారు, పైనుదహరింపబడిన నలుగురుశాసనసభ్యులుగల యొకసభలో తనయుద్యమనీతిని గురించి యిట్లు స్పష్టపరచెను. “శాసనసభ్యులందఱును మనమనుష్యులే కాని యొకవిధముగా నేడు వారు మనయతిథులు. వారు పనిచేయుపద్ధతి, వారియుద్ధపద్ధతివేరు. ప్రభుత్వమువారితో వారియావరణలలోనే పోరాడుచుందురు. నా కది యుపద్రవకరమైనచేలగాటము. అదియొక జూదపుకొంప. దానిలో ప్రభుత్వమువారు పాచికలను నింపుకొని తమయిష్టమువచ్చినపుడు మనపై కురుకుదురు. మనశాసనసభ్యులు దీనిని శాస్త్రీయమైనపోరాట మందురు. ఈశాస్త్రీయపోరాటము నా కక్కరలేదు. వారికింకను భ్రమ తొలగకుండుట నాకాశ్చర్యముగా నున్నది. ఏలనన వారి కృషి యంతయు బూడిదలోపోసినపన్నీరు వంటిది. నాయుద్యమమును నెనే పన్నితిని. నే నిందులో నల్లేరుపైబండివలె నడువగలను. మనకింతకంటెవేరుమార్గము లేదని యీశాసనసభా

స్నేహితులుకూడ నాతో నంగీకరింతురు. నేడు వ్యవసాయ
 దారులగతి ఆండర్సనుయావిరియంత్రముచే మెత్తగా చితు
 కగొట్టబడురోడ్డుకంకరవలెనున్నది. బార్డోలీలోనైనను యీ
 యావిరియంత్రము మనలను నలిపివేయకుండుటకే మనము
 పోరాడుచున్నాము. ఒకలక్షమీద కొద్దివేలు మిగుల్చుకొను
 టకుమాత్రమే యీపోరాటము ప్రారంభింపబడలేదు. హె
 చ్చుకట్టుట కవకాశము కలదని నన్ను యొప్పించగలిగినచో
 పంజలు పన్ను చెల్లించివేయవలెనని నేనే సలహాయించియుం
 దును. గతివత్సరము వరదలచే నాశము గానింపబడినగుజ
 రాతులో పన్నులరెమిషనుకొర కాందోళన జరుపవలసిన
 దని నాకు సూచించిరి. నేను అట్లు చేయరాదంటిని. దాని
 కేమియు కారణము లేదని వ్యవసాయదారులతో చెప్పితిని.
 చారికిపంటలు బాగుగా పండినవనియు వరదలవలన నష్టము
 కలిగెననిచెప్పటకు వీలులేదనియు, తమకిదివరకే యొకకోటి
 రూపాయలు అప్పుయివ్వబడెననియు, ప్రభుత్వమువారు 10ల
 క్షల రూపాయలును, ప్రజలకు కరువులకొర కేర్పడిననిధిలో
 నుండి 20 లక్షల రూపాయలును కరువుబాధను నివారించు
 టకు ప్రభుత్వమువారిచ్చియుండిరనియు వారితో చెప్పియుం
 టిని. అయినను గుజరాతుప్రాంతిక సమితివారు మంచి స
 మయములో తమమనుష్యులను పంపి సహాయము చేయ
 కపోయినను, వారు విత్తులను చకచక పంచిపెట్టించకపో

అనను పంట లుండెడివికావు; ప్రభుత్వమునకు 50 లేక
 1) లక్షలరూపాయలు నష్టము వచ్చెడి వని సవినయము
 నా మనవి చేయుచున్నాను. అయినను బార్డోలీ యుద్య
 మును ప్రారంభింపకముందు వ్యవసాయదారుగతి ప్రతి
 వోట నానాటి కధావన్న మగుచున్న దనియు కొద్దిగా
 బాగున్నతాలూకాలను తదితరతాలూకాలతో సమముగా
 తీసికొని రా కూడ దనియు నేను ప్రభుత్వమువారికి ప్రాయ
 గా వారు నన్ను 'పైనుంచి వచ్చినవాడవు' అని శలవిచ్చిరి." కాని యట్టి తర్కముల కిప్పుడు సావకాశము లేదు. ప్రభుత్వ
 మువారింకను తగినంత "శాస్తి చేయలే దనుకొనుచుండిరి.
 జపులు, ఆస్తులను ప్రభుత్వవశము చేసికొనుట మొదలగు
 బెదిరింపునోటీసులు నిష్ఫల మయ్యెను. కనుక నంతకంటె
 కఠినపద్ధతు లవలంబింపబడెను. సముద్రవిహారములతో కులు
 కుచున్న ఆడివిజనుకమీషనరుగారిని జిల్లాకేంద్రస్థానమైన
 సూరతు వచ్చి మకాం చేయవలసిన దని యేప్రిల్ 14 వ తేదీ
 ని తంతిద్వారా యాజ్ఞాపించిరి. అట్లే సమీపములో నున్న
 స్వదేశస్థానకొండలమీదనున్న కలెక్టరుకు గూడ వచ్చెను.
 ఉద్యమ మారంభమైనతరువాత కలెక్టరు మొదటిసారి బార్డో
 లీలోని పరిస్థితులను చూచుటకు వచ్చెను. ఇంతవరకు నతడు
 తనడిప్యూటీకలెక్టరు కండ్లతో మాత్రమే చూచుచుండెను.
 బార్డోలీలో దుకాణము లన్నియు కట్టివేయబడుట నతడు

చూచెను. జప్పులనుండి తప్పించుకొనుటకు దుకాణదారుల
 పగలెప్పుడును కొట్లు తీయకూడ దని తీర్మానించుకొనిరి.
 అతడు మరియొకచోటకు వెళ్ళవలె నని నిశ్చయించుకొనెను.
 వెంటనే పోలీసువారు బండికొరకు పరుగెత్తిరి. ఒకబండిని
 సత్యాగ్రహులదివరకే కుదుర్చుకొనుటచే బండివాడు తన
 బాసను జవదాటజాల ననెను. అతనిలైసన్సును యివ్వమని
 డబాయంపగా నతడు లైసన్సుయిత్తడిబిళ్ళను చూపెను.
 వా రాబిళ్ళను తీసికొనిరి. మరియొకనిబండిని వల్లభాయీకుదు
 ర్చుకొనగా నాబండివానిలైసన్సు తీసుకొనిరి. చివరకు కలెక్టరు
 రాత్రికి సార్భాను చేరుకొనెను. వెంటనే గ్రామములో
 నున్నయువకు లందరును గబగబ డప్పులను మ్రోగించి యత
 నిరాకను ప్రజల కెరిగింపగా వారు తమతలుపుల నన్నిటిని
 మూసికొనిరి. పెత్తందారును పిలిపించిరి. అతడు వచ్చెను.
 అతడు పన్నులను చెల్లించినదీ తేనిదీ ప్రశ్నించిరి. అతడు
 సత్యాగ్రహుల కేంద్రదాలయమునుండి వచ్చినయాజ్ఞల ననుస
 రించి తన యీనాంభూములమీద పన్ను చెల్లించితి నని చె
 ప్పెను ! అతనిని తన మిగతభూములమీద పన్ను యిచ్చివేసి
 యితరులను కూడ ప్రోత్సహింపమని చెప్పిరి. “ దానివలన
 ప్రయోజన మేమియు లేదు. నేను పన్ను చెల్లింపజాలను.
 ప్రజలు నామాట వినరు వారు జప్పులను గిప్పులను ఖాతరు
 చేయరు.” అని యతడు బదులు చెప్పెను. కలెక్టరు వానిని

నదలి వేసిమరియొక గ్రామము వెళ్లెను. మరువాడు మునసబులను పిలిపించి భూములను గ్రూపులక్రింద విడదీసి ప్రభుత్వము వారు వశపరచుకొని యితరుల కమ్మివేయుటకు తగినట్లు పటములు తయారు చేయమని యాజ్ఞాపించి యతడు కోపముతో నుడికిపోవుచు సూరతు వెడలిపోయెను.

అత డక్కడకు వెళ్లినవెంటనే టైముస్ ప్రతికావిలేఖరితో నిట్లు చెప్పెను. “ చాలమంది వ్యవసాయదారులు తామియవలసినభూమిపన్నులను తదితరపన్నులను యిచ్చివేయుటకు సిద్ధముగనే యున్నారు. కాని సాంఘికబహిష్కారము, దౌర్జన్యము, కొంప లంటించుట మొదలగు భయములతో వీరిని భయభ్రాంతులను చేయుచున్నారు. ఈయుద్యమమును ప్రోత్సహించివచ్చి నష్టపోవుట కేమియు లేనట్టి యసహాయవాదులు నడుపుచున్నారు. వీరిదుర్మార్గపుసలహాను వ్యవసాయదారులు వినిన ట్లయినచో చివరకు చెడిపోవువారు వ్యవసాయదారులే యగుదురు. అసహాయోద్యమనాయకులచే నడుపబడుచున్న యీయుద్యమము వలన తాలూకాలో నల్లరి జరుగుట కవకాశ మొత్తేనికలదు.”

ప్రజలు దౌర్జన్యము, కొంపలంటించుట, సాంఘిక బహిష్కారము మొదలగు నకార్యములచే నితరులను భయభ్రాంతులను చేయుచున్నారనుట వారిపై నొక కళంకము నాపాదించుటవంటిది. కలెక్టరుగారు వెళ్లిన ప్రతిచోట తలు

పులను బిగించిన సంగతి మన విదివరకే చూచి యునము. అతడు మోపిననిందకు తనక్రిందినాకరులు చెప్పినమటలే యాధారము కాని ప్రజలు కారు. ఏది యెట్లున్నది తనతప్పువల్లకాని, ప్రభుత్వమువారి తప్పువల్లగాని తాలూకాలో నల్లరి లేకుండ నుండుటకు చర్యల నారంభించెను. దున్నపోతులను జప్తు చేయుట విదివరకే ప్రారంభ మయ్యెను జప్తుఆఫీసరుల కిప్పుడు యిల్లు పగులగొట్టుట, జప్తుచేయుట మొదలగు టూకీపద్ధతులకు పత్యేకాధికారముల నిచ్చి నియోగించిరి. పోలీసుబలము చాల హెచ్చింపబడెను. దున్నపోతులను తోలుకొని నచ్చుటకు, జప్తు చేయుటలో సహాయపడుటకు పఠానుదుక్కలను జప్తుఆఫీసరులక్రింద నుంచిరి. ఏరోజు కారోజు యుద్యమమును నలిపి వేయుదు మని డాబులు కొట్టించుండిన యుద్యోగస్తులు స్థానికముగా కూలీలను సంపాదించజాలక బొంబాయివరకుపోయి పఠానులను తెప్పించుకొనవలసినదుర్గతి నేమనవచ్చును? హిందూ రెవిన్యూయినస్పెక్టరు తనపనిని సరిగా నెరవేర్చుట లేదని బదిలీచేసి ముసల్మానుల వ్యవసాయదారులను చీలదీయుట కొక మహమ్మదీయుని నియమించిరి. సర్దారుయొక్క యుపన్యాసములను వ్రాసి పంపుకొనుచున్న ముసలబులబదులు తాలూకాలో గూఢచారబృందమును దింపిరి.

ఈ యట్టహాసమును లక్ష్మ్యము చేయక ప్రజలు తమ కట్టుబాటులను మరింత బలపరచుకొనుచుండిరి. ఇంతవరకు దూరముగా నున్న కేడాడుగ్రామము బుద్ధి తెచ్చుకొని గ్రామ ప్రముఖులైనవారందరును స్వార్థువద్దకు వచ్చి క్షమార్పణ. కోరి దానిని కూడ సత్యాగ్రహగ్రామములలో జేర్చుకొనవలె నని ప్రార్థించిరి. స్వార్థు దీని కంగీకరించెను. కాని యత డాగ్రామములో నుపన్యసించుటకుపూర్వ మనేకగ్రామముల ప్రముఖులు నచ్చి యితరగ్రామములతో నాగోచింపకుండ తగినప్రాయశ్చిత్తము, హామీ లేకుండ యిందుకొప్పుకొనరాదని స్వార్థుకు తెలిపిరి. శాంతమును వహింపవలె ననియు, క్షమింపవలె ననియు కేడాడును ముక్తహస్తములతో నాలింగనము చేయవలె ననియు యథార్థమైన పశ్చాత్తాపమే వారి భావిప్రవర్తనకు తగినహామీ యనియు స్వార్థు వారికి నచ్చ జెప్పెను. కేడాడు క్రొత్తగా రంగములోనికురికిన దగుటచే నితరగ్రామములను మించవలెనని, యచ్చటచున్న జప్పు ఆఫీసరు కాహారపదార్థములను సరఫరా కాకుండ చేయవలె నని తీర్మానించిరి. స్వార్థు కొకదీర్ఘమైన గంభీరోపన్యాసము నిచ్చి యిది సత్యాగ్రహసిద్ధాంతముకు హనికిరా దని వారికి బోధించి తీర్మానమును రద్దుచేసికొనమనెను. “ సత్యము, ద్వారన్యరాహిత్యములే పూర్తిగా పునాదులుగాగల యుద్యమములో మనము క్రోధముతో దేనిని చేయరాదు. అది మన దుర్బలత్వ.

మునే సూచించును. మనపై చొప్పింపబడుబాధల నన్నిటిని
సంతోషముతో ననుభవించుటలోనే మనబలము కలదు.
జపులు చేయుటలో నాస్థిసరులకు సహాయమును మీరు తిర
స్కరించుటలో నర్థము కలదు. అది మీధర్మము. కాని వారి
జీవితాధారమునకు కావలసిన మామూలు సౌకర్యములను
మాత్రము తిరస్కరింపకుడు. బజారుధరలకు వారికి కావలసి
న వన్నియు వారికి దొరకవలెను.

కలెక్టరుగారు టైముస్పత్రికాప్రతినిధితో చెప్పినసంగతు
లను నేను వింటిని. నేను గ్రామగ్రామము గతరెండు నెలల
పదిహేనురోజులనుండి తిరుగుచుంటిని. కాని యీ యక్రమ
పన్నును చెల్లించుటకు సమ్మతించినవా డెవడును నాకు కా
న్పించలేదు. కలెక్టరు వచ్చినతరువాత ప్రజలను చట్టవిరుద్ధ
ముగా ననేకయనవసరనిర్బంధముల పాలుచేసిన ట్లనేకరిపోర్టు
లు నాకువచ్చినవి. ముఖ్యముగా పార్శ్వవసాయదారులను
(వీరికి సారాదుకాణములు కలవు.) చాలబాధలుపెట్టిరి. వీరిని
నిర్బంధములపాలు చేయుటకు నాట్టుడద్యోగస్తులసహాయము
ను బడసిరి. ఒక్క పార్శ్వవసాయదారైనను బుద్ధిపూర్వక
ముగా తా నీయనలసినపన్ను నివ్వలేదు. దౌర్జన్యముకు
గాని, కొంపలంటితు రనిగాని భయపడి నా రెవరును పన్ను
చెల్లించుట మానలేదు. వారికి ప్రజలతో నెట్టి సాంఘికసం
బంధములును లేవు. మీలో భేదములను కల్పించుటకు వా

రెంతప్రయత్నించినను (వారికున్న నక్కాశ యిదియే) మీరు దానిని నమ్ము చేయుదు రని నే నెరుంగుదును. వా రెంత పొడిచినను మీరు యుద్యమము కప్రతిష్ట తెచ్చుపనులను చేయరని నే నెరుంగుదును. వారిని మీతలుపులను మీతాశ ములను పగులగొట్ట నిండు; మీయావదా స్తిని తీసికొని పో నిండు. చిరునవ్వు నవ్వుచు మీరు దీనినంతను సహింపవలెను. వారియిష్టమువచ్చినట్లు వారిని చేయనిండు. మీస్వాస్థ్యమును పోగొట్టుకొనకుడు. ఈతాలూకాలో పన్ను చెల్లింపవలె నని యుండి ద్వాన్ద్యము, కొంప లంటించుట మొదలగు వాని భయముచే జంకువా రుండినచో వారు నాదగ్గరకు వచ్చిన చో నేను వారిని స్వయముగా రెవిన్యూయినస్పెక్టరుద్గరకు తీసికొని వెళ్ళి పన్ను చెల్లగట్టింతును. నేను వారికి కావలసి నంత రక్షణ నొసంగెద నని యభయహస్త మిచ్చుచున్నాను. కాని యిట్టివారు వేరని నేను చెప్పగలను. ద్వాన్ద్యముచు, భయమును చూపుట కపారసాధనసామగ్రి గల యీప్ర భుత్వముముందర బలవంతము, భయపెట్టుట పునాదిగాగల యేయుద్యమము యంతకాలము నిలువజాలదు మీప్రశాంత ప్రవర్తనమువలన నీతాలూకాలో నున్నపోలీసుబలము నంత ను పూర్తిగా నిరుపయోగము గావింపవలె నని నే నాశించు చున్నాను. దీనికి మీరు నాకు నాయపడెద రని నే నెరుంగు దును. వారికి పని లేకుండ చేసినచో వారు త్వరగా వెళ్ళి పోవుదురు.”

సర్దారుడపన్యాసము లిపుడెంతసేపు నీతిబోధతో కూడి కొంచెమించుమించు మతావేశభరితమై యుండెను. ఇంతవరకు నిర్భయత్వము బోధింపబడెను. ఇప్పుడు శాంతిని వీడకుండు డని బోధింపబడుచుండెను. ప్రభుత్వ మెంతరెచ్చ గొట్టిన నంతశాంతి ప్రబలవలె నని బోధింపబడెను. పోరాట మిప్పుడు రెండవరంగమును దాల్చెను. ప్రజలు తా మింతవరకు ననుభవించినబాధలకన్న నెక్కుడుబాధల ననుభవింప వలెను. సర్దారు ప్రతినిమిషము ప్రతిఘడియ యొక్కశాంతి స్థాపననే ప్రజలకు బోధించుచు వారిని యగ్నిపరీక్షకు తయారుచేసె నని చూపుటకు మరియొకయుపన్యాసమును పొందు పరచుచున్నాను. “మనయుద్ధము రెండవరంగమును దాల్చెను. మన డౌర్జన్యరహితయుద్ధముకు కావలసినసాధనములను, ఆయుధములను గురించి యిప్పుడు నేను మీ కంతగా బోధింపనక్కరలేదు. నాతోడి ప్రచారకుల నందరను యుపన్యాసములను కట్టిపెట్టి వాటిని నా కొక్కనికే (అవసరమున్నట్లయితే) వదలివేయవలె నని చెప్పుచున్నాను. ఇప్పుడు భగవన్నామసంకీర్తనమొక్కటియే చేయవలసినసమయము. కనుక మీరు సమరగీతములను పాడుట మానివేయవలెను. మన త్యాగము ప్రారంభమైనది. అది పవిత్రమై నిష్కళంకముగా నుండునుగాక! నేడు మనము కళంకరహితులమై, బుద్ధిపూర్వకముగా నాహుతి కాబడవలసి యున్నది. ప్రభుత్వము.

ఇంతకంటే గొప్ప త్యాగమును మన మూహింపజాలము. ప్రభుత్వనౌకరులు తమ ధర్మములను నెరవేర్చుటలో నాటంకపరచె ననియు, హక్కులేనిచోట కక్రమముగా వచ్చె ననియు నితనిమీద కేసు పెట్టబడెను. ఇతను నేరస్థుడగుటకు మూల మిది. డిప్యూటీ కలెక్టరుగారి పరువులు మొదలగు సామానును బార్డోలీ తాణానుండి వాలిడ్ కు తీసికొని పోవుటకు మూడుబండ్లకు కబురు పంపిరి. బండ్లయజమాని తనతప్పును గ్రహించి రవిశంకరుతో తనమనుష్యులను తిరిగిరమ్మని పిలుచుటకు వెళ్ళెను. యజమానిని చూచుటతోడనే యొకబండివాడు తమకెంతమాత్రమును యిష్టము లేదనియు బలవంతముగా తీసికొనివచ్చి రనియు చెప్పెను. వారి కిష్టము లేనిచో వారిని బలవంతపెట్టుట న్యాయము కాదని రవిశంకరు రెవిన్యూయినస్పెక్టరుతో వాదించెను. అతనిని తాణాలోనుండి వెళ్ళిపోవలసినదని యుద్యోగి యాజ్ఞాపించెను. అత డట్లు చేసెను. బండివాడు కూడ బండిని విడిచిపెట్టి యతనితో వచ్చివేసెను. తక్కినయిద్దరును అట్లే చేసిరి. ఇది యక్రమముగా హక్కులేనిచోట ప్రవేశించుట యెట్లగునో తెలియకున్నది. ఉద్యమము ప్రారంభ మైనదిలగా యిటు ఆటంక ముండనే యున్నది. సత్యాగ్రహులను లొంగోయటకు చేసినప్రయత్నములు భగ్నమగుట, ఆస్తిని జప్తు

టకు, జప్తుచేసిన యాస్తిని విడుదలచేయుటకు చేసిన

ప్రయత్నములు భగ్నమగుట, యిదంతయు ప్రజాసేవకులవలన కలిగినయాటంకమే ! బార్డోలీలో వందలకొలది యున్న ప్రచాగకు లందరిని శిక్షాస్మృతిక్రిందకు తీసికొని రావచ్చును. కాని రవిశంకరు నొక్కనినే వేరు చేసిరి. ఆత డీగౌరవముకు పాత్రుడే యగును. ఏలనన సర్దారుతప్ప గుజరాతులో నింతటిపలుకుబడియు కార్యశూరుడు నగునాటంకకారుడు (శాంతియుతమైనవాడు) మరియొకడు లేడు.

ప్రభుత్వమువారి న్యాయశూన్యతవలన నుత్పన్నమగుచున్న కేసులను ప్రత్యేకముగా విచారించుటకు నియమింపబడిన బార్డోలీమేజిస్ట్రేటువలన నతడు విచారింపబడి 5 నెలల 10 రోజులు కఠినశిక్ష విధింపబడెను. దీనినిగురించి మహాత్ముడిట్లు వ్రాసెను. “విధివశమున ప్రాప్తమగు నేయాహారమునైనను మహానందముతో స్వీకరించుచు, శీతోష్ణములను ధిక్కరించుచు, గుడ్డపీలికలతో శరీరమును కప్పకొనుటతో తృప్తిపడుచు నిప్పుడు మరల నందరికంటె ముందుగా జయిలుకు పోవుభాగ్య మబ్బిన నీ వదృష్టవంతుడవు. మనస్థానములను మార్చుకొనుటకు భగవంతు డనుగ్రహించుచో, నీవు కూడ నుదారస్వభావమును చూపుచో తప్పకుండ నేను నీస్థానము నలంకరింప గోరుచుచున్నాను. నీకును నీదేశముకును జయమగుగాక ! బాపుయాశీర్వాదముల నందుకొనుము.”

వెంటనే తాలూకాలోని ముఖ్యపట్టణములలో నప్ర
యత్నముగా హస్తాశ్రములు జరుపబడెను. ప్రచారకులు తమ
తమనగుతులకొర కెదురు చూచుచుండిరి. బరోడాసంస్థానము
లో పారిశుద్ధ్యశాఖకు కమీషనరుగాచుండి ప్రజాసేవ చేయ
వలె నని దానికి రాజీనామా నిచ్చి 10 వత్సరములనుండి
సేవచేయుచున్న డాక్టరు సుమంతుమెహతా యీయుద్యమ
మును పరీక్షించుచుండెను. రవిశంకరును నిర్బంధించుటతో
డనే యిత డుద్యమములోని కురికెను. సర్దారు యితనికి రవి
శంకరుస్థానము నిచ్చెను. ఇతడు తనభార్యయగు శ్రీమతిశార
దాగౌంట్లో సార్భానులో స్థిరపడెను. గాంధీమహాత్ముని మూ
డవకుమారు డగుగామదాసుగాంధీతో మరియేడుగురు సేవ
కులు బాప్తోలీలో వాలంటీరులవలె పనిచేయుటకు వచ్చిరి.

ప్రభుత్వమువా రిపుడు రెండు పోలీసునోటీసులను
జారీచేసిరి. ఒకటి కలెక్టరు జిల్లాపోలీసుఆఫ్ఫ సెక్షను 39 (1M)
క్రింద నెవరుగాని ఆరుమాసములవరకును ప్రజలందరును
వచ్చుటకు వీలున్నరోడ్డు, వీధి లేక చోటులలో నితరులను
భయపెట్టుట, లేక నపకారము చేసెద మని బెదిరించుట, మొ
దలగుపనులద్వారా యితరులు తమవిధులను నెరవేర్చుకొను
ట కాటంకమును కల్పించరా దనియు, గవర్నమెంటు లేక,
లోకలుబోర్డు ఆవరణ లేక భవనము లేక ప్రజలు వెళ్ళుట
కవకాశమున్న ప్రభుత్వనౌకరు ఆవరణ లేక యింటిసమీప

మున న్యాయబద్ధమగు వ్యాపారమును చేసికొనబోవువారి నెవరును ఆటంకపెట్టరాదు లేక భయపెట్టరాదు అనియు, నెవరుగాని పశువులు, బండ్లు రోడ్లమీద, వీధులలోను, బహిరంగప్రదేశములలోను నడుచుట కాటంకపరుపరా దనియు; రెండవది జిల్లాపోలీసుసూపరెంటెండెంటువంతకముతో నుండెను. అది డప్పులు వాయింఛకూడదని బహిరంగప్రదేశముల దగ్గర లేక రోడ్లదగ్గర లేక గవర్నమెంటుభవనముల దగ్గర డప్పులు వాయింఛకూడదని, సంగీతము పాడరాదని, శంఖములను పూరించరాదని, బూరాల నూడకూడదని నిషేధించెను.

ఈనోటీసులు ప్రభుత్వబలమును గాని వారిబుద్ధివైశిష్ట్యమును గాని వారి దివాలాస్థితినే చాటుచున్నవి. ఇది వారు పెట్టియానులను, బండ్లను, వేలం పాడువారిని తెచ్చుకొనజాలకపోయి రనియు, తమసొకరు లే తమచేతులతోనుంచి జారిపోవుదు రని భయపడి రనియు ప్రకటించుచున్నది. మొదటి నోటీసు ప్రోత్సాహమునుకూడ నిషేధించుచున్నది. భయపెట్టుటను నిషేధించుటలో నర్థమున్నది. కాని యట్టికేసు ఒక్కటియు లేదు. ఆహా! చిన్నపిల్లల డప్పులు, తప్పెట్లువాయింఛుట నాపివేయుటకు పోలీసునోటీసులు కావలసినచ్చెనా! అవి తుపాకులు, మందుగుండుసామగ్రిమధ్య నిరాఘాటముగా సాగింపబడెను.

కాని యీనోటీసుల నిచ్చుటలో శ్రమభవమువారు .
 యెవరితో వ్యవహరించుచుండిరో మఱచిపోయిరి. సర్దార్
 తప్పుమార్గమును తొక్కువాడు కాదు. అతని నణచివే
 యుటకు భయపెట్టుటకు యెవరితరమును కాదు. సత్యాగ్ర
 హము తన నేడిచేయమనునో దాని నతడు చేసితిరును. అత
 డు గ్రామస్థులను డప్పులు వాయించుట, శంఖములు పూరిం
 చుట, మానుకొనుమనెను. కాని మామూలుగా ప్రజలను
 ప్రోత్సహించక తప్పు దనెను. శాంతియుతమైనప్రోత్సాహ
 మును చట్టిముచే నణచివేయుట న్యాయవిరుద్ధము.

కాని న్యాయశూన్యత బ్యాల్లోలీయొక్కరూపమును .
 మార్చివేయుచుండెను. సర్దారు పురపాలకసంఘాధ్యక్ష
 యను బలవంతముగా మానుకొనుటవలన యుద్యమారంభ
 ములోవలె వారముకు మూడురోజులు కాక నిపుడు కాల
 మంతయు దీనికి వినియోగించుచుండుటచే బ్యాల్లోలీలోని ప్రతి
 గ్రామము నితడు స్వయముగా ప్రోవుటయు నితని పలుకుబడి
 క్రిందకు వచ్చుటయు సంభవించెను. ఇతనియుపన్యాసములు
 వారి కదివరకే చేరుచుండెను. కాని యతనిసంపర్కము కొం
 తమందికి కలుగలేదు. ఇప్పుడు వారి కాయదను దొరకెను.
 ఇతడు నవ్విన యితనితో వారును నవ్వరి. ప్రతిదినము వారి
 పై వర్షింపబడిన బాధలను వారతనిహాస్యప్రభావముచే వే
 దాంతులవలె నానందముతో నెదుర్కొనుచుండిరి. అతడు

బార్డోలీలో నిచ్చినయొకయుపన్యాససారాంశము నిందు పొందుపరచెదను.

“బార్డోలీ యప్రతిమానమైన గౌరవమును పొందచున్నది. సాయుధపాణులగు రక్షకభటులు బారులు తీరి నడుచుచుందురు. తుపాకులతో గుట్టములపై నెక్కి గుట్టపుదళము బార్డోలీపీఠులలో ప్రదక్షిణము చేయుచుందురు. కొద్దిరోజులక్రితము మిమ్ము తృణీకరించినప్రభుత్వము నేడు మీ గ్రామములలో పైకి కిందకు పరుగులెత్తుచున్నది. జిల్లాపాలీసుసూపరింటెండెంటుకూడ యీనడివేసవికాలములో మిమ్ము దర్శింపనచ్చుచున్నాడు; ఇది యొక స్వల్పవిషయము కాదు. సంవత్సరములకొలది జప్తుల నెరుగని మీతాలూకావంటి తాలూకాలో మీయాస్తిని జప్తు చేయుటకు ముగ్గురు ప్రత్యేకాధికారులను నియమించుట స్వల్పగౌరవమా? మీ యిళ్ళలోనుండి తీసికొనిపోబడినయాస్తిని మోసికొని పోవుటకు సూరతునుండి ప్రత్యేకమోటారులారీలను తెప్పించవలసివచ్చుట స్వల్పగౌరవమా? ఎద్దుబండియే మహాభోగముగా నెంచునట్టి చిన్నబంట్రోతులు, పఠానులు నేడు ప్రభుత్వమువారి మోటారుకాసులలో కులాసాగా తిరుగుచుంట బార్డోలీ వల్లనే కదా!”

మరియొకయుపన్యాససారాంశమును చూడుడు. “మీ కులకట్ట బాటులను మరింతబలము చేసికొనుడు. దీనికి వ్యతి

కేకము చెప్పవా రెవరు నుండజాలరు. 6000 మైళ్ళదూరమునుండి వచ్చుకొచ్చిచుండితెల్లవారు వారి కొకకుల ప్లిడి యుండబట్టియే మనలను పరిపాలించుచున్నారు. వారి చిన్నసంఘము వారిలో తప్పచేయువారిని కూడ రక్షింపటకు తగినట్లు పన్నబడెను. అట్టిచో కలెక్టరు మనకట్టుబాటుకెట్లభ్యంతరపెట్టవలెను? ఎప్పుడును పశుబలముమీద నాధారపడియున్నవారి కట్టుబాటుకు దుర్బలులను దోచుకొనిటయే పరమానధి; మనదానియాదర్శము కేవలము ఆత్మక్షణము.”

మరియొక యుపన్యాససారాంశము చూడుడు. “ప్రభుత్వమువారు అల్లరిని కోరుచున్నారు. వారు మనలను మార్జనమునకు పురికొల్ప జూచుచున్నారు. డప్పులకు శంఖములకు భూమిపన్నుతో నెట్టిసంబంధమును లేదు. వారినోటీసులతో మనము తగవు లాడనక్కరలేదు. అవి మన కపకారమును చేయవు. అవి సమస్యను చక్కచేయవు. వారు మిమ్ము రెచ్చగొట్టినచో రెచ్చకుడు; కంగారుపెట్టినచో కంగారు పడకుడు. వారు మిమ్ము అణచివేయుటకు చూచినచో లొంగకుడు. వారికి మతి చెడినది. ఎట్టగా కాచినయినుపముక్క వేలకొలది నిప్పుకణములను వెదజల్లకలదు. కాని సుత్తి యట్లుచేయజాలదు. సుత్తి యెరుపెక్కినచో దానిపిడియే మాడిపోవును.

ప్రభుత్వమువారు తమయిష్టమువచ్చినట్లు యెరుపెక్క వచ్చును. ప్రజలు (సుత్తి) అట్లు చేయజాలరు. వారు తమస్వాస్థ్యమును వీడకున్నచో ప్రభుత్వమును చల్లార్పగలరు ! ప్రభుత్వమును లొంగదీసి దాని కొకయాకారమును కల్పించగలరు..

బా ర్ డో లీ వి జ య ము.

పదునాటవ యధ్యాయము.

“ న్యాయశాస్త్రమైన పరిపాలన—2. ”

“ భగవంతుడు తనరత్నములను మెఱుగుపెట్టుటకు సునితమగు ననేకపరికరములను, మోటాటకురాళ్ళను కలిగి యున్నాడు. ”

“ లైటన్ ”

అసలుకథకు వత్తము. భూమిని ప్రభుత్వవశము చేసి కొనెద రని యిచ్చిననోటీసులు వేలసంఖ్యకు వచ్చెను. క్రొత్త సెటిల్ మెంటుప్రకారము వసూలుకావలసినపన్ను కనేకరెట్ల విలువగలభూమి క్లిప్టినోటీసులు వచ్చెను. ఇంతవిలువగలభూమి ప్రభుత్వవశములో నుండ వారు న్యాయవిరుద్ధమైనచర్యల కేలగడంగవలెనో యాశ్చర్య మగుచున్నది. దీనికి జవాబు స్పష్టమే. ప్రజలు తమనిరంకు శేచ్ఛకు జోహారు లొనర్పవలసిన దని వారికోరిక. భూమితో తా మేమియు చేయజాలరని వా రెరుంగుదురు. కొనువారిని సంపాదించితి మని వారెంత కోసినను ధైర్యరాశియగు వ్యవసాయదారుని భూమిలోనుండి తేవగొట్టజాల రని వా రెరుంగుదురు. వారికి భూము లక్కర

లేదు; వారికి కావలసినది నోరెత్తకుండ జోహారుల నర్పించుటయే !

ప్రత్యేకజపుఆస్థీసరులు, పోలీసుబలము, పశువుల నెత్తుకొనిపోయి కాపుకాయుటకు పఠానుబలగము—యివి చాలక ప్రభుత్వమువారు దున్నపోతులను కొనుటకు కసాయి వాండ్రును తీసికొనివచ్చి యొక్కపాటతోనే మందలను అమ్మి పేసిరి. ఇది ప్రజల కతిప్రియమైన భావములను భంగపరచి వారి నుద్దేశకపరచుట గాక మరేమగును? తాణాఆవరణలో నుంచినపశువులబాధ మితిమీరుచుండెను. తగినజాగ్రత తీసికొనకపోవుటచేతను, నీరు మేత లేకపోవుటచేతను వాటిలో నొకటి చనిపోయినట్లు మన మిదివరకే వినియుంటిమి. ఈదు రదృష్టపశువులకు సరియైనపోషణ జరుగగలందుల కొక ప్రముఖుడు కొంతవిరాళము నిచ్చెద నని రెవిన్యూయినస్పెక్టరువద్దకు వెళ్లెను. ఆయుద్యోగి దానిని తిరస్కరించుచు “ప్రభుత్వము వారిబొక్కసములో కావలసినంత ధనము కలదు. వారికి మీసహాయ మక్కరలేదు ” అని చెప్పెను.

ఇందుచే ప్రజలు రాత్రింబవళ్ళు తమతోపాటు తమ బిడ్డలనునలె ప్రేమించునట్టిపశువులను కూడ తమయిండ్లలోనే దాచియుంచుకొనవలసి వచ్చెను. పఠానులదయకు వాటిని విడిచివేసి నీరుమేతలు లేకుండ మాడ్చి చంపుటకు గాని చివరకు కసాయివానికత్తికి గురిచేయుటకుగాని వారంగీకరింపజాలరైరి.

ఈవ్యవహార మంతయు నెంతలజ్ఞాకరముగ నాచరింపబడెను? ఒక కుట్టుపనివానిగేదెలు మూడు తప్పిపోయెను. అతనికి భూమిలేదు. పన్ను చెల్లింప నవసరము లేదు. అందు మూడురోజులు వెతికి చివరకు వాలడ్ తాణాలో మరొకరి టిలో నివి బంధింపబడినట్లు కనుగొనెను. అతడు మహల్ గారీని కలుసుకొని గేదెలను గురించి యడిగెను. “మేము రెండురోజులనుండి వీటిని జాగ్రత పెట్టితిమి. వీటిని పోషి చి నందుకైనఖర్చును మీరు చెల్లించి తోలుకొని పొందు” అని యతడు బదులు చెప్పెను. “అయ్యా! యిది చాలవంతగా నున్నది. చేసినపనికి నాకు ముజరా యిచ్చుటకు బదులుగా మీరు నాకే నడ్డింపజూచుచున్నారు” ఆయుద్యోగి యిది తో వాదింపనొల్లక దయచేయ మని తలుపు చూపెను. “సరే! నే నాయెదుటనున్న తెల్లటోపీధరించినవారిలో నుండి నాలోచించి మీకు తెలియచేసెదను.” అని యా యుద్యోగి చెప్పి వెళ్ళిపో జొచ్చెను. వాలంటీరుపేరు చెప్పటమేలే నే యాయుద్యోగి భయపడి దర్జీని వెనుకకు రమ్మని పిలిచి కసువులను తీసికొనిపో మ్మనెను. ఇటువంటి వనేకములు జరిగెను.

ఇచ్చట మరియొకయుదాహరణ మీయబడుచున్నది. అతిదర్జీద్రులను నిరపరాధులను కూడ నీదోపిడిగాండ్రు యెల్ల పిండిరో యతివినయవిధేయతలు కలవారుకూడ తననిజ్జి నెట్లు గ్రహింపగలిగిరో యిది తెలియచేయుచున్నది. వాలె

లో నొకకుమ్మరివానితలుపు తీసి యుండగా మహల్కారీ పోలీసులతోను పఠానులతోను అందులోనికి దూరి యొక చిన్నపెట్టె, కుర్చీ కాన్పించగా పోలీసువారిని వాటిని పట్టుకొనమని యాజ్ఞాపించెను. ప్రేమియను యింటియజమానురాలు వారియుద్దేశ్యము నెరుంగదామెను. “మీ రేమి చేయబోవుచున్నారు. నాకు భూమి లేదు. నే నేమియు చెల్లింపనక్కర లేదు. మీ రిచ్చటకు వచ్చుటకు కారణ మేమి? బయటకు పొండు!” అని యామె యటచెను.

మునసబు—భూమి లేకేమి? నీవు రు 15-5-5 యిచ్చవలెను. దీనిని చెల్లింపుము.

ప్రేమి—ఏమి మతిలేనివాచాలత! అయిదువత్సరములనుండి మాకు సెంటుభూమియైనను లేదు.

మునసబు—అట్లయినచో కేశవయువకునియొక్క యిల్లెక్కడ?

ప్రేమి—నే నెట్లు మీకు దానిని చెప్పగలను?

మహల్కారీ—అయితే యియిల్లు యెవరిది? నీ భర్త పే రెవరు?

ప్రేమి—నేను మీకు యిదేమియు చెప్పను. నాకు భూమి లేదు. మీ రిచ్చోటను వెంటనే విడిచి పొండు?

మహల్కారీ—(తనమనుష్యులతో) మనము దొడ్డిగుమ్మమునుండి పారిపోదము.

“మీ రట్లు వెళ్ళరాదు” అని ప్రేమి కేక వేసి కు యా రైల్వేలో దొడ్డితలుపు మూసివేయ మని చెప్పెను. అప్పుడు వారు కోపముతో పెడలిపోయిరి. వెనుకటివాలిడ్ గ్రావ వాసియగు పార్శ్వదుకాణదారు సేట్ దొరాబ్జీకథకు మరల స్తము. మహల్కారీ తనమనుష్యులతో వెళ్ళి కాపలావారిని తీసివేసి దుకాణమును యధాప్రకారముగా నడుపున వలసిన దని దొరాబ్జీని యాజ్ఞాపించెను. జప్తుచేసిన సారాను తీసికొని పోవువరకు తా నట్లుచేయజాల నని యతడు చెప్పెను. అప్పుడు వారు దుకాణములోనున్న కొన్ని కాశీప్రీపాలను జప్తుచేసి సారాను వాటిలోనికి నింపాగిరి. వాటికి చిల్లులుండుటచే చాల సారా కారిపోయెను. ఈనష్ట మంతయు దొరాబ్జీకే కట్టరి. తరువాత వారు కాశీప్రీపాలను సంపాదించి యొకబండ్రిలో నీదోపిడిసాత్తును వేసి తీసికొనిపోయి తమయొద్దీలోనున్న మరియొక పార్శ్వదుకాణదారుకు వేలములో గాకుండ రు 98 చిల్లర కమ్మివేరి. మూడు నెలల న్యాయశూన్యమైన పరిపాలనలో జప్తుచేయబడిన యాస్తిలో నితనియాస్తి యొక్కటి మాత్రమే అమ్ముడయ్యెను. ఈవిధముగా 2000 రూపాయలవిలువగలసారాను గాని విలువలో నిరువదవవంతు కమ్మివేసి పైగా నతని రు 3000 విలువగలభూమిని రు 144-6-8 పన్ను బాకీయున్నదని చెప్పుచు ప్రభుత్వవశము చేసికొందు మని నోటీసు జారీచేసిరి. ఎ

తమాత్రమును భయపడక ఆపార్థీవీరుడు ప్రభుత్వోద్యోగుల సల్పినదుర్మయముల నన్నింటిని తెలుపుచు జప్తుచేయబడిన యాస్తి వివరములను, వసూలుచేయబడినరొఖమును తెలియ జేయవలసినదని డిప్యూటీ కలెక్టరుకు మరియొకయుత్తరమును వ్రాసి యెంతటిభయము కాని, నిర్బంధములు కాని తనయొక్కయు తనతాలూకాయొక్కయు దృఢ సంకల్పమును కదల్చ జాల వని స్పష్టపరచెను.

రవిశంకరు నిర్బంధింపబడెను. వెనువెంటనే బార్డోలీలో నున్నయనేక సంఘములను, ప్రయోజనములను నభేద్యమగు నట్లుగా నేకముచేసిన శ్రీయుతచినాయి నిర్బంధింపబడెను. శిక్షాస్మృతి 186, 189 సెక్షనులక్రింద నితనికి ముల్లుతుదారు. ను తనప్రజాధర్మమును నెరవేర్చుచుండ నాటంకపరచె ననియు, వెట్టియానులను సాంఘికబహిష్కారముతో భయపెట్టె ననియు కేవల మొకబూటకపుసాక్ష్యముపైన మొదటిసెక్షను కు రెండుమాసములయిరవైరోజులు కఠినశిక్షయు, రెండవ దానికి 6 మాసములు కఠినశిక్షయు వేసిరి.

వీరితరువాత వాలడ్ వాసియగు శ్రీయుతషణ్ముఖలాల్ అనునొకప్రముఖునివంతు వచ్చెను. ఇతడే వాలడ్ నొక యభేద్యమైనకోటగా తయారుచేసెను. డాక్టరు చందూలాల్, ఫూల్ చందుమొదలగువా రచ్చటనే యుండిరి. గాని షణ్ముఖలాల్ లేనిదే వా రంతకార్యమును నిర్వహింప జాలరు. సమ

రముఖమున నిలబడి సమస్తమును భరించుచు తనసంఘము
తను (బనియాలు) కూడగట్టిన దీతడే! అందరిలోను బహుచి
న్నవాడైనను అతిపూజ్యుడు. వృద్ధులందరును యీర్ష్యక
రిగినట్టి పలుకుబడి నితడు తాలూకాలో సంపాదించెను. ఇత
నితో కూడ కథియవాడ్ వాసులగు శివానందు, అశ్వుతలా
లిరువురును అధికారులను నిరోధించుట ఆటంకములు మె
లగు నితరములు చేసి రనునేరములకై తీసికొనిరాబడిరి. పీ
దరిని సాగనంపుటకు చేయబడినప్రత్యేకసభకు హాజరగు
కు నేను వాలిడ్ వెళ్ళితిని. ఈసభ నే నిదివర కచ్చట చూచి
నవాటికంటె చాలపెద్దది; సభ జరిగినగంటన్నరకాలములో
చీమచిటుక్కు మనలేదు. అంతయు నిశ్శబ్దముగా నుండెను.
కథియవాడు సేవకు లిద్దరే నిర్బంధింపబడినచో తాను వాలి
రాకపోయియుండెడివాడ ననియు వాలిడ్ వాసులలో గౌరవ
నీయుడును, ప్రధానసేవకుడును, తాలూకాలో నీవిధమైన
రవమును పొందినవారిలో ప్రథముడును, అగుషణ్ముఖు
లును గౌరవించుటకే తా నచ్చటకు వచ్చితి ననియు వ
భాయి చెప్పెను. షణ్ముఖులాయొక్క వృద్ధురాలగుమాత
తనకుమారుని తాలూకాకు ప్రథమకబళముగా సమర్పించి
నని గర్వించుచుండెను.

రవిశంకరు, చినాయిగార్ల యుపన్యాసముల నిండి
పొందుపరచ నక్కరలేదు. వా రారితేరినయోధులు. కనుక

వారి కీనిర్బంధములు నిత్యకృత్యము లైపోయినవి. షణ్ముఖ
 లాల్ భోగముల ననుభవించుచుండినకుటుంబములో పుట్టెను
 అతనికిని తల్లికిని జయలుకు పోవుట కొత్తవిషయము. కాని
 నిరాడంబరుడైనయీయవకుడు తనవ్యవసాయము వర్తకము
 సాగించుకొనుటకు తగినవిద్యాబుద్ధులు నేర్చెను. అతడు సత్య
 పూరితము, పౌరుషవంతము నగు యీక్రిందియుపన్యాసము
 నిచ్చెను. “ఈతాలూకాకంతకును జయలుకు పంపుటకు ప్ర
 థమునిగా నన్నే యెన్నుకొనినందుకు నే నెంతయు గర్వించు
 చున్నాను. నాపై 189 వ సెక్షనుక్రింద ఛార్జి తీసికొనిరాబడి
 నను నే నెంతమాత్రమును దోషిని కా ననువిషయమే
 నాసంతోషమును మరింత యినుమడింప చేయుచున్నది.
 నేను హానిచేసెద నని యెవరిని భయపెట్టి యుండలేదు; అది
 నాతత్వములోనే లేదు. నాస్నేహితులును బంధువులును
 న్యాయవాదులను పెట్టి వాదించమని నన్ను బలవంతపెట్టు
 చున్నారు. నన్ను శిక్షింపదలచుకొనినమేజిస్ట్రేటును నూరు
 మందిన్యాయవాదులైనను కదల్చజాల రని నేను వారికి మన
 విచేయుచున్నాను. నాకు కలిగినయీగౌరవమును, నాపై
 విధింపబడు నెట్టిశిక్ష నైనను నేను మహానందముతో స్వీకరింప
 నున్నపుడు నే నెందుకు వాదించుకొనవలెను? ఈమెత్తని
 బనిమీ తనతాలూకా కెట్టియపకీర్తిని తీసికొని రాడని
 తాలూకాకును ప్రభుత్వముకును గూడ నెలుగెత్తి చాటు

చున్నాడు. దినదిన ప్రవర్థమాన మగుచున్న యీసంఘ
లసమరములో నిక నేను పట్టానజాల నను విచార మొక
టియే నన్ను బాధించుచున్నది. నాభోగజీవితము కారాగార
రక్షణముల ననుభవింపజాల దని మాబంధువుల భయము.
భగవన్నామసంకీర్తనము చేసికొనుచు నేను పోవుచున్నాను
యు నాకు రాబోవు విపత్పరంపరల నన్నిటిని యతడే తరింప
చేయగలడనియు వారి కభయహస్తము నిచ్చుచున్నాను.

న్యాయ, సత్యములకొరకు గా వింపబడుచున్న యీ
సమరములో వాలిడ్ అగ్రస్థానము నలంకరించినందులకు నే
నెంతయు సంతసించుచున్నాను. సోదరసోదరీమణులారా!
ఈధర్మయుద్ధమును సాగించి నిరంతరసత్యాగ్రహప్రవాహ
మును జయిలుకు పంపవలె నని మిమ్ము కోరుచున్నాను.
మనల నెప్పుడును విభజింపవలె ననియే చూచుచుండు యీ
ప్రభుత్వపుమాయలలో చిక్కకుడు. మీయాస్తులను మీయా
ములను మీసమస్తమును పోగొట్టుకొనుడు! కాని మన
యకునిమాత్రం మొక్కనిముసమైనను విడనాడకుడు. ఇం
మందు రానున్నయగ్నిపరీక్షలో నారి తేరుటకు తగిన
మును భగవంతుడు మనకు ప్రసాదించుగాక!”

ఈధీరత్వమును మరునాడు జరిపింపబడిన నాటకవలయ
చూడుడు! ప్రభుత్వసేవకునికి హాని చేసెద నని భయపెట్టె
నని వజ్రముఖులాలపై కేసు పెట్టిరి. కాని ప్రధానసాక్షియైన

మునసబు షణ్ముఖిలాల్ యొక్క బెదరింపులకు గాక తనపై
 యుద్యోగస్థు లీకేసులో తమ కనుకూలముగా సాక్ష్యము
 చెప్పనిచో నుద్యోగమును పీకివేసెద మని చేయుచున్న
 ధాముధాములకే వడకుచుండెను. ప్రాసిక్యూటరుగారు యీ
 సాక్షి నోటిలోను తరువాత వచ్చిన సాక్షులనోళ్ళలోను మా
 టలను, వాక్యములను కుక్కుచుండగా మేజిస్ట్రేటుగాకే చివ
 రకు సాక్షులనే మాట్లాడనీయవలసిన దనియు వారి తరపున
 తాను జవాబుల నీయరా దనియు ననేకపర్యాయములు వీరిని
 మందలింపవలసి వచ్చెను. ఈనాటకానంతరము షణ్ముఖి
 లాల్ కు 6 నెలలును, శివానందు అమృతలాలులకు 9 నెల
 లచొప్పునను కఠినశిక్ష విధించిరి. ఆహా! ఒక నేరముకు రెండు
 సెక్షులకీంద రెండువరుసశిక్షలు! ఇది మే 15 వ తేదీని
 జరిగెను.

బార్దోలీ విజయము.

పదునేడవ యధ్యాయము.

“ న్యాయశూన్యమైన పరిపాలన—3. ”

“నేను మీకు శ్రమ, కష్టములు, యుద్ధములు మొదలగువాని నెన్నింటినో వాగ్దానము చేసెదను. కాని మనము జయింపవలెను. లేదా రణరంగములో చావవలెను.”

‘ గారిబాట్టీ ’

భూములను ప్రభుత్వవశము చేసికొందు మని యిచ్చిననోటీసులు యిప్పటికి 1500 మించెను. ప్రతిదినము న్యాయవిరుద్ధములైనపనులు జరుపబడుచునే యుండెను. వాటిన్నొంటిని యేకరుబెట్టుట యసాధ్యము. కనుక మచ్చుకు కొన్ని చూపెదను.

ఒక గ్రామములోని యొక యింటి పెరటిదొడ్డిలోని కొక క్రైస్తవజపు ఆఫీసరు దుమికెను. ఆ యింటియజమాని వ్యక్తులారాతైన యొకవితంతువు. ఆమె తనకున్న కొద్దిభూమి నానవరకే దానము చేసివేసెను. మునసబు దానపత్ర మింకను విజిప్టరు కా లేదనియు భూమి యామెపేరనే యున్నదనియు చెప్పి యామె నాలుగురూపాయలు బాకీ యున్నదని 00

రూపాయిలగేదెను పట్టుకొని పన్ను చెల్లించినచో దానిని విడిచివేసెద ననెను. ఆమె గేదెను పోగొట్టుకొనెను. కాని పన్ను చెల్లింపలేదు.

ఒకరోడ్డుదగ్గరనున్న యొకదొడ్డిలో నొకబండి యుండెను. జప్తుఆఫీసరు దానిని చూచి తనపఠానుసిపాయిని కంచె దూకి దొడ్డిలోనికి పో మ్మనెను. కాని బండిని తీసుకొని వచ్చు టెట్లు? అచ్చట గ్రామపెత్తందారు కాని మరెవరు కాని లేరు. ఆబండి నిక సేమిచేయవలెనో వారికితోచలేదు. “ఈబండిని పెత్తందారు తనవద్దీలోనుంచుకొనవలెను. తాము దీనికి బాధ్యులగుదు రని యందరును తెలిసికొందురుగాక” అని యద్యోగస్థుడును పఠానులును గాలిలో చప్పట్లు కొట్టుకొనుచు నచ్చోటు వీడి పలాయనులైరి.

ప్రభుత్వనౌకరు లన్యాయవిరుద్ధప్రవర్తనమే తనకు పేరు తెప్పించిన సేట్వీర్చందుభూములను ప్రభుత్వవశము చేసికొంటి మని ప్రకటించుటతో వా రతనిని విడిచిపెట్టక నత నిగుఱ్ఱములను కూడ జప్తు చేసిరి. ఒకనాటియుదయమున నొకజప్తుఆఫీసరు పాడుపడియున్నయతనియింటిలోని యొకభాగములోనికి జొరబడి రేకుతో కట్టినగదిని యూడబెరికి దొడ్డిలోనికి పోయి గిన్నెలు, బిందెలు, పాత్రసామగ్రి, ధాన్యము మొదలగువాటిని (న్యాయముప్రకారము జప్తు చేయకూడని వాటిని) జప్తు చేసెను.

ఒక నాటియుదయమున 6 గంటలకు బరోడారాష్ట్రకు
 లోని పిసాడ్ గ్రామవాసులగు నిద్దరు పాటిదారుకులస్తులు
 స్థానీలో 4 గేదెలను దూడలను కొని తమగ్రామము పోవు
 చుండిరి. కొంతమంది పఠానులును, సాయుధులగు పోలీసు-
 లును నొకచోట పొంచియుండి వాటిని చూచినతక్షణమే
 మీదపడి యాజుతువులను పట్టుకొనిరి. ఆయజమాను
 తాము బరోడానింస్థానప్రజల మనియు ప్రభుత్వమువారికి
 మివ్వనలసిన దేమియు లేదనియు చెప్పిరి. “పొండి! మళ్లీ
 దారుతో చెప్పుకొనండి” అని జపుఆఫీసరు వారికి బదులు
 చెప్పెను. పాపము వారు తిరిగి బార్లోలీ వెళ్ళిరి; కాని మళ్లీ
 తుదారు అచ్చట లేడు. వారు తిరిగి జపుఆఫీసరుదగ్గరకు
 రాగా నతడు వారిని మరల అచ్చటకే పొమ్మనెను. వారు
 తిరిగి బార్లోలీ వెళ్ళిరి. చాలయాలస్యము చేసిన తరువాత నీ
 మహాయుద్యోగస్తుడు వారియద్దినీ తీసికొని జపుఆఫీసరు
 వ్రాతమూలకముగా తెలుపుకొనమనెను. తలుపులను పరిశీల
 గొట్టి యిండ్లలో ప్రవేశించినయుదాహరణములు కొన్ని
 యీక్రింద నుదహరింపబడుచున్నవి.

ఒక జపుఉద్యోగస్తుడు తనపరివారముతో డెల్హి
 లో నున్నయొకయింటిదొడ్డిలో ప్రవేశించి తలుపు గడియ
 తీసివేసి యింటిలోనికి దూరెను. చివర కాయింటియజమాని
 వ్యవసాయదారు కాకపోగా వారు వెడలిపోయిరి.

ఈయుద్యోగస్తుడే యొకయింటితలుపుల నుతకయెత్తి తీసి యింట్లో ప్రవేశించి యొకకాళ్ళ బల్లను, గిన్నెలను, పాత్రలను యజమాని లేనిసమయమున తీసికొనిపోయెను.

ఒక వెర్రియుత్సాహముగల జప్పుడద్యోగియు నతని పరివారమును తాళముచెవులగు త్రియొకటి తీసికొని బయలుదేరిరి. దానిలోనితాళముచెవితో వా రొకయింటితాళమును తీసి యింట్లో ప్రవేశించి యొకగేదెను తోలుకొని పోయిరి.

ఇట్లనేకయుదాహరణముల నీయనచ్చును. ఒకజప్పు ఆఫీసరు తనపతానుపరివారముతో తెల్లవారకమునుపే మాధీయనుగ్రామము వెళ్లెను. ఒకపతాను యొకయింటిలోని పెరటిదొడ్డిలో ప్రవేశించి యింటిలో చొరబడుటకు ప్రయత్నించుచుండ యజమానునిభార్య యింటిలోనికి పరుగెత్తి తలుపు మూసివేయుచుండెను. పతాను ఆమెను వెంటాడించి తలుపు గెంట యామె తిరిగి వేయుచుండగా నామెచేయిపట్టుకొని పయికి లాగి అయిదుపశువులను జప్పు చేసెను.

ఈఘోరము జరిగినరంగమునందే యున్నమణిలాల్ కొఠారి యాస్త్రియొక్క వాఙ్మూలమును తీసికొని ప్రచురించినతోడనే తాలూకాయంతయు దేశమంతయు నీదుర్భర వాగ్దతో ప్రతిధ్వనింపసాగెను.

ఈపశువులను కసాయివాండ్రకును పైనుంచి తీసికొని వచ్చిన చిల్లిగవ్వ విలువచేయనివారికిని యతిస్వల్పవిలువ కిచ్చి

వేయుట; కొనువారు లేకపోవుటచే చరాస్త్రాని కనాన లకు
పోలీసులకు, బ్రాట్రోతులకు నామమాశ్రపువిలున పుచ్చే
యుట; కొన్ని కేసులలో వీరిని బహిరంగముగా పాఠశాల
నిచ్చుట; వీరికొరకు వేలము వేయువారు తమకు ఖర్చు
చేయుచుండుట; నెలకు రు 150 మొదలు పెండునందిలవర
కును జీతము పుచ్చుకొనుజపుకఫీసరులే పోలీసులలోను,
డబ్బిచ్చి తెచ్చిన పఠానులతోను పగళ్ళందే కాక రాక్షసులం
దుకూడ ఛోఛో యని యీపశువులను తోలుకొనుచు పో
వుచుండుట!—ఆహా! యేమి దృశ్యము!

“వాటియెడమవైపున పఠానులు

వాటికుడివైపున పశువులు

వాటిముందర పఠానులు

వాటితోకల నంటి పోలీసులు

దున్నపోతులపటాల మిట్లు తరలిపోయెను.”

పఠాను పైనుదహరింపబడినదౌర్జన్యమును జూపినకా
లమందే వాంకనరులో 19 మంది దొమ్మిచేసిరి; ఆటంక పరచిరి
యను నెపముమీద నిర్బంధింపబడిరి. కొంతమంది జంమీను
మీదవిడుదలమైరి. కాని కొందరు నిరాకరించిరి.

వాంకనరులో మహమ్మదీయులను చీలదీయు రకు ప్ర
యత్నించుచుండిన ముసల్మానుమస్లతుదారు కొంతవ రకు సఫ

లత నొందెను. వారిలో కొంతమంది పన్ను చెల్లించిరి. కాని వీ రెవరును సత్యాగ్రహపత్రిముపై సంతకము చేయలేదు. మోతాలో నుద్యోగస్తులు సంతకములుచేసినకొంతమంది భూస్వాములనే చీలదీసిరి.

ఈదిప్తిపిడతలవలన యుద్యమము క్షీణింపక దినదినాభివృద్ధిని, బలమును చేకూర్చుకొనుచుండెను. చిన్నపిల్లలుకూడ నీసంగ్రామతత్వము నెట్లు గ్రహింపగలిగిరో మలికొపూరు మొదలగుగ్రామములలోని సభలవలన మనకు రుజువగుచున్నది. పదమూడేండ్లవయసుగల మొరార్భాయిభికాభాయియొక్క కుమార్తె సర్దారు నాహూయము చేసి యాగ్రామస్త్రీలతరఫున రు 41 యిచ్చి తేనెలొలుకుపలుకులతో నిట్లు మాట్లాడెను. “మాడివిజనుకు చెందినపెద్ద (రవిశంకరు) జయిలుకు పంపబడినను మాగ్రామ మచంచలముగానే యున్నది. ఈగ్రామసోదరీమణులతరఫున మీ రీచిన్న మొత్తమును తీసికొన ప్రార్థించుచున్నాను. నేడు మాగ్రామములో భూములను ప్రభుత్వవశము చేసికొందు మనుయనేకనోటీసు లంటించబడెను. మేము దీని కెంతయు సంతోషించుచున్నాము. మొట్టమొదటియవకాశము దొరకగానే జయిలుకు వెళ్ళవలసినదని నేను నాసోదరియు మాతండిగారితో చెప్పియుంటిమి. అతడు లేనిసమయమున మేమే పొలములను దున్నెద మని మే మతని కభయహస్తము నిచ్చితిమి.”

ఒకవంక శ్రీయుతవల్లభాయయొక్క యుపన్యాస పరం పరలు రైతులహృదయకుహరముల నాక్రమించి రైత లోకము నాక్ర్వించుచుండెను. చుట్టుప్రక్కలతాలూకాలలో కున్న రైతులును, బరోడారాజ్యములోనినారును సర్దారులకు యుపన్యాసములను వినుటకు బార్డోలీలోని గ్రామములకు వచ్చి మూగుచుండిరి. ఒకచోట సర్దారు యిట్లు చెప్పెను. “మనమనుష్యులద్వారా ప్రభుత్వమువారు తాలూకాలో చల్లగలుగునంతవిషమును వెదజల్లవలె నని సర్వవిధముల ననిచేయుచున్నారు. ఈమనుష్యులు మననాశే! కాని మారువీరి నొకకంటితో చూడవలెను. రాత్రిలందు దొంగలవలె మనసంఘములో చీలికలను కలుగచేయవలె నని వీరు చూచుచున్నారు. వీరెల్లపుడును మనమర్హములకొరకే వెలకుచున్నారు. వీరు వాటిపైననే నృద్ధిచెందుచున్నారు. తాగిబోతుమనలోనున్న త్రాగుబోతులను త్రాగుడుతో మభ్యపెట్టెను. దుండగీండు మనలోనున్న పిరికివారిని యనేకవిధముల భయపెట్టుచుందురు. వీరియసత్యములను వీరిని జ్ఞప్తియందుచుకొనుడు. వీరిని కొన్ని మైశ్మదూరముతో నుంచుడు. ఒకవేళ మీలో కొద్దిమంది చెదరిపోయినను భయపడకుడు; కిరవిశ్వయమును జారవిడువకుడు. విజయభేరి మోగించిన పక్షాలములోగూడ చనిపోయిననారు, పారిపోయినవారు నుండుటలేదా? ఇట్టిదిష్టిపిడతలు మీకు కాన్పించినచో విచారించి

కల్కశము, కుక్కు పోయిన దనుకొనుడు. ప్రభుత్వమువారిని
 మీసములు తీసికొనవలసినదనియు, చేతనైనచో వాటిని
 యింగ్గండు తీసికొని పోవలసినదనియు సవాలుచేయుడు. తా
 లూకానంతను వాయువిమానములతోను, మరఫిరంగులతోను
 నింపి వేయ మని సవాలు చేయుడు. వారి నెదుర్చుటకు మన
 కాయుధబలము లేదు; కాని మనకంతకంటె పవిత్రమైనట్టియు
 శ్రేష్ఠమైనట్టియు ధర్మబలము ప్రతిష్ఠాబలము కలవని నా
 రెగుగుమరుగాక ?” “వారు మీపశువులను యితరఆస్తు
 లను తీసికొనిపోవచ్చును; కాని మీయాత్మలను స్పృశింపజా
 లరు. సర్వమును దిగమింగవలె ననెడికాంక్ష మంచిది కాదు.
 మానవున కెంతభూమి కావలెను? ముసల్మానులకు రెండు
 న్నరమూరలు చాలును; హిందువుల కంతేభూమి రెండుగం
 టలుమాత్రమే కావలెను. ఎక్కడ ధర్మముండునో అచ్చట
 భగవంతు డున్నాడు.” సర్తారు యిట్లుపన్యసించుచుండగా
 సమీపముననున్నరాణాదొడ్డిలో పెట్టబడినదున్నపోతుల య
 అపు లతనికి వినవచ్చెను. పెంటనే యతడు ప్రభుత్వరిపోర్టరు
 ల నిట్లు హెచ్చరించెను. “రిపోర్టరులారా! మీ రాధ్వనిని
 మీరికార్దులలో నెక్కించుకొనుడు. దున్నపోతులు నూట్లా
 డుచున్నవి. న్యాయసూత్రములపై స్థాపింపబడినప్రభుత్వము
 ను డప్పులు తిరగదోయు నని ప్రభుత్వమువా రనుకొనిరి.
 వాటికంటె హెచ్చుగా నతిచుచున్న యీదున్నపోతులు మ

రింత చెడ్డవని మీకు మనవి చేయుచున్నాను. మీకింక నే
తెలియనిచో న్యాయధర్మము లీసామ్రాజ్యములో నంతరించి
పోయిన వని మీకు చెప్పటకే యవి యంతగట్టిగా నటచు
చున్నవి.” “మీలో నెవరికేని పొరపాటులభిప్రాయము లు
న్నను లేక నిర్బంధాగ్నికి భయపడువారు మీలోనున్నను
వారు పెందలకడనే తీర్థయాత్రలకు గాని, పర్వతసీమలకు లేక
సముద్రప్రాంతములకు గాని పోవుట మంచిది. ఒక్కవిషయ
మును మీరు గ్రహించవలెను. చైత్రవైశాఖములలోని రోహి
ణీకార్తీకమొండదెబ్బలను మీరు చవి చూచినతరువాతనే
వర్షగర్భితము లగుకారుమబ్బులు మీకన్నుల కానందమును
గలిగించుచున్న పని వ్యవసాయదారులగు మీకు వేరుగ
చెప్పనక్కరలేదు. మేఘములు, ఉరుములు, పిడుగులు, తుపా
నులు మొదలగు భయానకాట్టహాస మంతయు జరిగినతరువా
తనే యమృతసమములగు వర్షధారలు పడుచున్నవి. అట్లే
ప్రభుత్వమువారును మిమ్ము అగ్నిపరీక్షకు పాలుచేసినగాని
మీకు న్యాయధర్మములను కలిగించరు. వారు మిమ్ము స్త్రోత్ర
పాతములతో నుబ్బించ జూతురు. మీరు వీటి నెదుర్కొని
నచో మీపై వారియినుపముప్పిని ప్రయోగింతురు. ప్రభుత్వ
సమస్య కొన్నిలక్షలరూపాయలభూమిపన్నును నష్టపోవుటమా
త్రమే కాదు. కావలసినచో వారు నిరంకుశముగా పన్ను వి
ధించి నే డొకకోటిరూపాయలను వసూలు చేయవచ్చును.

కాని మన మనమే జయించినచో రేపు హిందూదేశమంత
యు బార్డోలీ చేసినట్లే చేయవచ్చు నని వారిభయము. ఇందు
లో సత్యమొకేని కలదు. కనుక మీరుకూడ మీ యొక్క
రికొరికే గాక హిందూదేశమంతటిగౌరవముకొరకును ప్రాతి
నిధ్యమును వహించుచున్నట్లు గుర్తించుదుగాక ! నిర్బంధములు
హెచ్చినకొలది ప్రజలస్వేచ్ఛయు యినుమడించుచుండెను. వారి
లో కొందరు ప్రభుత్వోద్యోగస్తుల ప్రయత్నములను భంగ
పరచుటకు తొవలో ముళ్ళకంచెలు, గసిగెలు, మేకులు
మొదలగునవి కొట్టి మార్గావరోధమును కల్పింప నెంచిరి.
సర్దారు యిట్టికృత్యములను మనసా, వాచా యెన్నడును ప్రో
త్సహింపలేదు. అత డిట్లు చెప్పెను. “ఎప్పుడైనను దౌర్జన్యము
పొడచూపినచో మొదట యెగరవలసినది నాతల యనియే
నేను కలెక్టరును నమ్మించగోరుచున్నాను. ఈసమరము దౌర్జన్య
రహితమైన దనియు, నిందులో మీ రంతకంతకు ప్రశాం
తబలమును సంపాదించు రనియు, మరలమరల చేయవసారి
చాటుచున్నాను. మందస్మితకాంతులతో మీరు మృత్యువు
నాలింగనము చేయవలయుననే కాని యొక్కర క్షపుచుక్కనై
నను స్రవింపచేయరాదని మీకు బోధించుటకే నేను వచ్చి
తిని. ఇంతకును మీకు బుద్ధులు గలపుటకు నే నెవడను? ఈ
పాఠమును ముందర మీరే నేర్చిరి. తరువాత నేను నేర్చుకొం
టిని. భారతదేశము కహింసామంత్రమును తొలుత బోధించిన

వానిధ్వజముక్రిందదక్షిణాఫ్రికాలో పోరునట్టిభాగ్యము మీ
లో కొందరికి లభించెను. కనుక మీరు వ్రాతవిద్యార్థులు;
నేను నిన్నమొన్నటివాడను, నేను మీకు క్రొత్త పాఠమును
దేనిని బోధింపజాలను. ” “ నే నీ తాలూకాలోని, శాంతికి
బాధ్యుడనైన కాపలామనిషి నని సవినయముగా చెప్పకొను
చున్నాను. తనప్రశాంతశబ్దగ్రతీపవిత్రసలిలములనుండి యుద్య
మమును పరీక్షించుచున్నమానికి నేను బాధ్యుడ నని భావిం
చుచున్నాను. నే నన్నింటికంటెను అతనిపేరును అతనికార్య
మును నెక్కుడుగా మన్నింతును. ఒక్కచిన్నప్రమాదముచే
గాని, పొరపాటుచే గాని నే నట్టి నామమును, కార్యమును
మలిన మొనరింప జాలను.”

— విశుదగ్రంథాలయము —

— బీజపూర్ —

బార్దోలీ విజయము.

పదునెనిమిదవయధ్యాయము.

“ ఒకకమిషనరుయొక్క పిచ్చియెత్తులు. ”

“ ఒక తీక్షణమైన గ్రుద్దకంటె నొక చిన్నతలవెంట్రుక నిరంతరముగా సలుపుచుండుటచే నెక్కుడు బాధ కరముగా నుండును. ”

“ లవెల్ ”

చరాస్తి జపులు, స్థిరాస్థిని లాగుకొనుట మొదలగు క్రియలందు యధేచ్ఛగా సంచరించుటతో తృప్తి చెందక రెవిన్యూయద్యోగులు బార్దోలీలో నితరశాఖలద్వారా నిర్బంధములను సాగించిరి. వ్యవసాయశాఖ, ఆర్థికశాఖవారికి యుపకరణములుగా దొరికెను. చాలకేసులలో సారాలెసెన్సులకొరకు కట్టినసొమ్ము భూమిపన్నుక్రింద జమకట్టుకొనబడెను. సేట్ దొరాబ్జీని పెట్టినబాధలన్నియు నాబ్కారీయద్యోగస్తులద్వారానే జరిగెను. వ్యవసాయశాఖకూడ నెట్లుతోడ్పడెనో చూడవలసియున్నది. తాలూకాలోని కొంతమంది వ్యవసాయదారులు వ్యవసాయశాఖలవారివద్ద పత్తివిత్తులు బదులు తీసికొని తమపత్తిని వారిద్వారానే అమ్ముచుందురు. వ్యవసాయదారులు అమ్ముకొనుటకు తెచ్చినపత్తిని వ్యవసా

శాఖవద్ద దాచుకొనెడివారు. ఈవిధముగా వ్యవసాయశాఖ వారి నమ్మకముక్రింద దాచుకొనబడిన పత్తి బేళ్లనుకొన్నింటి మళ్లుతుదారు జపు చేసెను. ఈపత్తి బేళ్ళను అమ్మగాచ్చిన 73,000 రూపాయలను వాటియజమానులనుకొనిన గారీయవలసినరెవిన్యూబాకీక్రింద జమకట్టవలసిన దనివ్యవసాయశాఖజైరెవ్వరుగారి నాజ్ఞాపించిరి. జైరెవ్వరు యీవిధముగా కీలుబొమ్మక్రింద నాడింపబడుట కిచ్చగింపక నిట్టి నమ్మికస్వామిద్రోహము చేయజాలనని తిరస్కరించెను. కాని లాభము లేకపోయెను. చాలకేసులలో నాయుధములలైసెనునటును, ఆయుధములును లాగుకొనబడెను. పింఛనుదారుల పింఛనుహక్కులను లాగివేతు మని భయపెట్టిరి.

కమీషనరు పాప మొకముసలిసూరతుడాళ్లరును పట్టుకొనెను. ఇతడు సదభిప్రాయములు కలవాడు; కొంతసాంఘికసేవ చేసినవాడు. ఇతనిని కమీషనరు యెట్లు బుట్టలో వేసికొనెనో మనము చెప్పజాలము. కాని యితనిదయాంతఃకరణము నతడు తనపనికి వినియోగించుకొనెను. అతడు యితనిచేత తన కొకయుత్తరమును, పత్రికల కొకవ్యాసమును వ్రాయించెను. మొదటిదానిలో తా నిట్టికిష్టపరిస్థితులలో తన కెట్లు సాయపడగలడో తెలుపవలె ననియు రెండవదానిలో బాగ్డోలీరైతులు మొదట పన్నులను చెల్లించి తరువాత చట్టబద్ధమైన యాందోళన జరుపవలె ననియు, నితడువ్రాసె

ను. ఈయు త్తరములను గూర్చి మనము చర్చింప నవసరము లేదు. కాని వీటి నితడు తనంతతాను వ్రాయలే దని తెలిసికొనిన చాలును. కాని కమిషనరు జాబునుమాత్రము పరీక్షింపవలసి యున్నది. ఇది స్వల్పవిషయమే యైనను స్వల్పములయొక్కొకప్పుడు కొంపలు త్రొప్పుచుండును. 'తీవ్రమైనదెబ్బ కంటే తలవెంట్రుకసలుపే యెక్కువ బాధకరముగా నుండును' అని లవెల్ వ్రాసినట్లు యీకమిషనరుడెత్తరమే బార్డోలీసమస్యను యావద్భారతసమస్యగా మార్చివేసి జాతియొక్కదృష్టినినంతను దీనిపైకి మరల్పగలిగెను. ఆయు త్తరమివిధముగా నున్నది.

మకాం సూరతు, మే, 1928.

“ప్రియమైన డాక్టరు ఎడల్ బ్రెహంగారికి,

మీయు త్తరము కనేకవందనములు. మీరు వ్రాసిన వ్యాసములు మీజీవితము నంతను దరిద్రులగు కుష్టురోగుల కొరకే యర్పింప మిమ్ము ప్రోత్సహించిన మీసదయహృదయమువలననే ప్రేరేపింపబడెను గాని యేప్రభుత్వోద్యోగి వలనను కాదని నేను గట్టిగా నమ్ముచున్నాను.

ప్రభుత్వబాకీలను వసూలు చేయుటకు కఠినపద్ధతుల నవలంబించుటకుపూర్వము కైరానుంచి వచ్చిన యాందోళన పరులను తమయుద్యమమును మానుకొనవలసిన దని నాశక్తికొలది ప్రోత్సహించితిని. గూఢచారు లనుమానించుచుం

ట, ప్రజలు గుమిగూడి మూకగా చేరుచుండుట మొదల
నితరయనమానము. వలన ప్రభుత్వోద్యోగులు ప్రభుత్వ
మువారివాదము బాన్దోలీప్రజలముందు పెట్టజాలకపోయిరి.
దిదగ్గరకు వెళ్ళినవారి నందరను యనుమానించి సాంఘిక
బహిష్కరణముతో భయపెట్టుచుండిరి. శాసనసభలో ప్రభు
త్వమువారు చేసినవాదముకు ప్రజలచెవులు తాళము వేయ
బడెను. ఆవాదమునుబట్టి శాసనసభలో ప్రవేశపెట్టిన విశ్వా
సరాహిత్యతీర్మాన మోడింపబడెను.

‘బీదలగు వ్యవసాయదారులమీద పడి జీవించుచు
వారిని తప్పుమార్గముల నడిపించుచున్న యాందోళనప
రుల గుంపువలన వ్యవసాయదారులు నాశమై పోకుండ నుం
డవలె నని నాకున్నవిచారము మరెవ్వరికిని లేదు. తాలూ
కాయంతటను మహిళలను కట్టబడిన అదనపుపన్నును చె
ల్లింపమను ప యత్నమును మానినచో నేగ్రామమైననుతప్పు
వర్గములో చేర్చబడె నని చెప్పటకు తగినకారణము లున్న
చో నేను తగిన విచారణను చేయుంతు నని భీమభాయి నా
యిక్ గారికి విశదపరచి యుంటిని.

రెవిన్యూబాకీని వసూలు చేయుటకు ప్రభుత్వము
వారు సాధ్యమైనప్రతిపద్ధతిని యవలంబింపక మానరు. చట్ట
బద్ధముగా ప్రవేశపెట్టబడిన ప్రతికొర్ర్ సెటిల్ మెంటును
యిట్లే సవాలు చేయుచుందురు. 1918 లో కైరాజిల్లాలో

పన్నులనిరాకరణమును సాగించిన యాందోళనపరులే నేడు బార్డోలీలోను నదేపద్ధతులమీద పన్నుల నియ్యగోరువారిని సంఘ బహిష్కరణము, వెలివేయుట, జుల్దానాలు మొదలగు తర్జనభర్జనములతో వారించుచున్నారు.

ఈయాందోళనపరులు కైరాజిల్లాలోని యయిదుతాలూకాలనుండి వచ్చుచున్నారు. వరదలవలన నచ్చట రెండువత్సరములవరకును క్రొత్తసెటిల్ మెంటులు ఆపివేయబడెను. గతయేడెనిమిదిమాసములలోను కైరాజిల్లాలో వరదలనష్టపరిహారముకుగాను ప్రభుత్వమువారు సుమారు 50 లక్షలు పెట్టుబడి పెట్టి యున్నారు. బార్డోలీలో వారు జయించినచో కైరాజిల్లాలో ప్రభుత్వపన్ను, టకావివసూలగుట దుష్ఫలమగును. మీ రీయుత్తరము నేపనికైనను యుపయోగించుకొనవచ్చును. నేను వ్రాసినదానిలో రహస్యము లేవియు లేవు. ఇది యందరకును తెలిసినయధార్థవిషయములు.”

మిశ్రీద్దావయదు,
డబ్ల్యూ. డబ్ల్యూ. స్మార్టు.”

స్మార్టుగారు యీవిధముగా వల్లభాయీపటేలుగారి మీద నేరియేరి కురిపించినవిశేషణముల కత డాగ్రిహమునొందలేదు. కొద్దిరోజులక్రిందటనే స్మార్టుగా రతనికి వ్రాసిన లేఖలో “ప్రత్యేకస్నేహితుడు” అని యతనిని వర్ణించి యుండెను. 10 వత్సరములక్రిందట ఖేడాజిల్లాలో ప్రభుత్వముతరవున

ఇంతకంటే నెక్కువగా పోరు సాగించిన డివిజనల్ కమిషనరు రైన పేరేటు గాంధిగారిని ‘స్నేహితుడు’ అనియు ‘అకళంకమైన పవిత్రజీవీయనియు, శ్రీయుతవల్లభాని “మెహర్బాన్ వల్లభాని సాహేబు” అనియు వర్ణించి యుండెను. తన యెదిరిని బూతులతో తప్ప మరొకవిధముగా తలపెట్టుట యసంభవమని స్పష్టమగు భావించి యుండవచ్చును. ఇంతకును శ్రీయుతవల్లభానికి స్పష్టమగు కున్న సంస్కారముతో పోల్లాడ నవసరము లేదు. కాని ఆయుత్తరములో నున్న పచ్చి యబద్ధముల నన్నిటిని యతడు బయటపెట్టెను. ఇంతవరకు నుబ్బాలోలీని చూచుటకైనను, తీరికను చేకూర్చుకొనజాలని కమిషనరు “గూఢచారులనుమానించుచుండుట, మూకలుమూకలుగా ప్రజలు వచ్చి మీదపడుచుండుట మొదలగు నవమానములచే ప్రభుత్వోద్యోగులు ప్రభుత్వవాదమును బ్లాలోలీప్రజలకు తెలుపజాలక పోయిరి. అని యనుటకు సాహసించుట నేమనవలెను? కమిషనరుగారు పన్యసించు నెడల బ్లాలోలీలోని 17,000 వ్యవసాయదారులను తాను హాజరు పెట్టెదనని యొకబహిరంగసభలో శ్రీయుత వల్లభాను చాటుటయేకాక ననుమానము, అపనమ్మకములతో నిండిన యట్టివాతావరణములో ప్రజలు స్పష్టమగు తాబేదారులను, డబ్బిచ్చితెచ్చి నవారిని వారంతటివారికి వదలివేయక తప్పదనియు

చెప్పెను. కాని కొద్దిరోజులక్రిందట కలెక్టరుగారు బార్డోలీ జలపై కొంప లంటించుట, దౌర్జన్యము చేయుట మొదల దోషములనారోపించినట్లు కమిషనరుగారు చేయనందుకు రికి వందము లర్పింపబడెను. ఇక ఫేడాలో పన్నులవసూళ్ళు ఆదోళనపరులు ' భంగపరచి రనుషయమై స్వాధ్యుగారి వల్లభాయిగా రీక్రిందివిషయమును జ్ఞాపకము చేయుచున్నారు. ఫేడానుంచి వచ్చినయాందోళనపరులని పిలువబడువారే వరదలచే నష్టపడిన గుజరాతులోనికి ప్రాణములపై నాసవీడి దుమికి తరుణములో యాహారమును, దుస్తులను, విత్తులను సరఫరాచేయకపోయినచో ప్రభుత్వజంఝూట మంతయు పరిస్థితుల నెదుర్కొనజాలక యుండెడి దనియు ప్రభుత్వమువారు వరదలచే నింపబడిన ప్రాంతములనుండి యీవత్సరము లక్షలకొలది భూమిపన్నును వసూలుచేయజాలక యుండెడి వారనియు, చురుకైన సహాయము తరుణములో లేనియెడల ప్రజలు పంటలను పండింపజాలక యుండెడివారనియు నతడు స్పష్టపరచెను. ఇంతేకాక ప్రభుత్వమువారి తడు నిందించినయాందోళనపరులద్వారానే యనేకచోట్ల చవుకవత్తనములను, కలపడిపోలను నడిపించి చాలడబ్బును కూడబెట్టుకొనగలిగిరి. ఇట్టివారు బార్డోలీలో జయించినచో టకావి భూమి పన్నువసూళ్ళను భంగపరతు రని కమిషనరుగా రనుట.

కేవలము క్రూరము. దీనిని గురించియే మహాత్ము డీక్రింది వ్యాసమును ' ఎంగు ఇండియా ' పత్రికలో వ్రాసెను.

“ బాన్డోలీయుద్యమము కులాసాగా జరుగుచున్నది. ప్రభుత్వవశము చేసికొనబడు నని యివ్వబడుచున్న నోటీసుల రేటునుబట్టి బాన్డోలీతాలూకాయంతయు ప్రభుత్వమువారిదే యగును. అప్పుడు వారు తమకు తాము వేయిరెట్లు యెక్కువపన్ను చెల్లించుకొనవచ్చును. బాన్డోలీప్రజలు, తాము ధైర్యవంతు లే యైనచో, నిట్లు నిరాస్థిపరులగుటనలన నేవిధముగను నధములు కాబాలరు. వారియాస్థులు పోవచ్చును; కాని సత్పురుషులకును, స్త్రీలకును ప్రాణప్రదమగు వారిగౌరవమును రక్షించుకొనినవా గగుదురు. బలముగలచేతులు, స్థిరముగలహృదయము గల పురుషులెన్నడును ఆస్థులు పోయెనని భయపడరు.

కాని పైబెదిరింపునోటీసులవలన లాభము లేకపోవుట చే ప్రభుత్వమువారిపుడు వాటికి దేశసేవకులనిర్బంధములను జతచేయుచున్నారు. పంజాబుమార్షలులారోజులనాటి విచారణనాటకమే నేడును జరుపపడుచున్నది. ప్రాసిక్యూటరు కఠినశిక్షలను వేయమని యడుగుట; మొగమాటస్తుడైన ప్రత్యేకమేజిస్ట్రేటు వక్షించుచుండుట-ఇవికూడ నైచ్చికముగా బాధననుభవించుచున్న పురుషులకు మంచినే సమకూర్చును. ఐచ్చికముగా నొందుబాధ బాధపడువాని కెన్నడును హాని

కలుగ చేయ నేరదు. కాని ప్రకృతికి విరుద్ధమైనవి రెండు
వు. ఒకటి నిజాయితీ లేకపోవుట; రెండు అధికారమదాంధ్ర
కమీషనరు నాగ్రసినయుత్తరమునిండ యసత్యములు, నిం
గర్భిత దోషారోపణములు కలవు.

ఉద్యమము భేడానుంచి వచ్చిన యాందోళనపరుల
నారంభింపబడినదనుట కేవల మసత్యదోషారోపణము దా
ని బాక్సోలీప్రజలే ప్రారంభించిరి. వా రొక్క శ్రీయుతవ
భాయిపటేలుయొక్క సహాయమును సలహాను మాత్రక
కోరిరి. కమీషనరు యీయన నెరుగు ననియే నేను తలంప
దను. కమీషనరుగా రుపయోగించిన భావములో నీయనని
నిజముగా నాందోళనపరు డనదగునేమో ప్రజలే యోచింప
వలసి యున్నది. ప్రభుత్వోద్యోగస్తులు గూఢచారుల యను
మానములు, ప్రజలు మూకగాచేరి గుమిగూడుట మొదలగు
నితరయవమానములకు పాలుచేయబడి రనుమాట కేవల
మసత్యము.

దేశసేవకుల 'నాందోళనపరుల గుంపనియు, ప్రజల
మీద పడి తిరుచు వారిని తప్పుమార్గముల నడిపించుచున్నా'
రనియు నితడు వర్ణించెను. ఇట్టి నిందారోపణకు కాలము
మంచిదై యుండి, జాతి తనబలమును గుర్తెరింగి యున్నచో
కమీషనరువద్ద బహిరంగమైన క్షమార్పణను పుచ్చుకొన
బడెడిది. అతడు కోపముచేతను అధికారముచేతను 'ఆందోళ

‘కరుణగుంపు’ అని పేరు పెట్టినవా రుచితముగా పని చేయుచున్న దేశ సేవకు లనియు, ననేక త్యాగములకు లోనై బార్డోలీ కుచ్చిత సేవ చేయుచున్నారనియు తెలిసికొనుచుగాక; విరివో బారిష్టరు వల్లభాయి పటేలు, వెనుక బరోహాలో ప్రధాన జడ్జిగా పనిచేసిన మరియొక బారిష్టరు, పరిణతవయస్కుడు, నగు అబ్బాసుత్యాబీయు, బార్డోలీవలన నెట్టి సహాయము నక్కర లేని కేవలము ఫకీరుగానున్న ఇమాంసాహేబుబవజీరు, డాక్టరు, సుమంతు మెహతాయు, నతనితో సమానమైన సాస్కారముగల భార్యయు కలరు. డాక్టరు సుమంతు మెహతా చాలకాలమునుండి వ్యాధిగ్రస్తుడైనను తనయారోగ్యము వమ్ము చేసికొని బార్డోలీకి పరుగిడెను. ఈనలుగురును భేడానివాసులు కానే కారు. ఇక ధాసానివాసులగు దర్బారుసాహేబు, వీరపత్నియగు నతని భార్య భక్తిబా దేశముకొరకు తమసంస్థానమును సోగొట్టుకొనిన త్యాగమూర్తులు కలరు. వారు బార్డోలీప్రజలపై జీవించుటలేదు. డాక్టర్లుచందూలాల్, త్రిభువనదాసులు భేడానివాసులు కారు. పూర్వుదుషా, అతనిభార్య, అతనికి కుడి భుజ మగుశి వానందు వీరును భేడానివాసులు కారు వీరు తమ జీవితముల ననే కవత్సరములక్రితమే నిరాడంబర సేవకై యర్పించిరి. బార్డోలీయొక్క దుస్సహదుస్థితియే వీరినే గాక మరియొందరినో బార్డోలీ రప్పించెను. కమిషనరు కేమాత్రము

గౌరవభావ మున్నను యీస్త్రీలకును పురుషులకును తనంతాను క్షమార్పణ చెప్పకొని యుండవలెను. యధార్థము కిచ్చట పనిచేసిన సేవకులలో భేడానుంచి వచ్చినవారు బహుస్వల్పము.

కమీషనరు బొంబాయిశాసనసభలో వ్యతిరేకముగా వచ్చినవోటునే ఘనముగా చూపి యంతకుపూర్వము ప్రభుత్వముకు వ్యతిరేకముగా వచ్చినరెండుసభలవోటులను కప్పి పుచ్చెను. ప్రభుత్వమువారు వాటిని నీచముగాను ఖాతరు చేయనవసరము లేనివిగాను చూచిరి. బార్డోలీప్రజలలు ప్రత్యక్షచర్యకు దిగకమునుపు చట్టబద్ధమైన ప్రతిసాధనమును పయోగించి విఫలమై రను యధార్థమును కమీషనరు కప్పిపుచ్చుచున్నాడు.

1. అగ్నిపరీక్షకు పాల్పడుచున్న బార్డోలీప్రజలు తమ యుద్యమమును మానివేసినచో పొరపాటుచే తప్పువర్గములో చేర్చబడినగ్రామ మేదైన నున్నచో తాను విచారణ చేయింతు నని సూచించుటలో కమీషనరు ప్రజలకళ్ళలో దుమ్ము పోయుచున్నాడు. అసలుసమస్య ఒకగ్రామము నొక వర్గములో చేర్చుటయు మరియొకగ్రామము నింకొక వర్గములో చేర్చుటయు కాదు. పన్నువిధించువిధానమే పూర్తిగా తప్పనియెడుసత్యము నితడు కప్పిపుచ్చుచున్నాడు. బార్డోలీ ప్రజలు తమమాట చెల్లవలె నని పట్టుపట్టుట లేదు. వారివా

దములో నున్న న్యాయాన్యాయములను విచారించుట కొక నిష్పాక్షికమైన స్వతంత్రవిచారణసంఘము నేర్పాటు చేయవలసిన దనియు, నాసంఘమువారితీర్మాన మెట్టిదైనను తాము దానికి బద్ధుల మగుదు మనియు నారు చెప్పుచున్నారు. ఇందులో పన్ను నెగగొట్టవలె ననెడితలంపు గాని, వ్యక్తులకు గలిగిన కష్టములకు పరిహార మనిగాని లేదు. అసలు సమస్య ముఖ్యసిద్ధాంతమును గూర్చియే. ఎట్టియైతైన విచారణయు లేకుండ ప్రభుత్వమునానికి పన్నులను హెచ్చించు నిరంకుశాధికారము గలదని బార్డోలీప్రజ లంగీకరింపజాలరు. ఇది రాజకీయోద్దేశములతో ప్రారంభింపబడినపన్నులనిరాకరణము కాదు. ఇది యొకతాలూకా కంతకును చెందిన ప్రజలను బాధించునట్టి యిదమిద్ధ మని నిర్ణయింపబడిన బాధను నివారించుటకే సంకల్పింపబడినది.

“బీదలగువ్యవసాయదారులమీద పడి జీవించుచు వారిని తప్పుడుమార్గముల నడిపించుచున్న యాందోళనపరులగుంపువలన వ్యవసాయదారులు నాశమై పోకుండ నుండవలె నని నా కున్నవిచారము మరెవ్వరికిని లేదు. ఈయాందోళనపరులు కైరాజిల్లాలోని యయిదుతాలూకాలనుండి వచ్చుచున్నారు. వరదలవలన నచ్చట రెండువత్సరముల వరకును క్రొత్తసెటిల్ మెంటులు ఆపివేయబడెను. గత యేడెనిమిదిమాసములలోను కైరాజిల్లాలో వరదలనష్టపరిహార

ముకు గాను ప్రభుత్వమువారు సుమారు 50 లక్షలు పెట్టు బడి పెట్టిరి. బార్డోలీలో వారు జయించినచో కైరాజిల్లాలో ప్రభుత్వపన్ను టకావి వసూలగుట దుర్ఘట మగును? అని కమిషనరు వ్రాయుట కేవలము పచ్చికల్ల, పొగరుబోతు తనము."

‘అందోళనపరులు’ జయించు నెడల ఫేడాలోని టకా వికెంతమాత్రమును నష్టము వాటిల్లదు. బాకీదారులు చెల్లిం పనిచో నాందోళనపరులకు గురువైన వల్లభాయిపటేలు ప్ర భుత్వమువారికి జీత మక్కరలేని కలెక్టరుపని చేసి బాకీలు వసూలుచేయు నని ప్రభుత్వమువారు కనుగొనగలరు. ఆం దోళనపరులు జయించుచో జరుగున దేమనగా కమిషనరువలె ప్రభుత్వనౌకరు లుచితముగా సేవ చేయుప్రజాసేవకులను నిందించుటకును, అసత్యము లాడుటకును సాహసింపరు. ప్ర జలకు బార్డోలీలో వలె కేవల మక్రమము నన్యాయము నగుపన్నులసందర్భమున కొంతయుపకారము జరుగును.

ప్రజల కింకొక్క మాట చెప్పవలసియున్నది. “ప్రభు త్వమువారు తమ బుద్ధినయినను వినియోగించియు యీప్ర భుత్వము విడదీసి పాలించుపద్ధతిపైననే యాధారపడి యున్న దనుసత్యమును రూఢిచేయుటకును హిందూజనసంఖ్య చాల హెచ్చుగా నున్నచోట ముసల్మానుడద్యోగస్తులను, డబ్బిచ్చి తెప్పించినపఠానులను పెట్టిరి. సత్యాగ్రహాలైనప్రజలు

ప్రభుత్వపుటాటను చులకనగా కట్టివేయగలరు. ఉద్యోగస్తులను, పఠానులను ప్రజలు స్నేహితులవలె చూతురుగాక. వారిని విశ్వసించుచు వా రనిన భయపడక వారి నెవ్విధమునను చిక్కులు పెట్టకుండవలెను. ఉద్యోగస్తులు మనదేశస్తులు; పఠానులు మనయిరుగువారు. అనతికాలములోనే ప్రభుత్వమునారు తమతప్పిదమును గుర్తించి హిందువునిగౌరవము హిందువున కెంతప్రియమో ముసల్మానుకు కూడ నంతే ప్రియమనియు, నట్టి ముసల్మానులగౌరవము కూడ హిందువులకును ప్రియ మనియు, తెలిసికొనెదరుగాక; దీనిని బాద్లోలీప్రజలు ప్రత్యక్షముగా రుజువు చేయగలరు. అట్టితరుణము వారి కిప్పుడు చిక్కినది. వారు సత్యాగ్రహ సూత్రము అనగా ప్రేమసూత్రముయొక్క న్యాయమును రుజువుచేసినచో వా రొకనిరంకుశుడగు కమిషనరుయొక్క రాతిగుండెను కూడ కఱగించగలరు.”

బార్తొలీ విజయము.

పందొమ్మిదవ యధ్యాయము.

“సర్వ సేత్రాకర్షకస్థానము”

“ఒకచిన్నఒకటియే వేయి యగుచున్నది. ఒకచిన్న జాతి బలవంతమైనజాతి యగుచున్నది.”

మే మాసాంత మగుసరికి భారతదేశమంతయు బార్తొలీ నామము నుచ్చరింపసాగెను. ఎవ్వరు నూహింపనట్లుగా నది యగ్నిపరీక్షలో గెలుపొందెను. సంశయాస్పదులయొక్కయు నేడుపుమొగము వారలయొక్కయు దౌర్భాగ్యపు జోస్యమంతయు నబద్ధమయ్యెను. నిరంతరము నిందింపబడు బార్తొలీవై శ్యుడు నిందించువారల కాశ్చర్యముకలుగునట్లు ప్రవర్తించెను. ఒక పార్శ్వవానిని బాధించుటతోడనే పార్శ్వజాతిదృష్టి యంతయు నాకర్షింపబడెను. ముసల్మాను తహసీల్దారుయొక్క కపటనాటకమంతయు నుద్యమముకు నిజమైన పట్టుకొమ్మలనదగు ధైర్యనిధులగు నిద్దరు ముసల్మానువ్యవసాయదారుల ముందు విఫలమైపోయెను. నిరాడంబరులు, నిష్కపటులు నగు బార్తొలీస్త్రీల ధైర్యస్థైర్యములు దేశములోనున్న యితరస్త్రీలలో నద్భుతసంచలమును కలిగించెను.

అహమ్మదాబాదునుండి బార్డోలీపోవులోపల బార్డో
 లీసత్యాగ్రహమును గురించి ప్రజలలో బయలుదేరిన కోలా
 చాలము నెవడు చూడకుండ నుండగలడు ? బొంబాయిలోని
 ప్రతిగుజరాతీయు బార్డోలీవార్తలనుగురించియే నిన్ను ప్ర
 శ్నించును. బార్డోలీనుండి ప్రచురమగుకరపత్రమునేదేని
 నీవు చూడకపోవచ్చును. కాని నీ బొంబాయిస్నేహితుడుమా
 త్రము వాటినన్నింటిని మ్రింగుచు ముందువార్తల కాతుర
 పడుచుండును. మే ప్రారంభమువరకును సర్దారు ప్రజలను
 ధనముకొరకర్థింపవలె ననుసూచనలను తిరస్కరించెను. కాని
 బార్డోలీ తనవిధిని చక్కగా నెరవేర్చుచుండుటచే నతడు మే
 తొమ్మిదవతేదీని యొకవిజ్ఞాపన చేసికొనెను. అంతవరకు నొ
 కటిరెండు చందాలు 2000 వరకును పైనుంచివచ్చెను. తక్కిన
 దంతయు బార్డోలీలోనే యెట్టివిజ్ఞప్తియు ననసరము లేకుండ
 పోగుబడెను. ఇట్లు 10000 దాటెను. ఇందులో బార్డోలీలో
 ని ప్రతి గ్రామములోనుండియు స్త్రీలచందాలు వచ్చి పడు
 చుండెను. సర్దారువిజ్ఞప్తిని మహాత్ముడు బలపరచెను. తో
 డనే కనకవర్ష మారంభించెను. నేను బొంబాయిలో కలుసు
 కొనిన యనేకమందిస్నేహితులు చందాలుపంపుట కాతుర
 పడుచు నెవరికి పంపుటో తెలియక బాధపడుచుండిరి. బొం
 బాయిలోని యొక స్త్రీ మొదటివాయిదాకు రూ 500
 పంపించి సమరమంతమగువరకును నెలకు రూ 500 చొప్పున

పంపించెదనని రెండవవాయిదా చెల్లించుచు వాగ్దానము చేసెను.

“నీవు వాలడ్ కు పోవు నైలుబండి నెక్కుచో బార్డోలీనిగురించి ప్రయాణీకులు చేయుచర్చలే నిన్ను నిద్రనుండి మేల్కొల్పును.” “ఈగ్రంథమంతయు చివర కెట్లు పరిణమించునో?” అని యొకడడుగును. ఆరంగమును కండ్లారచూచిన మరియొకడు తాలూకాలోని పఠానురాజ్యమునుగురించి పూసగ్రుచ్చిన ట్లీక్రిందివిధమున సతివివరముగా వర్ణించుచుండును. “మనము సమస్తమును భరింపవచ్చును; సహింపవచ్చును. కాని మనగేదెలను దున్నలను పఠానులు నిలువున చీల్చుచుండగా చూచి భరింపజాలము. ఇప్పుడు వారన్నిమర్యాదలను విడిచిపెట్టి సంచరించుచున్నారనుసంగతి మనకందరకును తెలిసినదే! మాధీలోని యొక వ్యవసాయదారుని పెరటి దొడ్డిలోని కొకపఠాను డిరికెను. ఆయింటియజమానిభార్య పరుగెత్తుకొనివచ్చి లోపలనుంచి తలుపువేయుచుండగా పఠాను బలవంతముగా తలుపుతోసి యామెమీదకుబోయి చేయిపట్టుకొని బయటకీడ్చెను. దీనిభావమేమి? ఈమరంతములకంటె యెచ్చటకలదు?” “సార్భానులోని జప్పుఆఫీసరు అనన్లాబాహ్మణుడు. పాప మతనికి భార్యయా లేదు! కొడుకు మొన్ననే విషముత్రాగి చనిపోయెను! అతనికిక దిక్కెవ్వరును లేరు. ఇకనత డీదారుణముల నెవరికొర కాచరించుచు

న్నాడు?" అని నవసారిలో బండియెక్కిన మరియొకడనును. నేనొకరోజున పగటిబండిలో ప్రయాణముచేసితిని. ప్రయాణీకుల చేతులలో బ్యాల్‌లీనుండి వెలువడుకరపత్రములున్నవి. వారిలోకొంతమంది శ్రీయుత వల్లభాయీపటేలుగారి యుపన్యాసమును బిగ్గరగాచదువుచు పరిస్థితులనుగురించి చర్చించుచుండిరి. నేను నాసంచిని భుజముమీద వేసికొని నవసారి వీధులగుండ పోవుచుండ నొకపార్శ్వ నా వెనుక గుండెలదరునట్లు పరుగెత్తుకొనుచు వచ్చి "నీవద్ద బ్యాల్‌లీకరపత్రములున్నవా?" అని పృచ్ఛించెను.

ప్రచురణశాఖవారి కరపత్రములు గుజరాతులో నిమ్మకు నీరువోసినట్లు కనబడనిప్రబోధమును కలుగజేయుచున్నట్లు దీనివలన విశదమగుచున్నది. సర్దారు ధనముకొరకు ప్రజలకు విజ్ఞాపనచేసియున్నను సమస్యను కేవలమొక్క బ్యాల్‌లీకి చెందిన స్థానికసనుస్యగానే నాగింప నిశ్చయించెను. రాజగోపాలాచారి, గంగాధరరావు దేశపాండ్యాగారలు అహమ్మదాబాదులోనుండిరి. వారు బ్యాల్‌లీలోని పరిస్థితులను స్వయముగా చూడవలెనని యాతుర పడుచుండిరి. గాంధీజీ వారిని వెళ్లవలదని వారించెను. సర్దారు దానియంతరార్థమును గ్రహించెను. ఈసమయములో మగన్‌లాల్ గాంధీ 'మహాత్ముని కుడిభుజము' చనిపోయెను. పిడుగువంటి యీవార్త వినుటతోడనే సర్దారుఅహమ్మదాబాదు వెళ్ళుట కావేదనపడుచుం

డెను. మహాత్ముడు రావలదని యతనికిట్లు వ్రాసెను. “ఇది గొప్పనష్టము. కాని యిది నీకార్యక్రమమును చెడగొట్టకూడదు. ఈసమయములో నీవు బార్డోలీనుండి కదలుటకు వీలు లేదు. నీ కేసహాయము కావలసినను నాకు వ్రాయుటకెంత మాత్రమును సందేహింపకుము. నేను నీపిలుపు కెదురుచూచుచు నీవు కోరినపుడు వచ్చుటకు సిద్ధముగానున్నాను.” గాంధిజీ బార్డోలీ రావలెనని సర్దారు కెంతకోరికయున్నను అతనిరాక భారతదేశమంతయు బార్డోలీకి పరుగెత్తవలెననుపిలుపుగా భావింపబడునని యతడు నిగ్రహమును చూపెను.

సర్దారు ప్రయత్నము లిట్లున్నను సమరము దేశమునంతను తనవైపు కాకర్నింపసాగెను. సర్దారును అతనితోడి సేవకులను “బార్డోలీప్రజలమీదపడి బ్రతుకునట్టి యాందోళన పరులగుంపు” అనివర్ణించుచువ్రాసిన కమీషనరు యుత్తరము. జాతినంతను దూషించుటగా పరిగణింపబడి బొంబాయిలో నమావేశమైన కాంగ్రెసుకార్యనిర్వాహక వర్గమువారి క్రింది తీర్మానమును గావించిరి.

“బార్డోలీతాలుకాలో నన్యాయముగను అధర్మము అక్రమము నగులెక్కల నాధారము చేసికొనియు చేయబడిన పన్ను హెచ్చుదలను గురించి స్వతంత్రము, నిష్పక్షపాతము నగు విచారణను సలుపవలసినదని బార్డోలీసత్యాగ్రహులు చేసినవిన్నపమును బొంబాయిప్రభుత్వమువారు త్రోసి పుచ్చు

చే ప్రభుత్వముపై తీసి కొనిన వీరపురుషోచితచర్యకు
బ్రాహ్మణసత్యాగ్రహములను భారతజాతీయ కాంగ్రెసుకార్య
ర్వాహకవర్గసమావేశ మభినందించుచు బ్రాహ్మణసత్యాగ్ర
హముల కనేకత్యాగములకు లోనై మంచినమయములతో
బోధపడిన శ్రీయుతులు వల్లభాయిపటేలు, వారి యనుచ
రులు మొదలగువారికి వందనముల నర్పించుచున్నది; బొం
బాయిప్రభుత్వమువారి నిరంకుశవిధానమును నిరసించుచు
బొంబాయిశాసనసభలో తమ సభ్యత్వములకు రాజీనామా
లనిచ్చిన కౌన్సిలుసభ్యుల నభినందించుచున్నది.

ఈకమిటీవారు బొంబాయిప్రభుత్వమువారిచే లేక
వారితరపున తీసికొనబడినచర్యలను పూర్తిగా గర్హించుచు
న్నారు. ఆచర్య లీకమిటీమివారి కనేకసందర్భములలో న్యాయ
శూన్యముగను, నెవ్విధముగ విచారించినను యవసరముకు
మించినవిగను కన్పట్టుచున్నవి.

కమిషనరు వల్లభాయిపటేలు, అబ్బాసుత్యాబ్జీ, సుమం
తుమెహతామొదలగు ఆణిముత్యములవంటి దేశసేవకులను
“బ్రాహ్మణీప్రజలపై బ్రతుకుచువారిని తప్పుడుమార్గమున నడి
పించు ఆందోళనపరులగుంపు” అని వర్ణించుచు నొకడాక్టరుకు
ప్రవాసినయుత్తరము నీకమిటీవారు చదివినారు. అందులో
నసత్యముల సమీపించుయుత్పేక్ష లెన్నియో కలవు. ఆయు
త్తరములోనిధోరణి అతిగర్హ్యముగను, గొప్పయుద్యోగస్తుని

కెంతమాత్రము ననుచితమును గనుక కమిషనరు నాయు-
మును తీసివేసికొని బహిరంగముగా క్షమార్పణకోరుకొ-
నట్లు బలవంతపెట్టవలె నని యీకమిటీవారు బొంబాయిప్రభ-
త్వమువారిని కోరుచున్నారు.

“స్వతంత్రమైనట్టియు నిష్పక్షపాతమైనట్టియు విచార-
సంఘము నేర్పరచవలె” నని సత్యాగ్రహులుచేసిన యుక్తమై-
కోరికను నెరవేర్చవలెనని యీకమిటీవారు బొంబాయిప్రభ-
త్వమువారిని కోరుచున్నారు. సమరముకు యావద్భారతప్ర-
ముఖ్యత, లక్షణములు యేర్పడెను గనుక ప్రజలందరును సత్యా-
గ్రహులకు మనజాతికి శత్యమగునైతిక, ఆర్థిక సహాయము-
నంతను చేయవలె నని యీకమిటీవారు హెచ్చరించు-
చున్నారు.”

బార్డోలీని గురించిన ప్రభుత్వసీతిని నిరసించుచు చాల
మంది బొంబాయిశాసనసభ్యులు రాజీనామాల నిచ్చినట్లు
యీతీర్మానమువలన విశదమగుచున్నది. శ్రీయుతులు దాదు
భాయిదేశాయి, భీమభాయినాయిక్, శినదాసనీ, డాక్టరు
దీక్షితులుగారలు బార్డోలీని దర్శించినట్లు మన మిదివరకే
చూచియుంటిమి. రావుబహదరు భీమభాయినాయిక్ గారు అద
నపుపన్నుసంగతి ప్రచురమైనదిలగాయితు ప్రభుత్వముతో
నుత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుపుచునే యుండెను. రెవిన్యూ
సభ్యునిసలహా ననుసరించి యతడు మే 5 వ తేదీని కమిషన

ను చూచెను. క్రొత్తపన్ను చెల్లించినమీదట వ్యక్తులకు
 దినహంశము లేవైన నున్నచో నాలోచింపబడునను
 ముక్తసరిజవాబు వచ్చెను. తరువాత నతడు తనతరపునను
 మితర గుజరాతుసభ్యులకు గోడమీదిపిల్లివాటపుయ్యుత్తర
 ములను, పొగరుమోతు జవాబులను బడసి ప్రాణము విసిగిన
 మీదట వా రందరును కలిసి యొక్కమ్మడి రాజీనామాల
 నిచ్చుటకు నిశ్చయించిరి. గవర్నరుకు వ్రాసినయుత్తరములో
 వా రిట్లు వ్రాసిరి. “ప్రభుత్వము తమ బాధ్యతలను విస్మరించి
 న్యాయవిచ్ఛేదమున కుపక్రమించినప్పుడును, యిట్టి యుదార
 స్వభావులును, చట్టబద్ధులును అగు ప్రజలను దయాదాక్షిణ్య
 శూన్యముగా కాలిక్రిందపెట్టి నలిపివేయ ప్రయత్నించినప్పుడు
 ను ఆతాలూకాలోని ప్రభుత్వ నిరంకుశపద్ధతిని నిరసించుచు
 బొంబాయిశాసనసభలోని మాస్థానములకు రాజీనామాల
 నొసంగుటే న్యాయమును యుచితమును కనుక మీరు మారా
 జీనామాల నంగీకరింపకోరుచున్నాము.”

సర్వారు బొంబాయిలో నొకదినముండెను. అప్పు డతడు
 కాంగ్రెసుకార్యనిర్వాహకసభ్యుల నందరను కలుసుకొనెను.
 అతడు కోరినచో వారందరును బార్డోలీకి పరుగెత్తెడివారే.
 పండిత మోతీలాల్ గా రతనిని హృదయపూర్వకముగా నాశీ
 ర్వదించి లాలాగిరిధరలాల్ ను (భీమాపనిచేయుచున్నవానిని)
 శ్రీయుత వల్లభాయియొక్క స్వేచ్ఛ నెంతకాలము భీమా

చేసెదరని వేళాకోళముగా ప్రశ్నించెను. ప్రతివాడును సర్ద
కొద్దిరోజులలో చక్రవర్తిగారి జయిశ్శలో నెచ్చటకో యట
గా వెళ్ళవలసి వచ్చుననియు, గాంధీజీ వారిస్థానము నల
కరింపవలసియుండు ననియు, బాగ్దోలీ యావద్భారతసం
స్థానముగా మారుననియు త్రికరణశుద్ధిగా నమ్ముచుండిరి. కాని
సర్దారు మర్యాదకైనను నాయకుల నెవరిని బాగ్దోలీ
కావ్వనము చేయలేదు. వారిరాకవలన బాగ్దోలీకి మరికొద్ది
ప్రకటన కలుగనచ్చును. కాని దానికి యెదిరివర్గమువారు
తమ యిచ్చవచ్చినయపార్థములను కల్పించవచ్చును.

అయినప్పటికిని డాక్టరు అన్నారీ, మాలానాషాకతాలీ,
మాల్వీ మహ్మదు బెలాల్ గారలు ముసల్మాను సత్యాగ్ర
హాలను చూచుటకు సూరతు ముసల్మాను స్నేహితుల
పిలుపు నంగీకరించి వెళ్లిరి. డాక్టరు అన్నారీ సూరతు వెళ్లి
యొక దినమంతయు నెచ్చటనున్న ముసల్మానులతో మాట్లాడి
యొక గొప్పసభలో ముసల్మాను జాతియంతయు న్యాయము
కొరకు పోరాడుచున్న బాగ్దోలీ ప్రజలతోనే యున్నదని
చాటెను. మాలానా షాకతాలీ, మాల్వీ మహ్మదు బెలాల్
గారలు బాగ్దోలీ వెళ్లి యెచ్చటనున్న యొక మత్యమును,
దిట్టతనమును చూచి నిర్ఘాంతపోయిరి.

బరూచా, నారిమన్ గారలు పార్శ్వవసాయదార్లు
చూపుచున్న ధైర్య, స్థైర్యములకు మెచ్చుకొనుచు ననేకగా

ముములను సందర్శించి పరీక్షలను, క్రాసుపరీక్షలను చేసికొనుచు రానున్నయగ్నిపరీక్షలో బార్డోలీ దిగ్విజయమును పొందగలదను సంతోషముతో నుప్పొంగుచు వెడలిపోయిరి.

నారిమన్ గారు ప్రభుత్వనిర్బంధచర్యలను గురించి బార్డోలీ సభలో తీవ్రముగా నిరసించెను.

“బ్రిటిషు ప్రభుత్వము శాంతిని, క్రమమును నెలకొల్పినదని మనకు చెప్పుదురు. బందిపోటులు, పిండాఠీలు రూపుమాసి రందురు. ఇతరచోట్ల నేడియెట్లున్నను బార్డోలీలో నేడు పఠానులు, బొంబాయినుంచి వచ్చిన దుండగీండుగిరాజ్యము చేయుచున్నారు. నేడు మీమీద స్వారిచేయుచున్నపఠానులు బొంబాయిలో రోజులోని 24 గంటలును పోలీసువారినిఘాలోనుండు మోటుజాతిలోనుండియే రప్పింపబడిరి. ఈ పఠానులకు లంచములిచ్చి తెప్పించుటకన్న ప్రభుత్వముకు వేరొండు సిగ్గుమాలినపని యుండబోదు.”

బరూచాగారు సెంట్రాకు అను మరియొక గొప్ప బొంబాయివకీలుతో మరియొకసారి బార్డోలీ వచ్చిచూచి బొంబాయి వెళ్ళుటతోడనే పార్శ్వనాయకులసంతకములతో బార్డోలీలోని ప్రభుత్వచర్యలతో ప్రత్యక్షముగ గాని యప్రత్యక్షముగ గాని యెట్టి సంబంధమును పెట్టుకొనరాదని పార్శ్వసంఘమంతకు నొకవిన్నపమును పంపుకొనిరి.

యువజనసంఘసభ్యులగు భేసానియాకన్యకలు బొ. బాయినుండివచ్చి బాద్దోలీగ్రామములలోని పరిస్థితులను కండ్లారచూచిరి. వారుచూచినవిషయములను గురించి వ్రాసిన వ్రాతలు బొంబాయివిద్యార్థిలోకములోను, యువజనులలోను భయోత్పాతమును, హాహాకారములను పుట్టించెను. వారిలో కలిగిన ప్రబోధముకును, తత్ఫలితముగా నాగిన గొప్పగొప్ప యుత్సవములు, యూరేగింపులు, సత్యాగ్రహ నిధికొరకు చందావసూళ్ళు మొదలగువాటికన్నిటికిని యీ మొదటియాత్రీకుల యాత్రలే కారణము.

సూరతుజిల్లామహాజనసభ కధ్యక్షత వహింపవలసిన దని కోరబడిన జమరాందాసు శాలతురాంగారు మొదట తమకండ్లతో పరిస్థితులను చూచినగాని యెప్పుకొనలేదు. అతడు చాలగ్రామములు చూచివచ్చి తనయుపన్యాసములో వాటినిగురించి పూసగుచ్చినట్లు వర్ణించెను.

సిక్కు లీసమరమును కడు సూక్ష్మముగా పరీక్షించుచు రెండు మూడుసారులు తమ శాంతిసేనికులను పంపెదమని తంతివార్తలనిచ్చిరి. సర్దారు కృతజ్ఞతతో వారిని వలదని చెప్పవలసివచ్చెను. సర్దారుమంగళసింగు బాద్దోలీవచ్చి చూచి సంతృప్తాంతరంగుడయ్యెను. పంజాబురాష్ట్రీయకాంగ్రెసుకార్యనిర్వాహకవర్గమువారు ఉద్యమమును పరీక్షించి రమ్మని డాక్టరుసత్యపాలుగారినిప్రత్యేకముగా బాద్దోలీపంపిరి. అతడు

చాలగ్రామములను చూచి, యనేకసభలలో నుపన్యసిం
చుచు ప్రజలొనర్చుచున్న వీరయుద్ధమునకు వారిని మెచ్చు
కొనుచు ననేకదినములు గడిపెను.

ఈయాత్రికులలో తానొకడనని చెప్పుకొనుటకు
జమ్మాలాల్ బజాజిగారు గర్వించుచుండెను. అత డనేకసభ
లలో తాను ఆత్మపారిశుద్ధ్యమునకే వచ్చిననియు నీపవిత్రా
గ్నిజ్వాలలవద్ద కాచుకొనవలెననియే వచ్చిననియు చాటెను.

మహారాష్ట్రమునుంచి శ్రీయుతులు జోషి, పటాస్క-
రులు వచ్చిరి. వీరు శాసనసభ్యులు. వీరెన్నడును గాంధీజీతో
గాని, సత్యాగ్రహముతోగాని అసహాయోద్యమముతోగాని
యెట్టిసంబంధమును పెట్టకొనలేదు. కాని వీరికి కేవలము
వ్యవసాయసంబంధమైన యుద్యమము దెంతయో యభిరుచి
కలదు. మరియు సత్యాగ్రహమును ప్రత్యక్షముగా నాగుచుండ
చూడవలెనని వారికోరిక. వీరిలో నొకరు బ్యాంకోలీని విడిచి
పెట్టుచు సర్దారుతో “మేము వెక్కిరించుటకు వచ్చితిమి. కాని
ప్రార్థనచేయుటకొరకాగిపోతిమి.” అని చెప్పెను.

ఈస్నేతులందరు నేమిచూచిరి? వీరినందరను నిష్ఠాం
తపోవ్రతములు చేసినదేది? వీరందరు నేకకంఠముతో నీసమర
ము అసమానమైనది, పవిత్రమైనది, వీరరసోద్దీపకమైనది అని
చాటునట్లుచేసినదేది? దీనికి చాలకారణములు గలవు. తాలూ
కాలో కాన్పించిన యద్భుతమైన కట్టుబాటులు వారి నార్చు

ర్యచకితులను జేసెను. వ్యవసాయదారులలో నూటికొక్కడు
 తులసివనములో గంజాయియొక్కవంటివా డుండునేమో ?
 అయినను చాలగ్రామము లభేద్యములగుకొటలవలె నుండి
 యందులోని యొక్కయిటుకగాని, రాయిగాని మానవమా
 త్రులకు కదల్ప నశక్యముగా నుండెను. ఇస్రోలీ యను గ్రామ
 ములోని రైతులందరకును వారిభూములన్నియు ప్రభుత్వవశ
 ము చేయబడునను నోటీసులు జారీచేయబడెను. తాలూకాలో
 పన్నులను హెచ్చింపకుండనున్న నాలుగుగ్రామములలోను
 సిది యొకగ్రామము. బాహ్యముగా చూచినచో పన్ను
 లను చెల్లింపకుండుటకు వీరికి కారణ మేమియు కాన్పింపదు.
 కాని వీరందరును తమ మన్నలు, గేదెలు జప్పుచేయ
 బడినను, పొలములన్నియు తెగనమ్మివేయబడినను చల
 నము లేకుండ పెట్టనికొటవలె నట్లే నిలబడియుండిరి.
 కారణ, కువాడియా, చిత్ర) అను మరిమూడు గ్రామములు
 కలవు. ఇచ్చటకూడ పన్నులు మామూలురేటుకు తగ్గిం
 పబడెను. ఇవి అబద్ధములచేతను, అసత్యకల్పనలచేతను ప్ర
 జలలో భేదములను కల్పించవలెనని పొంచియుండుప్రభు
 త్వోద్యోగులచే తరుచు ముట్టడింపబడుచుండు చిన్నకుగ్రామ
 ములు. అయినను వీటిలో నొక్కటియు కడలిపోలేదు. తా
 లూకాయంతటి గౌరవముకొరకే తాము సమరములోని కు
 రికిరనియు, తాలూకాలో మునుగుటో లేక తేలుటో జరుగ

వలెననియు సర్దారు వాటిహృత్కమలము లందు స్థిరముగా సువర్ణాక్షరములతో లిఖించుటచే వాటిలో నొక్కటియు జంక లేదు. తాలూకాయొక్క గౌరవమున కందరును మొత్తము గాను వేరువేరుగాను బాధ్యులని గ్రామములలోనున్న వివిధ తెగలవారే గాక తాలూకాలోనున్న వివిధగ్రామములు కూడ భావించుచుండెను. కొంతసమరము సాగినతరువాత, చాలకాలము యోచనలు జరిగినతరువాత నాలస్యముగా రంగములోనికి వచ్చిన సార్భానుమొదలగు కొన్నిప్రదేశములు తాలూకా కెల్ల నభేద్యములగు కోటలై పోయెను.

వీటివెనుక సర్దారుచే నమర్పబడిన యుత్కృష్టమైన సైనికసన్నాహ మంతయు కలదు. భూమిసన్నుస్మృతిలోని యనంతశక్తివంతములగు సూత్రములతో నొకవంక పోరవలెను. మరియొకవంక నీసూత్రములను తమకున్నజ్ఞానము (అజ్ఞానమా?) ననుసరించి యమలుజరుపుటకు మితిలేని యధికారములతో కూడిన విశ్వసైనికబృందముతో పోరవలెను. వారిని నేను పాఠకులకు పరిచయము చేయనక్కరలేదు. ప్రభుత్వమునకు స్తంభములగువీరే ప్రభుత్వపతనమునకు చాలవరకు తోడ్పడిరని చెప్పిన చాలును. “చిమ్మచీకటులు వీధుల నంధకారమయము గావించినపుడు మదిరావాన మత్తులును, కన్నుమిమ్ముగాననిపొగరుబోతులును అగునై తానుసంతతి సంచారముసలుపుచుందురు” అని మిల్టను వర్ణిం

చిన ఘోరవర్ణనలకు వీ రతిస్వల్పులని, నిరపాయకులని చెప్పవచ్చును.

కాని మంచియుద్యోగములలోనున్నవా రిట్టి వికారచేష్టలను చేయుట నెప్పుడును చూడని గ్రామవాసులు వీరి నాశంతతిలోనే చేర్చుకొనిరి. ఇట్టి యీస్నేహితులకృషిని ప్రయత్నములను భంగపరచుటకు సర్దారు విశ్వసనీయులును, సత్యసంధులును అగు తన సరదారులను నియోగించెను. ఇందులో కొంద రతనిచే గౌరవింపబడుటయేగాక పూజింపబడుచుందురు. అయినను వా రతనియాజ్ఞలను గైకొనుచుండుట అత్యాశ్చర్యకరముగా నుండును. సార్భానుకోటను కాపాడుచు సుమంతుమెహతాదంపతు లుండిరి. డాక్టరుచందూలాల్ తనబృందముతో నాలడ్ ను సంరక్షించుచుండెను. శ్రీయుతులు మోహలాల్ పాండ్యా, దర్బారుసాహేబులు డిప్యూటీ కలెక్టరుతో వ్యవహరించుచుండిరి. అబ్బాస్ సాహేబుత్యాబ్జీ, యిమాంసాహేబుగార్లుముసల్మానుతహసీల్దారుయొక్కయు తోడిమతస్థులయొక్కయు అల్లరులను అణచుచుండిరి.

ఈయుద్యోగస్తులచేతిక్రింద నెచ్చటకుపడితే యచ్చటకు రాత్రింబవళ్ళు యేగంటలోపడితే ఆగంటలో నుత్తరములు తీసికొనిపోవుట, నూతినుండి నీళ్లుతోడుట మొదలగు నెట్టినీచధర్మమునైనను చేయుటకు సంసిద్ధులెనట్టి యనేకమందిభటు లుండిరి. వారు తాలూకాలోనున్న 16 సత్యాగ్రహ

శిబిరములలోను 250 మందివరకు నుండిరి. నాయకుడు అ
మలుచేసినయాజ్ఞలను నెరవేర్చుటకు వారు రేయింబవ యైపు
డును సంసిద్ధులుగా నుండవలెను. వారిలోచాలమంది తెల్లవా
రుగూమున మూడుగంటలకే తమతమయాజ్ఞలను తీసికొని
వివిధగ్రామములకు పోయి ప్రచురణశాఖనారు ప్రచురించు
దైనికవార్తలను పంచిపెట్టుచుండవలెను. కొంతమంది గ్రామ
పాలిమేరలలో కాచికొనియుండి జప్తుచేయుటకు వచ్చుఆఫీస
రులు కాన్పించినను, మోటారుచప్పుడు వినిపించినను హు
షారుగానుండి యావార్తను వెంటనే గ్రామప్రజల కెరుకచే
యవలెను. వారిలో కొంతమంది యెప్పుడును చిటుతకుక్క
లవలె ప్రభుత్వోద్యోగస్తులను పసికట్టుచుండవలెను. వారు
పన్నుచుండునట్టి పన్నాగముల నన్నిటిని పసిగట్టి గ్రామప్రజ
ల కెరుకచేయుటే వారిపని. గ్రామములలోజరుగు సమస్త
మును కేంద్రకార్యాలయమున కెప్పటికప్పుడు వారు తెలియ
చేయుచుండవలెను. అందరును వ్యవసాయదారులమధ్యకు
పోయి నారీయవసరములను, కష్టనిష్ఠూరములను కనుగొని
వారిని యుత్సాహపరచుచు నాయకునియొక్క బోధలను
వారికి విశదము చేయుచుండవలెను. రాత్రికి వారందరును తా
ము చేసినపనులనుగురించిననివేదికలతో తమతమ కేంద్ర
ములకు పచ్చి యలసిసాలసియున్న యవయవములనేతాటి
యాకులచాపమీదనో విశ్రమింపచేసికొందురు.

వీరందరిపైన సర్దారు యెప్పుడును తొందరకాని విశ్రాంతికాని యెరుగక, నెప్పుడును మెళకువను వహించుచు, తన శిక్షణ నెంతమాత్రమును సడలింపక, తా నొక్కడే మిగుల్చుకొనిన ప్రత్యేకహక్కుకు (ఉపన్యాసముల నిచ్చుటకు) శిక్షగా నిశీధములందును, తరుచు రోజుకు మాడునాలుగు సారులును నుపన్యసించుచు చక్రము తిరిగినట్లు తిరుగుచుండెను. ఎవరో యొకరువచ్చి 'వారు మనమోటారుకారు లైసన్సులను తీసివేసినచో మన మేమి చేయగలము?' అని యడుగును. సర్దారు ఘక్కుననవి యిట్లనును 'మనము మనకాళ్ళను తాకట్టుపెట్టలేదు. మనము రోజుకు 25 మైళ్ళచొప్పున నడువగలము. వర్షకాలములో మనకారులు నిరుపయోగములనివేరుగ చెప్పనక్కరలేదు. మనము బురదలోను ముండ్లమధ్యను ప్రయాణము చేయవలెను. అది మన కానందదాయకముగనే యుండును. ప్రభుత్వోద్యోగు లెవరును యిట్లు చేయజాలరనివేరుగ చెప్పనక్కరలేదు. వ్యవసాయదారు లతనివద్దకు తమ తమ సందేహములతోను, పితూరీలతోను వత్తురు. "మనము రోడ్డుల కడ్డగట్టుల నేల పోయరాదు? లేక యుద్యోగస్తుల మోటారుకారులెరులను పగులగొట్టుటకు రోడ్డులమీదగసిగెలను కొట్టి ప్రజలను శనిగాడివలె పీడించుచున్న యే యుద్యోగి నో యిట్లు 'దౌర్జన్యరహితముగా' నేల యూపకూడదు?" అతడు వారితో మెల్లగా చర్చించుచు, దౌర్జన్యరహితము.

మొక్క యవసరమును వారికి తెలియజేసి ప్రజాబాధలోను
 ప్రజాకలయిక, కట్టుబాటులలోనున్న యనంతశక్తిని వారికి
 విశదము చేయుచుండును. “మీ సమర మేకొద్దిలక్షలరూపాయి
 లకొరకో కాదు. అదియొక సిద్ధాంతముకొరకు. ప్రభుత్వ మ
 న్యాయముగా ప్రవర్తించునప్పుడు మీ రందరును కలసి యేక
 మై శాంతియుతముగా వారి నెదుర్చుటను నేర్చికొనినచో
 మీరు మీబిడ్డలకు కోట్లకొలది విలువగలయాస్తిని వప్పచె
 ప్పినవారే యగుదురు. మీరాత్మగౌరవముకొరకు పోరాడు
 చున్నారు. ఇదియే చివరకు మిమ్ము స్వరాజ్యముకు తీసికొని
 పోగలదు. వ్యవసాయదారులైన మీ రెల్లపుడును మర్దింపబ
 డుచున్నారు; ఎల్లపుడును నలిపివేయబడుచున్నారు. మీరు
 చమటూడ్చి సంపాదించిన కష్టాజ్ఞితమును భజించుచున్నారు.
 మీజీవిత మెడతెగనిబాధలతోను, కష్టములతోను కూడు
 కొనిన యొకవిషాదగాఢయై యున్నది. కాని మీబాధయంత
 యు నజ్ఞానముచే కలుగుచుండుటచేత బూడిదలో పోసినపన్నీ
 రువలెనున్నది. మీరు పడుబాధలలో పదవవంతు బుద్ధిపూ
 ర్వకముగాను, దాని యాధ్యాత్మికప్రభావమును స్పష్టముగా
 గ్రహించి యనుభవించుచు మీరు యధార్థతపస్సునేల చేయ
 రాదు? మీ రట్లుచేయుచో, మీరు పవిత్రులుగానుండు
 చో, దేవతలు మీత్యాగములమీద పూజాద్రవ్యములను
 కురిపింతురు; నిరంకుశులును, క్రూరులును మీముందు మో

కరించెదరు.” గాని యన్నిటికంటెను, స్త్రీలలోని ప్రబోధమే చూపరుల కత్యాశ్చర్యమును కలిగించుచుండెను. తమ పురుషులతోను, బిడ్డలతోను, పశువులతోను, యిండ్లలోనే యిరుకుకొనియుండుటతో తృప్తిపడుచు వారు సర్దారు వచ్చినపుడు యిండ్లువిడచి సభలకు యధేచ్ఛగా హాజరగుచుండెడివారు. వారు తమ గ్రామములలోనే గాక చేరువలోనున్న యితర గ్రామములకు గూడ పోయెడివారు. చూపరు లడిగిన ప్రశ్నలకు వారిచ్చు నిష్కపటమైన, సరళమైన, సంశయరహితమైన జవాబులవలన యుద్యమమువెనుకనున్న బలము చూపరులకు కండ్లకుకట్టినట్లు కాన్పించుచుండెడిది. వారందరిలోను వారడే స్త్రీలుమరింత సాహసికురాదు. వారు వారిడివిజనులో జరుగు కొంచెమించుమించు ప్రతిసభకు హాజరగుచుందురు. వారిపాటలు ప్రత్యేకముగా వారివే! అందులో కొన్నిపురాతనముషిసంతతివారివి; కొన్ని వారిసమరమునకు సరిపడునట్లుగా వారిచేతనే కల్పింపబడినవి. ఈక్రిందిపాటను వారతిసంతోషముగా పాడుచు నుబ్బి గంతులు నైచుచుందురు.

“జ్ఞానివలె పరిపూర్ణజ్ఞానముతో మీయాయుధములను తీసికొనుడు. పవిత్రత, తృప్తి మీకు కవచమగునుగాక? ధైర్యమే మీకు డాలు. శూరులైననారు రణరంగమునకురికి పోరవలెను. చవటలు తన్నులు తిని పిక్కబలమును చూపుదురు. కనుక జ్ఞానివలె పరిపూర్ణజ్ఞానముతో యుద్ధరంగమున

గురుకుడు. రణవీధి పూలసెజ్జ కాదు. అది యసిధారవలె నతిని శితమైనది. అది సత్యయుద్ధము, ధర్మయుద్ధము. కనుక జ్ఞాని వలె మనమెల్లపుడును ప్రబుద్ధులముగానుండవలెను.

నిరంకుశునకు పిచ్చియెత్తి రైతును కాలిక్రిందపెట్టి నలిపివేసినాడు. మన మింతవరకును సుషుప్తిలోనుంటిమి. ఇప్పుడు మనగురువు మనకు లభించెను. మనకు జ్ఞానోదయమైనది. నిరంకుశత్వమును, అన్యాయమును ధర్మముతోను, సత్యముతోను యెదుర్కొనవలసినదని యతడు మనకు బోధించెను. భగవంతుడు ధర్మమును కాపాడుటకు పరుగుపరుగున వచ్చును. అధర్మము నతడు అణచివేయును. మననాయకుడైన వల్లభాయి చివరకు జయము మనకు నిశ్చయమని చాటుచున్నాడు. కనుక మనము మనదీక్షను పాలింపవలెను.”

ఈబోధలన్నియు తూచా తప్పకుండ శిరసావహింపబడుచుండెను. ఒకయుదాహరణమును తీసికొనుడు. ఒకజప్తుఆఫీసరు తనసిబ్బందితో నొకగ్రామమును ముట్టడింపమని యాజ్ఞాపించెను. పైకొక్కయింటినే ముట్టడించినట్లు కాన్పించినను యధార్థము కావీధియంతయు ముట్టడింపబడెను. ఆయింటిముందర సాయుధపాణులగుపోలీసులును, సర్కిలయినస్పెక్టరును యిద్దరుపరానులును కాపలాయుండి వారిదృష్టిలో నెచ్చట యెవరు తలుపుతెరిచినను మీదపడుటకు రేచుకుక్క

లవలె సిద్ధముగ నుండిరి. వీ రచ్చట ఉదయము 2-30 నిమిషములు మొదలు సాయంకాలము 6 గంటలవరకు నుండిరి. అప్పుడే మే మచ్చటకు పోతిమి. ఆయిల్లు 75 వత్సరములప్రాయముగలిగినయొకప్రభుత్వపింఛనుయందోగిది. అతడు సత్యాగ్రహపత్రముపై సంతకముకూడ చేయలేదు. అయినను పింఛనుదారును లొంగదీయుట కిదియే యుపాయమని యాయుద్యోగస్తుడు తలంచెను. ఆవృద్ధనిభార్య మేడకిటికిటీలో కూర్చొని గుద్రాక్షమాలను చేతపుచ్చుకొని రామనామసంకీర్తనము చేయుచుండెను. అప్పుడు సర్దారు 'ఓవృద్ధజననీ! నీవు భయపడుటలేదని నేను తలంచెదను' అని యింటివెలుపల నుండి యామెను ప్రశ్నించెను. 'మమ్ము రక్షించుటకు నీ వచ్చటనుండగా నేనేలభయపడవలెను?' అని యామె బదులుచెప్పెను.

'నేనుకాదు, రాముడు' అని సర్దారు యామెతప్పును సవరించెను.

'నిజముగా రాముడు దయాసముద్రుడు' అని యామె తలయూపెను.

'కాని యీపఠానులును, పోలీసులును నీగుమ్మము మందరనుండట నీకెట్లున్నది?' అని మాలో నొక డామెను ప్రశ్నించెను.

‘వానికి నేను స్వాగతము నిచ్చుచున్నాను. వా రిచ్చట
 తేనిచ్చో సర్దారు నాయుఁటికివచ్చుభాగ్యము నా కెల్లకలు
 సను?’

ఆహా! ఆవృద్ధురా లాపదిహేనుగంటలును తనగుమ్మ
 ముదాటి పయికి పోజాలకపోయినను యొక్కచెడుపలుకు
 గాని యొక్కపరుషవాక్యముగాని యామె నోటినుండి రా
 లేదు.

—

బార్దోలీ విజయము.

ఇరువదియవ యధ్యాయము.

“ఇంద్రజాలముకాదు.”

“అజేయులమగువరకును మనబలమును మనమడుగ
డుగునకును చేకూర్చుకొనవలెను.” “మాక్స్విసీ”

బార్దోలీవిజయ మొకయద్భుతకలాపము వలన చే
కూరినదికాదు. అది యోపికతో కష్టపడి చెమటూడ్చి
నిరంతరకృషిచే సంపాదించినఫలము. అది రేయింబవళ్లు సర్దా
రు నూరిపోసినబోధలమొక్క ఫలము. మొదటి రెండుమా
సములలోను నతడు బార్దోలీసమస్యకు వారముకు మూడురో
జులుమాత్రమే వినియోగించెను. అహమ్మదాబాదుపురపా
లకసంఘ మతనిని విడిచిపెట్టుటతోడనే యతడు తన జాగ్ర
త్కాలమునంతను బార్దోలీప్రజలకొరకే వినియోగించెను.
సాధారణముగా నతనిదినము సాయంత్రము 5 గంటలకు ప్రా
రంభమయి యుదయము రెండుగంటలతో దామాషాను నా
లుగైదు యుపన్యాసములతో నంతమొందును. అతనివిజయ
మున కొకరహస్యమును అనగా వ్యవసాయదారును దేవతా
గణముగా పరిగణించుటను నే నిదివరకే సూచించియుంటిని.

తనబోధలనన్నిటిని యొకటొకటిగా ప్రజలలో ప్రవేశపెట్టి గలిగిన సర్కారుయొక్క యద్భుతయోరిమియే రెండవకారణము. అతడు వ్యవసాయదారులకు నేర్పిన మొదటిపాఠము నిర్భయత్వము. అన్నింటికి పైన సర్కారుయొక్క భయమొకటి బాధించుచున్నది. 'ఈ కొరివిదయ్యము' వలని యీ భయమేమిటి? ఈ ప్రభుత్వమనగా నేమిటి? దీని నెవరైనను చూచినారా? దీనిని నే నెప్పుడును చూచియుండలేదు. ప్రభుత్వమనగా తహసీల్దారా? లేక మునసబా? లేక పెత్తందారా? లేక వీగందరును కలసి ప్రభుత్వమా? సర్కారు అనువ్యక్తి యెవరును లేడు. కనుక మనము వ్యక్తులను ఘనులను చేసి వారిని సర్కారులకింద చేయనేల?' ఇట్టి యుపన్యాస సరంపరల నతడు కురిపించెను. 'రైతుకవసరసమయములో రైతుపక్షమున నుండువాడు అమల్దారు. తక్కినవారందరు హవల్దారులు (చిన్ననౌకరులు)' అని యతడు నిర్వచనము చెప్పెను.

అతని రెండవపాఠము ఐకమత్యమును బోధించెను. పొలములను దున్నువారు, పొలములను కవులుకిచ్చువారు రెండు విరుద్ధప్రయోజనములుగల సంఘములుగా పైకి కాన్పింతురు. రెండవవారికి యెక్కువ బాధ్యతకలదు. వారు పొలముదున్నువాని కండగా నుండనిచో సమరము సడలిపోవును. అదృష్టవశమున తాలూకాలోనున్న ప్రజలలో చాల

మంది స్వయముగా వ్యవసాయముచేసికొను చిన్నచిన్న భూస్వాములు. కవులుకిచ్చినవారు చాలతక్కువ; అచ్చటచ్చట చెడురులుగానున్నారు. అయినప్పటికిని సర్దారుయొక్క తొలి దండయాత్రలు వ్యవసాయము చేయని యీ చిన్నభూస్వాములకోట లనదగు వాలడ్, వాంకనరు, బార్డోలీలమీదకే సాగింపబడెను. 'పన్ను హెచ్చించుటకు భూమియొక్క మక్తా విలువ పెరుగుట యొక్కటే కారణము. ఈపెరుగుట యదార్థమైనను అయధార్థమైనను దీనికి మీరే బాధ్యులు.' 'మీ పాపములకొరకే తాలూకాయంతయు బాధపడుచున్నది. మీరు చేయవలసినది తక్కువతపస్సు వారికి మీరండగా నుండుటయే! మీరు సర్కారుకు భక్తితత్పరులై యుందురా? లేక భూమిదున్నువారిపట్ల భక్తిపరులై యుందురా? మిమ్ము సర్కారుకు బంధించునదేది? పన్ను చెల్లించుటయే! కాని మిమ్ము వ్యవసాయదారులతో బంధించునది యొక చైతన్య యుతమైన బంధనము. మీరు వారి పరిశ్రమమీదనే జీవించుచు మీ వ్యవహారములను నిర్వహించుకొనగలుగుచున్నారు. వారు నాశన మగుచో మీ రెచ్చటనుందురు? మీ ప్రాణధారమైనవారిపట్ల ద్రోహులు కాకుడు.' మరియొకచోట నతడిట్లు చెప్పెను. "షాహుకారు వ్యవసాయదారుతో క్షీరసీరన్యాయముగా సమ్మేళనమునొందెను. ఈ రెంటిని విడదీయుట దుస్సాధ్యము. పాలను మరగబెట్టినపు డేమిజరుగునో మీ రె

సుగుదురా? పాలను రక్షించుటకు నీరు క్రిందకు పోయి తాను మునిగి పాలను పైకి గెంటును. పాలు నిప్పునాల్చివేయు శుక్రబుసబుసపొంగి నీటిని రక్షించును. మీరీవిధముగా నొకరికొకరు సహాయపడుదురని నే నపేక్షించుచున్నాను.”

వ్యవసాయముచేయు రైతులందరు నేకముగా నుండు రను పత్రమే సత్యాగ్రహపత్రము. ఈపత్రములమీద సంతకములు చేయించుటకు మొదటిమాసమంతయు పూర్తిగా వినియోగింపబడెను. వివిధశిబిరములనుంచి వచ్చిన నివేదికలు పత్రాగ్రామమును గురించియు సంతకములు చేసినవా రెందరో, తప్పించుకొన్నవా రెందరో, సణుగుచుండువా రెందరో మొదలగు పూర్తివివరములను తెలుపుచుండెను. ప్రతిదినము వచ్చుచుండు వార్తలనుబట్టి సర్దారు తనకార్యక్రమమును నిర్ణయించుకొనుచుండును. సాంఘికబహిష్కరణము, వెలివేయు యను మహాస్త్ర మీసందర్భములోనే విరివిగా నుపయోగింపబడెను. ఈ యస్త్రమే ప్రభుత్వమును చిందులుత్రొక్కించెను. కాని వారేమిచేయగలరు? శిక్షాస్మృతిలోనిది యొక నేరముకీందరాదు. ప్రజల చేతులలోనున్న యాయొక్కయస్త్రమునుకూడ నుపయోగించుకొనుటకు క్రుల్లుచుండుప్రభుత్వమును సర్దారు వేళాకోళము చేయుచుండును. “మీమట్టుకు మీరేమిచేయుచున్నారు? మీది ఆయుధబలముచే కాపాడబడుచున్న యొక చిన్నసంఘము. దాని యుద్దే

శ్వ మొకజాతినంతను దాస్యములోనుంచుటకంటె నుదాఁ
మైనదికాదు. మేమో! మమ్ముమేము కాపాడుకొనుటకు
మమ్ముమేము రక్షించుకొనుటకు మేమీయస్త్రము నుపయో
గించుకొనవలెను.' కాని దీనికున్నహద్దుల నెన్నడు నతడు
చెప్పక విడువలేదు. మొట్టమొదటిదేమనగా నెట్టి పరిస్థితుల
లోనైనను సరే యేసత్యాగ్రహియు బహిష్కరింపబడినవా
రికి కావలసిన శారీరకావసరములను తిరస్కరింపరాదు.
'నిర్బంధము, బాధించుట యెన్నడును పనికిరావు. మన మెవ
రికిగాని పాలు, నీరు, ఆహారపదార్థములు, అస్వస్థులుగానున్న
పుడు సహాయము తిరస్కరింపరాదు. మన మానవదయాం
తఃకరణను నాశము చేసికొని మనము బహిష్కరణమును సా
గింపనేరము.'

కాని పైతాల్కాలనుంచి వ్యవసాయదారులనుండి
వశపరచుకొనబడిన భూములను కొనుటకు వచ్చినవారిపట్ల
మాత్రము తీవ్రమైన బహిష్కరణము ప్రయోగింపబడెను.
ఈ బహిష్కరణములో ప్రధానమైనది వారి భూములను దు
న్నుటకు తిరస్కరించుటయే. ఇది నిశ్చయముగా సేవను నిరా
కరించుటే యగుచున్నది. కాని పైనుంచి వచ్చినవారి నిట్లుచే
యనిచో బహిష్కరణమున కర్థమేమియు లేదు. అట్టివారిని
క్రూరమైన కుచ్చితపన్నాగములనుంచి దూరులను చేయుటకు
తగినవైద్య మిదియే! వారికి కేవలముభూములే కావలసినచో

నా రాచోద్యమ ననుభవింపవచ్చును కాని వ్యవసాయ
ముచేయుట కవివారికి దక్కవను నమ్మకమును వారికి కలి
గింపవలెను.

తాలూకాలోనున్న పార్శ్వములగు చిన్నసంఘ
ములపట్ల బహిష్కరణమును సడలింపవలసిన దని యత డెల్ల
పుడును చెప్పుచుండెను. మాచిక్పూరులో నొకపార్శ్వని యనే
కవిధముల బాధించుచున్నారనుసంగతి విని యత డచ్చటకు
పోయి యొక యిష్టాగోష్ఠిసభచేసెను. ఆసభ కాపార్శ్వనికూడ
నాహ్వానముచేసిరి. వైద్యసహాయమును నిరాకరించి రను
వార్త యసత్యమనియు తన సారాదుకాణముమీదకు వచ్చు
కాతాదారులను త్రిప్పి వేసిరనియు, మంగలిపనిచేయుటకు నిరా
కరించెననియు, వ్యవసాయపుకూలి నిరాకరింపబడెననియు
నతడు చెప్పెను. సర్దారు ప్రజల కిట్లు చెప్పెను.
“మీ రెళ్ళ మీదకు వెళ్ళును బలవంతపెట్టి
జూరు మరియొకకొట్టుకు

చక్కగా బోధింపబడెను. ప్రథమములో జపునోటీసుల నంగ
కొనినవారే జపుఆఫీసులు వచ్చినప్పుడు తలుపులు బిగించి
కొనవలెను. తరువాత గ్రామములు గ్రామములే చీకటికొ
ట్లుగా మార్చివేయబడెను. ఆ బాధను సహింపలేనివా రున్న
చో వారినందరును తీర్థయాత్రలకు పొమ్మని పరిహాసముగా
చెప్పుచుండెడివారు. ఎంత కట్టుదిట్టములు చేసినను పఠానులు
బండ్లనెత్తికొనిపోవుట, కంచెలనుదాటి గొడ్డలో కురుకుట,
తలుపుల నుతకలెత్తుట మొదలగుపనులు చేసినప్పుడు సర్దారు
‘మీ బండ్లను ముక్క ముక్కలక్రింద నూడపెరుకుడు. మొం
డెము నొకచోట, చక్రముల నింకొకచోట, ఆకులను మరి
యొకచోట పారవేయుడు. మీ కంచెలను బొమ్మచెముడు
ముండ్లతోను, సోదలతోను మరింత బలకరముచేయుడు.
మీ తలుపులను గొడ్డళ్ళతో పగులగొని తెరిచుటకు
వీలులేనట్లుగా బలముచేయుడు. మీ గా ముప్పుతి
ప్పలు పెట్టుడు.’

“యత డిట్లు చెప్పెను. ‘వా రీభూములను యింగ్లండుకు
మోసికొనిపోజాలరు. పోలీసువారును, మిలిటరీయును వ్యవ
సాయము చేయు లేరు. ఇక భూములతో వా రేమిచేయుదురు?’

పజలలో మంచి కట్టుబాటులు జరిగి వారిలో నెట్టి చీలికను
కలిగించుట కవకాశము లేవియు లేనని తెలిసినతరువాత
వతడు వారిని భూములను లాగికొనిరను నోటీసులను లెక్క
చేయకుండ విత్తుట వారంభించమని చెప్పి వ్యవసాయదారుల
భూమి నొక్కయంగుళమునైనను యెట్లు లేకుండ చేయగల
రో చేయుమని ప్రభుత్వమును సవాలుచేసెను. ఉద్యమము
పోడుగునను శాంతికెక్కువ ప్రాధాన్య మీయబడెను. కలె
క్టరు ‘అగ్నిహోత్రము, దౌర్జన్యము’ అను బూచిని తెచ్చిపె
ట్టినప్పటినుంచియు సర్దారు శాంతివచనముల నెప్పుడును చదు
వుచునే యుండెను. “ఈయుద్యమములో దౌర్జన్య ముపయో
గించునని మీ రెన్నటికిని తలంపవలదు. ఆయుధబలముతో బ్రి
టిష్ ప్రభుత్వము నేప్రభుత్వము జయించజాలదు వారు తలచు
కొనినచో తాలూకానంతను రూపుమాపవచ్చును. ఎంతకో
పముకు కారణమున్నను మీ చూపుపట్టెలునైనను చూప
వలదు. ఆత్మసంరక్షణకు మన కధికారమున్నను (అది యతి
పవిత్రమైనది) మిమ్ము నిందించినను, చావమోదినను కూడ
మీరు ప్రతిక్రియకు బూనరాదు. ప్రభుత్వముకు చీమకాలంత
సందు దొరికినచో వారు దానిని దుర్వినియోగము చేయుదు.

రు. మన మార్జించుకొనిన మంచియంతయు బూడిదలో పో
న పన్నీరుచంద మగును.”

“ప్రధానమైన రణరంగమును చక్కగా పరిశోధించుచుండట, శత్రువులయొక్క నడకలను కనిపెట్టుచుండట, మబలమును, శక్తిని సరిగా గుర్తించుకొనుట, అడుగడుగుకొను మన మజేయుల మగువరకు మనబలమును వృద్ధిచేసికొనుచుండట-” యివియే యుద్యమములో నన్నిటికంటె ప్రధానమైనవని సర్దారు గ్రహించెను.

బార్డోలీ విజయము.

ఇరువదియొకటవ యధ్యాయము.

“సమరము తుములమగుట.”

ఒకవంక బార్డోలీ దినదినప్రవర్థమానమగుచు తన శక్తిని తాను గ్రహించుచుండ ప్రభుత్వముకు గంగవెర్చి లెత్త నారంభించెను. ఇంతవరకును బార్డోలీలో నడుగైనను పెట్టనిస్కార్టుగారు రంగములోనున్న తన తాబేదార్ల యభయ హస్తమును పురస్కరించుకొని తుదకు యుద్యమము నలిపి వేయబడుననియు, కాలముకొరకు మాత్రమే వేచియుండవలె ననియు నూట లూరుచుండెను. తాలూకాచుక్కానివద్దనున్న యుద్యోగులు కేవలము స్కార్టుగారు చెప్పినవాక్యమును విశ్వసించుచుండెరి. వారి కతడే రంగములోనున్న మనిషి. ప్రభుత్వ మండలములలో మే మాసాంతముకు ఉద్యమ మంతరించునను వభిప్రాయములు ప్రచారము చేయబడుచుండెను. చివరకు వారి జోస్యములన్నియు విఫలమైనప్పుడు తీవ్రమైనచర్యలను తీసికొనుట కొకయుద్ధాలోచనసభ జరుపబడెను.

దివానుబహదరు హరిలాల్ దేశాయిగారి రాజీక్షయ త్నములకు పురిటిలోనే సంధికొట్టెను. మొదట హెచ్చుపన్ను

చెల్లింపవలెను. తరువాత విచారణ సలుపబడును. అను సూ-
 నను ప్రజ లంగీకరింపజాల రని వల్లభాయీగారు స్పష్టపరచిరి.
 మే 31 వ తేదీని ప్రభుత్వమువారు 'బార్డోలీతాలూకాలో-
 ను వాలడ్ మహాలులోను భూములు కలవారి కొకప్రకటనను'
 జారీచేసిరి. అందులో దౌర్జన్యమును గురించి, యింట్లు తగుల
 పెట్టుటను గురించి యేమియు లేదుకాని "జప్పుకు దొరకకుం-
 డ తప్పించుకొనుటకు మంచి కట్టుదిట్టములు చేయబడె-
 ననియు, నిండ్లకు తాళములు వేయబడెననియు, గ్రామపె-
 త్తందార్లను వెట్టియానులను బహిష్కరింతుమనియు,
 వెలివేయుదుమనియు, భయపెట్టుచున్నారనియు" వాటివ-
 లన బాకీలను వసూలు చేసికొనుట సాధ్యముకాక
 పోయె ననియు వారు మొరపెట్టుకొనిరి. కనుక వా రయిష్ట-
 ముగా 'భూములను లాగికొనుట కుపక్రమింపవలసివచ్చె-
 ననియు, దున్నలను, గేదెలను, చరాస్తిని జప్పుచేయక తప్పి-
 నదికాదనియు' చెప్పిరి. దీనికొరకే వారు పఠానులసహ-
 యమును తీసికొనిరట ! 'పఠానుల ప్రవర్తన యన్నివిధ-
 ముల నాదర్శప్రాయముగా నుండెనని ప్రభుత్వమువారు తృప్తి-
 పడి'రట ! 'తమ భూములు ప్రభుత్వమువారి యనాక్రమణ
 బంజరుక్రింద లెక్కలలో జేర్చుకొనబడుననియు... ..నా
 విధముగా నొకసారి ఖర్చుపెట్టినభూము లిక నెన్నడును వారికి
 తిరిగి యివ్వబడవనియు' నిదివరకే వ్యవసాయదారుల కిచ్చిన

లందలింపును మరియొకసారి జ్ఞాపకము చేసిరి. 'ఇంతవరకును 400 యకరములు ఖర్చుపెట్టబడెననియు, త్వరలోనే మరి 200 యకరములు ఖర్చుచేసెదమనియు, 'సూరతుజిల్లాలో పున్న హిందువులు, మహమ్మదీయులు, పార్శ్వీలు మొదలగు వరఖాస్తుదారు లందరును యీభూము లన్నిటికొరకును పరుగుపరుగున వచ్చుచున్నారనియు' 'ఇంతవరకును తాలూకాలోను మహాలులోను రావలసిన మొత్తపు ఆదాయములో లక్షరూపాయలవరకు వసూలు చేయబడెననియు' 'సాంఘి కబహిష్కరణము, వెలి, జుల్మానాలు' లేనిచో 'పన్నులు చెల్లించుటకు బోలెడుమంది కుతూహల పడుచున్నారనియు' కనుక కలెక్టరుగారు జూన్ 19వ తేదీనిగాని యాలోపలగాని పన్ను చెల్లించువారికి జుల్మానాలో నాలుగవవంతు విడిచిపెట్టుదురనియు ప్రభుత్వమువా రొకప్రకటనను చేసిరి.

అసత్యసూచనలు, యధార్థమును మఱగుపరచుట, పదేపదే భయపెట్టుట మొదలగు వాటికి పుట్టినిల్లు అగు యీ ప్రకటనను ప్రజలు మరియొక దివాలాప్రదర్శనముగా పరిగణించిరి. శిక్షకు పాత్రులగుదురను నోటీసులు విఫలమయ్యెను; ఆస్తుల నమ్మివేయు తంతు విఫలమయ్యెను. భూములను లాగుకొను నోటీసులు, దున్నలను, గేదెలను జప్తులు చేయుట విఫలమయ్యెను. ఇక కొంతభూమి నిదివరకే యమ్మివేసితిమి ; చాలభూమిని ముందు అమ్మబోవుచున్నారమను

కోతలు ప్రభుత్వమువారు రైతుయొక్క అంగుళము భూమి నైనను తాకజాలరను విశ్వాసమును మరింత బలపరచెను. ఈ ప్రకటన శ్రీయుత వల్లభాయీలోనున్న సమరశక్తిని బయటకు తెచ్చెను. అతడు ప్రభుత్వమువారి తప్పుడు యంకెల నవలీలగా ఖండించివైచుటను చూచునపుడు లాయిడ్ జార్జి జీవితములోని యొకకథ జ్ఞాపకము వచ్చుచుండును. బోయరు యుద్ధము జరుగుచుండగా కిచనరుప్రభువు యాజమాన్యమున వార్తాశాఖవారు వారంవారము 1200 బోయరులు 2000 తుపాకులు పట్టుబడె ననుకరపత్రములు ప్రచురించుచుండెడివారు. లాయిడ్ జార్జి యుద్ధరంగములో నెంతమంది బోయరు లున్నారని మే మాసములో నడుగగా 15000 కు 20000 కు మధ్య నుందురని జవాబుచెప్పిరట. అక్టోబరులో లాయిడ్ జార్జి లెక్కప్రకారము చూడగా కిచనరుప్రభువు వారమున కిరువదిలక్షలపౌనులు ఖర్చుపెట్టి హాజరులేని యాశత్తువులతో పోరాడుచున్నాడనియు, శాంతిని ప్రకటింపవలెననియు పార్లమెంటుముందు మెల్లగా నొకతీర్మానమును తీసికొనివచ్చెను. ఏలననగా నావీరుని (కిచనరు) స్వంతలెక్కల ప్రకారము ప్రతివారము పట్టుబడినశత్రువులు మే మొదలు అక్టోబరులోగా 30,000 కు పైగా నున్నారు. ప్రభుత్వమువారు తమప్రకటనలో 1400 యకరములు అమ్మి వేసినట్లును, యింకను 5000 యకరములు అమ్మివేయుదుర

నియు, లక్షరూపాయలు వసూలు చేయబడెననియు ప్రకటిం
చిరి. “ఈ భూములు యెంతసామ్యము విక్రయింపబడెనో
తెలుపవలసినదని నేను ప్రభుత్వమువారిని కోరుచున్నాను.
వారి, సెటిల్ మెంటు కమిషనరుగారి లెక్కలప్రకారమే భూ
ములధరలు పన్నుకు 123 రెట్లున్నవి. కనుక నారు తమబాకీ
కంటె చాలరెట్లు యెక్కువ మొత్తమునే రాబట్టినారు. లేదా
ఆభూములను చాలతక్కువధరలకు పారవేసినారు. మొదటి
విధముగా చేసినచో వారి కిక బాకీయేమియు లేనేలేదు. రెం
డవవిధముగా జరిగినచో వారెట్టి ఖరీదులను రాబట్టిరో ఆఖ
రీదులను బట్టియే భూమిపన్ను విధింపబడవలెను” అని శ్రీయుత
వల్లభాయి సవాలు చేసెను. ఈ వేళాకోళము ప్రభుత్వనటన
లను పూర్తిగా బట్టబయలు చేసెను. ఇక పఠానుల యోగ్య
తనుగురించి ‘పఠానుల ప్రవర్తన సర్వవిధముల నాద
ర్శప్రాయము’

అనేనంగీకరించెదను. ఏలనందురా

పఠానుల యుదాహరణము

అందు

యిట్లుచెప్పెను. “వీటిని వారు జీర్ణించుకొనజాలరని తెలిసి
 కొందురుగాక ! వీటిని కొనిన పార్శ్వలు తా మిందులో నొక్క
 చాలు దున్నుటకు పూర్వము తమ పార్శ్వ సోదరసోదరీమణుల
 సుకుమారగాత్రములను తుపాకిగుండ్లతో దున్నవలెననియు,
 తమపౌలములను నారి యెముకలతో యెరువు కట్టవలెననియు,
 గ్రహింతురుగాక ! ఎవరైనను మహమ్మదీయులుగాని, హిం
 దువులుగాని యిందులోనున్నచో వారును యిట్టి విధినే
 యనుభవింపక తప్పదు” అతడు ప్రభుత్వమును పరిహాసాస్ప
 దమైన బలప్రదర్శనములతో కాలయాపన చేయక తమయుడి
 పింపుల నాచరణకు తెమ్మని కోరుచు వ్యవసాయదారులను
 మరిన్ని బాధలకు సిద్ధము కండని హెచ్చరించెను. “పరిహా
 సాస్పదమైన యీబలప్రదర్శనమువలన లాభమేమి ? వ్యవ
 సాయదారుల నిట్లు పీడించుట, బాధి
 నమేమి ? వీటివలన వారు లాభము

ప్రభుత్వమువారు నైనను

నగు -

ప్రయోజ
 నకల్ల.

జరుగాక ! గుండ్లు మనవ్యవసాయదారుల చెవులదగ్గరనుండి
రివ్వుమనుచు నలుదిశలకు పోవునాడే వారు మానవస్థితిలోని
కి వత్తురు; అప్పుడే వారిశక్తి యభివృద్ధి చెందును.'

ప్రభుత్వమువారు సత్యాగ్రహుల దృఢ సంకల్పమును
భగ్నము చేయుటకు పన్నుచున్న వంకరమార్గములకన్న సాం-
ఘికబహిష్కరణము, వెలివేయుట మొదలగు శాంతియుత
మైన ఆయుధముల నుపయోగించుటకు ప్రజలకు హక్కు-
న్నదనియు, నదియే శాస్త్రసమ్మతమైనదనియు నతడు సమ-
ర్థించెను. పఠానుల 'ఆదర్శప్రాయమైన ప్రవర్తన' ను గురిం-
చి సత్యాగ్రహప్రచురణశాఖనారు పఠానులచే నవమా-
నింపబడినస్త్రీలనుండియు, బాలికలనుండియు ప్రమాణము
మైని వాఙ్మూలములను తీసికొని సర్వమును వెల్లడిచేసిరి.

సర్దారు అమ్మివేయబడెనని ప్రకటింపబడిన భూముల
మీదనే తన కూతురును, మిత్రులను పెటిటు కన్యను, భక్తి
లక్ష్య దేశాయిని తమ తమ కుటీరములను నిర్మించుకొని స్థా-
వర మేర్పరచుకొనవలెనని యాజ్ఞాపించెను.

ప్రభుత్వబెదిరింపులకు ప్రజ లనేక విధముల సమాధా-
నము చెప్పిరి. ప్రభుత్వప్రకటనయే బార్డోలీసమస్యను
యావద్భారతసమస్యగా చేసెను. దేశమంతటనున్న నార్తా-
పత్రిక లీసమస్యను యావద్భారతసమస్యగా పరిగణించెను.
ప్రతిదినము బార్డోలీవార్తలతోను, దేశమంతటను యీస

మరము నభినందించుచు గావింపబడుచున్న వార్తలతోను యివి నిండిపోవుచుండెను. ఇట్టి సమయములో అసెంబ్లీ సభాధ్యక్షుడగు విరల్ బాయిపటేలుగారు గుజరాతీయు, గుజరాతు తరపున అసెంబ్లీసభ్యుడను నగుటచే సమరముచు మొదటనుంచియు జాగ్రతగా పరీక్షించుచు తనకున్న బాధ్యతను, అభిమానమును కార్యరూపమున చూపనెంచెను. అతడు తనవద్దనున్న యధార్థములను వైస్రాయి కెఱుకపరచి పరిస్థితులు చక్కబడనిచో తాను చేయనున్న పనినతనికి తెలియజేసి ప్రభుత్వప్రకటన వెలువడుటతోడనే గాంధీజీ కొకయు త్తరమును వ్రాయుచు నెలకు రు 1000 సత్యాగ్రహ నిధికి విరాళమును వాగ్దానముచేసెను.

ఈ యుత్తరము భారతదేశచరిత్రలో నొక యద్భుతపత్రమునుటకు సందేహ మేమియులేదు. దేశమంతయు దీనిని వేనోళ్ళ పొగడ నారంభించెను. దానిలోని ముఖ్యభాగము నిందు పొందుపరచుచున్నాను.

“ఈ సమరమును నేను పరీక్షించినంతవరకు బార్డోలీప్రజలు స్వతంత్రమైనట్టియు, నిష్పక్షపాతమైనట్టియు విచారణను కోరుటకు న్యాయమైనహక్కును కలిగియున్నారనియే నేను విశ్వసించుచున్నాను. తమ బాధలను నివారించుకొనుటకు వారిచేతులలోనున్న అన్ని యితరచట్టసమ్మతమగు మార్గములను వారు తొక్కిచూచినా రనియే నాకు.

నమ్మకము కలిగినది. తాలూకాప్రజలకును ప్రభుత్వముకును వివాదాంశముగానున్నపన్ను వసూలుచేయుటలో ప్రభుత్వమునా రుపయోగించిన కొన్ని నిర్బంధచర్యలను కూడ నేను దుఃఖముతోను, కోపముతోను వీక్షించి యుంటిని. ప్రభుత్వమవలంబించినచర్య లనేకసందర్భములలో న్యాయమును, క్రమమును, సత్యతను దాటిపోయినవనియే నేను విశ్వసించెదను. కమిషనరుయొక్క పొగరుమోతు లేఖ పరిస్థితులను మఱింత యధ్వాన్నము చేసెను.

ఇట్టిపరిస్థితులలో నే నూరక సోమరిగా నుండజాలను. నేను మాతాలూకాప్రజలయెడల నాకుగల గాఢాభిమానమును, నిర్బంధచర్యలయెడలను కమిషనరుయొక్క యుత్తరముపట్లను అసమ్మతిని ప్రస్తుతము సత్యాగ్రహవిధికి 1000 రూపాయిలు పంపుటకంటె నెక్కువకార్యరూపమున చూపజాలనందుకు చాలవిచారించుచున్నాను. సమర మంత మగువరకును నే నిట్లే నెలనెలకును పంపుటకు నిశ్చయించుకొంటిని. మొట్టమొదటియవకాశము చిక్కగానే న న్నియున్నతపదవిలో నుంచినవారితో సంభాషణలు జరుపుచుందుననియు, బార్డోలీబాధితులకు సహాయముచేయుట కింకొకతగుచర్య నాకు కాన్పించుచో నెంతమాత్రమును వెనుదీయువాడనుగా ననియు నే నభయహస్తము నిచ్చుచున్నాను.”

గాంధీజీ చెప్పినట్లు 'అరిష్టమగు బానిససాంప్రదాయమును పగులగొట్టిన' (అనగా ప్రభుత్వముతో ప్రజలెట్టిపోరాటములైన చేయునపుడు ప్రజలయెడ సానుభూతి చూపకుండుట) అసెంబ్లీయధ్యక్షునివాణి తదితరులకు మార్గదర్శకమయ్యెను. అతనివంటిస్థితిలో నేయున్నవా రింకనుకలరు. అతనిచర్య యుద్యోగములతో కులుకుచున్నవారికి కంటకప్రాయమయ్యెను. కాని దాని కత డేమిచేయగలడు? నారిమన్, బలూభాయిదేశాయి, నారన్ దాస్ బేచార్, జయకాందాసు దాలత్రాం మొదలగు శాసనసభ్యుల రాజీనామాలును తరువాతవచ్చినరాజీనామాలును అధ్యక్షుని యుదారాదర్శము యొక్క ఫలితమనియే చెప్పవచ్చును. దీనివలన నితరప్రజాహితైషులు కూడ తమధర్మములకు పురికొల్పుబడిరి.

కాని యీపెద్దలకన్న తక్కువస్థితిలో నున్నవా రెల్లు తమధర్మనిర్వహణముకు మేల్కొనిరో దేవతలే చూచి యానందింపతగినదృశ్యము. తాలూకాలోని 63 మంది పటేళ్ళును 11 గురు తలాతీలును రాజీనామాల నిచ్చిరి. ఈత్యాగములోనున్న గొప్పతనము కొత్తవానికెవనికిని గోచరముకాదు. 1921 లో నుద్యమము మంచితీవ్రముగాను, వాతావరణమంతయు త్యాగముతోను వీరకలాపములతోను నిండియున్నపుడు కూడ తలాతీ లెవరును రాజీనామాల నీయలేదు. పెద్దయుద్యోగస్తులు రాజీనామాల నిచ్చుటకంటె యీచిన్నయుద్యోగస్తులు

గస్తులు రాజీనామా లిచ్చుటే బహుకష్టతరము. అట్టివీరు 20, 25 సంవత్సరములనుండి యనుభవించుచున్న పదవులను విడిచి పెట్టుటకు కలిగినత్యాగము ప్రజలనుభవించుచుండిన బాధలలోని పవిత్రతను, బలమును చాటుచున్నది.

తాలూకాబయటప్రజలలో కలిగిన ప్రబోధముకు మితిలేకయుండెను. గుజరాతులోని వివిధజిల్లాలలో సభలు జరుపబడెను. వారియాలోచనసభల కధ్యక్షతవహించుటకు బుద్ధిపూర్వకముగా 'బయటనుండి' మనుష్యులు రప్పింపబడిరి. సింధుశాసనసభ్యుడు జయరాందాసు సూరతుసభ కధ్యక్షత వహించెను. ఖేడాలో శ్రీయుత ఖాడిల్కారు, బోచిలో నారిమన్, అహ్మదాబాదులో కెల్కారుప్రభృతు లధ్యక్షత వహించిరి. ప్రతిసభలోను వల్లభాయి నిర్దాక్షిణ్యముగాప్రభుత్వమువారి న్యాయశూన్యమైన పద్ధతులను బయలుపెట్టుచు సకాలములో న్యాయముజరుగనిచో నీయాందోళన గుజరాతు అంతయు వ్యాపించుననిచాపెను. ఈసభలకు ప్రజలు నేల యీనినట్లు వచ్చుచుండెడివారు; ప్రతిసభలోను వేలకొలదిరూపాయిలు వసూలుచేయబడెను.

జయరాందాసు సూరతులో జూన్ 12 వ తేదీని దేశమంతటను బార్డొలీదినముగా పరిగణించవలసినదనిసూచించెను. మహాత్ముడును, కాంగ్రెసుఅధ్యక్షుడును దీనిని బలపరచిరి. భారతదేశమంతటను ప్రతినగరమందును, గుజరాతులో

ప్రతిపల్లెయందును యీదినము ఉత్సవములతోను, హర్తాశి
ములతోను, సభలతోను, భజనలతోను, వసూళ్ళతోను
కోలాహలముగానుండెను. కీర్తి శేషుడైన లాలాలజపతిరాయి
యీదినమున 2000 రూపాయలు తంతిద్వారా పంపి తానుసే
వచేయుట కవకాశమీయనందులకు విచారించుచున్నట్లు తం
తివార్తద్వారా తెలియచేసెను. ఈయుద్యమమును బార్డోలీ
కే నియమించుటకు గూడ నతడు విచారపడెను.

బొంబాయిలోని యువజనులలో మితిలేనిప్రబోధము
కలిగెను. వారు యింటింటికి వెళ్ళి వసూళ్ళుచేయుచు జూతై
మాసములో ప్రత్యేకముగా తామొక బార్డోలీదినమును సలి
పి గొప్పయుత్సవముచేసిరి. ఒకప్రక్క వర్షము కుంభవృష్టిగా
కురియుచుండ మరియొకప్రక్క సర్దారుమోటారుకారులో
కనకవర్షము కురియుచుండెను. ఎంపైరుహాలులో జరిగిన
సభలో మొత్తం రు 24,000 పైన సమర్పించి యువజనులం
దరును తమనాయకుని గౌరవించిరి. అతడు వారినందరను ప్ర
జాసేవలోని మొదటిపాఠములను బార్డోలీ విశ్వవిద్యాలయ
ములో నేర్చుకొనవలసినదని హెచ్చరించెను.

సత్యాగ్రహానికి జాతీయచరిత్రలో కనివినియెరుగనం
తటిజయము చేకూరెను. చెక్కులు, మనియార్డర్ల ప్రతిదినము
బార్డోలీలోను, సత్యాగ్రహఆశ్రమములోను, నవజీవను,
ఎంగుయిండియా ఆఫీసులలోను వచ్చిపడుచుండెను. చందాలు

ప్రతిరాష్ట్రమునుంచియే కాక దేశములోని యతిదూర ప్రాంతములనుండియు ఫ్రాన్సు, బెల్జియము, జపాను, చైనా మొదలగు దూరదేశములనుండియు, న్యూజీలాండు, మలయా, ఫిజీ మొదలగు ప్రపంచములోని యత్యంతమూలములనుండియు వచ్చుచుండెను.

అహమ్మదాబాదుకూలీలసంఘమువారు సభ్యుని కథ మపక్షమొక్కొక్క యణావొప్పున చెల్లింపమనగా జూలై 15 వ తేదీకి వారిచందా రు 1300 మించెను. గురుకులములలోను, యితరపాఠశాలలలోను చదువుబాలబాలిక లుపవసించియు, ఖర్చులను తగ్గించుకొనియు పాలు, నెయ్యి, పంచదార మొదలగునవి మారుకొనియు, పనిచేసియు తమరుకూడ బెట్టిన దానిని లేక సంపాదించినదానిని సత్యాగ్రహసిధికి పంపుచుండిరి. స్త్రీలు ప్రత్యేకసభలను పెట్టుకొనిరి. ఇట్టియుద్యమములలో నెన్నడును పార్గానని ముసల్మానుస్త్రీలు తమ వసూళ్ళను పంపించిరి. బ్రాహ్మణస్త్రీలు తమచందాలను, గుజరాతులోని యితరప్రాంతములందున్న స్త్రీలు తమవసూళ్లను పంపుచుండిరి.

ఆరితేరిన జాతీయబిచ్చకుడగు మణిలాలుకొఠారి బొంబాయిలో ననేకయుపన్యాసము లిచ్చి బాధిష్టర్లు, క్లీడర్లు మొదలగువారివద్ద పెద్దసుంకిములను వసూలుచేసెను. అతని కేడియైనను యంగీకారమే. “మీరుపెద్దపెద్ద చెక్కులనివ్వ

జాలని-చో మీమోటారుకారు నీయవచ్చును ” అని యతడు లబ్ధులువేసి బార్డోలీసత్యాగ్రహాలకు మంచితరుణములో నాలుగుమోటారులను సంపాదించెను. మేలో 10000 జూన్ నెలాఖరుకు 20000, జూలై 15 వ తేదీకి 30000 యీవిధముగా సత్యాగ్రహనిధి పెరిగెను.

ఒకమూల ప్రజలలో నుత్సాహము వెల్లివిరియుచుండ ప్రభుత్వమువారి నాటకములును, ఝడిపింపులును దినదినాభివృద్ధి నొందుచుండెను. జూన్ మాసాంతముకు లాగుకొనబడునని యిచ్చిన నోటీసులు 5000 లకు మించెను. కాని యిట్టి నోటీసులవలన లాభమేమియులేదని ప్రభుత్వముకు గోచరించెను. కనుక వారికి నమ్మకమున్న క్రొత్తపద్ధతులను ప్రభుత్వమువారివలంబించిరి. ఇస్మాయిల్ గాబాయను బార్డోలీ సత్యాగ్రహియొక్క రు 50000 విలువగలభూములు రు 1200 పన్నుకొరకు విక్రయింపబడెనని ప్రకటించిరి. ఇట్లు బార్డోలీలోని ముసల్మానునాయకునియొక్క యుత్సాహమును తృప్తిచేయవలెననియు తద్వారా చిన్నచిన్నముసల్మానులను బెడరింపవచ్చుననియు వారు చూచిరి. చివర కిదియు విఫలమయ్యెను.

వాలడ్లోని పార్శ్వసారాదుకాణదారుని పెట్టినబాధలును యిట్లే నిరుపయోగమయ్యెను. సేట్ దొరాబ్జీని లొంగదీయుట కెన్నివిధముల నతనిని బాధించిరో యిదివరకే వర్ణిం

పబడెను. అతని 2000 రూపాయలు విలువగల సారాను ఒక్కపాటకు కొట్టివేయుటతో తృప్తిపడక, 30000 రూపాయలవిలువగల భూమి లాగుకొనబడు ననునోటీసును జారీచేయుటతో తృప్తిపడక, రెవిన్యూ అధికారులీ 'మొండి' పార్శ్వవానిని లొంగదీయుటకు ఆబ్కారీ అధికారులసహాయమును బడసిరి. 25 ఏప్రిల్ మొదలు తనదుకాణమును మూసియుంచుట కతనిపై యేలచర్య తీసికొనరాదో కారణములను చూపవలెనని యతనిపై నోటీసుల నమలు జరిపిరి. దీని కతడెంత మాత్రమును వణకలేదు. సరికదా దుకాణమును నడుపుట కతనివద్ద నొక్కపైసయైనను లేదనియు తాను కారణములను చూపుటకంటె తన నీవిధముగా బాధపెట్టినందులకు ప్రభుత్వముపై నేలచర్య తీసుకొనరాదో ప్రభుత్వమే కారణములను చూపవలసి యున్నారనియు ఆబ్కారీసూపరింటెండెంటుగారికి జవాబువ్రాసెను.

బార్డోలీలోని మేజిస్ట్రేటుగారుకూడ నీవిధముగానే న్యాయమును పంచిపెట్టుచుండిరి. జూన్ ప్రారంభములో పోలీసుచట్టముక్రింద కేవలము పరిహాసపాత్రమైన పరిస్థితులలో ముగ్గురు వాలంటీర్లను నిర్బంధించిరి. ఆరోజున కలెక్టరు బార్డోలీ వచ్చెను. ఒకవాలంటీరు గవర్నమెంటువారి బంగాళాఆవరణలో కాని, బంగాళాకు కొద్దిగజములదూరములో కాని కాక బంగాళాగుమ్మమువద్దకు తీసికొనిపోవురోడ్డుమీ

ద కూర్చొనెను. అతడచ్చట కలెక్టరుజాడలను కనిపెట్టుటక
నియమింపబడెను. ఒకపోలీసుబంట్రోతు వచ్చి యతనిని
చ్చటనుంచి పొమ్మనగా నతడులిఖితపూర్వకమైనయాజ్ఞను
తీసికొనిరమ్మనెను. పోలీసువాడు కలెక్టరుతో చెప్పకొనెను
అతడు వాలంటీరును రప్పించి పోలీసుయినస్పెక్టరుకు పప్పు
చెప్పి తగుచర్య తీసికొనుమనెను. అతనిని మందలించి విడిచి
వేసిరి. ఈలోపున గుజరాతువిద్యాపీఠములోని విద్యార్థి
దినకరరావు అతనిస్థానములో నుండెను. ప్రభుభాయియను
మరియొకవాలంటీరుకూడ నచ్చటనే యాజ్ఞలకొరకెదురు
చూచుచుండెను. ఈయిద్దరిని అరెస్టుచేసిరి. మొదట మం
దలించి విడిచిపెట్టిన చగ్గలాలు వారిస్థానము నాక్రమింపగా
నతనినికూడ తిరిగిపట్టుకొనిరి. పోలీసుచట్టములోని యీసెక్షన్
నులో రౌడీలు, అనుమానింపబడినవారు, అల్లరిచేయుటకు
యితరదుర్మార్గములను చేయుటకు పబ్లికుస్థలములవద్ద తిరుగు
చున్నచో చర్య తీసికొనబడునని యున్నది. కాని యావనో
త్సాహములతోను, సేవచేయవలెననెడు కుతూహలముతోను
పొంగిపొరలుచున్న కలెక్టరంటివానిని ముఖాముఖీగా చూడ
గల ధైర్యసాహసములు గలయీకుర్రుల నాయుద్యోగస్తుడు
సహింపజాలక రౌడీలు, అనుమానింపబడినవారు అనుక్లాసు
క్రింద వీరినిజేర్చెను. ఇక వీరివిచారణ మరింతపరిహాసాస్పద
మైనది. మేజిస్ట్రేటు రాతిపూట కచేరీచేసెను. అట్టివేళల

మీదు కచేరీకివచ్చు యలవాటులేని సబుయినస్పెక్టరుగారు
 'ప్పనితద్దినముక్తి'ంద వచ్చి యప్పుడు సాక్షులకొరకు వేటా
 పనారంభించి బహుకష్టముమీద కొన్నిబొమ్మలను తయారు
 చేసెను. ఇందులో నొకనివద్ద కల్లుకంపు కొట్టుచుండుటచే
 చతనికి కొద్దియమగులదూరములో కూర్చొనుట ప్రాణకాటక
 ముగా నుండెను. ఇక నితడిచ్చుసాక్ష్యమునుగురించి వేరుగ
 చెప్పవలసిన దేమున్నది? మేజిస్ట్రేటుగారు "ఈముద్దాయిలు
 కలెక్టరు మకాంచేసియున్న బాన్టాలీలో కలెక్టరుబంగాళా
 సమీపమున తిరుగుచు వ్యవహారములకొరకు పోవుచుండు
 మనుష్యుల నాటంకపరచుచున్నట్లు కనుగొనబడిరి" అనిరి.
 ఈయాటంక మెటువంటిదో సూచించుటకు ప్రయత్నింపలే
 దు; ఆటంకపర్చబడినవారిని పరీక్షింపలేదు. వారికి చెరి
 50 రూపాయలు జల్మానా, యివ్వనిచో రెండుమాసములు
 విడిఖయిదు విధింపబడెను. వారు సహజముగా ఖయిదుకు
 పోవుటకే యంగీకరించిరి. మరునాడు శిక్షింపబడినవారిస్థాన
 ముల కనేకమందిబాలురు వచ్చిరి. కాని వారిపై నెట్టిచర్య
 యు తీసికొనబడలేదు.

మరునాడే వాంకనరుకేసులో తీర్పుచెప్పవలసిన దిన
 ము. ఈకేసులో వాంకనరుగోని కొంద రతిమర్యాదస్తులైన
 వ్యవసాయదారులు, విద్యాపీఠములోని విద్యార్థి యొకడు,
 కొంతమంది వాలంటీర్లు దొమ్మిచేసిరనియు, ఆటంకమును కలి

గించిరనియు, బలమును ప్రయోగించిరనియు విచారింపబడిరి. కేసుయొక్క సారాంశ మేమనగా ముద్దాయిలు 19 మంది డిప్యూటీ కలెక్టరుగారి సామానును తీసికొనిపోవు మూడుబళ్ళను అటకాయించిరనియు, బండిచ నిని ముందుకుపోకుండ చేసిరనియు. ముఖ్యముద్దాయి చేతిలో పొగబారి కనపడికన పడనట్లు లాంతరొకటి యుండెను. దీనితో నత డమా వాస్యచీకటిరాత్రిలో ముద్దాయిలను చూచెనట! సాక్ష్యమతినిస్సారముగ లేక బొత్తిగా శూన్యముగనుండుటచే నా నవాలుపట్టువారు లేకపోవుటచే నయిదుగురిని విడిచిపెట్టవలసివచ్చెను. ముగ్గురిని నేరము లేదని విడిచివేసిరి. తక్కిననా రందరకు రి నెలలు కఠినశిక్ష. దొమ్మిచేయుట, ఆటకపరచుట, యనురెండు సెక్షనులకు బలమును ప్రయోగించినందుకు, మాసమురోజులు. ఈశిక్షల నొకేసారి యనుభవింపవలెననిరి.

ఈవిచారణనాటకములు, కఠినశిక్షలు చాలక కాబోలును వీరిని జయిలుకు తీసికొనిపోవుటలో ప్రజలలో భీతిని కొల్పుటకు కొంతప్రదర్శనము గావింపబడెను. వీరందరిని యిద్దరిద్దరినికలిపి చేతులకు సంకెలలు వేసి, తాళ్ళతో కట్టివేసి భార్గోలీస్టేషనుకు తీసికొనిపోయిరి. కాని ప్రజలింతకుపూర్వమే యిట్టినాటకములను చూచి యుబ్బి గంతులునై చుచు నవ్వివేయునట్టి దిట్టతనము నలవర్చుకొనిరి. ముద్దాయిలు

మలోతాము పకపక నవ్వుకొనుచు, వేళాకోళములు వేసికొనుచు వారినిజూచి గందరగోళపడు ప్రజలతో 'ఆ గోచింపవలసినదేదియు లేదు. చేతిగడియారములకంటె శ్రేష్ఠమైన సరకునే సంపాదించుకొంటిమి' అనిరి. ఈమాటలు వినుటతోడనే ప్రజలుత్సాహభరితులై ముద్దాయిలు పోవురైలు కదులుచుండ వందేమాతరధ్వనులతో నాకాశమును నింపివేసిరి. సర్దారు రాత్రింబవళ్ళెల్లపుడును యిట్టినిర్బంధచర్యలను తృణప్రాయముగా చూచునట్టిపాఠమును బోధించుచుండెను. దైనికవార్తలను ప్రచురించుచుండు కరపత్రములనిండ వేళాకోళము, హాస్యరసము కురిపింపబడుచుండెను. సర్దారు ఒకచోట గంటలకొలది మంచితీవ్రముగా నుపన్యసించుచుండగా నొకమనిషి వచ్చి "మల్లుతుదారుకును అతనిబృందముకును తేనీరు నీయవలసినదని యొకపటేలును బలవంతపెట్టిరి" అని చెప్పెను. "అదెట్లుజరిగెను?" అని సర్దారు ప్రశ్నింపగా నొకముసలిపటేలు వచ్చి "వారునాయుంటి కిటికీదగ్గరకు వచ్చి తలుపు తీయవలసినదని నన్ను బ్రతిమాలుకొనిరి. నేను వారిని నమ్మజాలనని చెప్పితిని. వారొక్కచీపురుపుల్లనైనను జప్తుచేయమనియు, వారికి కావలసినది యొక్కచిప్పెడు తేయాకుమాత్రమే యనియు చాలసార్లు నన్ను నమ్మించిరి. నేను తలుపుతీసి వారికి తేనీరు యిచ్చి శలవుతీసికొనమని పంపివేసితిని" అని చెప్పెను.

ఇతడిట్లు చెప్పగానే మరియొక వ్యవసాయదారువచ్చి “మనము దీనికంగీకరింపరాదు. ఇతడు వారికి మమ్లతుదారును చూచి భయముచేతనే తేనీరు నిచ్చెనుకాని వారినమ్మకముల చేతకాదు. మనమిప్పుడు నేర్చుకొనవలసినదంతయు భయమును పొందోల్కుటకంటెను మరేమియులేదు.” అని చెప్పెను. వల్లభాయి పక్కుననవ్వి యీవిధముగా నొకరాజు కుదిర్చెను.. “సరే ! వారు మిమ్ము తేయాకు నిప్పించవలసినదని బ్రతిమాలుకొనుచో మీ రీమాత్రము చేయవచ్చును. కాని వారు యుపద్రవకారు లనుసంగతిమాత్రము మరచిపోవద్దు. మీ పాలలో నొకయీగకాని దోమకాని కర్మముచాలక యున్నదనుకొనుడు. మీరు తెలియక వారికి పాలతో తేయాకు యిచ్చినచో నేమగునో మీరెరుంగుదురా ? ఏమైనను కొంచెమించుమించు వచ్చినచో దానికి మిమ్మే బాధ్యులందురు. కనుక నీయుద్యోగస్తుల నెంతదూరములోనుంచిన యంతమంచిది.” ఇదివిని యందఱును నవ్వుకొనిరి. ఒక్కనిమిషములో వారు జరిగినదంతయు మరచిపోయిరి. ఇంతలో సర్దారు అరెష్టుకాబడు ననువదంతులు ప్రబలసాగెను. అతనిసహచరులు కూడ కొందరిట్టిస్థితిలోనే యున్నారని విని సభలోనొకరు సర్దారును పిల్చించెను. “నే నందుకు నిర్బంధింపబడవలెను? అట్టియదృష్ట మేమియు కాన్పించదు. దున్నపోతు యేదైన నైనచో నేకొద్దిరూపాయలలో వచ్చును. నన్నుజస్తుచేసి అ

బ్బినచో నొక్కదమ్మిడీయైనను రాదే?” అని యతడు బదులు చెప్పెను.

ఇతరులుకూడ నెమ్మదిగా బాధ ననుభవించుపాఠమును నేర్చుకొనుచు రానున్న యగ్నిపరీక్షకు తయారగుచుండిరి. ప్రభుత్వమువారినోటీసు వచ్చినవెంటనే నే నొక గ్రామస్తుని కలుసుకొంటిని. అతనితోమాట్లాడుట యొకవిండువలె నుండెను. “మీరుప్రభుత్వమువారి తుదిసమాచారమును వింటిరా?” అని నే నడిగితిని.

“వింటిని. సమర మింతవరకునున్నదానికంటె భీషణముగా నుండుననియే దీనియర్థము.”

“మీరెంతకాలము నిలువగలరు?”

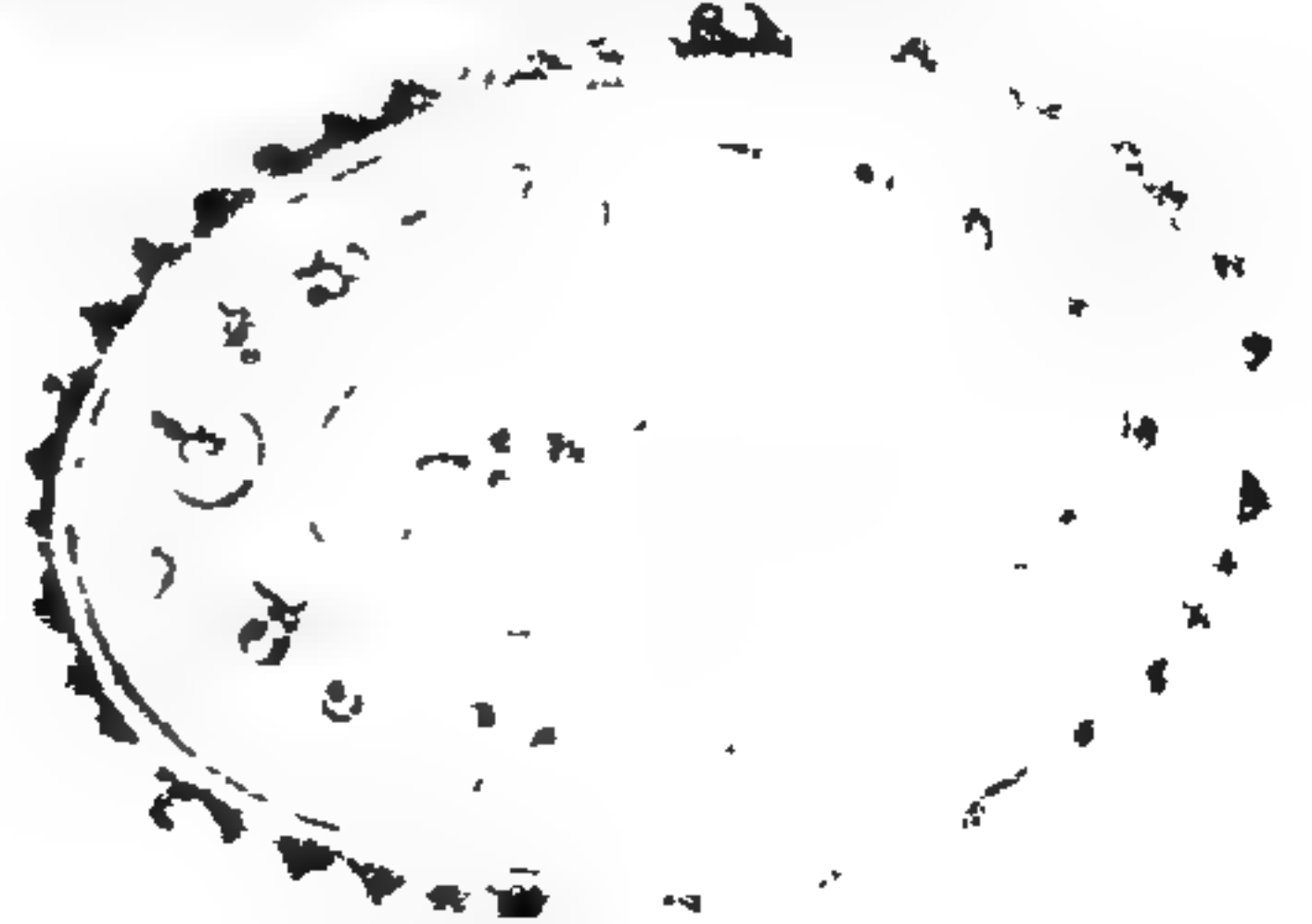
“అంతు పొంతు లేనంతకాల ముండగలము. నా గ్రామము పూర్తిగా తయారైనది. నాగ్రామములో నొక్కడున్న పోతు కాని గేచెకాని లేదు. కొద్దికాలములో ప్రభుత్వమువారికి గడ్డిపోచయైనను అందకుండ చేయుదుము. సమరము తుములనైనప్పటినుంచి నేను నాయిత్తడిసామగ్రినంతను తీసివేసితిని. మేము మట్టికుండలతో వండుకొని మట్టిమూకులతో తినుచున్నాము. కావలసినచో వారు వాటిని జప్తుచేసి కొనవచ్చును. ఈరోజులలో పరుపులనుకూడ జప్తుచేయుచున్నారు. కనుక మేము బయట చాపలమీదనే పడుకొనుచున్నాము. నాదృష్టిలో నిపుడు మరియొక కార్యక్రమము.

కూడ కలదు. మేము మాయొండ్రలో పడియుండనేల? మే మొకయిల్లును ధర్మశాలగా మార్చివేయగలచుకొంటిమి. భూములు లేనివా డీధర్మశాలను ప్రజల యుపయోగార్థము నడుపును. అవసరమైతే భోజనసత్రిపును కూడ స్థాపింపదలచుకొంటిమి.”

“శ్రీయుత వల్లభాయి మిమ్ము మీయొండ్ర వాకిండ్లు విడిచి వెళ్ళిపోవలసినదని యాజ్ఞాపించుననుకొనుడు?”

“అత్యానందముతో వెళ్ళుమము. మేము మాపిల్లలను బంధువులయొండ్రకు పంపితిమి. కొంతమంది స్త్రీలు పశువులతో కూడ వెళ్ళిరి. యధార్థముకు మాలో చాలమంది పడుకొనుటకు మాత్రమే యీగ్రామము వత్తుము.” మరియు సత డిట్లనెను. “ఉద్యమము కేవలము దైవప్రసాదము. మాలో చాలమంది తేయాకులేకుండ నుండజాలము. గేదెలు వెళ్ళిపోవుటచే పాలుదొరకక మేము తేయాకు అలవాటును బలవంతముగా మానుకొనవలసి నచ్చెను. ఇంకను కొంతమంది మేకపాలతో తంటాలుపడుచున్నారు. ఒకరిద్దరకు ఆవులున్నవి. కాని మాలో నొకవిధమగు ఆత్మనిరోధ, ఆత్మత్యాగశక్తులు విజృంభించుచున్నవి. ఈయుద్ధములో మే మొడిపోయిననేమి? ఇంతకంటె నెక్కుడుశ్రద్ధతో, నెక్కుడు తెలివితేటలతో తరువాతయుద్ధమును సాగింతుము. ఈయుద్ధములో నేర్చుకొనినపాఠము లెన్నటికిని వృధాకాజాలవు.”

చివరకు జయము తమకే కలుగునను విశ్వాసము, తా
మవలంబించు పద్ధతులలోని విశ్వాసము వారికెక్కడ లేనిబ
లమును కలుగచేసెను. కనుక వారు ప్రభుత్వమువారి నోటీ
లను భూములను ప్రభుత్వవశము చేసికొందురను నోటీసులను
ధిక్కరించుచు భూములను దున్ని విత్తనారంభించిరి. బహుశః
దీనికే శాసనోల్లంఘనోద్యమమని ప్రభుత్వమువారు పేరిడిరి.
బాంబాయిప్రభుత్వమువారు భారతశాసనముచే నిర్మితమైన
కమిషనుయొక్క విచారణకొరకు తయారుచేసిన మెమో
రాండములో బాడ్డోలీసత్యాగ్రహమును గురించి పూర్తిగా
వివరించుచు “ప్రభుత్వమువారిచే వశపరచుకొనబడిన భూము
లలో ప్రవేశించి దున్నుకొని యీవిధముగా శాసనోల్లంఘనో
ద్యమమును సాగించుట కాందోళనపరులు తీవ్రముగా కృషి
సలుపుచున్నారని విశ్వసించబడుచున్నది.” అను వాఙ్మూలము
లతో ముగించిరి. మునసబులు, పెత్తందార్లు రాజీనామాల
నిచ్చుటచే యుద్యమస్వరూపమే మారిపోయెను. ఈసమయ
ములోనే వ్యాయబడినపై మెమోరాండము “యిప్పుడు సాం
స్థ అసహాయోద్యమములో నొకప్రయత్నముగాను శాస
నోల్లంఘనము ద్వారాయొకనిర్ణీతస్థలములో ప్రభుత్వమును
స్తంభింపచేయుటగాను విజృంభించెను.” అని గోలపెట్టెను.

బా ర్డో లీ వి జ య ము .

ఇరువది రెండవ యధ్యాయము.

“ముద్దాయియే శిక్షింపబడినా వెలిగించుట.”

ఫేడా సత్యాగ్రహదినములలో ప్రభుత్వమువారు ప్రచురణశాఖను నెలకొల్పలేదు. బోర్సడు సత్యాగ్రహము లో యుద్ధము ముగియు సమయములో సమాచారమునిచ్చు డైరెక్టరుగారు బాంబాయి క్రానికలుపత్రికలో నారుకాలములు తెగప్రాసి ప్రభుత్వమును సమర్థించెను. దానికి వెంటనే తగిన సమాధానము వచ్చెను. తరువాత కొద్దిరోజులలోనే స. ర్ లెస్లీ విల్సనుగారు 240000రూపాయల శిక్షార్థపుపన్నును రద్దుచేసికొనెను.

సత్యాగ్రహప్రచురణశాఖవారు 5 మాసములనుండి బార్డోలీలోని ప్రభుత్వనీతిని, పద్ధతులను తీవ్రముగా విమర్శించుచు తుత్తునియలుచేయుచుండ నెట్టకేలకు ప్రభుత్వమువారు తమ ప్రచురణశాఖను తెరిచిరి. జిల్లాకలెక్టరుగా రొకటి రెండుసార్లు కరపత్రిములను పంచివెట్టించిరి. కాని వారిశుభవచనములవలన లాభమేమియు లేకపోయెను. తరువాత సమాచార డైరెక్టరుగారు ప్రభుత్వనీతిని, పద్ధతులను సమర్థించుచు.

“బాన్దోలివాదము” అని నేను వ్రాసినవ్యాసములోని కొన్ని సత్యములను తల్లకిందులు చేయజూచెను. అతడు జయకరు, ఆండర్సనులను సమర్థించిన గొడవయంతయు నేకగుపెట్టి నక్కరలేదు. ప్రభుత్వవాదమంతయు నిదినరకే కూలంకషముగా చచ్చిపబడెను. కాని డైరెక్టరుగారు ప్రజలకండ్లలో నెట్లు దుమ్ముకొట్టుటకు ప్రయత్నించెనో చూపుట కొకటి రెండుదాహరణముల నిచ్చెదను. ఒకటి కవులుభూములను గురించి ఆండర్సనుగారు తెలిపినయంకెలను సమర్థించుట. “ఆండర్సనుగారు తమ వాఙ్మూలమును నిలబెట్టుకొనెదరు. అది యొకను సత్యముకంటె తక్కువయని రుజువుచేయుదురు.” బ్రూక్స్ ఫీల్డుకమిటీవా రిందులోనున్న యభూతకల్పనల నిపుడు బయలుపెట్టిరి. కనుక చచ్చినపామును మరల చంపనక్కరలేదు. రెండవది మక్తాలనుగురించినసిద్ధాంతము. “భారతపన్నులవిచారణకమిటీవారు యీవిషయమును బహుశ్రద్ధగా చూచిరి. బొంబాయిప్రభుత్వమువారును, బొంబాయిభూమిపన్నుకమిటీలోని కట్టుదిట్టమైన మైనారటీసంఘమును వచ్చిన నిర్ణయముకే అనగా మక్తాలవిలువనే యాధారముగా తీసికొనుట యొక్కటే న్యాయమును ధర్మమును అను నిర్ణయముకే వీరును వచ్చిరి.” దీనిని పన్నులవిచారణకమిటీవారి నివేదికలోని యధార్థమైనవాఙ్మూలముతో పోల్చిచూడుడు. “కమిటీవారు శిఫారసుచేయునదేమనగా ముందు

నుంచి పన్నులను కట్టుటకు సాంవత్సరికవిలువయే పునాదిగా నుండవలెను. సాంవత్సరికవిలువయనగా మొత్తపురాబడిలో నుండి యుత్పత్తికైన ఖర్చులు తీసివేయవలెను. ఇందులో వ్యవసాయదారు యతనికుటుంబము యధార్థముగా భూమిమీద ఖర్చుపెట్టినఖర్చులు, యీక్ష్మికి తగినప్రతిఫలము చేరవలెను.” డైరెక్టరుగా రీవిధముగా కమిటీచారిత్రాభిప్రాయము మాయ చేసి కమిటీవారి యభిప్రాయములోని “పన్నువిధించు రేటును చాలతక్కువయంకెకు స్థిరముచేయవలెను, “సాంవత్సరికవిలువ’లో నాలుగవవంతుకు మించకుండ” చేయవలెను అనుసత్యమును బుద్ధిపూర్వకముగా వదలివేసెను. పైగా నితడు భూమి పన్నుకమిటీలోని మైనారిటీనిర్ణయమును మాత్రమే చెప్పి మైనారిటీలవిలువను నిరాకరించి ‘వ్యవసాయలాభములలో’ నాలుగవవంతును హెచ్చుపన్నుగా శిఫారసుచేసిన మెజారిటీ నిర్ణయమువిషయమై బెల్లముకొట్టినరాయివలె నూరకుండెను.

మరియొకచోట నితడు మునసబులు, పెత్తందార్లు బలవంతముమీద రాజీనామాలనిచ్చిరని వ్రాసెను. మునసబులు పెత్తందార్లు అందరును కలసి పత్రికలలో నిందులోని యసత్యమును వెల్లడిచేసిరి. ఒకమునసబు “తనరాజీనామా నుపసంహరించుకొనవలసినదని చాలవరకు ప్రోత్సహించిన” డిప్యూటీ కలెక్టరును బయటపెట్టెను. హెచ్చుజీత మిప్పించి బదిలీచేయించెదనని వాగ్దానముచేసి మోహపెట్టుట కతడు చాలక.

ప్రపడెనని యామునసబు రుజువుచేసెను. మరియొకసమాచారప్రకటనలో (ఇట్టిచేత్తచాలకలకు.) ‘ఆదర్శచాత్రు’లగు పఠానులనుగురించి పొగడుచు డైరెక్టరు జడ్జిగారిభాషలో, “ముద్దాయి ఫిర్యాదులిద్దరును తనయెదుటనే యున్నట్లు, కొన్ని వాఙ్ములములను నిరాకరింపజొచ్చెను. దొంగతనముచేయుచుండగా నొకపఠాను పట్టుబడెనని చెప్పగా డైరెక్టరు పోలీసువారికేసును అసత్యమును తరగతిలో చేర్చుటకర్హమైనదని కనుగొనిరి” అను బ్రిక్లెండ్ మైన పర్యవసానమును ప్రజలపై రుద్దెను. ఒకపఠాను సత్యాగ్రహిని కత్తితో బెదిరించెనని చెప్పగా పఠాను బెదిరించెనని యొప్పుకొనిరి. కాని పొడిచెదననిమాత్రమే బెదిరించెనట. పఠానుల దుష్ప్రవర్తనలను గురించిన యీజవాబులలో పఠానులకృత్యముల నొప్పుకొనుచువారికి దురుద్దేశ్యముమాత్రములేదనుచున్నారు. ఒకగేదెను చానమోదినసంగతిని డైరెక్టరుగారు చల్లగా చాటించినారు.

తనకువలెనే యెప్పుడును కార్యరంగముమీదకు పోని తాబేదార్లకు సమాచారములమీదనే యాధారపడుచు ముద్దాయియే జడ్జిహోదాతో తీర్పుచెప్పినట్టి యీ డైరెక్టరుగారి యుదాహరణము లికచాలును ! కాని గవర్నరు ప్రభుత్వ నీతిని సమర్థించుచు తన ప్రభుత్వములో దోషములేదని యొక చాటభారతమును వ్రాసి దానిని మరింత నిందాభూ

యిష్టము గావించి పరిస్థితులను మఱింత యధావస్థస్థిరీ
తెచ్చెను.

బార్డోలీసమస్యలో ప్రజావాదమును సమర్థించిన వా
రిలో శ్రీయుత కె. యం. మున్షీగారి పేరు ప్రధానస్థానము
నలంకరించును. అతడు మే మాసాంతములో జైల్లో విల్సను
గారి కనేకయుత్తరములను వ్రాయుచు తాను శుద్ధశాస్త్రీ
యపద్ధతుల నామోదించువానివలెనే యీయుత్తరమును
వ్రాసిననియు 'పన్నుల నిరాకరణమును చేతుమని బెదిరించు
అసహాయనాదినలె వ్రాయలేదనియు' ప్రత్యేకముగా ననేక
సార్లు నొక్కి వ్రాసిరి. బహుశః అతడిట్లు తనస్థితినిగురించి
నిర్వచించుటచేతనే కాబోలు గవర్నరుగారిని పైకి లాగగలి
గెను. బార్డోలీసమస్యయొక్క స్వరూపము మారుట కవ
కాశము నీయవలదని మున్షీగారు గట్టిగా వాదించిరి. కాని గవ
ర్నరు మొట్టమొదటియుత్తరములోనే సారాంశమును కప్పి
పుచ్చుటకు, అబుద్ధిపూర్వకముగా, తన యాతుర్దాను వెలిబు
చ్చెను. "బార్డోలీవిషయములో శాసనోల్లంఘనాస్త్రము నుప
యోగించి ప్రభుత్వమును లొంగదీయుటకు నిశ్చయమైన
ప్రయత్నము గావింపబడుచున్నది" అని వ్రాసెను. అట్టిప్ర
యత్నమేమియు లేదనియు, సంపూర్ణమైన స్వతంత్రవిచారణ
యే కోరబడుచున్నదనియు బార్డోలీనాయకుడు రేయింబవల్లు
చాటుచుండెను. నిష్పక్షపాతమైనవిచారణ కావలెనని మున్షీ

“దినదాని కతడు “ఇక నెట్టి విచారణయు క్రొత్తవిషయము
ను బహిరంగపరుపజాలదని నేను విశ్వసించుచున్నాను. మ
కొంత విచారణకూడ చేయబడెను. రెనిన్యూ సభ్యుడైన
స్వాగారు శలవుమీద వెళ్ళుటచే మంచి యరుభవముగల
కోచిగా రాయనస్థానమునకు వచ్చిరి. ఈయన కేవలము
విష్పక్షపాతబుద్ధితో కాగితమున నన్నిటిని పరిశోధించి ప్రభు
త్వమునానిచే సూచింపబడినపన్ను చాలా తక్కువయను
నిర్ధారణకు వచ్చిరి. ప్రభుత్వచర్యయొక్క న్యాయమునుగు
రించి సంపూర్ణమైనతృప్తిని పొందని ప్రభుత్వసభ్యు డొక్క
డును లేడని నేను మీ కభయహస్తము నీయగలను. యధా
ర్థముకు న్యాయము అను పదమును బదులు ఉదారతయనుశబ్ద
మునే నేనుపయోగించవలె” కాని ప్రజలు కోరునది కేవ
లము న్యాయము; అకలంకమైన న్యాయముకాని యుదార
త కాదని దొరగారు మరచిపోయిరి. కమిటీని నియమించిన
చో వారు మరింత హెచ్చుపన్ను కట్టవలెనని శిఫారసు చేసె
దరని గవర్నరు నాదించెను. అట్లయినచో నుచితమైన యొక
విచారణకమిటీ నేర్పాటు చేయవలెనను యుక్తమైన ప్రజల
మొర నేల చెల్లింపరాదో తెలియకున్నది !

మున్సిగారు గవర్నరుకువ్రాసిన మరియొక యుత్తరము
లో ప్రజలయొక్క సహేతుకమైన కోరికను నిరాకరింపవలె
నను ప్రభుత్వనిశ్చయము “బార్దొలీలోనున్న ప్రస్తుతవ్యవసా

యదారులనందరను తుడిచివేయుటయందో లేక రక్తపాతము నందో పరిణమించును. ఎట్లయినను, మరేఫలితములేకపోయినను, అంతులేని నిరంతర ద్వేషముమాత్రము తప్పదు. మీరు చెప్పనట్లు కొత్తపన్ను యుదారమైనదేయని యొప్పు కొనినను దానిలోనున్న న్యాయమును గుర్తించుటకు కలుగునట్టి యవకాశము నెన్నడును పోగొట్టుకొనరాదు” ఈయుత్తరముకు జవాబుయిచ్చుచు గవర్నరుగారు తమసహజకోరికలను చూపించిరి. “ప్రభుత్వమువారు తమకున్న నిస్సంశయమైన పాలనాధికారము నొక స్వతంత్రమిటీయొక్క నిశ్చయము కేల విడిచిపెట్టవలెను? నేను వీలైనప్రతిమార్గముచేతను పరిస్థితులను చక్కబెట్టుకొనవలెననియే యాతురపడుచున్నాను. కాని యేప్రభుత్వమును తనవిధులను లాగుకొనునధికారమును వ్యక్తుల కొసంగజాలదు. అట్టి పరిస్థితుల కవకాశమిచ్చిన యేప్రభుత్వమును అట్టిపేరుకు తగియుండదు. దీనికి సమాధానము నిచ్చుచు గాంధీజీ మరల ప్రజలకోరికను వ్యక్తము చేయుచు నొకవ్యాసములో ప్రభుత్వమువారివాదములోనియసత్యమును వెల్లడిచేసెను.

“నిస్సంశయమైన పాలనాధికార మనగా భారతదేశము శుష్కపవాసములచే కృశించువరకును రక్తమును పిండుకొనుటకు హద్దుపద్దులేని స్వైరాధికారము. ప్రజలకును ప్రభుత్వాధికారులకును మధ్యగలిగివ తగాదావిషయములను సరి

చేయుట కొక స్వతంత్రకమిటీని నియమించినచో నిట్టి స్వైరాధికారముకు కొంతహద్దు యేర్పడును. స్వతంత్రకమిటీయనగా ప్రభుత్వముతో సంబంధము లేని స్వతంత్రకమిటీ యని యనుకొనకుండురుగాక ! అధికారుల బలవంతములకు లొంగని స్వతంత్రులగు వ్యక్తులతోకూడి, బహిరంగముగా విచారణ సలుపుట కధికారముండి, బాధపడుచున్న ప్రజలు చెప్పుకొనుటకు తగిన ప్రాతినిధ్యమున కధికార మిచ్చి ప్రభుత్వముచే నియమింపబడినకమిటీ యనియే దానికర్థము. కాని యిట్టి బహిరంగవిచారణ యనగా ప్రభుత్వముయొక్క రహస్యపు నిరంకుశపు బూమిపన్ను విధానముచు పాతివేయుటే యగును. ప్రజల స్వల్పకోరికలో 'ప్రభుత్వనిధులను లాగుకొనుట' యావంతయైనను లేదు. కాని ప్రభుత్వోద్యోగుల కేవల స్వాతంత్ర్యము కేకొద్దియాటంకము కలిగినను ప్రభుత్వమువారు రుద్రదావతారమును దాల్చుదురు. బ్రిటిషుభారతదేశములో బ్రిటిషు సింహము రుద్రరూపము తాల్చినపుడు 'అమాయికపు హిందువును' భగవంతుడే రక్షింపవలెను. అవును ! దిక్కులేనివారికి భగవంతుడే దిక్కు. మానవుడు పూర్తిగా నసహాయుడైనపుడే యతడు సహాయము చేయును. భారతప్రజలు సత్యాగ్రహములో నప్రతిహతమగు, దైవదత్తమగు నాత్మ బాధయను రామబాణమును కనుగొనిరి. దానియొక్క ప్రబోధము వలననే భారతప్రజలు శతాబ్దములనుండి యనుభ

వించుచున్న కుంభకర్ణనిద్రనుండి నెమ్మదిగా మేల్కొనుచు
న్నారు. దుర్బలులైనను బాగ్దోలీవ్యవసాయవారులు తమ
విశ్వాసములకొరకు బాధ ననుభవింపగల ధైర్యసాహసముల
ను కలిగియున్నారనిచూత్రమే భారతదేశమును చూపు
చున్నారు.

సత్యాగ్రహము నశాస్త్రీయమని పిలుచురోజులు గ
లిచినవి. సత్యము, దానితోనుండు ఆత్మత్యాగము న్యాయ
విరుద్ధములైనపుడే యిది యశాస్త్రీయమగును. దక్షిణాఫ్రికా
సత్యాగ్రహమును హాస్తింజప్రభువు ఆశీర్వాదించెను. అనంత
శక్తివంతమగు యూనియనుప్రభుత్వముకూడ దాని ముందు
మోకరింపవలసి వచ్చెను. అప్పటి వైస్రాయి ఛెలుమ్సిఫర్డు
ప్రభువు, బీహారు గవర్నరగు సర్ యెడ్వర్డుగైటు దాని పటు
త్వమును, న్యాయమును గుర్తించి యొక స్వతంత్రకమిటీని
నియమించి, ప్రభుత్వకారవమును హెచ్చించి యొక శతాబ్ద
మునుండి వచ్చుచున్న తప్పితము సంతముచేసిరి. అప్పుడిది
ఫేజ్లాలో సంగీకరింపబడి ప్రభుత్వమేజెంటులకును ప్రజల
ను ఉద్యమమును నడిపించినవారికిని మధ్యనొకరాజీ—యిష్ట
ములేకున్నను, హృదయపూర్వకము కాకున్నను, అసంపూ
ర్ణమైనను చేసికొనబడెను.

మధ్యరాష్ట్రములలోని యప్పటిగవర్నరు వాగపుర
సత్యాగ్రహములతో సంధిచేసికొనక తప్పినదికాదు. అతడు

సత్యాగ్రహ ఖయిదీలను విడుదలచేసి వారు కోరినహక్కును గుర్తించెను. ఈ సర్ లెన్సీ విల్సనుగారే 'ప్రపంచములోని కెల్ల నతిపటుత్వము కల సేవకుల' గాలిసోకకపూర్వము బోర్సదులో దానిపటుత్వమును గుర్తించి బోర్సదుప్రజలను శాంతింపచేసెను.

గత సదున్యానత్సరములలోను జరిగిన యీసత్యములను గుర్తించవలసినదని నేను గవర్నరుగారికిని శ్రీయ్యత మున్సిగారికినికూడ వనవిచేయుచున్నాను. బార్డోలీలోని సత్యాగ్రహము నిపుడు హఠాత్తుగా నశాస్త్రీయమనబాలరు. యధార్థ మేమన ప్రభుత్వముకు వాదమేమియు లేదు. వారు తమ భూమిపన్నుపద్ధతి బహిరంగనిచారణలో సవాలుచేయ బడుటకంగీకరింపరు. బార్డోలీప్రజ లీతుదియగ్నిపరీక్షకు నిలువగలిగినచో బహిరంగనిచారణ జరుపబడును. లేదా హెచ్చుపన్ను తగ్గింపబడును. తమబాధలనొక నిష్పక్షపాతమైన విచారణసంఘముముందర వినిపించుటకు వారికి నిస్సంశయమైన హక్కుకలదు."

బాగ్దాద్ లో నిజ యము .

ఇరువదిమూడవ యధ్యాయము.

“న్యాయభంగము.”

అసలుకథకు వత్తము. వెనుకటియధ్యాయములలో బాగ్దాద్ లో మేజిస్ట్రేటుకోర్టులో జరిగిన విచారణలను చూచి యే యుంటిమి. ఇక నీతాలూకాలో న్యాయపరిపాలనమెట్లు శవాకారమును తాల్చెనో, జపు ఆఫీసరులపద్ధతులలో నిది కూడ ప్రభుత్వము కెంతటి కళంకమును, నపహాస్యతను తెచ్చి పెట్టెనే కొంతవివరముగా చర్చింపవలసి యున్నది. స్థానిక మేజిస్ట్రేటుకోర్టులోను, యితర కోర్టులలోను విచారింపబడిన యందరు ముద్దాయిల ముఖ్యనేరము పన్నులను చెల్లింపకుండుట, లేదా యట్టి ప్రచారమునుచేయుట, స్థానిక మేజిస్ట్రేటు గారికి తాము నిర్వర్తింపవలసిన విధిని నెరవేర్చుటకు తగిన ప్రత్యేకఆర్హత లేనియును లేవు. పైగా రెవిన్యూశాఖకు చెందిన మామూలు ఆఫీసరుగుటచే నీయనపదవి రెవిన్యూ తగాయిదాలవలన కలిగినకేసులను విచారించుట కెంతమాత్రమును తగియుండలేదు. 1919లో మార్షలులా రోజులలో హైకోర్టుజడ్జీల యధ్యక్షతక్రింద జరుగబడిన ప్రత్యేకవిచారణసంఘములతంతు మన మెరుగుదుము. ఆరోజులలో హైకో

ప్రజ్ఞప్రదప్రలలో నున్నవారుకూడ తమచుట్టునున్న వాతా
వరణమును తరింపజాలక సుప్రసిద్ధులగు నాగరికుల కసభ్య
మైన శిక్షల నొసగిరి. తరువాత వీటిలో చాలవరకు పూర్తిగా
కొట్టివేయబడెను. లేదా చాలవరకు తగ్గింపబడెను. ఇక బా
హ్యోల్లీస్థానికమేజిస్ట్రేటు, వాతావరణ మొకమూల నుద్రేకము
తో నిండియుండ తనవద్దకు వచ్చినకేసులలో న్యాయమును
ప్రసాదింపజాలకపోయె ననుటలో నాశ్చర్య మేమున్నది? అతని
తీర్పులను కొంచెము చూచితమేని ప్రతికేసులోను యీక్రిం
దవిధముగా నొకేమాదిరి తీర్పులే కాన్పించును. “ఫిర్యాదీ
తనకథను సరళముగా చెప్పుచున్నాడు. అతనిని నమ్మకుండు
టకు కారణము కాన్పించదు. ఫిర్యాదీకిగాని ప్రాసిక్యూషను
సాక్షులకుగాని ముద్దాయితో నెట్టివైరమును లేదు. ప్రాసి
క్యూషనుసాక్షులలో నెవరిని గాని నమ్మకుండుటకు కారణ
మేమియు కాన్పించదు.” న్యాయస్థానములలో ముద్దాయిల
లో చాలామందికి విశ్వాసములేక వాదింపను లేదు సాక్షుల
నెవరిని కోరుకొనను లేదు. కనుక స్థానికమేజిస్ట్రేటుగారికి
“ప్రాసిక్యూషనుసాక్షులను నమ్మకుండుట కెట్టి కారణమును”
కాన్పించుట లేదు. పన్నులను చెల్లింపని యుద్యమములోని
యే చర్యయైనను సరే, ప్రతిచర్యయు పీనల్ కోడ్లలోని 189,
447, 186 సెక్షనుల క్రిందకువచ్చునట్లు అర్థముచేయబడెను.
బ్యాంక్ లో నివసించుచున్న యొకమైనరు ఆస్తికి గార్డియను

గానున్న యొక నాజరును మైనరుతరపున పన్ను చెల్లింపవలదని వ్రాసినపోస్టుయొక్క తరముకూడ ప్రభుత్వోద్యోగులునా బలవంతము చేయుచున్నారని ప్రాసిక్యూషను చేయుటకొక మిషగా తీసికొనబడెను. ఈ కేసుతో స్థానిక మేజిస్ట్రేటుకు సంబంధ మేమియు లేదు. సూరతు సెషన్సుజడ్జిగారు వెంటనే యీనోటీసును రద్దుచేసెను.

తనయుషిజీవితమున కఖండగౌరవమును పొందుచుండి నరవిశంకరు వ్యాసు, యేసత్యాగ్రహి కైనను యెంతబాగుగా తెలియునో ముద్దాయియైన తహసీల్దారు కంతబాగుగా తెలిసినవాడు తహసీలుదారు ఆనరణలోనికి వచ్చుటకు సాహసించెను. కనుక (తహసీల్దారును బాధించుటకు అల్లరిపెట్టుటకునుద్దేశ మేమియు లేదు) వాడు దాటె ననునేరము చేసెనట; 186 సెక్షనుకు భయపెట్టుటకు చేసినచర్య యేదో యొకటి యుండితీరవలెను. కాని యిట్టిచర్య చేసెనను రుజువేదియు లేకుండగనే శ్రీయుతులు రవిశంకరు, చినాయి, పుణ్ణుఖిలాలుగార లీసెక్షనుక్రింద శిక్షింపబడిరి. చినాయికేసులో ముద్దాయిచేసినదంతయు జడ్జిగారిభాషలో “తహసీల్దారుగారియెదుట కుశాల్ నాధును పన్ను బాకీ చెల్లింపవలదని ప్రోత్సహించెను” మరియు “కుశాల్ నాధుతో జాహిర్నామాను (జప్తుజాబితా) పారవేయమనెను.”

కుశాల్యాధును అసలే పరీక్షింపలేదు. అతడుచేసిన ప్రోత్సాహమునుగురించి యిద్దరుప్రాసిక్యూషను సాక్షులిట్లు అతనిమాటలలోనే వర్ణించిరి. “చినాయికుశాలుతో ‘చెల్లింప వలెననియున్నచో చెల్లింపవలసినదనియు చెల్లింపవలెనని య తనికి లేనిచో లేదని’ చెప్పవలసినదనియుచెప్పెను.” ఈప్రోత్సాహములేక నిరుత్సాహమును పీనల్కోడ్ 186 సెక్షను క్రింద నేరమును చాలునని మేజిస్ట్రేటుగాను శలవిచ్చిరి.

189 వ సెక్షనుక్రింద షణ్ముఖలాలుమీదతెచ్చినకేసు వివరము లేవనగా ఫిర్యాదీ, రెవిన్యూబంట్లోతులు, ప్రత్యేక జప్తుఆఫీసరుగారు ప్రణజీవకదాసు అచువానియింట్లో మూడుబస్తాలజొన్నలను జప్తుచేయుచుండగా ముద్దాయి బంట్లోతులను, మునసబును‘నాంఘికబహిష్కారమును అపాయముతో భయమును’ పురికొల్పెను! ‘వారిని జప్తుపనిచేయుకుండ ప్రోత్సహించుటకే’ అతడుజ్జుచేసెను.

మునసబు ఫిర్యాదీ, బంట్లోతులు ప్రాసిక్యూషను సాక్షులు, ప్రత్యేకజప్తుఆఫీసరుగారిని, అతనిసాక్ష్యము కేదైన కొంతవిలువయుండెడిది, సాక్షిగా పిలువనే లేదు. ఫిర్యాదీ “షణ్ముఖలాలు నచ్చి మీరు జప్తుపనిచేయుచున్నారు. కాని రేపుడదయము దీనిఫలితముచు మీరు చూచెదరు” అనిచెప్పెను. ఈకేసు జరుగుచుండగా గ్రంథకర్త యచ్చటనుండుట తటస్థించెను. ప్రాసిక్యూటరుగారు నూరిపొయ్యగా, పొయ్యగా.

సాక్షులలో నొకడు సాంఘికబహిష్కారభయము నొకదానిని దేనినో చూపిరనిచెప్పెను. తీర్పులోనున్న భాషతో ‘పటావలా సోమునివలన’ (రెండవసాక్షి) “గాంధివాలా ముద్దాయితోను బుట్రోతులతోను మిరిప్పుడు చేయుదానిఫలితమును రేపు చూచెదరని చెప్పినట్లు కాన్పించుచున్నది.” సాక్షిని స్పష్టముగా గాంధివాలా యెవరనిప్రశ్నించిరి. ‘అదేమొ! నేను వారినెట్లు యెరుగుదును?’ అని యతడు బదులుచెప్పెను. ప్రాసిక్యూటరుగారు షణ్ముఖులారును ‘గాంధివాలా’ యని చూపమని సెగచేసెను. పాప మాసాక్షి యీ సూచనను తిరస్కరించెను. ముద్దాయి తాను దోషికాదని వాదించి తనమీద తెచ్చిన కేసు కల్పితమని చెప్పెను.

సాక్ష్యమును పరీక్షించుట కానంతయు శ్రమతీసికొనకుండ ముద్దాయి అపాయమును కలిగించెదననుభయమును కలిగించి నేరమును చేసెనని మేజిస్ట్రేటుగారు కనుగొని యారువారములు కఠినశిక్షను వడ్డించెను.

దాఖలుచేయబడినవిషయములన్నియు సత్యములే యనుకొనినను, ఫిర్యాదికూడ సత్యమునే చెప్పెననియనుకొనినను ముద్దాయి ఫిర్యాదీని బుట్రోతులను సాంఘికబహిష్కారము చేయించెదనని భయపెట్టినట్లునూత్రమే కాన్పించుచున్నది. ఒకసాక్షి తమ్ము రెండుగోజులు బహిష్కరించిరనియు తరువాత మానివేసిరనియు చెప్పెను. పీనల్ కోడ్ 189 వ

సెన్సనుక్రింద సాంఘికబహిష్కారము నేరమగునా? ఎవరికి గాని 'యన్యాయముగా' కలిగించిన నెట్టినష్టముకైనను అపాయమనెదరు. సాంఘికబహిష్కార మట్టియపాయమగునా? సాంఘికబహిష్కారము నన్యాయమైన అపాయముగా గాని నేరముక్రిందవచ్చు బెదిరింపుగాగాని తలంపరాదని చట్టము స్పష్టముగా నిర్వచించుచున్నది. సాంఘికబహిష్కారము లో నేమియుండునో కనుగొనుటకెట్టిపాక్ష్యమును దీసికొనబడలేదు. ముద్దాయిపై తేబడినదంతయు రుజువైనదని యనుకొనినను (ఏదియురుజువుకాలేదు.) నేరము మోపుటకును, శిక్షవేయుటకును నెట్టియధికారమునుకాన్పించదు.

అమృతలాల్, శచానందులకేసులోనితీర్పును తీసికొనుడు. ఈకేసులో ఫిర్యాది విగ్రహపుష్టిగల యొకయుత్తరహిందూదేశపుముసల్మాను పోలీసుబంటోత్తు. ఒకమోటారుడ్రైవరు, ప్లీనరు సాక్షులు. ఫిర్యాదుయొక్క సాగాంశమేమనగా ముద్దాయి 'ఫిర్యాదీతోను, యితరులతోను తాము నీచపుట్టుకపుట్టిన పాకీవానిపనిచేయుచున్నట్లు చెప్పెననియు' 'రెండవముద్దాయి చేతులనెత్తి మరియు లేక ఫిర్యాదీమీదకు పరుగెత్తుకొనివచ్చెననియు' మరియు 'మొదటిముద్దాయి ఫిర్యాదీని తోపుకొట్టెననియు (ఇదిమేజిస్ట్రేటుగారి యింగ్లీషు తీర్పుకు తెలుగు. ధక్కామారా అనగా తోపుత్రోసెను. అను దానికాయన యిట్టియింగ్లీషు వ్రాసిరి) సారాంశము.

ఇద్దరుముద్దాయిలు నిర్దోషులమని వాదించిరి. మొఠిముద్దాయి తనసాక్ష్యముక్రింద యీకథయంతయు కల్లయనియు, రెండవముద్దాయి యచ్చట లేనేలేడనియు, ఫిర్యాదీసాక్షులు ఒప్పుటఫీసరు అచ్చట లేనేలేడని చెప్పినట్లు కాక నీతంతునంతను చూచుచు నతడచ్చటనే యున్నాడనియు చూపుటకుగాను జరిగిన వ్యవహారమునుగురించిన ఛాయాచిత్రములను దాఖలుచేసెను. ఈసాక్ష్యము నిరుపయోగమని మేజిస్ట్రేటుగారు తోసివేసిరి. న్యాయముయొక్క లక్ష్యములను సేవించుటకే యీయన శ్రద్ధతీసికొనినచో ఛాయాచిత్రములు యధార్థవ్యవహారమును తెలియచేయుచున్నవాయని మేజిస్ట్రేటు ప్రాసిక్యూషనుసాక్షుల నడిగియుండవలసినది. ఆయన యిదేమియు చేయలేదు. కాని ముద్దాయిలు, ఫిర్యాదీతోను యితరులతోను 'తాము నీచపుట్టుకపుట్టిన ప్రాకీవాని పనిచేయుచున్నట్లు' చెప్పటచేత, ఆటంకమును కల్పించి రని కనుగొనిరట! మరియు ముద్దాయిలు చేతులెత్తి ఫిర్యాదీని ఒక్కపెట్టుతో ముద్దాయిలను పొడుముచేయగల యేనుగు శరీరమువానిని—'యధార్థముగా తోపుకొట్టి' రని కనుగొనెనట! విద్యాగరిష్ఠుడగు యీమేజిస్ట్రేటు వారికి 183 సెక్షనుక్రింద మూడునెలలు కఠిశిక్షయు 303 సెక్షనుక్రింద నారుమాసములు కఠినశిక్షయు విధించి శిక్షల నొకటి తరువాత నొకటిగా యనుభవించునట్లు జూపించి న్యాయపరిపాలనమును గావించెను;

ఇక్కడకూడ ముద్దాయిలపై తేబడినదంతయు రుజువైనదని మనమునుకొనినను (ఏదియు రుజువుకాబడలేదు.) ఆటంకపరచిరను నేరముకు రుజువేమియులేదు. ఒకేవ్యాపారములో జరిగిన యారెండు నేరములును రుజువైనవని యొప్పుకొనినను పీనల్ కోడ్ యొక్క 71 వ సెక్షనులో స్పష్టపరుపబడిన ప్రోవిషనుల ననుసరించి ముద్దాయిమీద 183, 353 శెక్షనులక్రింద వేరువేరు శిక్షలను విధింపరాదు. మేజిస్ట్రేటు తనయెదురునున్న సాక్ష్యమును పరిశీలింపవలసిన విధిని విడిచిపెట్టుటయే కాక న్యాయశాస్త్రజ్ఞానములేనివాడని కూడ విశదముచేసికొనెను.

కలెక్టరు ఆనరణలోని బంగాళాగుమ్మము కెదురుగా నున్న రోడ్డుమీద కూర్చొనినందులకు ముగ్గురుపిల్లకాయలకు రెండు నెలలు విడిఖయిదు విధించినసంగతి యిదివరకే చూచితిమి.

వాంకనరునుంచి 19 మంది మనుష్యులపై దొమ్మిచేసిరనియు నక్రమముగా నాటంకపరచిరనియు తేబడినకేసులో తీర్పులో నుదహరింపబడిన విషయము లేవియనగా రెవిన్యూబంట్రోతులు తోలుచుండ, పోలీసుబంట్రోతులు వెంట వచ్చుచుండ కొన్నిబండ్లు వాంకనరుకు సాయంత్రము 8 గంటలకువచ్చెను. “అప్పుడు రాత్రియగుటచే వారాబండ్ల నచ్చట రోడ్డుమీద చోరాకు 10 అడుగుల దూరములో నాపి బం

టోతులు ముగ్గురును వెళ్లెయూను లాంతరు తెచ్చుటకు లోపలకు వెళ్ళిరి.” తరువాత బాన్డో వెట్టియూనులతో వెళ్లుచుండగా నూట యేబదిమందిగలగుంపుచే నష్టకొట్టబడెను. గుంపులో నొకమనిషి యొకయెడ్డు ముక్కుత్రాళ్ళనుపట్టుకొనెను. లాంతరుతో సహా వెట్టియూనును గుంపుమధ్యకు లాగివేసిరి. ఇంతలో మునసబు వచ్చెను. “పోలీసుబాటోతులవద్ద తుపాకులులేవు. కాని ఫిర్యాది గుంపుచు చెవరగొట్టుటకు రెండవవానితో తనతుపాకిని పైకెత్తమనెను. తుపాకులమాటవినగానే ఫిర్యాదీయు తదితరులును చెవరిపోయి కొద్దిదూరమువెళ్ళిరి. వెట్టియూనును లాంతరుతో తీసికొనిపోయిరి. బాట్రోతు, పోలీసుబాట్రోతు, పోలీసుపటేలువద్దకు వెళ్ళి విషయములను చెప్పకొనిరి. ఆపటేలుగారు నేరముజరిగిన స్థలముకు వెళ్ళలేదు కాని బాట్రోతులకు మరియొకలాంతరు యిచ్చెను. బాన్డోపయనమై పోయెను.” ఈ నేరముజరిగిన 11 రోజులవరకు నేరస్తులను గుర్తించుకర్మ జరుగలేదు. శ్రీయుతకళ్యాణజీ, శ్రీమతిమణిభెన్ పటేలు (వల్లభాయిగారికుమార్తె) గారలు తమయింట్లు విడిచి రావలెనని ప్రజలను ప్రోత్సహించువరకు నిట్టి ప్రదర్శనము జరుగలేదు. అప్పుడు సాక్షులు ఖద్దరుబట్టలను ధరించినవారినే చూపుచుండిరి. ఈప్రదర్శనముకు జేరిన మనుష్యులలో కళ్యాణజీ, మణిభెన్ పటేలుగార్లతోవచ్చిన వల్లభాయిగారి మోటారుక్లీనరు, వారివలెనే యేపాపము యెరు

గనివాడు, కూడకలిసెను. తమాషా చూడవలెనని బుద్ధిపూర్వకముగానే యితనినిట్లు కలియమనివారు ప్రోత్సహించిరి. గుజరాతువిద్యాపీఠవిద్యార్థియగు భోగిలాల్ వాంకనరుశిబిరము కుచెందిన వాలంటీరుకాని యానా డతడు వాంకనరులోలేడు. అతడుకూడ యీజనములో నుండెను. ఏకారణముచేతనో సాక్షులొక్క ఖద్దరుధారులనే గుంపులోనుండి తీయనారంభించిరి. ఈవిద్యాపీఠవిద్యార్థియు, మోటారువ్లేనరు ముద్దాయిలలో జేర్చబడిరి.

ఈప్రదర్శనముయొక్క నిరుపయోగము నంతగా వెల్లడి చేయనవసరములేదు. ముస్లి కమిటీయెదుట సాక్ష్యమిచ్చిన యనేకమందిసాక్షులు యీగుర్తించునట్టి సాక్షుల నేవిధముగా లేవదీసిరో వివరించియుండిరి. అయిదుగురుముద్దాయిలను విడిచిపెట్టవలసివచ్చెను; విచారణచేసినమీద ముగ్గురిని నిర్దోషులనిరి; 11 మందికి 147, 353, 149 శెక్ష్నులక్రింద నారుమాసములు కఠినశిక్షయు 341 శెక్ష్ను క్రింద మాసముగోజులు విడిచియును విధించిరి. ఈసారిమేజిస్ట్రేటుగారు న్యాయశాస్త్రమును బాగుగా అర్థముచేసికొనినందుకు వందనీయులు; శిక్షలనొకసారి యనుభవింపవలెననిరి. పదకొండుగురులోను అయిదుగురు అపీలుచేయగా సరియైన గుర్తించుట జరుగలేదని నలుగురిని విడిచివేసిరి.

మరియొక కేసులో భిలాన్ హీరా యనునొక వినము
డు, నిష్కపటియగు వ్యవసాయదారుపై ప్రభుత్వసొకరుమీ
దపడెననియు, నేరముక్తిందనచ్చు బలమును ప్రయోగించెనని
యు 186, 353 శెక్సులక్రింద కేసుచేయబడెను. భవానుని
భార్య జప్తుకాఫీసరు వచ్చుసరికి తలుపును బిగించుట నేరముగు
చో నట్టి నేరమును చేసినది తా ననియు, తనభర్త నేరముచేసిన
చోట తేనేలేదనియు మొదటనుండియు పోలీసుఉద్యోగస్తుల
తో చెప్పుచునే యుండెను. ముద్దాయి తా నేమియు నెరుగ
నని చెప్పెను. ఈ కేసులో ప్రాసిక్యూషనువారు చెప్పు విషయ
ములు సత్యములే యగుచో శిక్షను విమర్శించుటకు వీలుండ
దు. కాని యిచ్చట సాక్ష్యము తగినంత లేనేలేదు. ఏలనన తన
మీదనే నేరమును వేసికొనినముద్దాయియొక్క భార్యను
బుద్ధిపూర్వకముగా సాక్షిగా పిలువలేదు.

మరియొక కేసులో గోపార్జీయను వాలంటీ రొకవ్యవసా
యదారుగోడ కంటించినప్రభుత్వనోటీసును తీసివేసెనను
నేరముతేబడెను. ముద్దాయి తనవాఙ్మూలములో ముండ్రతో
గోడకు గుచ్చబడిననోటీసు గాలికి కొట్టుకొనిపోకుండ తాను
దానిని తీసి వ్యవసాయదారుతరపునే తనవద్దదాచినట్లు చెప్పె
ను. నోటీసు నీవిధముగా తీయుటయే పీనల్ కోడ్ 173 వశెక్సు
ను క్రింద నేరమగుటకు చాలునని విద్యార్థిగర్హుడగు మేజిస్ట్రే
టుగారు తలంచి ముద్దాయికి నెలరోజులు విడిఖయిదు విధిం
చెను.

ఎంతయజాగ్రత్తగా కేసులను పెట్టిరో, ఎంతయజాగ్రత్తగా శిక్షలను విధించిరో యీ కేసులన్నింటిలోను కండ్లకు కట్టినట్లు కాన్పించుచునే యున్నది. ఒక్క కేసులో మాత్రము (మరియొక మేజిస్ట్రేటు) సాక్ష్యమొత్తమాత్రమును లేదను కారణమున నొకరైతుపై చర్యతీసికొనుటకు నిరాకరించి రెండు నెలలతరువాత పోలీసువారిని కేసు తీసివేసికొనవలసినదని బలవంతపెట్టెను. పైనవినరింపబడిన చాలకేసులవలెనే యిది కూడ చాలస్వల్పమైనది. కాని దీనిపరిస్థితులుమాత్రమతీచ మత్కారమైనవి. ఒకయధార్థమైన న్యవసాయదారునియొక్క సత్యాగ్రహ మేమిచేయగలదో చూపుటకు దీనినొక యువాహరణముక్రింద తీసికొనవచ్చును. మున్ముందు రామునించి వచ్చిన యొకవ్యవసాయదారు. అతడొకప్రభుత్వసౌకరుయొక్క యాజను శిరసావహించుటకు తీరస్కరించినందులకు కోర్టువారియెదుటకు పిలిపింపబడి విచారింపబడెను. అతడు సంతోషముచే కొంచెమించుమించు తన్మయత్వము నొందుచుండెను. “ నేను న్యాయస్థానముయొక్క చీడీల నెక్కుటకిదియే నాజన్మలో మొదటిసారి, ” అని యతడు నాతోచెప్పెను. “ నాకు జ్ఞాపకమున్నంతవరకు గత యేబదివత్సరములలోను మాగ్రామమునుండియొక్కడునుకోర్టుకు రావలసినయగత్యము లేకపోయెను. మాలో మాకు తగాదాలు లేకపోలేదు. కాని మే మెప్పుడును వాటిని మాలో మేమే సవరించుకొందుము ”

ఇతనిని 174 వ శ్లోకముక్రింద నొకమూడవ రేటు మేజిస్ట్రేటు విచారణచేసెను. పోలీసు సబ్ ఇన్స్పెక్టరుగారు ఫిర్యాదీ, అతడు ముద్దాయిని పంచాయితీగా నుండవలసినదని యాజ్ఞాపికగా నడుడు తిరస్కరించెనట ! ' ఆయాజ్ఞ వ్రాతమూలకమైన దేనా ? ' అని మేజిస్ట్రేటుగారు ప్రశ్నింపగా ' అవును ' అని పొడిమాటలతోను సన్నగొంతుగతోను మాటలాడు నాచారముగల పోలీసుయిన్స్పెక్టరు బదులుచెప్పెను. వ్యవసాయదారు యీకథలోని యొక్కమాటనైనను వినియుండ లేదు. ఇన్స్పెక్టరుగారి డిపోజిషను నతనికి చదివి వినిపించుట తోడనే యతనికంట్లు కోపముచే చింతనిప్పులైపోయెను. అతడు తన చోటునుండిలేచి, మేజిస్ట్రేటుగారు పొట్ట చెక్కలగు నట్లు నవ్వుచుండగా, కోర్టును గజగజలాడించునట్టి పెద్దకంఠముతో ' నీవు దీనినంతను దైవసాక్షిగానే చెప్పుచుంటివా ? ' అనియడిగెను. ' దైవసాక్షిగా నేనా ! ' అని యరుముచు నతడు సబ్ ఇన్స్పెక్టరును ' నీవు నన్ను వ్రాతమూలముగా నాజ్ఞాపించితిని చెప్పనపుడు నిజమే చెప్పుచుంటివా ? ' అని కోపముతో నడిగెను. అతడు భగవద్భయము కలవాడు. భగవన్నామము నీవిధముగా నిందించుట యతనికి తనను నిందించుట యయ్యెను. అబద్ధమాడుట న్యాయస్థానములలో సర్వసామాన్యమే కావచ్చును. కాని పాప మాపూర్వకాలపు వ్యవసాయదారు యిదివరకెన్నడును యిట్టి ' న్యాయదేవతాగారములను ' దర్శించి యుండలేదు.

తరువాత నతడు తనపై నెట్టివాతమూలమైన యాజ్ఞలను అమలు జరిపియుండ లేదని రుజువుచేయుట కిద్దరు ముగ్గురు సాక్షుల నుదహరించెను. మేజిస్ట్రేటుగారి కేమియు తోచలేదు. అత డావ్యవసాయదారును శిక్షించుటకు సాహసింప లేదు. అతనినివిడిచిపెట్టినచో సబి న్స్పెక్టరును అబద్ధపుత్రమాణికము చేసినందుకు విచారణచేయవలెను.

ఈ కేసులన్నియు ధైర్యనిధులగు వ్యవసాయదారుల యుత్సాహమును భంగపఱచుటకే తేబడెను. చివరకివి దానికి వ్యతిరేకఫలితమును మాత్రమే యిచ్చెను. ఆఖరి కేసులోని వ్యవసాయదారు మేజిస్ట్రేటుముందు తనసత్యాగ్రహము నాపుకొనజాలకపోయెను. విచారింపబడి శిక్షింపబడిన యితరులు తా మన్యాయముగా శిక్షింపబడిరనియు, తమనిరపరాధతయు పవిత్రబాధయు తమయుద్యమముకు వేయిరెట్లు బలమునిచ్చిననియు నెరుంగుదురు. వారిలో ప్రతివాడు నతిసంతోషముతో జయిలుకు వెళ్లెను. వారిని గొప్పయుత్సవములతో సాగనంపిన గ్రామములు తమవీరులను చూచి గర్వపడుచుండెను.

. బా ర్దో లీ వి జ య ము .

ఇరువది నాల్గవ యధ్యాయము.

“బార్దోలీ స్త్రీలు.”

“అమె బా హులతలచే వానిని పరివేష్టించుచు కన్నీటి ధారలను జలజల రాల్చుచు తమ ముగ్ధబిడ్డలను గురించియు, చిన్ననాటి శపథములను గురించియు చెప్పుచు నతనిని తనదే శమును మఱచిపోయి తన ప్రేమను గురించి తలపోయుచుని ప్రార్థించుచునా? తీమలేదు.” “తెరెప్పు మేక్సిన్సీ.”

సర్దారు యొక్క విజయముకు గల రెండు కారణము లిది వరకే తెలుపబడినవి. మూడవది యతడు స్త్రీల నాహ్వానించుటయే. మొట్టమొదటి సభలలో స్త్రీలుండెడివారే కారు. కాని యేప్రియల్ లగాయతు పురుషులకంటె స్త్రీల సంఖ్య హెచ్చగుటయేకాక యొక్కొకపుడు వారు తమ ప్రత్యేక సభలను జరుపుకొనుచుండెడివారు. బార్దోలీ స్త్రీలు తమంతతామే యుద్ధమును జయింపగలవారై యుండవలెనని సర్దారు భావించువరకును స్త్రీలు నెమ్మదిగాను కాని నిశ్చయముగాను వచ్చుచుండిన సంగతి మన మెరుగుదుము. సర్దారు స్త్రీలను ప్రత్యేకముగా నాహ్వానించుటకు కారణము యిది పు

పురుషులకంటెముఖ్యమో స్త్రీలకు నంతే ముఖ్యము. మా
మూలు కారణముకాదు. నిరాడంబరత్వముతోను, పవిత్రతతో
ను, కార్యశూరత్వముతోను వీరు తమ పురుషులకంటె చాల
మిన్న లనుయధార్థమునే యతడు తీసికొనెను. బ్రూమ్ ఫీల్డ్స్
కమిటీతో మేము తిరిగినపుడు కొంత ప్రాథమికసమాచార
మును పోగుచేయుట కొకగ్రామము వెళ్ళితిమి. మేము దూ
బ్లాల పరిస్థితులనుగురించి ప్రశ్నించుచుంటిమి; కాన్బీలు వా
రికి ధాన్యమును సరిగా కొలిచి యిచ్చుచున్నారా యని యడి
గితిమి. పురుషులు 'అవును' అనిరి.

లోపలనుండి యిదంతయు జాగ్రత్తగా వినుచున్న యొ
కస్త్రీ దైకివచ్చి యిట్లు గద్దరించెను. "ఈస్నేహితులముందర
నసత్యములను చెప్పరాదు. మనము సరియైన కొలతలను కొలి
చి యిచ్చుట లేదనియే యొప్పుకొనవలెను. దూబ్లాలు మ
మ్మ అనేకవిధముల బాధపెట్టుదురు. మేముకూడ వారితో
సరళముగా ప్రవర్తింపము. ఈ కారణముచేతనే మన మిపుడిట్టి
దౌర్భాగ్యస్థితిలో నున్నాము." కొంతమంది మనుష్యులు తమ
కున్న ఋణబాధనుగురించి చెప్పుకొనుటకు సిగ్గుపడుచుండిరి.
ఒకస్త్రీ యొకనిని గట్టిగా మందలించెను. "యధార్థమును
చెప్పుటకు నీవేల సిగ్గుపడెదవు? అయధార్థమైన మన యీ
సిగ్గురిభావమే మనకొంపలను ముంచినది."

వారు తన్మయత్వముతో సత్యాగ్రహనీతములను పాడుచు సభలకు గుంపులుగుంపులుగా వచ్చుచుండుట, జపు, దోపిడీల కౌతమాత్రమును జంకక స్థిరచిత్తులై యుండుట చూచియే యున్నారము. తమపురుషులను తమవద్దనుండి బలవంతముగా చీల్చివేసి జయిల్లకు పంపినపుడు వీరేమిచేతురాయని మన మాశ్చర్యపడితిమి. వృద్ధురాలు, మంచిసంస్కారముకల స్త్రీ, షణ్ముఖిలాలుతల్లి కీపరీక్ష వచ్చెను. ఆమె చెక్కుచెదర లేదు. కాని విద్యాగంధమునెరుగని కాశ్చీస్త్రీ తెల్లుందురో! పదునాల్గువత్సరముల ప్రాయముగల యొకకన్య సర్దారుకు తన గ్రామస్త్రీలతరపున స్వాగత మిచ్చుచు నిష్టాగోష్ఠియుపన్యాసములొ దీనికి సమాధానము నిచ్చెను.

“మా శిబిరాధిపతి రవిశంకర్భాయి జయిలుకు వెళ్ళినందుకు మాకు విచారముగానే యున్నది. కాని యతని నిర్బంధము మాకు మరింతబలము నొసగెనని మీకు చెప్పుట కౌతయు సంతసించుచున్నాము. భూములు ప్రభుత్వవశము చేసికొనబడునను నోటీసులు మాకుకూడ వచ్చినవి. మాపురుషులు జయిలుకు పోవలసిన వంతురావచ్చును. మేము మాతండ్రికి వంతు వచ్చినపుడు జయిలు కతిసంతోషముతో పోవలసినదనియు నతడు లేనపుడు అప్పచెల్లెండ్రమిద్దరము పొలములను చూచుకొందుమనియు చెప్పితిమి.” వాంకనరులో చాలమంది వ్యవసాయదారుల నరెప్పుచేసినపుడు ప్రభు

శ్వమువారు ప్రజలలో నొకవిధమగు భయోత్పాతమును కలిగింపగలరని యనుకొనిరి. భయము శూన్యము. అరెస్టు కాబడినవారిలో కొందరిభార్యలు కోర్టుకు హాజరైరి. ఇద్దరిద్దరనుకలిపి త్రాళ్ళతో కట్టి, చేతులకు సంకెళ్లువేసి సిద్దీలవంటి పోలీసు సిబ్బందీ కాపలా కాయుచు తమభర్తలను స్టేషనుకు తీసికొనిపోవుచుండ యీ స్త్రీలుల్లాసభరితలగుచు వారిననుసరించిరి. స్త్రీహృదయములో విచారముండుగాక ! వారి ముఖకాంతులుమాత్రము తరుగలేదు. రైలు కదలువేళ జయజయధ్వానములు మిన్ను ముట్టినపుడు వీరుకూడ తమ కంఠముల నెత్తి సత్యాగ్రహ వీరులను పాటలతో సాగనంపిరి.

సమరము ముగియనున్నసమయములో నొక యమాయక కాన్స్టేబుల్ వ్యవసాయదారు ప్రభుత్వనౌకరు నాటంకపరచెననియు, నతనికపాయమును కలిగించెదనియు కేసు తేబడెను. ఈవ్యవసాయదారుభార్యయొక్క వీరత్వము పౌరాణికగాధను స్మృతిపథముకు తెచ్చుచుండును. అతని యమాయకత్వమునకే యతనిని దీసికొనిరనియు నేరమేమైన నున్నచో దానికి తానే బాధ్యురాలననియు నామెయెరుగును. పోలీసువారితో నామె యీసంగతిచెప్పి జపు ఆఫీసరునచ్చినపుడు తలుపుబిగించినది తానే యనియు తనభర్త యచ్చట లేనేలేడనియు నామె వాదించెను. ఉహూ! పోలీసువా రామెను విని పించుకొనలేదు. వా రతనిని అరెస్టుచేసి విచారణకు తీసికొని

పోయిరి. ఆమెకూడ వానితో కోర్టుకు వెళ్లెను. విచారణకు పూర్వ మామె యతనిని శ్రీయుత వల్లభాయిగారి యాశీర్వాదమును బడయుటకు స్వరాజ్యాశ్రమముకు తీసికొనినచ్చెను. అచ్చట నామె సర్దారుయెదుట భర్తతో నిట్లు చెప్పెను. “ఇటుచూడుడు ! మేజిస్ట్రేటుయెదుట నీళ్ళు నమలునట్టి పిరికి మాట పనికిరాదు ! అతడెంత కఠినశిక్ష నీయగోరునో యంత శిక్షను యివ్వమనిచెప్పుడు. నన్నుగురించియు పసిబిడ్డలను గురించియు విచారింపకుడు. సంతోషముతో నోలలాడుచుండుడు. అన్ని ప్రశ్నలకు ధీరత్వముతో పురుషకంఠముతో జవాబు చెప్పుడు.” తరువాత సర్దారు నుద్దేశించి “ఎంతదురదృష్టము! వారు నాపై నేరము మోపరైరి! అట్లుచేసినచో స్త్రీయేమిచేయగలదో నేను వారికొకసారి రుచి చూపియుండెడిదానను. జయిలుకుపోటవ్రలో నేమున్నది? జయిలులో ఖయిదీలకిచ్చుపనిలో నేను నాపనికంటె యెక్కువపనినే చేసియుండెడిదానను. ఒకమణుగు బియ్యపుపిండి యొకలెక్కలోనిదికాదు. నే నొకమణుగున్నర చేసెడిదానను. నాభర్త జయిలుకు వెళ్లుటకు సర్వసిద్ధముగానే యున్నాడు. కాని ఆయన చాల ఒదిగియుండుస్వభావముకలవాడు ? పోలీసువారిని, మేజిస్ట్రేటును ధైర్యముగా నెదుర్కొనజాలడు. నేనె ఆయన స్థానములో నుండినచో పోలీసువారు, మేజిస్ట్రేటు జన్మతో చులకనగా మఱచిపోజాలనట్టి సమాధానముల నిచ్చెడిదా

ను.” అని చెప్పెను. దీనితరువాత వారిద్దరును కోర్టుకు వెళ్ళిరి. రు నెలలు కఠిశిక్ష విధింపబడెననుచు ర్తవినుటతోడనే యామె నభర్తతో నిట్లు చెప్పెను. “జయిలుకు ధైర్యముగా వెళ్లుడు! శట్టియవకాశము చులకనగా రాదు. నన్నుగురించికాని బిడ్డనుగురించికాని బాధపడవద్దు. మేము చాలసంతోషముగా ముందుము. భగవంతుడు మీకు బలమును ధైర్యమును ప్రసాదించుచుగాక!” ఇట్లామె యతనిని మనసార సాగనంపి మరల స్కూరువద్దకు వచ్చి తనభర్త జయిలుకుపోవునట్టి యసామాన్యగౌరవమును పొందినందుకు కృతజ్ఞతను తెలుపుచు. తనభర్తకు స్నేహితులవలనను, అభిమానులవలనను ప్రసాదింపబడిన కానుకలగు తొమ్మిదిరూపాయలను స్కూరుపాదములకడ నుంచెను. ఈభార్యయొక్క ధైర్యసహసము లితరులకు గూడ సోకె ననుటతో నాశ్చర్య మేమున్నది? ఈమె భర్త సంతోషముతో జయిలుకు వెళ్ళి యనేకరెల్ల యుత్సాహముతో తిరిగివచ్చెను.

మరియిద్దరు స్త్రీలకథలు చెప్పెదను. వీరుయుద్ధములో పేరుప్రతిష్ఠలు పొందలేదు కాని యీస్త్రీలెట్టి పిండితో చేయబడిరో తెలుపునట్టి రెండుమచ్చలను చూపెదను. సమరము ముగియనున్న సమయములో మహాత్ముడు బాగ్దోలీ నచ్చి నపుడు రాయము అను నొకచోటుకు వెళ్ళెను. అచ్చట నొక గొప్పసభ, వడుకుపోటీప్రదర్శనము మొదలగునవి జరిగెను.

అచ్చటకొక వృద్ధురాలు, వ్యాధిచే మృత్యుబాధ నొందుచు
 తానిక రేపో నేడో చనిపోవుదునని గ్రహించి కడసారి మహా
 త్ముని దివ్యదర్శనము చేసి యసువులను విడువవలెననివచ్చెను.
 గాంధిజీ ఆమెయింటికి వెళ్ళెను. అతడచ్చట నొక మెముకలపో
 గును చర్మమును చూచెను. కాని గాంధిజీని చూచుటతోడనే
 యామెముఖారవింద మొకింత వికసించెను. ఆమెప్రక్కనొక
 నూలుదండ సిద్ధముగనే యుండెను. కాని యాదండ నామె
 యతనిమెడలో వేయుటకు నిలువనుజాలదు కూర్చొననులేదు.
 కనుక గాంధిజీ యామెముందు మోకరించెను. ఆమె కృతజ్ఞత
 తో నాదండ నతనిమెడలో వేసి, నుడుట కుంకుమబొట్టు దిద్ది,
 అయిదురూపాయలనోటు నిచ్చి యతనియాశీర్వాదమును వేడు
 కొనెను. “సంతోషవంతురాలవు కమ్ము? ప్రశాంతురాలవుగ
 నుండుము” అని యతడు దీనించెను. మరునాడు “నేను వెళ్ళి
 పోవుచున్నాను. నే నతిసంతోషముగను శాంతముగను నున్నా
 ను. నేను పోవునడుపు నన్ను తెల్లని శుద్ధఖద్దరువస్త్రముతో
 కప్పుడు” అని యామె చెప్పి యొకటిరెండుగంటలలో చని
 పోయెను.

రెండవరూమె డైకి యానోగ్యముగా గాన్పించు యి
 రువదివత్సరములకన్య. ఆమె వాంకనీరువీడులలో నొకడైన తన
 తండ్రిని జయిలునుండి విడుదలయై వచ్చుచుండగా బాన్డోలీలో
 కలుసుకొనవలెనని వచ్చెను. ఆమె వాంకనరునుండి బాన్డోలీ

గరకు కాలినడకనే వచ్చెను. కాని బాహ్యోలీ చేరుటతోడనే
 మామె కడుపుకొప్పిచే యమితమైన బాధపడుచు సాయంత్ర
 మగుసరికి నేలమీదపడి దొర్లుచుండెను. అక్కడ దొరికిన
 వైద్యసహాయముంతయు నుపయోగింపబడెను. కాని లాభము
 లేకపోయెను. ప్రాతఃకాలమున మూడుగంటల కామె “మహా
 త్సుని నాప్రక్కవద్దకు పిలిపిపుడు. నే నతనిని కడసారి దర్శిం
 పగోరుచున్నాను.” అని చెప్పెను. త్వరలో గాంధిజీ వచ్చెను.
 ఇంతలో నామెచూపు తప్పిపోయెను. గాంధిజీ యామెను పల
 కరింపగా “నేను మిమ్ము చూడజాలకున్నాను. కాని మీకంత
 మును గుర్తించుచున్నాను. ఎవరైనను నాచేతులను జోడిం
 తురా? నేను మహాత్మునకు కడసారి నానమస్కృతు లొన
 రింపగోరుచున్నాను.” అనిచెప్పెను. తరువాత నామె వల్లభా
 యిని కోరెను. అటుపైన కొంతసేపటికి తెల్లవారకమునుపే
 మామె ప్రాణములను విడిచెను. దగ్గర తల్లి లేదు, తండ్రి ఆయు
 దయముననే రానైయున్నాడు; కాని యామెకడసారితలంపు
 లు వారిమీద లేవు. ఆమె గాంధిజీని, వల్లభాయిని మాత్రమే
 తలపోయుచుండెను.

బాహ్యోలీస్త్రీలు తా మెల్లు జీవింపవలెనో యెరుంగుట
 యే గాక తా మెల్లుచనిపోవలెనో కూడ నెరుంగుదురనియు
 వారిమీద నాధారపడినసర్వారు వారెట్టిపిండితోచేయబడినో
 తెలిసికొనె ననియు చూపుట కీయుదాహరణములుచాలును.

బార్దోలీ విజయము.

ఇరువదియైదవయధ్యాయము.

“షధ్యవర్తను.”

“సదుద్దేశ్యములుగల స్నేహితులు జోక్యము కల్పిం. చుకొనుచున్నట్లు వదంతులు వినవచ్చుచున్నవి. వారి కట్టిహక్కుకలదు. అది వారిధర్మముకూడ కావచ్చును. కాని యీస్నేహితు లీయుద్యమముయొక్క ప్రాముఖ్యతను పూర్తిగా గుర్తించవలెను. వా రొకదుర్బలమైనయుద్యమముకు గాని, దుర్బలమైనప్రజలకుగాని ప్రాతినిధ్యమును వహించుటలేదు. బార్దోలీప్రజలు నిష్కళంకమైనన్యాయముకొరకే పోరుచున్నారు. వారు వరములను కోరుటలేదు. వా రొక్క-న్యాయమునే కోరుచున్నారు. కనుక నిందులో జోక్యము కల్పించుకొను వారు, తేలికగా పదలుకొనుటకు గాని, రాజీపడుటకుగాని వీలులేనట్టి యీసమరములోని యంతరార్థములను సరిగా గ్రహించనిచో ప్రజలకును, వారియుద్యమముకును తీరని నష్టమును కలిగించినవార లగుదురు. “గాంధీజీ”

గాంధీజీ యీమందలింపును బార్దోలీప్రజలతరపున జోక్యము కల్పించుకొనుచున్నవారికిని ముం దట్లు చేయదలచుకొనినవారికిని పంపెను. సదుద్దేశ్యముతోనే ‘మొదటపన్ను

అంతయు చెల్లించవలెను.' అనుదానిని ప్రారంభించిన లేక సమర్థించినవానియుదాహరణ మొకటి యిదివరలో నీయబడెను. పంజలు విచ్చిక్షముగా తమపై తామే విధించుకొను బాధలోనున్నవిలువ నితడు గుర్తింపలేక దీనినెట్లో సమాప్తము చేయవలె ననుకొనెను.

ఇపుడింకను ననేకమంది మధ్యవర్తులు వచ్చిరి. వీరు పంజలు దేనికొరకు పోరాడుచుండిరో గుర్తించిరి. వీరు కేవలము పంజలపక్షమున న్యాయవాదులవలె రాకపోయినను ప్రజావాదమును తమశక్తివంచన లేకుండ చక్కగా సమర్థించిరి. వీరందరును బార్డొలీవెళ్ళి తమకంష్టు, చెవులు, బుద్ధి సాక్షి భూతములగుచుండ సర్వమును ప్రత్యక్షముగా తెలిసికొని వచ్చినచో మరింత బాగుండెడిది. బొంబాయినిశ్చయిద్వాల యముతరపుర శాసనసభ్యుడుగానున్న శ్రీయుత మున్షీగారు, బొంబాయిహైకోర్టువకీలుగారు మాత్రము బార్డొలీ వెళ్ళి తనవిచారణఫలితమును పంజలందర నాకర్షించునట్లుగా, బార్డొలీపై యందరినేత్రములు పడునట్లుగా నివేదించెను. గవర్నరుగారివద్దనుండి వచ్చినజవాబులు చట్టబద్ధులలో చట్టబద్ధుడగు నతనివంటివానికికూడ చాలయసంతృప్తిని కలిగించెను. అతడు గవర్నరును చూచి దానివలన ఫలితము లేకపోయిన తరువాత తా నేమిచేయవలెనో నిశ్చయించుకొనుటకు స్వయముగా బార్డొలీవెళ్ళెను. అతడు బార్డొలీలో గ్రామమువెం

బడి గామము వెళ్ళి సభలకు హాజరగుచు, గామస్థులతో సంభాషించుచు, స్త్రీపురుషులను ప్రశ్నించుచు నీసందర్భనఫల తముగా పిడుగువంటి చట్టిబద్ధుడు “తనయసమ్మతిని ప్రకటించుటకు తగినవిధానము నవలంబింపవలసివచ్చిన విచారకరమైన యావశ్యకతకు” లొంగక తప్పినదికాదు. జూను 17 వ తేదీని యతడు బార్డోలీప్రజల పరిస్థితులనుగురించి కండ్లకు కట్టినట్లు వివరించుచు వారు యోరిమితోను, ప్రతీకారము లేకుండగను పడినబాధలు రెవిన్యూయ్యువ్యోగస్తుల నెట్టినిస్సహాయస్థితికి దెచ్చెనో వర్ణించిచెప్పెను. అతడు ప్రభుత్వమువారి కనేకయుత్తరములనువ్రాసి, వారినికేవలము తమధర్మము నాచరించుటకు మేల్కొలుప నెత్తించినమీదటనే బార్డోలీ వెళ్ళుటకు నిశ్చయించెనని జ్ఞాపకముంచుకొనెదరుగాక ! అతడు ప్రజలయాహ్వానముపై గాని సర్దారుయాహ్వానముపైగాని బార్డోలీ వెళ్లలేదు. అతని కీయుద్యమముపట్ల నంతగా నెక్కువయభిమానము లేదని ప్రజాభిప్రాయమైయుండెను. అతడు రాజీనామా యిచ్చునని మెవరును యెరుగరు. అతడు కేవల మెట్టి పాక్షికబుద్ధియు లేకుండగనే వెళ్ళెను. తాను స్వయముగా దర్శించుటచే నతనికండ్లు తలవనితలంపుగా తెరువబడెను. అతడు ముఖ్యముగా ప్రభుత్వమువారికండ్లను తెరచుటకే వారికి యుత్తరమునువ్రాసెను. భారతదేశమంతటను ప్రతిపత్రికలోను ప్రతిధ్వనించి సహజముగా ప్రజలనాకర్షించిన యీయు

త్తర మీసగ్రామచరిత్రలో ప్రధానపత్రములలో నొకటి. యనుటకెట్టి సందేహమును లేదు.

“పురుషులు, స్త్రీలు, శిశువులు 80,000 మంది ప్రభుత్వము నెదుర్కొనుటకు వజ్రసంకల్పులై యున్నారు. మీ జపు ఆస్థీసరుగారు తురకర్మ చేయించుకొనుట కనేకమైళ్లు నడిచిపో నగాని దిక్కులేదు. బురదలో కూరుకొనిపోయిన. మీయుద్యోగస్తునిమోటారుకారు మీ రధికారభాషలో ‘బాస్టోలీపై బ్రతుకుచున్న యాందోళనపరుడు’ అని శలవిచ్చినవల్లభాయిపటేలుగారు రక్షించనిచో నట్లు చీకిపోయి యుండవలసినదే ! అనేకవేలరూపాయిలఖరీదుచేయుభూములను నామమాత్రపురిలువకు కొనిన గార్లాగారియింటికి పాకీ పనివాడుకూడ రాదాయెను! రైల్వేస్టేషనువద్ద కలెక్టరుగారికి వల్లభాయిగారి యనుమతిలేనిదే బండిమొదలగున వేవియు దొరకవు. నేను చూచిన కొద్దికాలములో నొక్కపురుషుడు గాని స్త్రీ గాని తా మవలంబించినదాని కెంతమాత్రమును విచారమునుగాని, తమ యపారవిశ్వాసమునందు చలనమును కాని చూపియెరుగరు. వల్లభాయి గ్రామగ్రామము వెళ్ళునపుడు పురుషులు, స్త్రీలు, బిడ్డలు నేలయూనినట్లు వచ్చి వానికవ్యాజముగా నర్ఘ్యపాద్యాదుల నిచ్చుటను నేను కండ్లార చూచితిని. విద్యాగంధములేని వృద్ధస్త్రీలు, కన్యలు చింకిరి గుడ్డలను కట్టుకొని వచ్చి యతనినుదుట విజయతిలకమునుదిద్ది

తమ పక్షితో ద్యమముకు తమ కష్టాదితమైన యొకటిరెండు
 రూపాయలు నతనిపాదములకడ నుంచుచుండుటను నేను గా-
 చితిని. వారు తమ మోటుభాషలో దురదృష్టవంతమై
 ప్రభుత్వముయొక్క దుష్కృత్యములనుగురించి పాటలుపాడు-
 చుండిరి. అయిష్టముగానున్న ప్రజలపైని యీకృత్రినూ-
 దోళనను బలవంతముగా చొప్పించిరని చెప్పిన యుద్వోగస్త-
 లనివేదికలు కేవలము బూటకములని నేను యొప్పుకొనక
 తప్పినదికాదు. భీతావహమును కలిగించుటకు మీప్రభుత్వము
 చేయు పెన్షియర్లములను చూచి ప్రజలు నవ్వుకొనుచుం-
 దురు. వారిదివరలో సమస్తమును యుత్సాహముతో భరిం-
 చిరి. ఇక ముందునెంతయైనను ధిక్కరించుటకు సిద్ధముగనే
 యున్నారు. వారు స్వాస్థ్యగారి నతిసరసముగా 'దున్నపోతు
 లకొర కావురావురు మనుచుండు పెద్దపులి' యనియు, జప్పు
 ఆఫీసరును 'ఛోటాకమీషనరు' అనియు వాడుచుందురు. ఉ-
 త్సాహవంతుడు, గొంతెమ్మకోరికలు కలవాడునగు ఆగ్నో-
 లాగారికొరకు వారు ప్రత్యేకించిన నమ్రమైనపదమును
 నేను కాగితముపై వ్రాయసాహసింపను. ప్రభుత్వప్రయోజ-
 నముకొరకే యతడెంతపట్టుదలగలవాడో యంత శాంతుడు
 గను నుండవలెనని నేను కోరుచున్నాను....పుత్రవా-
 త్సల్యముతో చూచుకొనుచుండు తమ పశువులను రక్షించు
 కొనుటకు 80000 మందిపురుషులు, స్త్రీలు, బిడ్డలు తమ

పశువులతో సహా తొంబదియవో రోజుననుండి యపరిశుభ్రమైన చిన్నచిన్నయిండ్లలో తాళములుబిగించుకొని జీవించుచున్నారు నేను నిర్జనమై, నిశ్శబ్దమై, విడిచిపెట్టబడి పాడుబడియున్న గ్రామములగుండ పోవునపుడు, గ్రామపాలిమేరలను వాలంటీర్లు కాపలా కాయుచుండ, వచ్చునది జప్తుకఠినరేమోయని స్త్రీలు అడ్డకిటికీలనుండి తొంగిచూచుచుండగా చూచితిని. నేను నా సంగతి చెప్పుకొనగా నమ్మకము పుట్టిన మీదట తలుపులను తెరచి నన్ను లోపలికి తీసుకొనివెళ్ళగా నే నచ్చట చురికిని, కుర్చును, కంపును, చీకటులను చూచితిని. పురుషులు, స్త్రీలు, శిశువులు బక్కచిక్కి, శల్యావశిష్టమై, పాలిపోయి, న్యాసిగ్రస్తమై విచారదృక్కులతో తమ్ముచూచునట్టి తమ ప్రాణసమానములగు పశువులతో నొకే గదిలో మందలనలె పడియుండుటను నేను చూచితిని. వారు తమ పశువులను జప్తుకఠినముల దయావాక్షిణ్యములకు విడిచివేయుటకంటె నెన్నిమాసములైనను అట్లు పడియుండుటకే కృతనిశ్చయులై యున్న సంగతి వినినపుడు యీదిక్కుమాలిన జప్తుపద్ధతులను కనిపెట్టినబుద్ధి, వీని నాచరణకు తెచ్చునట్టి కారిత్యము, వీనికధికారమిచ్చిననీతి మధ్యయుగమునాటి చరిత్రలలో తప్ప మరెచ్చటను కానరాదని నేను తలంపక తప్పినది కాదు.”

తరువాత నతడు 'అపరిమితదుఃఖము . కలుగ చేయుటకు' దేశింపబడి 'పగసాధింపబూనినవిజేత' యొక్క పద్ధతులను వర్ణించుచు, న్యాయము నపహాస్యమునకుదింపినయుదాహరణముల నిచ్చుచు "తలతిరిగిననిరంకుశోద్యోగుల వెక్కిరింపులును, సాంకేతికనేరములకై వేసిన యతికఠినశిక్షలును, పొగరుమోతుప్రకటనలద్వారా చేసినగర్జనలును, ఉద్యోగస్తులక త్తిసాములును ప్రజలలో వేళాకోళమును తప్ప మరేమియు కలిగించలేకపోయె"నని వ్రాసెను. ఉత్తరము సమాప్తముచేయుచు నతడు బార్డోలీవిషయమై ప్రభుత్వముకుచాలహెచ్చులోటులు వచ్చెనని వారు కోసినకోతలలోని నిస్సారతను వెల్లడించుచు వోటుల నావిధముగా తికమకలుచేసి స్పష్టించుకొనుటచే ప్రభుత్వమువాకే యెట్టిచట్టబద్ధుడైన మానవుడైనను ప్రభుత్వమును సమర్థించుట కసాధ్యమగునట్లుచేసి రనియు "దీనికి నాయధీనములోనున్న జవాబు శాసనసభలోని నాసభ్యత్వముకు రాజీనామా యిచ్చి రాష్ట్రమంతటనునిండియున్నవోటకుల నీసమస్యమీద తమతీర్పును ప్రకటింపవలసినదని కోరుట యొక్కటే" యనియు చెప్పెను.

ఈయుత్తరము తమవంటి దేశభక్తులయెడల నేమాత్రము గౌరవభావమున్నవానినైనను కదల్చివేసి బార్డోలీసమస్యకు ప్రజాహృదయము నాకర్షించినసమస్యలలో నగ్రస్థానమునిచ్చెను. శ్రీయుతమున్నీగారు రాజీనామా యిచ్చుట.

తో నూరుకొనలేదు. అతడు వెంటనే తాను, హుసేనుభా
యిలాల్జీ యం యల్. సి, డాక్టరు గిల్దరు యం. డి., యఫ్.
ఆర్. సి. యస్., యం. యల్. సి., రావుబహదరు భీమభా
యినాయిక్, యం. యల్. సి., శివదాసనీ యం. యల్. సి,
చంద్రచూడ యం. యల్. సి; కార్యదర్శియగు బి. జి. ఫేరు
గార్లతో కూడిన యొకకమిటీని యేర్పాటుచేసి భీతావసాము
ను కలిగించుట కవలంబింపబడిన పద్ధతులను క్రమమైన న్యాయ
పరీక్ష చేయుటకు గడంగెను. ఐచ్చికసేవ చేయనచ్చిన సూ
రతు, బాంబాయి న్యాయవాదులద్వారా వారు 126 గురు
సాక్షులను పరీక్షచేసిరి. తమవిచారణకు సహాయముచేయ
వలసినదని వారు ప్రభుత్వమువారిని కోరిరి. కాని వారు దాని
కంగీకరింప లేదు.

విఖ్యాతిచెందిన యాయుత్తరములో శ్రీయుతముస్సీ
గారు “స్వయముగా పరిశోధనలను గావింపవలెననెఱుకొరిక
నీయుత్తరము మీప్రభుత్వములో కలుగచేయు” నని యా
శించెను. గవర్నరుకాని రెవిన్యూసభ్యుడుకాని కదలకపోయి
నను కమిషనరైన స్నార్చుగారు మొదటిసారి బార్డోలీ వెళ్ళుట
కీయుత్తరమే కారణమని చెప్పకతప్పదు. ఇది యితరుల ననే
కమందిని నిద్రనుండి మేల్కొల్పెను.

ఈమధ్యవర్తులలో నింకొకరు సర్ పురుషోత్తమదా
సుతాకూర్దాసుగారు, కలెక్టరుగారి ప్రోత్సాహముపైని పురు

పోత మదాసుగారు కమిషనరును సూరతులో జూర్ మా
సములో కలుసుకొనెను. తనను సూరతులోకలుసుకొనవలె
నని యతడు శ్రీయుతవల్లభాయి కాహ్వానముపంపి కమిష
నరు సర్దారులమధ్య నొక ఛాక్తిచర్చ కవకాశమును కల్పిం
చనెంచెను. సర్దారు కప్పుడు యెక్కువతోందరపనులుండు
టచే పోజాలక యీగ్రంథకర్తను పురుషోత్తమదాసుతోమా
ట్లాడుటకు పంపెను. స్మార్టుగాడితో చాలాకాలము నూట్లా
డితిననియు, నుద్యమము నణచివేయుట కతడెంతదూరమై
నను పోవుటకు బద్ధకంకణుడై యున్నాడనియు, నీ నెలాఖరు
లోగా సత్యాగ్రహాలలో చాలమంది లొంగిపోవుట నిశ్చయ
మని యతడు చెప్పెననియు పురుషోత్తమదాసు నాతోచెప్పె
ను. ఈగ్రంథకర్త పురుషోత్తమదాసుతోను అతడు కమిషన
రుతోను సత్యాగ్రహాలయొక్క యధార్థమైనసహనశక్తి
నతడు గుర్తించుటలేదనియు, జప్తుకాఫీసరు లవలంబించుచున్న
ప్రస్థతులును, పరానులప్రవర్తనయును ప్రభుత్వమున కపయశ
స్సును సంపాదించెననియు స్పష్టపరచెను. తరువాత నతడు
తనసంఘముతరపున ప్రతినిధియైన లాల్జీ నారంజీగారి రాజీ
నామా (బాగ్దోలీసమస్యవివాద)ను గురించి యాలోచనకు
తెచ్చెను. ఈసంఘమున కధ్యక్షుడగు మోడీగారు ప్రభు
త్వాభిప్రాయమును తెలిసికొనవలెనని గవర్నరుగారికి వ్రా
సెను. కాని దానివలన లాభము లేకపోయెను. గవర్నరుగారు

మున్నీగారికిచ్చినజవాబులకంటె ఘాటైనజవాబులను వర్తక సంఘమువారికి పంపెను. పురుషోత్తమదాసుగారు గాంధీజీని సబర్మతీఆశ్రమములో కలుసుకొని సత్్యాగ్రహాల తక్కువ కోరికను తెలుపగోరెను. దీనికి వల్లభాయీకూడ నాహ్వానింపబడెను. గాంధీజీని కలుసుకొనినతరువాత పురుషోత్తమదాసు, మోడీ, లాల్జీ నారంజీగార్లతో గవర్నరుగారిని దర్శించుటకు పూనావెళ్ళెను. గవర్నరుతోను, ప్రభుత్వసభ్యులతోనుకూడిన యాసమావేశ మెంతయాశాభంగకరముగనుండెనో పురుషోత్తమదాసు యీగ్రంథకర్తలతోచెప్పెను. శ్రీయుతవల్లభాయీ నొకసభకు పిలిపించవలెననియు, నచ్చట తమకున్న భేదాభిప్రాయములు స్పష్టమయి రాజీ కుదగవచ్చుననియు పురుషోత్తమదాసు గవర్నరుగారితోచెప్పెను. ఆసభలోనున్న కొంతమంది 'అయిపిండములకు' గవర్నరుగారు వల్లభాయీవంటి 'విప్లవకారుని' సభకు పిలిపింపవలెనను సూచనయే కల్గెనో కాగముపెట్టినట్లయ్యెను. కనుక సభ విరమింపబడెను. తరువాత పురుషోత్తమదాసు గవర్నరును ఒంటిరిగా దర్శించెను. అతడు మంచినానుభూతినిచూపెను. కాని 'మొదటి నుంచి చివరవరకు దెబ్బలుతినటకు' సహజముగా విముఖముగానుండెనట! "మొదటిపన్ను చెల్లింపవలెను లేదా వ్యవసాయదారులు హెచ్చుపన్నును మధ్యవర్తులవద్ద ధరావతుపెట్టి నమీదట విచారణ సలుపబడును." గవర్నరుగా రిది తుది

మాటగా చెప్పిరి. ఈప్రతినిధివర్గమువారు “ఉభయపక్షములకు రాజీకుదుర్బుటకు సాయపడ గలుగుదుముగాక” అను నాసతో వెడలిపోయిరి. తిరిగివచ్చునపుడు పురుషోత్తమదాసు వల్లభాయని బొంబాయిలో కలుసుకొని జరిగినదంతయు చెప్పెను. ప్రభుత్వమువారికిని సత్యాగ్రహాలకును సమాధానము కుదరదని వారిరువురు నంగీకరించిరి.

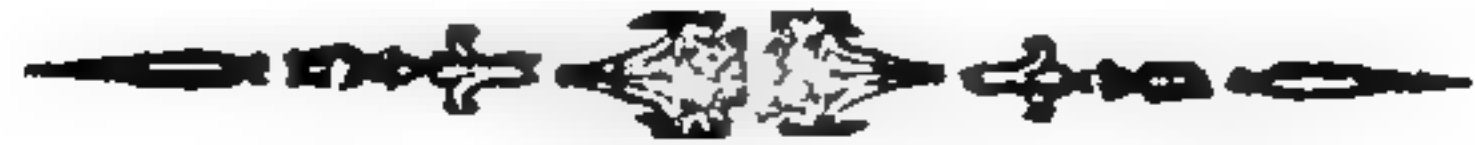
తరువాత జరిగిన చర్చఫలితముగా లాల్ బేనారజీ నిష్పక్షపాతమైనవిచారణ కంగీకరించుటకు పూర్వము హెచ్చుపన్ను నిచ్చివేయవలెనని పట్టుపట్టుట హాస్యాస్పదమని వ్రాయుచు తన శాసనసభాసభ్యత్వమునకు రాజీనామాయిచ్చెను.

ఈమధ్యన ర్షిత్వములు ప్రభుత్వమువారిని రాజీకుదుర్బుకొనుట కెల్లతయారుచేసెనో చెప్పజాలము. కాని విటివలన ప్రజలెంతమాత్రమును చలింపలేదు. ‘అపరిపక్వమైన రాజీకొర కాతురపడకుడు’ అని సర్దారు ప్రజలకు బోధించుచుండెను. “పచ్చిచూమిడికాయనుతెంపి రుచిచూచినచో నేమగునో మీరెరుంగుదురు. మీపళ్లు పులిసిపోవును. అట్లుకాక మీరుదానిని పండనిచ్చినచో సకాలములో తానంతట తామె రాలి మీయొప్పుకు తగిన ఫలితమును, హానినులమును, మధురరసమును మీరుగ్రోలగలరు... రాజీకిసమయమూసన్నమగునేని యొకరుచెప్పనక్కర లేకుండగనే మనకది తెలియగలదు. నేను ప్రభుత్వచౌదయములో నెట్టిమార్పును నాకు

“నించుట లేదు. నిన్న నే స్థానిక మేజిస్ట్రేటు నానీఫాలడ్ నుంచి నచ్చిన యొకనిరపరాధియైనవ్యవసాయదారున కారుమాసములు కఠినశిక్షవిధించెను. అతనిభార్యయు మరికొందరు స్త్రీలును జపు అఫీసరు కొంతమందిపఠానులతో యింట్లోనికి జొరబడుచుండగా తలుపులను బిగించుటయే దీనికి కారణము. ప్రభుత్వమువారు నిర్బంధచర్యలను నిరంతరముగా సాగించునంతకాలము, పశ్చాత్తాపము నెంతమాత్రమును చూపించ నంతకాలము రాజీమాటల కవకాశమే లేదు.”

వీటిఫలిత మేదియైనను వాణిజ్యములో మునిగియున్న బాంబాయికి చెందిన ప్రముఖులలో చాలమంది ప్రభుత్వము వారిచే ‘రాజకీయ’ ఉద్యమముగా పరిగణింపబడినట్టియు, నిరంకుశులలో తలబిరుసుగలవారిచే ‘విప్లవకారు’ డని పిలువబడునట్టియు నాయకుడు గలట్టియు యుద్యమముపట్ల నెక్కుడుయాసక్తిని చూపుటవలన దేశములో రాజకీయజీవిత మెక్కువగా సభివృద్ధియైనట్లు తెలియుచున్నది.

బా ర్దో లీ వి జ య ము .

ఇరువదియారవ యధ్యాయము.

“నిష్పక్షపాత సాక్షులు”

“న్యాయము జ్ఞానమేనో కూడినమితమునందుండు
ను.” “అర్హస్టాక్షిల్.”

బార్దోలీసత్యాగ్రహముపట్ల ‘వర్తకముగోమునిగి
యున్న’ బొంబాయి తీసికొనినశ్రద్ధయే ప్రశంసనీయమైన
పుడు యితరరాష్ట్రములలో నున్న ప్రజాహితైషులు, లిబ
రలుపక్షముకు చెందినవారిలో ప్రధానులుకూడ నీయుద్యమ
మును సమర్థించుట మరింతప్రశంసనీయమని వేరుగ చెప్పన
క్కరలేదు. ఈరెండుతరగతులకును భేదమును చూడవలె
నన్న మధ్యవర్తులు మానవబాధను చూడలేక దయారసప్ర
పూర్ణులై శ్రద్ధతీసికొనిరి. లిబరలుపక్షమువారు న్యాయము
కొరకు శ్రద్ధతీసికొనిరి. మధ్యవర్తులు యీయుద్యమమును
సమర్థించుటకంటె సత్యాగ్రహులను బాధనుండి తొలగించు
టకును, వారు నాశనమైపోకుండనుండుటకును యెక్కువగా
శ్రద్ధతీసికొనిరి. లిబరలుపక్షమువారు యీసంగ్రామచరిత్రను
చక్కగా పరిశోధించి యిది కేవలము న్యాయమని ధృవపర

వి యంతవరకు దీనిని సమర్థించి తరువాత పరిస్థితులకు విడిచి వేసిరి. ప్రజాపక్షమున తలయెత్తినయుద్యమములో బహుశః బాక్ష్తోలీయుద్యమమొక్కటియే అన్నిపక్షములవారి సానుభూతిని, సహాయమును లభింపజేసెను.

జూన్ మూడవవారములో పండిత హృదయనాథ కుంజ్రగారు సర్వెంటుఆఫ్ ఇండియా పత్రికాధిపతియగు శ్రీ యుత వేజుగారితోను, అచ్యుతలాల్ థక్కరుగారితోను యీసమస్యను స్వయముగా తెలిసికొనుటకు బాక్ష్తోలీ బయలుదేరిరి. వారు సెటిల్ మెంటుని వేదికలను తుల్యముగాచదివి సత్యాగ్రహములు మోపువలెదలను పరీక్షించుటకును, విచారణచేయవలెననిది వారికోరికలో నున్న న్యాయమును కనుగొనుటకును గ్రామములకు వెళ్ళిరి. శ్రీయుత మున్షీగారి దృక్పథము కంటే నీరిదృక్పథము మరింత సంగఠితమైనది. ప్రజలబాధలను గురించియు, వారివీరపురుషోచితసంగ్రామకలాపమునుగురించియు మున్షీగారు వర్ణించియే యుండిరి. ఇంతకంటె నెక్కువగా మరెవరును వ్రాయజాలరు. ఈస్నేహితులు పూర్తిగా రెనిన్యూవిచారణకొరకే పనిచేసిరి. వారు గ్రామములను పరీక్షించుచుండగా నొకస్నేహితుడు ఖద్దరు ప్రజల కెట్టిలాభమును చేకూర్చెనో చూపుటకు కొన్ని ఖద్దరుప్రదేశములను చూపింపగోరెను. కాని వారు దీని కొప్పుకొనలేదు. కనుక వారిలోనున్న యీసంగఠితమే వారి వి.

చారణకును వారు చూపిన సారాంశములకును విలువనిచ్చుచున్నది.

విశేషణములు, వన్నెలు, చిన్నెలు యెంతమాత్రమును లేని వారినివేదికలో, సహేతుకముగను, క్లుప్తముగను వ్రాసినవారినివేదికలో వారు నాలుగుప్రశ్నల నాలోచించియుండిరి. “పన్ను హెచ్చుదల కవులుకుతీసికొన్నవారివద్దనుండి భూస్వాములు గుంజుకొనుచున్న అద్దెలమీద నాధారము చేయబడెను కనుక కవులుదారులు చెల్లించుచున్న అద్దెలపట్టికను తగినంతశ్రద్ధతో తయారుచేసినదీ లేనిదీ పరీక్షింపవలసియున్నది. ఏలనన యీపట్టిక ఆర్థికలక్షణములతోకూడిన అద్దెలనుమాత్రమే చూపవలెను. దీనిలో గొప్పదోషమున్నచో దీనినుండి తీయబడినసారాంశములన్నియు నిరుపయోగములే యగును. మరియు పన్నులను స్థిరపరచునీతికి పోటీలమీద వచ్చుచుండుఅద్దెలను పునాదిగా తీసికొనుటకు పూర్వము నాగులోనున్నభూమిలో నెన్ననవంతురొక్కము చెల్లించుకవులుదారుల చేతులలోనున్నదో నిశ్చయింపబడవలెను. పాతసెటిల్ మెంటు అమలులోనున్న కాలములోని (అద్దెలను గురించి విచారణ జరిపినపుడు) ఆసామాన్యసంవత్సరములను పీడించివేసెరా యనునది మూడవప్రశ్న. క్రొత్త పన్నులరేటులను నిశ్చయించుటకు కేవలము మక్తా లేక అగ్గె విలువనే ఆధారముగా తీసికొనవలెననుటను రెవిన్యూకోడ్

కాని సెటిల్ మెంటుమాన్యుయల్ కాని యెంతవరకు సమర్థించు మన్నవి? అనునది నాలుగవ ప్రశ్న.”

పైనుదహరింపబడినకోడ్ ను, సెటిల్ మెంటుమాన్యుయల్ ను చదివినమీదట, అనేక గ్రామములలోనున్న ప్రజలను స్వయముగా పరీక్షించి విచారణలు సలిపినమీదట వారీక్రిందినిర్ణయముకు వచ్చిరి.

1 ఈ అద్దెలపట్టిక చాలదోషములతో నిండియున్నది. పేలనన తణఖావ్యాపారములు, పూర్తిగా వసూలు చేయబడిన అద్దెలు లేక షరతులతో చేయబడిన క్రియములు మొదలగువానిని మినహాయించలేదు. రెనిన్యూకోడ్ 107 వ సెక్షను ప్రకారము భూమికలవాని ఖర్చులమీద చేయబడిన షరతులవలన తీసికొనబడుచున్న అద్దెలవిషయములో నట్టి తీసివేతలును చేయబడలేదు.

2 సాగుచేయబడుచున్న భూమిలో గొక్కముకు అద్దెకు తీసికొనబడిన ప్రదేశము నూటికి యిరువదివంతులు మాత్రమే కలదు. 1895 లో “భూస్వాములలో నూటికి 94 గురు స్వయముగా వ్యవసాయము చేయుచుండిరి” అను విషయమును చూచినపుడు నేడు నూటికి ముప్పదిమందివరకు కవులుదారులు వ్యవసాయముచేయుట చాల పెద్ద సంఖ్యయనియే చెప్పవచ్చును.

3 రెవెన్యూసభ్యుని వాఙ్మూలముప్రకారమే 1918-19 మొదలు 1924-25 వరకు గల యన ధారణకాలమును మినహాయించియుండవలసినది.

4 సెటిల్ మెంటుకమిషనరు తన “ఒక్క యధార్థమైన మార్గదర్శి” గా నసంపూర్ణియైనట్టియు పరిశోధింపబడనట్టియు అద్దెలెక్కలమీద నాధారపడెను. అప్రత్యక్షముగా జరుపబడిన విచారణఫలితములను సవరించునుద్దేశ్యముతోకాక వ్యవసాయఖర్చులలోని పెరుగుదలను గూర్చి యోచింపకుండ, దానికి తీసివేత లేకుండ చేయుటకును “పన్ను హెచ్చుదల చాలయెక్కువకాకుండ నడ్డుపెట్టుటకు” (సెటిల్ మెంటు గ్రంథములో వైమాటలేయున్నవి.) పన్ను రేటులను హెచ్చించుటకును అత డీలెక్కల నుపయోగించెను. పైనుదహరింపబడినసారాంశములను పురస్కరించుకొని కుంజ్రవేజు, ధక్కరుగార్లు “క్రొత్తవిచారణకొరకు చేయబడుచున్న కోరిక పూర్తిగా న్యాయమైనదే” “వీరంగంతాలూకాలోని రివిజనుసెటిల్ మెంటును తిరిగి విచారించెదమని చేసిన ప్రకటన బార్డోలీతాలూకాలోని సెటిల్ మెంటును కూడ తిరిగివిచారించవలసియున్నదని చెప్పకనే చెప్పుచున్నది” అను ఖండితమైన తీర్పులకు రాగలిగిరి.

శ్రీయుతవేజు మరియుకస్లేటుమెంటు నిచ్చుచు “బార్డోలీలోని ప్రస్తుతపోరాటము కేవలము ఆర్థికపోరాటమని.

యు నది శాసనోల్లంఘన ప్రశాళికలో భాగము కాదనియు” ప్రత్యేకముగా నొక్క చెప్పెను.

“.... ఈయుద్యమనాయకులు తమ సర్వశక్తులను ధారపోసి బ్యాల్కనీవ్యవనాయదారులపట్ల జరుపబడిన ఘోరమైన యన్యాయమని తాము త్రికరణశుద్ధిగా విశ్వసించుచు దానిని భంగపరుచు నుద్దేశ్యముతప్ప మరెట్టియుద్దేశ్యములను కలిగి యుండ లేనట్లు నా పరిశోధనవలన నేను తృప్తిపొందితిని. ప్రభుత్వమునా రిట్టియుద్యమముకు లేనిపోని రాజకీయసంబంధములును ముడిపెట్టుట తెలివితక్కువతనము, అక్రమము” అని యతడు వ్రాసెను.

ఈ నివేదిక అన్ని రాజకీయకక్షలవారిని తృప్తిపరచెను భారతదేశములోనున్న వార్తాపత్రికలలో నింకను యిటునటు నూగులాడుచున్న కొద్దిపత్రికలనిది సత్యాగ్రహుల పక్షముగ త్రిప్పివేసెను. లిబరలు పక్షమువారితోసహా అన్ని పక్షములవారికిని ప్రజల కోరికలనుగురించియు, వారికి న్యాయముగా చూపవలసిన తక్కువ న్యాయమునుగురించియు నొకే యభిప్రాయమును కలుగచేయుట కిదియే కారణము. మణిలాల్ కొఠారి చక్రముతిరిగినట్లు తిరుగుచు ననేకమంది నాయకుల కీకేసులోని విషయముల నన్నిటిని యెరుకపరచుచు బ్యాల్కనీలో జరుగుచున్నచర్యలనుకూడ తెలియచేయుచు శక్తివలె పనిచేసెను. దీనిఫలితముగా నాయకులందరును ప్ర

జ్వలించుచున్న యానమస్యపై తమ యభిప్రాయమును బహి
రంగముగా వెల్లడిచేసిరి. జాతియొక్క దృష్టియంతయు నీవ
స్యపై కేంద్రీకరింపబడెను. పండిత మోతీలాలు నెహ్రూగారు
పత్రికలో నిట్లు వ్రాసిరి. “బొంబాయిప్రభుత్వమువారు పున
ర్విచారణ కంగీకరింతురు కాని యట్టివిచారణకుపూర్వము
ప్రస్తుత సెటిల్ మెంటుప్రకారము పన్ను మొత్తము నంతను
చెల్లింపవలెనని పట్టు పట్టుచున్నట్లు నాకు తెలియుచున్నది.
ఇది యొక వింతస్థితిగానున్నది. ఇప్పుడు కట్టినపన్ను అన్యాయము.
తప్పు నై పునర్విచర్యనకు తగియున్నపుడు దీనిప్రకారము
రావలసినశాకీలను చెల్లింపవలెననుట మార్భ్యము.
తర్కవిరుద్ధము.” “ప్రభుత్వమువారు యిరుపక్షములప్రతిని
ధులతోకూడిన యొకకమిటీని నియమించినచో” బాన్డోలీ
లోనున్న విషమపరిస్థితులు చక్కబడ గలవని సర్ ఆలీయి
మాంగారు చెప్పిరి. శ్రీయుత చింతామణిగారి యభిప్రాయ
ముకూడ కుండ బద్దలుకొట్టినట్లు స్పష్టముగా క్లుప్తముగానుం
డుటచే మరింత చురుమనునట్లుగా నుండెను. అత డీవాదమును
ప్రపంచకజ్ఞానముమీద నాధారముచేసెను. “తమ యిచ్చ
యే న్యాయము; తమన్యాయము తరుచుగా తమ తెలివితక్కు
వతనమున కొకగౌరవ పదముమాత్రముగా నున్నట్టి యొక
బ్రహ్మాండమైన ప్రభుత్వముతో వేలకొలది బీదప్రజ లకార
ణముగా తలపడి తత్ఫలితముగా లబ్ధిపొందునదేమియు లేక

పోయినను సర్వమును పోగొట్టుకొనునంతటి బుద్ధితక్కువస్థి-
తికి 'మానవప్రకృతి' రాలేదని" యతడు చెప్పెను. తమవా-
దములోనున్న న్యాయముకొరకు మితిలేని బాధలను బుద్ధి-
పూర్వకముగా నాహూయము చేయుచున్న ప్రజలు హెచ్చు-
పన్నును రద్దుచేయవలసినదని న్యాయముగా కోరియుండ
వలసినదని యత డనుకొనెను. కాని "వారు నిర్మోగమాట-
ముగ పన్ను తగ్గించవలసినదని కోరుటకు బదులు నిష్పక్ష-
పాతమైన స్వేచ్ఛతంత్రకమిటీతో తృప్తిపడుట బాద్దొలీరైతు,
వాదములోనున్న బలముకును, మితముకును నిదర్శనమని వే-
రుగ చెప్పవలయునా? ప్రభుత్వమువా రట్టి విచారణకంగీక-
రించకపోవుట వారివాదములోని నిస్సారత నదేవిధమున రుజు-
వుచేయుచున్నది. విచారణకు పూర్వము హెచ్చుపన్నును
నిరసించుచున్నరైతులు దానిని చెల్లింపవలెనని ప్రభుత్వము
వారు చెప్ప జవాబు కేవలము హాస్యాస్పదమైనది." అతడు
మరియొక అడుగు ముందుకు వేసి బాద్దొలీసత్యాగ్రహవ,
'శాస్త్రీయమైన ఆదోళన' యను పదమునకున్న అర్థముతో
సమన్వయించుచున్నదనియు, నది లిబరలుపక్షమువారి తత్త్వ-
మునకెంతమాత్రము నసంబద్ధముగా లేదనియు చాటెను.
ప్రభుత్వగౌరవమును కాపాడుకొనుటకే "హెచ్చుపన్నుల
సందర్భములో ప్రజలకు కలుగు నష్ట నిష్టూరములను చా-
రించుటకే కాక నీపన్నులను వసూలుచేయుట కవలంబించు

డుచున్న పద్ధతులలోని నిందలను, పరిస్థితులను సామాన్యముగా నవలోకించుటకును విచారణ యనసరమని నాకు లోచించుచున్నది” అని సర్ తేజబహదరు సప్రమాగాదు చెప్పిరి. సెటిల్ మెంటు ఆఫీసరుగారు తయారుచేసిన పట్టికలను, తనవిషయపరిజ్ఞానముతో తుత్తునియలుచేసి ఆ యంకెలలోను వాటిపై నిర్ద్రింపబడిన సారాంశములలోను గల యపందర్భములను పల్లడిచేసిన కీర్తిశేషులగు మేడనుగారినామమును కృతజ్ఞతతో సంస్మరింపవలసి యున్నది. అతడే రాజకీయ కక్షకును చెందినవాడుకాదు. ఈ యుద్యమములో నున్న న్యాయ మతనిసానుభూతిని ప్రజలనెపుడు మరల్చగలిగెను. బార్డోలీ విచారణ జరుగుచుండగా విచారించు ఆఫీసరుల ముందు యితడొక పండితసాక్ష్యముగా హాజరయ్యెదనని మాటయిచ్చెను.

దేశమంతటను కల భారతీయముద్రణాలయములు సత్యాగ్రహాలపక్షము నవలంబించెను. అర్థాంగ్లజాతివారి పత్రికలు, బొంబాయిలోని అర్థప్రభుత్వపత్రికతప్ప, పైపత్రికలన్నియు నుదాసీనముగానుండెను. లేదా మూకీభావమును వహించియుండెను. కాని అలహాబాదులోనున్న స్టేట్సుమన్, పయోనీరుపత్రికలు బార్డోలీసత్యాగ్రహమును సమర్థించుచు అర్థాంగ్లజాతిపత్రికలెప్పుడును నిరంకుశప్రభుత్వపక్షమునేబూనుచుండునట్టి వికృతసాప్రదాయమును ముక్కలు చేసెను.

“ఆలస్య మింతమాత్రమును లేకుండ తేల్చవలసిన ప్రధానసా
రాంశ మేమనగా బాక్సాలీ తగాయిదాలోని యంశములనన్ని
టిని గ్రహించిన యే నిష్పక్షపాతమానవుడును న్యవసాయ
దారులపక్షమున ధర్మమున్నదనియు, నిష్పక్షపాతమైన విచా
రణసంఘముచే సౌచ్చుపన్నుల యుక్తాయుక్తములను విచా
రింపవలెననెడు ప్రజలకోరిక న్యాయము, సహేతుకము, సర
సములనియు నిర్ణయింపకుండ నుండజాలదు” అని పయ్యోగికు
పత్రిక వ్రాసెను.

ఈవిధముగా నంతకంత కభివృద్ధిచేయుచున్న యే కాభి
ప్రాయమును బుద్ధికల ప్రభుత్వమెన్నియు నిర్లక్ష్యముచేయజా
లదు. కాని బొంబాయిప్రభుత్వమువా రింకను మీనమేషము
లను లెక్కపెట్టుచు కూర్చొనిరి.

బార్డోలీ విజయము.

ఇరువదియేడవయధ్యాయము.

“కుంభకర్ణులు మేల్కొనిరి.”

“బ్రిటిషు పరిపాలనచరిత్రలో నపూర్వమైనస్థితియేర్పడినది. చివరకిదిచేపా నేడో రక్తపాతముగనో లేక ప్రభుత్వమువారు తాలూకాను వదలుకొనుటగనో పరిణామింపనైయున్నది.”

“ఔముస్ ఆఫ్ యిండియా”

బార్డోలీలో నిపుడు వింతయైన చతుష్పథికశక్తులు పనిచేయుచుండెను.

ఒక ప్రక్క ప్రభుత్వమునుష్యులుండిరి. పఠానులను, గురించిన గొప్పబహిరంగయాందోళన ధర్మచూ యని వారిని. ముఖ్యపట్టణమునుండి తీసివేయవలెనను ఆజ్ఞలు కావింపబడిన పదిరోజులయినతరువాత తీసివేసిరి. జప్పుకాండకూడ ఆపివేయబడినట్లు కాన్పించును. కాని జప్పుఆఫీసరులు యింకను అచ్చటనే యుండి తమదోపిడిసాత్తులెక్కల నప్పుడప్పుడు వ్రాసిపంపుచు వారున్నసంగతిని వెల్లడిచేయుచుండిరి. వారు జప్పుచేసిన దున్నపోతులను డబ్బిచ్చి పిలిపించినవారికి, ప్రభుత్వనౌకరులకు, అట్టి యితరులకు వారియిచ్చవచ్చినధరల కిచ్చివేసిరి.

వచ్చినసాముగోనుంచి వారిపోవణకైన అతిదూబరాగా
 వినఖర్చుల నన్నిటని తీసి వేసి తహసీల్దారు మిగిలినసాముకు
 వసాయదారులకు రసీదాలను పంపుచు వారిబాకీలక్రింద
 గానిని జనుకట్టిరి. కొన్ని కేసులలో నీవిధముగా జపుచేసి
 తిమ్మివేయబడిన దున్నపోతుకుగాను రు 4-8-0 కు మించి
 జనుకట్టబడలేదు. వ్యవసాయదారు లీరసీదాలను గోరుచుట్టు
 మీద రోకలిపోటువలె భావించి యతీనీచముగా చూచుచు
 తిరస్కారభావముతో స్వీకరించుట మానివేసిరి. సత్యాగ్రహ
 ము ప్రారంభమైనది లగాయతు ఒక్కసారియైనను బార్దోలీని
 సందర్శింపని కమిషనరు స్మార్ట్దొరగారు జూన్ 19 వ తేదీ
 గతించినవెంటనే భూములను ప్రభుత్వవశముచేసికొనుఁ. కిచ్చిన
 గడువు కొత్తగా నియమింపబడిన ప్రత్యేకపోలీసుసూప
 రింటెండెంటు హేలీదొరగారిని తీసికొని ఆప్రదేశమును చక్క
 గా పరిశోధించుటకును భూములు ప్రభుత్వవశముచేసుకొన
 బడునని ప్రభుత్వమువారిచ్చిన నోటీసులను సరకుగొనక సాగు
 చేసికొనుచున్న వ్యవసాయదారులపై చర్యలీసికొనుటకును, ని
 ర్బంధవిధానముకు మించిపటుత్వము నిచ్చుపద్ధతులను, సాధన
 ములను ఆలోచించుటకును దయచేసిరి. ఇచ్చటనొకవింత నిర్బం
 ధ విధానమును, అవినీతిని పురికొల్పుదానిని, వివరించెదను.
 సార్భానులో వ్యవసాయదారులుపై నోటీసులను ధిక్కరించి
 వ్యవసాయపనుల నిదివరకే ప్రారంభించిరి. ఈధిక్కారము

ఉడుకుమోతుతనమును కలిగించెను. కనుక ప్రత్యేక ఆఫీసరుగారు కొంతమంది వ్యవసాయదారుల కిట్లు నోట్ యిచ్చెను. “నవసారీ దూదిఫ్యాక్టరీప్రాప్రయిటరు అ గెలాభాయి పరాగ్జీవలన రు 3230-3-1 అచ్చట జపుచే బడిన దూదిఖరీదుక్రింద వసూలువచ్చెను. నార్భానుప్రత్తి ఘమువారికిచెందిన యీదూది వారీయవలసిన రెవిన్యూబా గాను జపుచేయబడి వారిబాకీలక్రింద జమకట్టుకొనబడెను. కనుక వారిపుడు భూములను దున్నుకొనవచ్చును.” వ్యవ సాయదారు లీనోటీసును చూచి యాశ్చర్యపడిరి. వారు దూ దిఫ్యాక్టరీయజమాని కమ్మివేసినదూది కదివరకే పూర్తి సొత్తు తీసికొనిరి. ఇతే వాంకనరు మొదలగు గ్రామవాసులకు కొ దరకు బార్డోలీదూదిఫ్యాక్టరీయజమానియగు నారంజీదులా బువలన 73000 రూపాయలు ముట్టెననియు, నతడు మీవ్యవ సాయదారుల దూదిని ప్రత్తి సూపరింటెండెంటుగారి ద్వారా సూరతులోనున్న యిద్దరువర్తకుల కమ్మివేసెననియు, వారిబా కీలు వసూలయ్యెననియు తెలియచేసిరి. ఇదికేవలము యితరు లసొత్తు నపహరించు సేరముతప్ప మరియొకటికాదు. ఈచర్య లోనున్న నిరంకుశత్వము, అన్యాయము సంగతి యటుండగా ప్రభుత్వమువారిరెండు కేసులలోనుకూడ యేవ్యవసాయదారు వలన దూదిఫ్యాక్టరీయజమానులకెంతెంతదూది అమ్ముబడె నో తెలిసికొనుటకావంతయు శ్రద్ధతీసికొనలేదు. కమిషనరు

వారితా బేదారులును తమపద్ధతులన్నియు నిష్ఫలముల
యైనని యింకను విశ్వసించుట లేదు. ఇంకను యెక్కువ అధి
కముల నీయవలసినదని వారు పెద్దఆఫీసరులను కోరుచుం
డు. మరియొకవంక నిష్పక్షపాతులైన సాక్షులు కొంతగా
తృప్తిచెందకగనుక నియమించవలసినదని రేయింబవ
ంక వేధించుచున్నారు. నార్తాపత్రికలు బాన్దోలీలో ప్రభుత్వ
మును చెలాయించుచున్న యధికారుల క్రూరకర్మలను వెల్లడి
యించుచుండెను. భారతదేశమంతయు నొక్కమ్మడి గాఢనిద్ర
యందుండి మేల్కొని యెచ్చటచూచినను బహిరంగసభలు, జిల్లా
కాన్ఫరెన్సులు, ఉత్సవములు, విద్యార్థులకోలాహలము, స్త్రీ
లు, పురుషులు, బిడ్డలు చందాలు వసూలుచేయుట, యీ
విధముగా దేశమంతయు అట్లుండికినట్లుండికి పోవుచుండెను.

సత్యాగ్రహానికి బాంబాయియువకులు 25,000
రూపాయలు వసూలుచేసినట్లు మన మిదివరకే చూచితిమి.

ఇదిగాక వారు సభలద్వారాను, సాహిత్యముద్వారాను క్రజ
లలో నుద్యమప్రచారమును చేయుచుండిరి. సూరతు, అహ
మ్మదాబాదు యునజనసంఘములును యిట్లే చేసెను. అహమ్మ
దాబాదు సంఘమువారు వారిలోవారు 1000 రూపాయలు
యిచ్చిరి. ఇక పల్లెలలో నన్నితరగతులవారి కోలాహలముకు
ను మేరయే లేకుండెను. అన్నిజాతీయోద్యమములపట్లను
ఉదాసీనముగను, విముఖముగను నుండుపురోహితజాతివారు

తమవిముఖత్వమును విడిచివేసి యుద్యమముకు తమభాగము
 సమర్పింప నిశ్చయించుకొనిరి. రాజనామాలనిచ్చిన చాలమ
 దితలాతీలు యీజాతికి చెందినవారే ! బార్డోలీసత్యాగ్రహ
 విజయముకొరకు జలాల్పారుతాలూకా (ప్రక్కనున్న లె
 లూకా) లోనున్న బ్రాహ్మణులు మహారుద్రాభిషేకమును
 చేయించి శ్రీయుత వల్లభాయిని ఆఖరునాటియుత్సవమ
 కాహ్వానముచేసిరి. త్రోవలో నతడు శిశోద్రా యను గ్రామ
 ములో నొక బ్రాహ్మణునికతిధిగా నుండెను. అతనితల్లి సర్పార
 యొక్క ఆగమనోత్సవమును జరుపుట కుదయమంతయు తఱ
 కదీక్షతో నూలువడుకుచు నీక్రొత్తగా వడికిననూలుదండ న
 తనిమెడలో వేసి తానుస్వయముగా వడుకుకొనిననూలుతో
 నేయబడినశాలువాను బహుమతియిచ్చెను. మహారుద్రాభి
 షేకమును చేయించినబ్రాహ్మణులు పూజ నుపక్రమించవలసి
 నయధికారమును వారిలో నెక్కువపాటపాడువారి కిచ్చిరి.
 ఒక బ్రాహ్మణుడు 101 రూపాయలకు పాడెను. ఉత్సవమయిన
 తరువాత నీధనమును, ప్రజలిచ్చినసంభావనయును, ఇది
 సాధారణముగా బ్రాహ్మణులకే పంచిపెట్టబడును. బార్డోలీ
 సత్యాగ్రహముకొర కిచ్చివేయబడెను. అందరును శ్రీయుత
 వల్లభాయి నాశీర్వాదించిరి. అస్పృశ్యతానివారణకొరకు బద్ధ
 కంకణుడైనసంగతి యెరింగియు శ్రీయుత వల్లభాయి కాహ్వా
 నమునంపుటయు, తమకష్టాజ్ఞితములోనుండి సత్యాగ్రహోద్య

మముకు ధనమునొసంగుటయు ప్రజలలో నెంతటియఖండమై నప్రబోధము కలిగెనో చాటుచునేయున్నవి.

వేలకొలది వ్యవసాయదారులు హజరైనట్టి జూరతు, బోచి, నడియాడు, అహమ్మదాబాదు జిల్లాకాన్ఫరెన్సులు సత్యాగ్రహముపట్ల నాయాజిల్లాల ప్రత్యక్షసహాయమును శృతపరచెను. బోచిసభకు తప్ప తక్కినవాటియధ్యక్షులందరును 'పైనుండివచ్చినవారే'. సూరతులో జయరాందాసు గారు, నడియాడులో ఖదీల్కరుగారు, అహమ్మదాబాదులో కెల్కారుగారు వీరందరును బార్డోలీసందేశమును తమతమ రాష్ట్రములకు గొంపోయెదమని వాగ్దానముచేసిరి. కెల్కారు గారు విషయమునంతను ఒక్కమాటలోచెప్పెను. "ఈతిరుగు బాటు నిరాశచే నెట్టియుగాగ్రస్తుడైనను యొక్కొకపుడు తన ఋణదాతపైచేయు తిరుగుబాటుకంటె స్వభావముచే చెడ్డది యుకాదు మంచిదియుకాదు.... ఇచ్చట ప్రభుత్వమువారే భూస్వామి ఋణదాతయైనపు డిక నెవరు అడ్డుపడగలరు?" సర్దారు ఒకసభకంటె మరియొకసభలో తననుతాను మించుచుండెను. "శాంతముగానుండుడు. నానుభూతిగల శ్రద్ధతో నంతయు పరీక్షించుచుండుడు. మీవంతు నచ్చునపుడు నేను మీ కొరకుగంటకొట్టెదను. నేను బార్డోలీయొక్క నాశన మొక్కటేచాలును. దానిబూడిదలోనుండి వేలకొలది బార్డోలీలు మొలకలెత్తగలవు." అనియతడు నడియాడులో చెప్పెను.

“ప్రభుత్వమువారు భూమిని మ్రింగి వేయదలచుకొనినచో నీ మహాజ్వాల గుజరాతు అంతయు వేయినాలుకలతో హాహా కారములను చేయుచు ప్రసరించుననియు, ముందుసంవత్సరము ప్రభుత్వమువారికి గుజరాతులో నొక్క దమ్మిడియైనను వసూలు కాదనియు నేను సకాలములోనే నానికి తెలియజేయుచున్నాను. ” అనియతడు బ్రోచిలో చెప్పెను.

“మన మొకబ్రహ్మాండమైనప్రభుత్వముతో పోరాడుచున్నాము. ఇది రావణునిప్రభుత్వముకంటె కూడ గొప్పదే. కావచ్చును. కాని యట్టి రావణాసురుడు కూడా తన రాక్షస పటాలమంతటితోను పన్నెండు సంవత్సరముల దీర్ఘకాలములో నొకసీతమ్మను తన యిచ్చ కంగీకరించునట్లు చేయజాలక. పోవుటయే కాక చివరకు యమమందిరము కంపబడెను. ఈబ్రహ్మాండమైనప్రభుత్వ మొక్కసీతను కాక 80,000 మంది పవిత్రహృదయులైన నిరపరాధవ్యవసాయదారులను నలిపివేయవలె ననుసంగతి గ్రహించును గాక !” అని యతడహమ్మదాబాదులో నుపన్యసించెను. డాక్టరు సుమంతుమెహతాగారి భార్యయగు శ్రీమతి శారదమెహతా సర్దారు బాగ్దోలీప్రజలలో మోహనాస్త్రమును ప్రయోగించినవిధమును వర్ణించుచు నిట్లు చెప్పెను. “అతడు ప్రబుద్ధునివలె మాట్లాడును. వానినోటినుండి వచ్చు ప్రతిమాట వానిహృదయకుహరమునుండియే వెలువడును. అతనిముందరనున్న

పరిస్థితు లతనికి భాష నొసంగుచుండును. అతని తన్మయత్వము శ్రోతలనొకయున్నతలోకమునకు వెంటనే గొంపోవుచుండును.” ప్రభుత్వమువా రిప్పటికి తా మిక నెంతమాత్రమును నిర్లక్ష్యము చేయకూడనిమానవు డొక డున్నట్లు గ్రహించెను.

ప్రజలలో కలుగుచున్న ప్రబోధతరంగములును గవర్నరుగారికి బార్న్ఫోల్డ్ మొక్క సత్యమును తెలుపుచు మున్నీగారు వాసినియు తరముచు కలిసి చాలమంది కుంభకర్ణులను తమ గాఢనిద్రనుండి మేల్కొల్పెను. ఇందులో నొకటి టైముస్ ఆఫ్ యిండియాపత్రిక. దీనికి సత్యము చాల వెగటుగా కాన్పించుటచే దానిని మ్రింగుటకు వీలగునట్లుగా చేయుటకు తన ప్రత్యేకవిలేఖరిని బార్న్ఫోల్డ్ పంపించెను. ఇతడు బార్న్ఫోల్డ్లో నొకదినము గడిపి శ్రీయుత మున్నీగారి నామూలాగ్రముగా బలపరచునట్టియు, సత్యమే మరింత యరుచ్యముగానుండునట్లు (సాధ్యమగుచో) చూపునట్టియు నివేదికలతో తిరిగి వచ్చెను. ఈప్రత్యేకవిలేఖరియొక్క నివేదికలు పత్రికాపాఠకులకు ‘బార్న్ఫోల్డ్లోని వ్యవసాయదారుల తిరుగబాటు’ ‘బార్న్ఫోల్డ్లో బోల్షివిక పరిపాలన’ మొదలగు ఘాటైన శీర్షికలతో వరుసగా మూడుదినములు వడ్డిపబడెను. వాటిలో చేయబడిన ‘సన్నాయి నొక్కులను’ సూచనలను విడిచివేసి తిమేని, గ్రంథకర్తగారు ప్రాణప్రతిష్ఠచేసిన దయ్యములను.

ఊచులను విడిచివేసితిమేని, అతడు హైదుగారి స్వరూపము
 లో తీసిన వంకరనారాంశములను తీసివేసితిమేని, అతడు డా
 క్టరు జెకిల్ గారివలె ప్రత్యక్షముగా చూచినవిషయములు
 యింతవరకు నుద్యమము నుదాసీనముగా చూచినవారి దృష్టి
 నాకర్షింపకమానవు. ఈవిషయములేవి యనగా: వల్లభాయిప
 తేలుగారు తాలూకాలోని రెవిన్యూపరిపాలన సంతను పూ
 ర్తిగా సంభింపచేయ గలిగిరి; ఎనభైకంటె యెక్కువమంది
 పతేష్లను, సగముకంటె కొంచెము తక్కువగా తలాతీలును
 రాజీనామాల నిచ్చిరి; రాజీనామాల నీయనివారైనను సర్కారు
 యెడల ప్రభుభక్తిపరాయణులై యున్నారని చెప్పటకు
 వీలులేదు; అయిదు ఆశ్రమములతోను, వాలంటీరు శిబిరము
 లతోను గావింపబడిన ప్రజలకట్టుబాటు లెంతబలముగా
 నుండవలెనో యంతబలముగా నుండెను; శ్రీయుత వల్లభాయి
 లేనప్పుడు కూడ బార్దోలీఆశ్రమము సంతతకార్యకలాప
 ముతో చకచక లాడుచుండెను; అచ్చటనున్న 250 మంది
 వాలంటీర్లు, ఇందులో చాలమంది సత్యాగ్రహులుగా పనిచేసి
 జయిలుజీవితము నిదివరకే రుచిచూచి యుండిరి, కఠినజీవిత
 మును చేయుచు, తదన్నతద్రాసములతో తృప్తిచెందుచు,
 దాని నింకను తగ్గించుచు అద్భుతమైనశిక్షణను చూపుచు
 న్నారు; శ్రీయుత వల్లభాయిగారి నిరంతరప్రచారమువలన
 ప్రభుత్వమువారు హెచ్చుపన్నులను సమర్థించుకొనగలరని

యెవరును విశ్వసించుటలేదు; సర్దారుయెడల స్త్రీలు చూపు
వీరపూజ విలేఖరి కాశ్చర్యమును కలిగించెను; స్త్రీలు, పురు
షులు, బిడ్డలు తమ యిండ్లలో మందలవలె తమ పశువులతో
కూడ పడియుండిరి. ఈపశువులశరీర మంతటను రసికారు
పుండ్లతో నిండియుండెను. వాటి సహజవర్ణము పోయి పాండు
వర్ణము వచ్చెను. వాటిలో కొన్ని తమకాశ్చర్యమీద నిలువ లేక
పోవుచుండెను.

విలేఖరి యీ బాధనంతను గాంధీజీకిని శ్రీయుత వల్ల
భాయికిని కట్టిపెట్టి వారు మానవజాతిపట్లను పశుజాతిపట్లను
చెప్పరానంత క్రూరత్వమును చూపిరని చెప్పెను. వాటిసౌ
ఖ్యమును గురించిన యీ కల్లబొల్లిదుఃఖమును తీసివేసితిమేని
యీ వ్రాతలోనున్న విషయములను గురించి భేదాభిప్రాయ
మేమియు లేదు. అతడు ప్రభుత్వమువారి నిట్లు స్పష్టముగా
మందలించెను “వల్లభాయిగారు బార్డాలీలో తాను లిలెను
స్థానమును పుచ్చుకొని సోవియటుప్రభుత్వమును స్థాపింప
కంకణము కట్టినాడు. బార్డాలీగ్రామములలో నతనిపలుకు
బడియుండు నంత కాలము శాంతి యుండనేరదు.” ఈమందలిం
పు యెంతటి వెర్రివారి నైనను మోసపుచ్చజాలను. నూటరు
దీనిని తగు వ్యాఖ్యానములతో నిండ్లందు తంతిద్వారాపంపె
ను. ఇది చేయవలసినపని చేసెను. బ్రిటిషుసింహము నిది
గాఢనిద్రనుండి మేల్కొలిపెను. కామన్సుసభలో వింటర్ట్సు

ప్రభువుగారు బార్డోలీపన్నులనిరాకరణను విమర్శించుచు శ్రీయుత వల్లభాయి 'కొంతజయమును' పొందెను. అని యొప్పుకొనెను. కాని 'పన్ను యిచ్చుటకు తిరస్కరించినవారిపై న్యాయము బలవంతముగా ప్రయోగింపబడుచున్నది' అని చెప్పెను. ఇక సర్మైకేలు ఒడ్వయరుజాతికి చెందిన మనుష్యులు చిందులు త్రొక్కుచు "న్యాయము అనబడు కుట్రను చురుకుగా నమలు జరిపింపవలె"నని విలపింపసాగిరి.

వైటుహాలు, సిల్లూ, బొంబాయిల మధ్య నేమి తంతులు విసరబడెనో, వైటుహాలునుంచి వచ్చిన బలవంతమువలన నెట్టి సైనికనికాయముల నేర్పాటుచేయనెంచిరో మనము చెప్పజాలము. ఆకాలమునాటిప్రభుత్వపత్రములను చూచుటకు సావకాశము దొరకునట్టి భావిచరిత్రకారు డెవడైనను బార్డోలీలో ప్రభుత్వము కగ్నిపరీక్ష వచ్చిననాడు వారి రహస్యప్రవర్తన మెట్లుండెనో ప్రపంచమున కెరుకచేయును గాక ! కాని వారి బహిరంగప్రవర్తనమే వారు రహస్యముగా పడినకంగారుకు, అలజడిక తగినంత సాక్ష్యము నిచ్చుచున్నది. తాలూకా చాలమంది సాయుధపాణులగు క్రొత్తపోలీసుపటాలముతో నింపబడెను. క్రొత్తపోలీసు సూపరింటెండెంటుగారిని తీసివేసినను, బహుశః అతడు తీవ్రచర్యలకు గడంగ నిరాకరించుటయే దీనికి కారణము, ప్రభుత్వోద్దేశ్యములు తేటతెల్లముగనే యుండెను. బార్డోలీనంతను పైన్య

ముతో నాక్రమించుటకు సన్నాహములు జరుపబడుచున్నవని ప్రతిదినమును వినుచునే యుంటిమి.

మరియొకచోట యీశపత్తు నెత్తినను, సాధ్యమగు చో, తరింపవలెననునాదుర్గా ప్రబల మగుచుండెను. రెవి న్యూసభ్యుడైన యాగారు అహమ్మదాబాదునుంచి తిరిగివచ్చిన తరువాత కార్యనిర్వాహకవర్గముయొక్క అర్జెంటుసభ కూడెను. అత డక్కడకు స్వయముగా విచారణచేయుటకు వెళ్లెను. గవర్నరుగారు జూలై 13 వ తేదీని గవర్నరుజనరలుగారిని చూచుటకు సిల్లూవెళ్లెను. అతడు ప్రజలకు సేవ చేయుటకు బదులుగా యజమానిధర్మములను దొంగిలించిన వారిచే నడుపబడుటకు చాలకాలమునుండి యంగీకరించెను. అతడు తన పదవిని ప్రారంభించినప్పు డీనిధముగా యతేడు. సర్ లెస్లీగారు ఉద్యోగముకు వచ్చినప్పుడు బోర్సదులో సత్యాగ్రహము తీవ్రరూపమును తాల్చియుండెను. అత డప్పుడు వెంటనే ప్రభుత్వసభ్యుడైన మారిస్ హేవర్డుగారిని బోర్సదు వెళ్ళిచూచి పరిస్థితులను గురించి తెలియచేయుమనెను. దీనిఫలితముగా వెంటనే న్యాయము చేకూరెను. కాని బార్డొలీ సర్ లెస్లీగారు నూతనరూపమును చాల్చిరి. అయిదువత్సరముల ఉద్యోగము ఆయనలోనున్న స్వతంత్రతను, ఉత్సాహశక్తిని నాశముచేసెను. బార్డొలీయద్యమములో సర్ లెస్లీగారివలెనే గవర్నరు సివిల్ శాఖవారిచే నడిపింప

బడలేదు. ఈయన శైకటరీల సంతకములతోను, ఈయనసం. తకములతోను కూడ నున్న పత్రములన్నియు దీనిని రుజువు చేయుచున్నవి. ఈయన పేరుమీదగా వచ్చిన యుత్తరము. లన్నింటిలోను 'విచారణలన్నియు జరుపబడెను. ఇక నెట్టి విచారణకు సావకాశ మెంతమాత్రమును లేదు' అనుపాటనే యీయనచే పాడించిరి. అసింబ్లీయధ్యక్షులను వహించినంతటిపుగుషుడు స్మార్టుగాను ఎడల్ బెహ్లాంగారికి వ్రాసినయుత్తరమును చూచితిరా యని యడుగ నే నట్టియుత్తరము నెరుగనని యీయన చెప్పెను. పఠానులను తీసివేయవలసిన దని. యిత డాజ్ఞాపించెను. కాని వారిని తగ్గించుటకు వారి యవసర మిక లేకపోవుటయే కారణమని యీయనచుట్టునుగడు నిరంకుశు లందురు. వైస్రాయితో సంప్రతించుట కతడు సిల్లూ వెళ్ళుటకు నిశ్చయించెను. కాని యీవార్తను తెలుపునట్టి వ్యక్తి ప్రయాణమును గురించి భీకరవాక్యములను బెదరింపులను మాన డాయెను. "న్యాయముయొక్క అధిక్యతను రక్షించుట గవర్నరుగారి ముఖ్యధర్మము. దీనిని గవర్నరుగారు సంపూర్ణముగా నమలు జరుపనెంచిరి." కాని "యనేకమందిప్రజలకష్టములను, బాధలను" తొలగించుట కూడ వారిధర్మము అని యీయనచెప్పెను. గవర్నరుగారు రైతుల ప్రతినిధులను సూరతులో కలుసుకొనుటకు కారణము "ప్రభుత్వము వారి స్థితిని స్పష్టపరచి యిదమిద్దమని నిరూపణచేయుచు నిరు.

పక్షములమధ్యను దురభిప్రాయములను పోగొట్టుటకు సర్వ
ప్రయత్నములను చేయుటకే"యని చెప్పబడెను.

గవర్నరుగా రీవిధముగా సిల్హా వెళ్ళిరి. కాని యతని
ప్రయాణమును గురించి ప్రకటింపబడినపత్రము యీయన
ప్రభుత్వ మెట్టి శృతిలోనుండెనో దాచజాలకపోయెను. తుది
రాజీకుదురువరకును జరిగిన రాయబారము లన్నిటిలోను గొ
ప్పను నిలుపుకొనుటకు ప్రాకులాటయే కాన్పించును. గవర్న
రుగారు సిల్హా వెళ్లుటకు కారణములను చెప్పబోవుట యనవస
రము. అవి కాన్పించుచునే యున్నవి. తనకు తాను క్షమార్ప
ణలను చెప్పుకొనువాడు తనను తాను నిందించుకొనినట్లే య
ను సంగతిని ప్రభుత్వమువారు మరియొకసారి మరచిపోయిరి..

—

చా నో లీ వి జ య ను .

ఇరువది యెనిమిదవ యధ్యాయము.

“వంకరక త్రిని టపటపలాడించుట.”

“ఈనోటితుపాను, చెవులు గింగురునుచునట్లు కొట్టు
యీ ప్రగల్భములు యేమి?” “పేల్చియురు.”

గవర్నరుగారు జూలై 16 వ తేదీని సిల్హా విడిచిపె
ట్టి 18 వ తేదీ యుదయముకు సూరతు వచ్చెను. వ్యవసాయ
దారులు వ్రాతమూలకముగా దరఖాస్తు పెట్టుకొనినచో వారి
తరపున గవర్నరుగారిని సందర్శించుటకు పన్నెండుగురు ప్రతిని
ధులకు స్వేచ్ఛయొసంగబడునని సూరతుకలెక్టరుగా రదివర
కే బార్డొలీరైతులకు తెలియచేసెను. కాని పాపము 18 వ
తేదీవరకు నెట్టిదరఖాస్తు రాదాయెను! గవర్నరుగారు వెసా
యిగారితో సిల్హాలో సంభాషణలు జరుపుచుండ శ్రీయుత
వల్లభాయితహమ్మదాబాదులో వేలకొలది ప్రజలుగలసభ
లో నుపన్యసించుచుండెను. ఈ కాన్ఫరెన్సుపందిలలోనుండగా
గవర్నరుగారివద్దనుండి పన్నెండుగురు బార్డొలీసత్యాగ్రహప్ర
తినిధులతో తనను సూరతులో కలుసుకొనవలసినదను నాహ్వా
నమును కమిషనరు శ్రీయుత వల్లభాయి కందించెను. ఇదివ

రకనేకపాల్లు గవర్నరును సందర్శించుటకు తన సంసిద్ధతను తెలుపుచు సమాధానపడుటకు తనకోరికను వెలిబుచ్చిన వల్ల భాయి 18 న తేదీ యువయము అబ్బాసు త్యాబీ, శారదా మెహతా, భక్తిలక్ష్మిదేశాయి, మితుభెన్ పెటిబ్ కన్య, కళ్యాణజీ మెహతాగార్లతో గవర్నరుగారిని దర్శించెను.

ఉదయము యీసమావేశము మూడుగంటలకాలము జరిగెను. అంతయు పూర్తియైన సుహృద్భావముతోనే జరిగెను. గవర్నరుగారు వల్లభాయితో నొంటరిగా మాట్లాడుచు వైప్రాయిగారుకూడ నీ మరదృష్టస్థితిని సమాప్తము చేయుట కెట్లాతు సుపడు మన్నదియు విశదపరచెను. భూములను తిరిగి యిచ్చి వేయుట, ఖయీదీలరు ఏడిచివెట్టుట మొదలగు లోతక్కువవిషయములనుగురించి భేదాభిప్రాయములున్నటు లేమియు గాన్పించలేదు. జాస్తీపర్సు చెల్లింపవలెనను ప్రధానాంశమే కష్టపాథ్యముగ నుండెను. కాని మధ్యాహ్నము గవర్నరుగారితో మాట్లాడిన రావుబహదరు భీమభాయి నాయకుగారు యీవిషయములలోకూడ భిన్నాభిప్రాయములున్నట్లు తెలిసికొనెను. ఏలనన “అయిషిడములు” ప్రభుత్వ వశము చేసికొనబడినభూములను తిరిగి యిచ్చివేయ శక్యమగును. కాని ప్రభుత్వవశము చేసికొనబడి అమ్మివేయబడిన భూముల నిచ్చివేయుటకు వీలులేదని సలహా యిచ్చిరట. కనుక వల్లభాయిని మరల పిలిపించి పొరపాటు అభిప్రాయ

ములను తొలగించవలసినదని యతడు గవర్నరుతో చెప్పెను. వల్లభాయి గవర్నరును మరల కలుసుకొని రాత్రి ప్రాద్దుపోవువరకును మాట్లాడెను. కాని గవర్నరు జాస్తిపన్నును చెల్లింపవలెను లేదా మధ్యవర్తులవారైనను సత్యాగ్రహులతరఫున హెచ్చింపబడినపన్నుకు సరిపడుధనమును ధరావతు కట్టవలెనని పట్టపట్టెను. ఇతరవిషయములను గురించికూడ కొంత కష్టమేర్పడెను. కనుక సమాధానము కవకాశములేదని వల్లభాయి గవర్నరువద్ద శలవుతీసికొని ప్రభుత్వమువారి వరతులనుగురించి యొక స్టేటుమెంటు నిప్పించవలసినదని కోరుచు ప్రజల జవాబును సహచరులతో సంప్రదించినతరువాత పంపించెదనని వచ్చెను. ప్రభుత్వమువారు తమ వరతుల నీక్రింది విధముగా తెలిపిరి.

మొట్టమొదట పూర్తియైనపన్ను చెల్లింపవలెను. లేదా పాతపన్నుకు కొత్తపన్నుకు గల తేడా వ్యవసాయదారులతరఫున ప్రభుత్వమువారిబొక్కసములో జమకట్టబడవలెను.

రెండవది భూమిపన్నును చెల్లింపకూడదనుయుద్యమము నాపినేయవలెను.

ఈ సూచన లంగీకరింపబడినచో యధార్థములను లెక్కవేయుటలో ప్రభుత్వోద్యోగులు చేసిరనిన ప్రమాదములనుగురించి ప్రత్యేకవిచారణను సలుపుటకు ప్రభుత్వమువా.

రు చర్య తీసికొందురు. ఈకేసుతో నెట్టిసంబంధము లేని యొక రె.న్యూఆఫీసరుచుగాని లేక నొక రెవిన్యూఆఫీసరు ను వానితో పనిచేయుటకొక న్యాయాధికారిని (వివాదాంశ ములైన విషయములను అంకెలను నిశ్చయించుట యీయన విధి) నియమించెదరు.

ఈషరతులు గాంధీజీకిని తదితరులకును చాలపెగటు గా తోచెను. శ్రీయుతవల్లభాయి ప్రజలకోరికలను తెలుపు చు దర్జామైన సమాధానము నిచ్చెను. ఒడంబడికకొరకు య ధార్దమైనయాతురత లేనివా డెవడైనను ప్రభుత్వబూటకపు శాంతివచనములను తుంగలో నూరద్రొక్కియుండెడివాడు. శ్రీయుతవల్లభాయి సమాధానము కెట్టి యవకాశమునైనను జారవిడువనొల్లదాయెను. అతడు మరియొకనారి శాంతికొర కు ప్రయత్నించి ప్రభుత్వమువారు గుణపాతమును నేర్చుకొన వలసిన సరసముతో నాదించెను. హెచ్చుపన్నును ధరానతు గా ముందు చెల్లింపవలెనని పట్టిపట్టి “ప్రజల నిజాయితీ యందును వారి నాయకునిగౌరవప్రపత్తులందును విశ్వాస రాహిత్యమును వెల్లడించుచున్నది.” అని యతడు వ్రాసెను. రెవిన్యూకోడ్ కేవలము పక్షపాతముగా నున్నదనియు, పూర్వకాలపువాసనలతో కూడి యుండుటచే నిప్పటి కెంత మాత్రమును తగియుండలేదనియు గల పెద్దసమస్యను, ప్ర ధానసమస్యను బుద్ధిపూర్వకముగా ప్రజలు రేపకుండ నూర

కొని రసియు కోడ్లొని షరతులప్రకారమే న్యాయమును
కోరి రనియు నతడు విశదముచేసెను. విచారణ చేయుటయే
యవసరమని యంగీకరించుచో తత్ఫలితముగా నీక్రిందిషనులు
జరుగవలెనని యత డనెను.

1. సత్యాగ్రహాభియదీలను విడిచిపెట్టుట.

2. ప్రభుత్వవశము చేసికొనబడిన భూములు, అమ్ము
డయినను కాకపోయినను సరే, న్యాయమైన యజమానుల
కిచ్చివేయబడుట.

3. దున్నపోతులు, గేదెలు, నారాయిమొదలగు నతి
హీనక్రియముగు విక్రయింపబడినచరాస్తికి బజారుధర
ప్రకారము విలువకట్టి యజమానుల కాసొమ్ము యిచ్చివే
యుట.

4. సమరము నిలుపుదలచేయబడిన కాలములో గాని,
సమరము జరుగుచుండగా గాని చేయబడిన యుద్వ్యోగపు బర్త
రపులు, యితరశిక్షలు తీసివేయబడుట.

విచారణవిషయమై, యది బహిరంగముగను, నిష్ప
క్షపాతముగను, న్యాయసంబంధమైనస్వభావము కలదిగను
నుండి ప్రజలు అవసరమగుచో న్యాయవాదులద్వారా వా
దించుటకు వీలున్నచో, ప్రభుత్వోద్యోగులే విచారణచేసినను
తాను తృప్తిపడెదనని స్పష్టపరచి వల్లభాయి ప్రభుత్వకష్ట
మును తేలికచేసెను. శ్రీయుత వల్లభాయి ప్రభుత్వమును

చీకాకుపరచుట గాని, యగౌరవపరచుట గాని తన కిష్టము లేదనియు ప్రజలకును ప్రభుత్వముకును కూడ సమానగౌరవ ప్రదముగానే యుండునట్టి రాజీకౌరకు తాను ప్రతియవకాశమును వినియోగించుచుంటి ననియు మరల మరల నొక్క చెప్పుచుండెను.

సూరతులో జరిగిన రాయబారములలోని సారాంశములవిషయమై ప్రజలలోని యన్నిపక్షములవారును, యావద్భారత, అర్ధాంగ్లజాతి పత్రికలును సత్యాగ్రహులపక్షముననే యుండెను. ఒక్క టైముస్ పత్రిక తప్ప బొంబాయిపత్రికలన్నియు సత్యాగ్రహులనే సమర్థించెను. లీడరుపత్రిక ప్రభుత్వవరతులను “బార్డోలీవ్యవసాయదారుల సంపూర్ణపరాజయమును కోరుట” అని వర్ణించెను. అనిబిసెంటుగారి న్యూ ఇండియాపత్రిక బర్కెను హెడ్లెగారు “యొకను పెంకితనముగను, నక్రబుద్ధిగను నుంచుచో” శాస్త్రీయపద్ధతులద్వారా పరిశితుల నతనికి స్పష్టపరచనలెనని సూచించెను. హిందూ పత్రిక గవర్నరుగారు సంధిచేసికొనుటకు ముచితరుణమును చేతులార జారవిడిచిరని చాటెను. పయోనీరుపత్రిక ప్రభుత్వవరతులు “ముందరకాళ్ళకు బందమువేయుట” వలె నున్నవని వర్ణించెను.

సర్ లెస్లీవిల్సనుగారు యీప్రజాభిప్రాయము కెంతమాత్రమును వెనుదీయక చట్టమును, శాస్త్రీయప్రభుత్వము

ను నిలబెట్టుటకు బద్ధకంకణుడయ్యెను. జూలై 23 వ తేదీని
యతడు శాసనసభను తెరచుచు సూరతుజిల్లానుండి వచ్చిన
శాసనసభాప్రతినిధులు తన షరతులను “ఈరోజులగాయితు
పదునాల్గురోజులలో” నెరవేర్చనియెడల తత్ఫలితము ననుభ
వించెదరను ప్రతాపాక్షులతో బెదరించెను. విషయమును
స్పష్టము చేయవలె నని యనుకొని యతడు దానిని కంగాళీ
చేసెను. తేలవలసినసారాంశము బార్దోలీలోని క్రొత్తపన్ను
లు న్యాయమా అన్యాయమా యనునది కాక “చక్రివర్తి
గారి డొమినియనులలోని యొకభాగములో చక్రివర్తిగారి
శాసన మమలు జరగవలసినదా కాదా?” అనునదియైనచో
ప్రభుత్వమువారు దీనిని తమపొదిలోనున్నశక్తుల నన్నిటిని
ప్రయోగించి యెదుర్కొనుటకు సంసిద్ధులైయున్నారని
యతడు బ్రువ్వెను. కాని “క్రొత్తపన్నులు న్యాయమా అ
న్యాయమా యనునదొక్కటే తేలవలసినసమస్య యైనచో
ప్రభుత్వమువారి కిప్పు డీయవలసినపన్ను బాకీచెల్లించిన తరు
వాత, ప్రస్తుత యాందోళన పూర్తిగా విరమింపబడినచో
ప్రభుత్వమువారు యీకేసునంతను యిదివరకు ప్రకటింపబడి
నట్టేటుమె-టుప్రకారము సంపూర్ణమై బహిరంగమైన, స్వతం
త్రవిచారణకు లోబరచెదరు.” ఈషరతుల నతడు వక్కాణిం
చి బార్దోలీప్రజల యెన్నికమీద వచ్చిన ప్రతినిధుల నీక్రింది
విధమున బెదరింపజూచెను. “ఈషరతుల కంగీకరింపక యొకం

బడికను కుదుర్చుకొననిచో చట్టమును సంపూర్ణముగా నమ
లుజరుపుటకు ప్రభుత్వమువారు తా మెట్టి చర్య యవసరము,
ప్రయోగింపతగినది యని తలంతురో యట్టి చర్యను తీసికొ
నెదరనియు, చట్టముచే సంక్రమించిన ప్రభుత్వాధికారమును
సర్వవిధముల చెలాయించుటకు తమ స్వాధీనములోనున్న
సర్వశక్తులను వినియోగించెదరనియు, స్పష్టముచేయుట నావి
ధియై యున్నది.” తరువాత నతడు శాసనోల్లంఘనముయొక్క
చట్టరాహిత్యమును గురించి కొన్ని శ్రీరంగనీతుల నొలకబో
సి తన బెదరింపులను రాజీబేరములనుగా దురభిప్రాయపడు
దురేమో యని యత డవి “ప్రభుత్వమువారి నిర్ధారితమైన
తుది శాసనములు. కొత్తవిచారణ దేనిని గాని ప్రారంభిం
చుటకు పూర్వము నెరవేర్చవలసిన కొన్నిషరతు లందులో
కలవు. ఈ షరతులను మార్చుటకు వీలులేదు.” అని హుంక
రించెను.

సత్యాగ్రహనాయకుని ముందర తన బెదరింపులు పని
కెరావని యత డెరుంగును. కనుకనే యతడు శాసనసభ్యులను
“కొత్తవిచారణ జరుగుటకు పూర్వము నెరవేర్చవలసిన షర
తులవిషయమై తమ్ము పంపించిన వోటరులతరపున తమ
యంగీకారమును గాని యనంగీకారమును గాని యీరోజుల
గాయితు పదునాల్గురోజులలో రెవిన్యూసభ్యునికి తెలియచే
యవలసినది.” అని కోరెను. గవర్నరుగారు శాసనోల్లంఘన

మును గురించి లబలబలాడు హడాహుడిలో తన భూతచరిత్రను, అయిదువత్సరములక్రితము బోర్సదుసత్యాగ్రహ సందర్భములో తాను చూపినరాజనీతిని మరచిపోయెను. అప్పు డతడు తన ప్రభుత్వసభ్యునితో చట్టరాహిత్యమైన యుద్యమము నణచివేయమని చెప్పకపోవుటయే కాక పరిస్థితులను పరీక్షింపవలెనని చెప్పెను. ప్రభుత్వసభ్యుని విచారణ ఫలితముగా “అదనముగా వసూలుచేయబడిన హెచ్చుపన్నును తిరిగి యిచ్చివేయుట న్యాయమని రుజువయ్యెను.” అని యతడు గుర్తించెను. అయిదువత్సరములక్రిత మతడు తనకు తానే యజమానియై యుండనచ్చును కాని యిపు డతడు వైటుహాలు బూరాను డొందవలసినచ్చెను. గవర్నరుగారు యిచ్చుట బెదిరించిననాడే అచ్చట వింటప్తునుగారు కామన్సునభిలో తమకోరికలను చూపి సర్ వెస్లీగారిప్రకటన వెనుకనున్నయూతమును వెల్లడిచేసిరి. “నేడు బొంబాయి శాసనసభలో సర్ వెస్లీవిల్పనుగారు బార్దోలీవిషయమై చెప్పిన షరతులు నెరవేర్చబడనిచో చట్టము నమలులో జొప్పించుటకును, యుద్యమము నణచివేయుటకును బొంబాయిప్రభుత్వమువారికి యిండియాప్రభుత్వమువారి సంపూర్ణమైన మద్దతు కలదు. అపు డీయుద్యమము ప్రభుత్వమును సాధించుట కుద్దేశింపబడినదే గాని సహేతుకమైన కష్టములను తెలుపుటకొరకు కాదని వెల్లడికాగలదు.” అని యాయన శల విచ్చిరి.

ఇండియా అండర్ శక్రటరీగా రిట్లనూనషముగా వెడ
లగ్రక్కుట దౌర్జన్యరాహిత్య యుద్యమవిజయము బ్రిటిషు
హృదయముతో నెట్టి క్రోధాగ్నిని రగుల్కొలిపెనో తెలియ.
జేయుచున్నది. తాను నడుపుచున్న 80,000 మంది ప్రజలు.
ఆనంతదౌర్జన్యకార్యమునైనను చేయకుండ ప్రభుత్వమువారిని.
తమ యధార్థహృదయమును వెల్లిగ్రక్కునట్లు బలవంతపరచి.
నందుకు, వల్లభాయి గర్వింపతగిన విషయమే ! అతడుకూడ
ప్రభుత్వమువారి బెదరింపులతో కూడిన ప్రకటనలకు సమా
నఘాటైన జవాబుల నిచ్చి వారు చేయతగినంత దుష్కర్మము.
ను చేసి చేతనైనచో నుద్యమమును నలిపివేయమని సవా
లు చేయవచ్చును. కాని తన బలమును గురించి యతనికున్న
విశ్వాసముకు తగిన వినమ్రతకూడ నతని కుండెను. కనుక
నతడు విషయమును చక్క గా స్పష్టముచేసి యిట్టి తాటాకు.
చప్పుళ్ళకు భయపడవలదనియు, టక్కులమారిపదజాల
ముచే మోసపోవలదనియు ప్రజలకు హెచ్చరించెను. “గవ.
ర్నరుగారి యీ బెదరింపులకు నేను సిద్ధపడి యుండలేదని
యొప్పుకొనక తప్పదు. ఈ బెదరింపుల నొకింత యవతలకు.
తోసి వారి యుపన్యాసము బుద్ధిపూర్వకముగ గాని యబుద్ధి
పూర్వకముగ గాని కలిగించినకంగారును తొలగింపకోరె
దను. శాసనోల్లంఘనమే వివాదాంశమైనచో తాను ప్రభు
త్వపొదిలోనున్న శక్తులన్నిటి ప్రయోగించెదనని గవర్నరు.

చెప్పెను. కాని “హెచ్చుపన్ను న్యాయమా అన్యాయమా
 యనున దొక్కటియే ప్రశ్న యగుచో నిప్పుడు ప్రభుత్వము
 కీయవలసిన రెవిన్యూబాకీ చెల్లింపబడి, ప్రస్తుత ఆదోశన
 విరమింపబడినచో నిదినరలో ప్రకటింపబడిన స్టేటుమెంటు
 ప్రకారము ప్రభుత్వమువారు సంపూర్ణమైన, బహిరంగమైన,
 స్వతంత్రవిచారణ కంగీకరింతురు.” అని యత డనెను. అసలు
 విషయ మెప్పుడును శాసనోల్లంఘనము కాదని నేను ఘంటా
 పథముగా చెప్పుచున్నాను. శాసనోల్లంఘనముయొక్క న్యాయ
 యమును గురించియు, ప్రయోజనమును గురించియు అన్ని
 పక్షములమధ్యను యే కాభిప్రాయము లేదని నే నెరుంగు
 దును. దానిని గురించి యప్రతిహతమగు నాస్వంతయభి
 ప్రాయము నాకు కలదు. బార్డోలీప్రజలు శాసనోల్లంఘనము
 యొక్క హక్కును ధృవపరచుటకు పోరాడుట లేదు. వారు
 శాసనోల్లంఘనముద్వారా- లేక మీరు దానికి మరేపేరు పెట్టి
 నను సరే- ప్రభుత్వమువారిని హెచ్చుపన్నును కొట్టి
 వేయుటకు ప్రోత్సహించుటకు లేక ప్రభుత్వమువారు
 హెచ్చుపన్ను అన్యాయముగా విధింపబడిన దని విశ్వ
 సింహనిచో యధార్థముచు కనుగొనుటకు నిష్పక్షపాత
 మైన, స్వతంత్రవిచారణను జరిపించగలందులకు పోరాడు
 చున్నారు. కనుక హెచ్చుపన్ను న్యాయమా అన్యాయమా
 యనునదొక్కటియే ప్రశ్న. ఈప్రశ్నను ‘సంపూర్ణ

మైన, బహిరంగమైన స్వతంత్రవిచారణ' ద్వారా పరీక్షించు
టకు ప్రభుత్వమువా రంగీకరించుచో తమంతతామే తీసుకొని
వచ్చినసూచనయొక్క న్యాయక్రిమి మేమనగా తగాయిదా
లోనున్న హెచ్చుపన్ను చెల్లింపబడవలెనని పట్టుపట్టకుండుట;
సమరము ప్రారంభము కాకమునుపు ప్రజలున్నస్థితిలోనికి వా
రిని తీసుకొనివచ్చుట. 'సంపూర్ణమైన, బహిరంగమైన, స్వతం
త్రవిచారణ' యనుదానికి తగిలించుచుండు "ఇదివరలో ప్రక
టింపబడిన స్టేటుమెంటులో చెప్పబడినప్రకారము" అను
విశేషణషరతును మరుచరాదని నేను ప్రజలను హెచ్చరించు
చున్నాను. ఇది యుపద్రవకరమైనషరతు. ఏలనన సూర
తుభాగవతిములో వాగ్దానము చేయబడినది 'సంపూర్ణమైన,
బహిరంగమైన, స్వతంత్రవిచారణ'కాదు. అదియొక చేట
పెయ్యనంటిది. సూరతుస్టేటుమెంటు సంకుచితమైనవిచార
ణ నొకరెఱిగూఁకాసరు, 'యధార్థములలోను లెక్కలలో
ను గల ప్రమాదములను' పరీక్షించున్యాయాధికారిసహా
యముతో చేయవలెననియే యుద్దేశించెను. కనుక గవర్నరు
గారి బెదరింపులకు భయపడక నేనుదహరించినవిషయ మొ
క్కదానిమీదనే ప్రజాభిప్రాయము కేంద్రీకరింపబడునని
నే నాశించుచున్నాను.' అని యతడు మరల స్పష్టపరచెను.

ఈ పత్రిమువలన సత్యాగ్రహవిద్యార్థి నేర్చుకొన
వలసిన దేమియనగా నెంతటికోపమును కలిగించు విషమపరి

స్థితులలోకూడ మనము మన మనోదండిని విడనాడరాదు. సర్దారు బుద్ధిపూర్వకముగా పరుషపదములను ఉద్దేశపరచు భాషను దరికి రానీయలేదు. అతడు తనశత్రువుయొక్క ఫీంకారధ్వనులతో పోటీచేయ నిచ్చగింపలేదు. గనర్నరుగారి ప్రకటన వెలువడిననాడే గాంధీజీ యంగుఇండియాపత్రికలో ప్రభుత్వమువారి కొకమనవి చేసికొనెను. “సూరతులోచేయ బడినవాగ్దానము నమ్మతగినవదంతుల ప్రకారము ప్రయివేటుగా ప్రభుత్వమువారు చేసినవాగ్దానముకంటె చాల తక్కువగానున్నది. శ్రీయుత వల్లభాయి యుదహరించినషరతులు క్రొత్తవి కావు. అతడు మొదటినుంచియు వాటి ననేకవిధముల ప్రభుత్వముకు తెలియపరచుచునే యుండెను. గౌరవప్రదమైన యొధఁబడికలలో నెప్పుడును జరుపబడుచుండుదానికంటె నధికమును దేనిని యత డడుగలేదు. బార్డోలీ, వాలడ్లలోనిప్రజ లేది వారికొక సిద్ధాంతమో యట్టిదానికొరకపరిమితమైనబాధలనొందిరని యంగీకరింపబడినచో, అనుకొననివారుకూడ దీని నంగీకరించిరి. ఏకొద్దికేసులనో యొకచిన్న రెవిన్యూఆఫీసరు విచారణచేయుటకొరకే వారట్లు బాధలనొందలేదు. ప్రభుత్వమువారిసూచన యధార్థమునకిట్టి విచారణనే చూపుచున్నది. అన్యాయముగా ప్రభుత్వవశము చేసికొనబడినదని వారు వాదించుచున్నట్టి యనేకవేలరూపాయల విలువగలభూములను ప్రజలు పోగొట్టుకొనజాలరు.

అత్తగారవముగల శ్రీ, పురుషు లెవరును అన్యాయముగా బాధింపబడుచున్నవారి నింకను అసహాయస్థితిలో నుంచజాలరు. ప్రభుత్వమువారి వాగ్దానము కర్థమేమి? హెచ్చుపన్నుల నిచ్చుటకు తిరస్కరించుటలో ప్రజలు బుద్ధితక్కువపని చేసినను వారిక బుద్ధితక్కువపని చేయుట మానివేసి వారన్యాయముగా విధింపబడినదని చెప్పుచున్నధనమును ధరావతుకట్టినచో దయారసప్రపూర్ణులైన ప్రభుత్వమువారు వారి దయనొలకబోయుచు కొన్ని కేసులను పునర్విమర్శించుట కంగీకరించెదరట! ప్రజ లట్టితప్పిదమును చేయలేదనియు, ప్రజలు పూర్తిగా న్యాయపక్ష మవలంబించిరనియు, ప్రభుత్వము వారే మొదటినుంచియు నన్యాయమున కొడిగట్టిరనియు పూర్తిగా విశ్వసించునట్టి నాయకు డెవడును యిట్టి సూచన నంగీకరింపజాలడు. కాని ప్రభుత్వమువారివలె శ్రీయుత వల్లభాయీ యసాధ్యమైనషరతులను కోరుటలేదు. అతడు తామే తప్పు చేసినట్లు ప్రభుత్వమువారి నొప్పుకొనమనలేదు. అతనియుత్తరము నొక్కవాక్యములో ప్రభుత్వమువారు న్యాయాన్యాయములను విచారించుటకు వారి యిష్టమువచ్చినకమిటీని యేర్పాటుచేయవలెను; ప్రజలకుమాత్రము కలిగినంత ప్రాతినిధ్యముండవలెను అని క్లుప్తీకరించి చెప్పవచ్చును. అట్టి నిష్పక్షపాతమైనకమిటీని నియమించినపుడు తత్ఫలితముగా న్యాయముగను సహజముగను జరుగవలసినది ప్రజలను తత్పూర్వ

పుస్థితిలో నుంచుటయే యని యతడు సూచించెను. అత డింత కంటె తక్కువయడిగినను తీసికొనినను నమ్మిక వామిద్రోహమును చేసినవా డగునని నేను చెప్పుటకు సాహసించుచున్నాను. అతనిసూచనలో ప్రభుత్వము నవమాన పరచవలెన నెడుభావముకాని యర్థముకాని యెంతమాత్రమును లేదు. గౌరవప్రదమైన యెట్టిరాజ్యకన నంగీకరింపవలెనని యతనికి గల యాదుర్దా, న్యాయబుద్ధి యతని నతితక్కువను కోరునట్లు ప్రేరేపించుచున్నది. ప్రభుత్వమువారి రెవిన్యూసీటిలో నున్న క్రుళ్లునంతను బయటపెట్టుటకును, గతించిన నాలుగు మాసములనుండియు తమ తప్పిద మావంతయు లేకుండ ప్రజలనుభవించిన యపారనష్టములకు పరిహారమును కోరుటకును నిశ్చయముగా నతనికి హక్కుకలదు.

ప్రభుత్వమువారికి రెండే మార్గములు కలవు. వారు యావద్భారతప్రజాభిప్రాయమును శిరసావహించి శ్రీయత వల్లభాయ్యయొక్క షరతుల కొప్పుకొనవలెను. లేదా యొక యసత్యపు గొప్పను నిలుపుకొనుటకు వారి భీభత్ససిద్ధాంతములను మరియొకసారి ప్రజలపై విడిచిపెట్టవలెను. ఆలస్యముకానిచో నిప్పుడైనను బొంబాయిప్రభుత్వమువారు సత్య మార్గము నవలంబింతురుగాక యని నేను వారికి విన్నపము చేయుచున్నాను.”

బాగ్దాద్ లో విజయము.

ఇరువదితొమ్మిదవ యధ్యాయము.

“భగవంతుని రక్షణకింద భద్రముగానుండుట.”

“మనయాత్మ భగవంతునికొరకు నిరీక్షించుచున్నది; అతడే మనకుదిక్కు; అతడే మనకు చక్రరక్షకుడు”

ప్రభుత్వమువారు బాగ్దాద్ లో వంకరకత్తిని టపటపలాడించుచుండగా దేశములోని యితరప్రాంతములలో నుద్రేకము హెచ్చుచుండెను. గవర్నరు, అండరుశెక్రటరీ, గార్ల భయంకరప్రకటనలు దేశములో (బాగ్దాద్ లో కాదు) కొంతమందిలో భయమును కొంతమందిలో నాశ్చర్యమును కలుగజేసెను. ఈయంత్యసందేశము పంపబడిన సభ్యులకేది నిశ్చయముగా నాశ్చర్యముగానుండెను. తమ వోటరుల తరపున తామీషరతులను నెరవేర్చజాలమని వారు, రెండుమాటలతో సర్ వెస్లీ విల్సనుగారికి జవాబుచెప్పట సరళమైన మార్గము. ఏలననగా, గవర్నరు పూర్తిగా నెరిగియుండవలసినవిషయమే, బాగ్దాద్ సమస్యపై తిరిగి యెన్నుకొనబడినతరువాత ప్రజల కృతనిశ్చయములకు వారండగానుండుట వారివిధియై యున్నది. కాని వారిట్లు సరళమైనజవాబు నీయక.

సంయుక్తజాతీయపక్షమువా ఈకప్రకటనను యేబదిమంది శాసనసభ్యుల సంతకములతో గావించిరి ఈకప్రకటన “గవర్నరుగారి యుపన్యాసములో బాన్డోలీసత్యాగ్రహమునంటి శాంతియుతమైనట్టియు, శాస్త్రసమ్మతమైనట్టియు యుద్యమమును న్యాయవిరుద్ధముగా పరిగణింప యత్నించుటను తీవ్రముగా నిరసించెను; మరియు “గవర్నరుగారు యీస్థితిలో తమ యంత్యసందేశమువలన నుదయించుచున్న బాధ్యతను శాసనసభలోని యెన్నుకొనబడిన సభ్యులపైనను, ముఖ్యముగా మొదటినుంచీయు యొడంబడికకొరకు ప్రయత్నించగా నెవరిమాటలు పెడచెవిని పెట్టబడినవో యట్టి సూరతుజిల్లా సభ్యులపైనను “వేసి రుద్దుట” విచారకరమనియు “ప్రజలకును ప్రభుత్వకార్యనిర్వాహకవర్గముకును పోరు తప్పనిసరియగుచో తత్ఫలితముకు కార్యనిర్వాహకవర్గమువారే సంపూర్ణముగా బాధ్యులగుదు” రనియు వారు నిష్కర్షగా నుదహరించిరి. ఈనిరసన బాగుగనే యున్నది. కాని యది యంతకంటె బాగుగనుండవలసియున్నది. సత్యాగ్రహమంతయు కావలెనన్నచో ప్రభుత్వమువా రాయుద్యమనాయకునితో ప్రత్యక్షముగా వ్యవహరింపవలసియుండునని వారు ఖరాఖండిగా రెండు మాటలలో చెప్పియుండవలసినది. కాని మన శాసనసభల జాతకర్మనుబట్టి మన మింతకోరికను కోరరాదేమో!

ఇతరప్రాంతములలోనున్న యతివాదపక్షమువా రీప్రకటనల నతిసంతోషముతో నాచూచుచుచేసిరి. సత్యాగ్రహము నగ్నిపరీక్ష చేయుట కవకాశము లభించెననియు, తద్వారా స్వరాజ్యముకొరకు పెద్దయుద్ధము నారంభించుట కదను దొరకుననియు, వా రానందించిరి. ఈయభిలాషనే సిక్కునాయకు డగు సర్దారు శాహులసింగుకవీశ్వరుగారు గాంధీజీ కొక బహిరంగ లేఖద్వారా తెలియజేసెను. సత్యాగ్రహమును శ్రీయుత వల్లభాయి కేవల మొకప్రాంతముకే యరికట్టజూచుట “ఆచరణేయమైన రాజనీతి నతిక్రమించుట”గా తనకు కాన్పించుచున్నదనియు భారతదేశమందంతటను సానుభూతికొరకు శాసనోల్లంఘనము నారంభింపచేయవలసినదనియు మహాత్మున కితడు సలహాయిచ్చెను.

కాని ప్రజలలో నొకపిరికిపక్షమువారుకూడ నున్నారు. వారు గవర్నరుగారిప్రకటన నొకవజ్రప్రాయమువలె, గొడ్డలిపెట్టువలె భయపడనాగిరి. వారు మొరటిచుంచుచు యుద్యమమును బలపరచుచున్నను, ప్రజలకోరిక న్యాయమైనదని యొప్పుకొనుచున్నను రాబోవుయత్పాతమునకు భయపడనాగిరి. బొంబాయిలో నొకవారపత్రికకుచు దినపత్రికకును సంపాదకుడుగానున్న వీరుడొకడు యీజాతిలోనివాడే. అతడు శ్రీయుత వల్లభాయిపేరు శాసనోల్లంఘనము సమస్య కాదని ప్రకటించినవిషయముతో పొరవాటు యంతమాత్ర

ములేదని యొప్పుకొనుచు సర్ వేస్టివిల్సనుగారి భయములకు కారణము లున్నవనుచు వారిషరతుల కంగీకరింపవలసినదని వల్లభాయిగారికి సలహాయుచ్చెను. ఎట్టిపోలికయులేని దక్షిణాఫ్రికా యుదాహరణము నిచ్చుచు నతడు శ్రీయుతవల్లభాయిని “ప్రస్తుతము ఉద్యమము నాపివేయవలసినది” అనియు ప్రభుత్వమువారు “ప్రస్తుతము సమ్మేదారుల సమ్మేలు చేతను, దేశములో సామాన్యముగానున్న పారిశ్రామికకల్లోలములచేతను బాధపడుచున్నారు.” అనియు వ్రాసెను. అతడిట్లు తన దినపత్రికలో సూచించెను కాని యతనివారపత్రికలో నతడు ప్రభుత్వమునానికి కలుగుకష్టములకన్న యీవిషయపరిస్థితులనుండి యావిర్భవించు యుద్ధశాసనములు, తదంతర్హితకృత్యములకే భయపడుచున్నట్లు విశదపరచెను. ఒకనాడతడు శ్రీయుత వల్లభాయియొక్క యాత్మనిగ్రహమును మెచ్చుకొనును. మరునాడతనిని ధైర్యమును పెంకితనముతో కంగారు పరచవద్దని మందలించి పూర్తిగా లొంగిపోవుటచే ప్రజలు నష్టపోవున దేదియు లేదనియు వారికంతయు లాభమే చేకూరుననియు సలహాచెప్పును.

కాని కొండవిడిగి మీదపడుననియు, నరకవ్వారములు తెరువబడుననియు భయపెట్టబడిన వ్యవసాయదారులు యెంతమాత్రమును చలింపక ప్రశాంతముగా నిమ్మకుసీరువోసినట్లు తమతమ వ్యవసాయపనులను సాగించుకొనుచుం.

డిరి. నా రీబెడిరింపును కాని యీ తెల్లవైన సలహాలనుకాని గమనింపనే లేదు. యంగుయిండియాపత్రికలో వ్యాసము వ్రాయుచు గాంధీజీ యోరిమిలేని యతివాదులను, రాజీ కొరకు వ్రాకులాడువారిని తొందరపడి యేమియు చేయన క్కర లేదనియు బార్లోలీప్రజలు “భగవంతుని రక్షణక్రింద ట్టేమముగా నున్నాను” అనియు మందలించెను.

“సిక్కుసర్దారుసూచనకు శ్రీయుత వల్లభాయి యేమిచెప్పనో నే నెరుగను. కాని నేను “సమయమింకను కాదు,” అని చెప్పగలను. సానుభూతికొరకు మితముగా సత్యాగ్రహము చేయుటకైనను సమయమింకను రాలేదు. బార్లోలీ తన శక్తినింకను ధృవపరుపవలసియున్నది. అది యీతుదియగ్నిపరీక్షకు నిలువగలిగినచో ప్రభుత్వమువారు తమకున్న చివరమితివరకును పోయినచో సత్యాగ్రహప్ర వాహము నాపుటకుగాని యీసమస్యను పునర్విచారణతో ను తదనుగుణ్యముగా కలుగవలసిన న్యాయమైన ఫలితము లతోను సరిపెట్టిటకు నేనుగాని శ్రీయుత వల్లభాయికాని యేమియు చేయజాలము. అప్పుడాత్మత్యాగముకును, ఆత్మ బాధలకును యావద్భారతదేశమును ప్రదర్శింపగలశక్తియే దానికి తగినమితి నేర్పరచగలదు. అట్టిప్రదర్శనమే యవసర మైనచో నది సహజముగను వియత్తలమునుండి ప్రవహించు గంగాలహరివలె నెట్టి శక్తిసంపన్నులైనవారికైన వారింప

నశ్యముగను నుండుననుటలో నతియొక్తి యెంతమాత్రము
నుండజాలదు. కాని సత్యాగ్రహతత్వము నాకర్థమైనంతవరకు,
దానికార్యకలాపమును నేను గ్రహించినంతవరకు ప్రభుత్వ
మునా రెంత రెచ్చగొట్టుచున్నను, మేమేర్పరచుకొనిన మొద
టిపాఠము నతిక్రమించుటకు తగినంతకోపము నిదివరకే కలి
గించియున్నను నేనుచు శ్రీయుత వల్లభాయయు మొదటి
హద్దులచుమాత్రమే యాదరించుట మాధర్మమై యున్నది.”

“యథార్థమేమనగా భగవంతుడు ప్రత్యక్షముగ ను
న్నాడు; అతడే దీనికి నాయకుడు అనుభావము సత్యాగ్రహ
శబ్దములో నిమిడియున్నది. దీనినాయకుడు తన నిజబలము
మీద కాక భగవంతునిప్రాపుమీదనే యాధారపడుచున్నా
డు. అతడు తన యంతర్వాణి నడుపునట్లే నడుచుచు. కనుక
నాచరణీయమైన రాజకీయములు అని తరుచుగా పిలువబ
డునట్టివి యతని కసత్యములే యగును. కాని చివరకతనివే
యాచరణీయములగు రాజకీయము లగును. భారతదేశమింత
వరకెన్నడును కనివిని యెరుగని ఘోరసంగ్రామమును చేయ
వలసిన యీసమయములో నిదియంతయు వెర్రివేదాంతము
క్రిందను, మార్క్ష్వాముక్తిందను తోచవచ్చును. కాని యేది
నాకు గంభీరమైన సత్యముగా గోచరించునో దానిని నేను
చెప్పక విడిచితినేని నేను నాకును నాదేశమునకునుగూడ
మహద్దోహమును చేసినవాడ నగుదును. బాగ్దోలీప్రజలు

భాయి విశ్వసించునట్టి శక్తిసంపన్నత కలుగునా రగుదు
ప్రభుత్వమువారు తమయొద్దనున్న వివిధాస్త్రశస్త్రముల
పయోగించినను భయపడ నవసరములేదు. మనము నిరీ
ంచుచు చూచుచుండుముగాక ! బాల్గోలీప్రజలకు రక్షిం
వలెననెడి యుద్దేశ్యముతో రాజీలకొర కాతురపడు శాస
నభ్యులును, యితరులును తప్పటమగు వేయకుండుముగాక!
భగవంతుని రక్షణక్రింద వారు ఔమముగా నున్నారు.”

మరికొంచెము యోషిక, మరికొంచెము పటుత్వముకలిగి
నవారైనచో శాసనసభ్యులు పరిస్థితులను ప్రకృతికి విడిచివేసిన
బాగుండెడిది. వారు గవర్నరుగారికి మేము సూచించిన
జవాబు తప్ప మరేమియు చెప్పకపోయినచో బ్రహ్మాండమేమి
యు బ్రద్దలుకాదు ! యధార్థముకు ప్రభుత్వమువారే రాజీ
కొరకు సమస్తమును చక్కబరచుచుండిరి. శాసనసభలో గవ
ర్నరుగా రుపన్యసించిన వెంటనే బాల్గోలీతాలూకాలోని మో
టాగ్రామవాసియైన రామచంద్రభట్టు పాతపన్నులకును కొ
— పన్నులకును గల భేదమును తాను ధరావతు పెట్టెదనని
వాగ్దానము చేసెను. అతడు చేసిన వాగ్దానము సూరతుసభ్యు
లద్వారా రావలెనని యతనికి మొట్టమొదట ప్రభుత్వము
వారు జవాబు యిచ్చినను తరువాత దాని నతనిదగ్గరనుండి
తీసికొనుటకే యంగీకరించిరి. తరువాత పరిస్థితులు ప్రభుత్వ
మువారే రామచంద్రభట్టును యీపనికి ప్రోత్సహించినను

సనుమానమును రూఢిచేయుచున్నవి. ఏది యెట్లు జరిగి
శాసనసభ్యులకుమాత్రము ఆత్రము తగ్గలేదు. వారు గో
రుగాదిని వారిసభ్యులను చూచిరి. ఆదొరలు యెప్పటిపాటి
పాడిరి. శ్రీయుతమునీ చర్చునీలాల్ మెహతాతో (ఆ
సభ్యుడు) నాలోచనలుచేయుచు గాంధీజీ నల్లభాయిల సడి
వారితక్కువకోరికలను తెలిసికొనవలెనను సరియైన యోచన
చేసెను. అతడువారిని కలుసుకొనగా వా రీక్రిందిషరతుల
నుదహరించిరి.

1. విచారణజరుగుకాలములో పాతపన్నులే ఆంక్ష
రింపబడవలెను.

2. విచారణ ప్రకటింపబడినతోడనే సత్యాగ్రహాలు
పాతపన్నులను చెల్లించుచు ఉద్యమమును ఆపివేయవలెను.

3. విచారణ బహిరంగముగను న్యాయసంబంధమైన
దిగనుచుండి కేరలన్యాయాధికారిచేతగాని లేక రెవిన్యూయు
ద్యోగిసహాయముతో గాని జరుపబడవలెను. ప్రజలు అవసర
మగుచో న్యాయవాదులద్వారా సాక్ష్యమిచ్చుటకును, సాక్ష్య
మును పరీక్షించుటకును హక్కుగలిగియుండవలెను. నిర్ణయిం
పబడవలసిన విషయములు (1) (ఎ) కొంతగా హెచ్చింప
బడినభూమిపన్ను ల్యాండు రెవిన్యూకోడ్లోనున్న షరతుల
ననుసరించి చేయబడలేదనియు, (బి) ప్రజలకడచేయబడిన
నివేదికయును, విజ్ఞాపనలును, పన్ను హెచ్చించుటకు తగిన

లను చూపుటలేదనియు, కొన్ని లెక్కలు తప్పులెక్కల
ను బార్దొలీ, వాలడ్ ప్రజలుచేయు ఆక్షేపణలను విచా
ది నివేదించుటయు; ప్రజలఆక్షేపణలు న్యాయమైనవని
సిగ్గునబడినచో పాతపన్నులలో నెంతతగ్గించవలెను లేదా
నెంత హెచ్చింపవలెను అనువిషయమును నిర్ణయించుటయు
2) కొత్తపన్నును వసూలుచేయుటలో ప్రభుత్వమువారు
నిర్బంధచర్యలకు గడంగిరని ప్రజలుకాని ప్రజలతరపునకాని
చేయబడిన యారోపణలను గురించి నివేదించుటయు—

4. భూములన్నియు తిరిగి యిచ్చివేయబడవలెను.

5. సత్యాగ్రహ ఖయిదీలనందరను విడుదలచేయ
వలెను.

6. అందరు పటేళ్ళు, తలాతీలరు తిరిగి స్వస్థానము
లలో నుంచవలెను.

7. వాలడ్ సారాదుకాణదారుకు ముదరా యివ్వ
వలెను.

నిర్బంధచర్యలను విచారణచేయవలెననెడికోరిక రాజీ
కిభంగముగానుండునని యనుకొనుచో సత్యాగ్రహు లాకోరి
కను బుద్ధిపూర్వకముగా విడిచివేతురని గాంధీజీ మున్సిగారితో
చెప్పెను. ఈషరతులతో శ్రీయుత మున్సిగారు గవర్నరుగా
రిని సందర్శింపగా వారు మొండిచేయి చూపించిరి. ఇట్లు జరిగి
వవెంటనే శ్రీయుతులు హరిభాయి అమీను, నారిమనుగార్లు

సబర్మతీలో మహాత్ముని దర్శించిరి. గాంధీజీ మున్నీ గారితో
న జవాబే వీరికినిచెప్పి నిర్బంధచర్యలను గురించి చేయః
న విచారణనొక్కదానినిమూత్రమే తగ్గించుకొనవచ్చునః
పెను. సభ్యులుకోరినచో మైనదహరింపబడినషరతులప్ర
రము రాజీకుదుర్చుకొనుటకు శ్రీయుత వల్లభాయినీ పూః
రమ్మనినచో నతడుదానికి తప్పక సంగీకరించునని గాంధీ
వారికభయపాస్తమునిచ్చెను.

బార్దొలీలోనంతయు ప్రశాంతముగనే జరిగిపోవుచు.
డెను. సర్దారు నిర్బంధింపబడుననువార్తలు దవానలమువలె
ప్రతిచోటకు ప్రాకనారంభించెను. సర్దారు వెళ్లిపోయినతరు
వాత నతనిస్థానములో ప్రవేశించుటకంటె నతడుండగనే యత
డేమిచేయమనిన నట్లు చేయుటకు సిద్ధముగా నుండవలెనని
గాంధీజీ బార్దొలీ పయనమయ్యెను. ఆగష్టు రెండవతేదీ కత
డు బార్దొలీ చేరెను. బార్దొలీయొక్క యదృష్టమెట్లున్నదో
కదా ! అని భారతదేశమంతయు నొకవంక దద్దరిల్లుచుండ.
బార్దొలీలో నంతయు ప్రశాంతముగనుండుట మహాత్ముని
కాశ్చర్యమును కలిగించెను. అతడాప్రజలమధ్య రెండురోజు
లుండుటతోడనే “భగవంతుని రక్షణకింద వారు భద్రముగ
నున్నారు” అని తాను వర్ణించినవర్ణన కేవలము యధార్థమని
యతనికి ద్యోతకమయ్యెను. అతడు బార్దొలీలో నడుగిడిన
నాడు వేలకొలది వ్యవసాయదారులు వివిధప్రాంతములనుండి.

స్మృతోతురొంపి, మైళ్లకొలదిసీగు చాటుకొనుచు గాంధిజీ
 విస్మృతులొనరించుట కేగుదెంచిరి. రాజీనదంతులు వీరికి
 యకపోలేదు. వారిలోనొకడు గాంధిజీతో నిట్లుచెప్పెను.
 “మీము మాపుట్టెలచు స్వర్గాయకు స్వాధీనముచేసితిమి కాని
 మాగౌరవము నట్లుచేయలేదు.” “అట్లయినచో మీగౌరవ
 మీ భద్రముగా నున్నదని మీరు దృఢనిశ్చయములై యుండ
 కచ్చును. కాని యితకంటె గొప్పపరీక్ష యొకను రానైయు
 న్నది. మీరీతుదియగ్నిపరీక్షలో నుత్తీర్ణులగుచునేని మీకు
 విజయము నిశ్చయము. కాని నేను మీ మొక్కటి యడుగదల
 చితిని? వల్లభాయీని అతనితోకూడ నితరులను తీసికొనిపో
 యెదరనుకొనుడు. అప్పుడు మీరు లొంగిపోకుండ నుండె
 దరా?” అని మహాత్ముడు వారి నడిగెను. “అట్టిభయమేమి
 యులేదు. వల్లభాయీసాహేబు ఉత్సరిగ్రహములను వజ్రసంక
 ల్పులనుగా తయారుచేయుటకు కావలసినదంతయు నిదినరకే
 చేసెను. ఆకాశమే విరిగిమీదపడిననుసరే మేము చేసినబాస
 ను జవదాటకుండుటయొక్కటే మేము చేయవలసినపని యని
 మే మెరుంగుచుము” అని వారిలో నొకడు తటాలునలేచి గం
 భీరముగా పలికెను. గాంధిజీ యపరిమితానందమునొందెను.
 కొన్నిగ్రామములను చూడవలసినదని యతనినొకస్నేహితు
 డు ప్రోత్సహించెను. “వల్లభాయీ నన్నట్లు చేయమని కోరు
 వరకును నేను చేయజాలను” అనియతడు బదులుచెప్పెను.

వల్లభాయీకోరినమీదట గాంధీజీ సార్భాను, రాయం
 ములనుచూచి పరిసరగ్రామములనుండివచ్చిన వందలకొ
 వ్యవసాయదారులను కలుసుకొనెను. తిరుగబాటుదారు
 తిరుగబాటుచేసిన వ్యవసాయదారులు అని సముద్రములు
 టి ఖండాంతరములలో నెవరిఖ్యాతి విస్తరించెనో యట్టి ని
 డంబర, నిరపరాధులైన గ్రామవాసులు, సిల్లాకొండలమీ
 దనుండియు, వైటుహాలుభవనములనుండియు ఘోరకారములనా
 చేయుచుండువారిలో నింతచలనము కలుగచేసినసంగతి నేవి
 యు నెరుగని గ్రామవాసులందరు నచ్చటనుండిరి. రాయం
 జరిగిన సమావేశము కనేక వేలనుండి వచ్చిరి. అనేకగ్రామము
 లనుండివచ్చిన పురుషులు నడియెడలో నిలువబడిరి. నూలు
 తీయుప్రదర్శనము, వందలకొలదిస్త్రీలు, గాంధీజీపాదముల
 కడ కానుకలను సమర్పించుచుండు నారీప్రవాహము-ఆహా!
 ఆదృశ్యమంతయు కన్నులవైభవము గానుండెను. అతడు ముక్త
 సరిగా కొద్దిమాటలను మాత్రమే యిట్లుచెప్పెను. “సర్దారు
 యొక్క యాజ్ఞ స్పష్టముగనే యుండుటచే నేను మాట్లాడజా
 లను. అతడిచ్చటనుండి నన్ను మాట్లాడమనినచో నేనట్లే
 మాట్లాడియుండెడివాడను. నేను నేను మీ ధైర్యపాపముల
 కును, మీసంఘీభావముకును మీ మృగభవించుటతప్ప మరే
 మియుచేయజాలను. నూలుతీయుప్రదర్శనమును చూచుటకు
 నేనెంతయు సంతసించుచున్నాను. కాని నేను చర్కాను గురిం

ఓడ మాట్లాడజాలను. మనము మన సద్గూరుగా నిర్ణయిం
 పనిన వానియాజ్ఞలనుకాని పురమాయంపులనుకాని శిర
 పహించి చేయుట మనకొక సూత్రప్రాయముగా నుండవలె
 నేను నల్లభాయికి జ్యేష్ఠసోదరుడనని యొప్పుకొందును.
 ని ప్రజాజీవితములో నన్న, తండ్రి యచువివక్షత లేకుండ
 నమెవరికిని పనిచేయదలచుకొంటిమో వానియాజ్ఞలను
 రసావహింపనలెను. ఇదియొకకొత్త చట్టముకాదు. ప్రాచీన
 గాలములో కూడనిది చట్టముగనే యుండెను. శిక్షణయందు
 యీ తత్వమే శ్రీకృష్ణభగవానునంతటిమహాపురుషుడు
 అర్జునుని రథసాధిగా నుండుటకును యుద్ధిష్ఠిరుని రాజ
 సూయయాగములో నీచాతినీచుని పేవచేయుటకును కార
 ణమయ్యెను. కనుక నేను మిమ్ముభినందించుటకంటె మరే
 మియు చేయజాలను. నల్లభాయి మిమ్ము భారతదేశమం
 తటను కీర్తివంతులనుచేసెను. కాని ప్రపంచమంతటను
 మీకీర్తిని విస్తరింపచేసినది ప్రభుత్వమునా రే! భవిష్యత్తులో
 మీరింకను ఘనకార్యములను సాధింతురుగాక !”

బార్దోలీ విజయము.

ముప్పదియవయధ్యాయము.

“సత్యాగ్రహవిజయము.”

“రాజనీతికోవిదులను మోసముచేయునట్టి కళను నభ్యసించితిని. నేను సత్యమునే పలికెదను.” “కావున.”

గాంధిజీ ప్రశాంతముగా బార్దోలీలో స్థిరపడుటతోడనే శ్రీయుత వల్లభాయిని పూనా రావలసినదని రావుసాహెబుదాదుభాయిదేశాయి గుజరాతుసభ్యులతరపున తంత్రి ద్వారా యాహ్వానము నంపెను. ప్రభుత్వసభ్యులలో స్త్రీయరుసభ్యుడగు సర్ చునీలాల్ మెహతాయొక్క ప్రోద్బలముచే కాకపోయిన నంగీకారముతోనైనను యిది పంపబడెను. ఏలనన యీ టెలిగ్రాములోనే యుతనిని. సర్ చునీలాల్ గారి యతిధిగా నుండవలసినదని కోరిరి. గుజరాతుసభ్యులను సంతోషపెట్టవలె ననునూహతో నతడు దీనికంగీకరించి అగష్టు మూడవతేదీని పూనా చేరెను.

మూడునాల్గుతేదీలలో వల్లభాయి సర్ చునీలాలు గార్ల మధ్యజరిగిన విషయములన్నిటిని బయలుపెట్టుట సాధ్యము కానేరదు. ఒకవేళ సాధ్యమైనను యుచితము గానేరదు. కానిదీనితో సంబంధమున్న వారికందరకున్యాయముగానుండుట.

ను కేవలయధార్థములను చెప్పకతప్పదు. ప్రభుత్వము
 తమయంత్యసందేశమును సూరతుసభ్యులకు పంపినను
 రకది శ్రీయుతవల్లభాయినగ్గరకే వెళ్ళవలెనని వారు
 హించిరి. సూరతుసభ్యులు, వారితో పనిచేయుచున్న
 తరసభ్యులవలెనే, చిట్టచివరకు నెట్టివాగ్దానమును గాని
 శ్రీయుతవల్లభాయితరపున నెట్టియొప్పుదలను గాని నిచ్చుటకు
 రాకరించిరి. సర్ చునీలాలుగాంసభలో నిష్టాగోష్ఠిచ
 లు జరుగుచుండగా సూరతుసభ్యులు రాజీ కెంత యాతు
 తను చూపుచుండినో ప్రభుత్వమువారును అంతయాదుర్దా
 సినే యున్నట్లు ద్యోతకమయ్యెను. కాని ప్రభుత్వగొప్పను
 కాపాడునట్టి పథానము దొరకక ప్రతివాడును తబ్బిబ్బలాడు
 చుండెను. ఒకనిర్గంధమైనచిత్తు తయారు చేయబడెను. కాని
 యది సర్ చునీలాలుగారికి నచ్చలేదు. అతడు యితరప్రభుత్వ
 సభ్యులతో చర్చించుచు చివరకు సాయంత్రమగుసరికి సూర
 తుసభ్యులు రెవిన్యూసభ్యునకు పంపించవలసిన యొకచిత్తు
 యుత్తరమును తయారుచేసెను. “గవర్నరుగారు జూలై 23
 వ తేదీని శాసనసభను ప్రారంభించుచు సూచించినషరతులు
 నెరవేర్చబడునని ప్రభుత్వమువారికి తెలియజేయుటకు మా
 కెంతయు సంతోషముగానున్నది.”

ఇది వినుటతోడనే శ్రీయుతవల్లభాయీ “విచారణ
 కంగీకరింపకపూర్వమే షరతులను నెరవేర్చవలసియున్నపుడు

శాసనసభ్యులు తాము షరతులను నెరవేర్చినమను నములో సంతకములుచేయుట కర్థమేమి? షరతులను నెర్చగలవారెవరైనను నున్నచో వాటిని మేమే నెరవేర్చము. విచారణజరిపించెదమని ప్రకటించువరకును పాతపనులను కూడ చెల్లించుటకు వలనుపడదని యిదివరకే మేము చెప్పియుంటిమి.” అని యాశ్చర్యముతో పలికెను. “దానితమి కెట్టిసంబంధమును లేదు. శాసనసభ్యు లీవిధముగా చెయుట కంగీకరించినచో నీషరతులు యెప్పుడు, యెట్లు, ఎవరిచేత నెరవేర్చబడు ననువిషయమై మీరుయోచింపనక్కరలేదు. విచారణజరుపబడునని ప్రకటించినతరువాతనే మీరపాతపన్నులను చెల్లింపవచ్చును” అని సర్ చునీలాలుగారచల్లగా నూదిరి.

విజయముగా నీచతురంగపుటెత్తు మాబుద్ధికి మించినదని చెప్పకతప్పదు. ఈసంధిగ్ధసమయములో సర్దారుతోకూడనున్న శ్రీయుతులు మున్నీశివదాసనీగారలు వేరువేరుచిత్తుపత్రములను తయారుచేసిరి. కాని యవి సర్ చునీలాలుగారికి రుచింపలేదు. ఆయన ప్రభుత్వమువారి చిత్తుయు త్తరమునే సమర్థించెను. శ్రీయుతమున్నీగారు మరల త్రాడుతెగునేమోయనుభయముచే నితరషరతులనుగురించి చర్చింప నారంభించెను. దీనిఫలితముగా రాత్రి చాలకాల మగుసరికి యితరషరతులనుగురించి యనగా భూములనిచ్చివేయుట, ఖయిదీలను

పెట్టుట, తలాతీలకు వారియుద్యోగముల నిచ్చివేయుట-
 గురించి యొడబడిక కుదిరెను. ఇతరవిషయములన్ని
 కుదిరినచో నష్టపరిహారముసంగతిని విడిచివేయవచ్చు
 శ్రీయుత వల్లభాయి చెప్పెను. కాని చిత్తుయు తరమే,
 ఖ్యవిషయము. శ్రీయుత మున్నీ రాత్రి చాలప్రాగ్నాహ్
 నతరువాత నేదోయొకమతలబు కుదరవచ్చు ననువాశ
 వెడలిపోయెను. నేనును స్వామిఆనందుయును శ్రీయుత
 వల్లభాయితో నీసందిగ్ధసమయమున నుంటిమి. సర్చునీలా
 లు, మానలెనే యొడబడిక కుదురుట యసంభవమని య
 పకొని రాయబారములు విఫలములు కాకతప్పదని భగ్న
 మనోరథుడై వెడలిపోయెను. రాయబారము లెందులకు.
 భగ్నములమ్యెనో విశదము చేయుచు గవర్నరు కొకలేఖను
 వాయుటకు చిత్తు తయారుచేయుచు బట్లన తెల్లవారువరకు
 మేము చర్చించుచుంటిమి. చివరకొకదానిని తయారుచేసి
 నేలపై కొరిగితిమి. రెండుగంటలలో నేను సర్చునీలాలుగారి
 యుత్తరమునుగురించి యోచించుచు తిరిగిలేచితిని. నేను
 శ్రీయుతవల్లభాయిని లేపి “ఇంతకును యిది యెంతమాత్ర
 మును హానికరముకానట్టి, అర్థములేని యుత్తరము. మన
 మెట్టివాగ్దానము చేయుటలేదు. సూరతుసభ్యులుకూడ నేమి
 యు చేయుటలేదు. ప్రభుత్వమువా రిట్టి యర్థరహితమైన లే
 ఖను కోరుచో మన మీదేవశుని కీతెలకపిడిముక్క పార
 వేయవచ్చును” అని యంటిని. ?

“కాని యిది సత్యమును కూనీ చేయుటవంటిది”
శ్రీయుతవల్లభాయి యనెను.

“దీనిని నే నంగీకరించుచున్నాను. కాని ఇట్లు చే
చున్నది ప్రభుత్వముకాని మనముకాదు.” అని నే నంటిని

“కాని మనకుమాత్రమిందులో భాగములేదా?”

“లేదు. మనము ప్రభుత్వమువారితో స్పష్టము
గా తేమిచేయుచున్నారో తెలియచేసితిమేని మన కేమియ
భాగముండదు” అని నేను చెప్పితిని.

“అయితే ప్రభుత్వమువారు సత్యమును కూనీ చేయుచు
న్నారని మీరు సర్చునీలాలుతో చెప్పుటకు సిద్ధముగ
నున్నారా?”

“తప్పకుండా నే నిప్పుడే చెప్పెదను.”

“కాని నా కీనాటకము అర్థముకాకున్నది. వార
యధార్థముల నేల సరిగా నెదుర్కొనరు? దీనినిగురించి బాపు
యేమచునని మీ రనుకొనెదరు? స్వామీ! మీ రేమనెదరు?”
అని శ్రీయుతవల్లభాయి యడిగెను.

సర్దారుయెడల నా కానాడుకలిగినంతశౌరవము మరె
న్నడును కలిగియుండలేదు. అతడు ‘బాపు’ యభిప్రాయ
మెట్లుండునో తెలిసికొనవలెనని యంతయాదుర్దా పడుచుండె
నో వినయవిధేయులమైన నావంటియు, స్వామివంటియు య
నుచరుల యభిప్రాయములను తెలిసికొనుటకును నంతగూ
దుర్దా పడుచుండెను.

మనము సత్యమును కూనీ చేయుటలేదు. లేక గురువు సద్ధాంతములను భంగపరచుటలేదని యీవిధముగా సత్యగ్రహణము కుదిరినతరువాత “సూరతుసభ్యు లీయర్థమైనయొడంబడికపై సంతకము చేయుదురా?” అని గెను.

“వారుకూడ నీనాటకమును గ్రహించియే యుండవలసి నేను చెప్పగలను. కాని సంతకము చేయుటకు వారి కైయభ్యంతరము నుండదని సర్ చునీలాలుగారికి గట్టినమ్మకమున్నట్లు కాన్పించుచున్నది.” అని నేను చెప్పితిని.

“సరే! వారు సంతకము చేసేయెడల నాకెట్టియభ్యంతరమును లేదు. కాని మన యధార్థస్థితిని మరియొకసారి మనము సర్ చునీలాలుగారికి తెలియచేయుచు ప్రభుత్వము వారు సత్యమును కూనీ చేయుచున్నారని స్పష్టముగా చెప్పవలెను.” అని సర్దారు చెప్పెను. నేను సర్ చునీలాలువద్దకు వెళ్ళి సమస్తమును పూసగుచ్చినట్లు చెప్పితిని. “మీరు మీస్థితినిగురించి స్పష్టముచేయుట చాల బాగుగనే యున్నది. నేను ప్రభుత్వమునకు సమస్తమును తెలియపరచెదను.” అని యతడు చెప్పెను. మే మిట్లు చర్చించుచుండగా శ్రీయ్యత వల్లభాయి తిరిగిచూచి మరల సత్యమును కూనీ చేయునోషయమును తలపెట్టి యితకును ప్రభుత్వమువారు పైనుదహరింపబడిన యుత్తరముద్వారా తెలియచేయబడిన ‘సమాచార

మును' అంగీకరింపకపోవచ్చునని చెప్పెను. ఈ చిత్తు
మువారియామోదమును బడయుట కతిమంచిగన
చెడ్డదిగనో యుండెను. కాని సర్ చునీలాలుగారికి
మెట్టి సందేహమును కలుగదాయెను ! ప్రభుత్వముల :
తుల నెరుంగ నేరికిని శక్యము కాదుగదా ! సూరతుసభ
సంతకముచేయుట కంగీకరించుచో తనకెట్టి యధ్యంతరః
లేదని శ్రీయుత వల్లభాయి చెప్పినతక్షణమే యొడం
పూర్తియైపోయెను. సర్ చునీలాలుమహతాపట్ల న్నా
ముగా నుండవలెనన్న ప్రభుత్వచిత్తము నతడు మనయఁ
కంటె బాగుగా నెరుగుననియు, నిట్టి సంధిగ్ధసమయము
నతనిదేశభక్తియే యధికారతత్వమును మ్రింగివేసెనని
చెప్పకతప్పదు. అతడు తనదేశమునకు సేవ చేయుచున్నసం
యెరుంగును. తా నేప్రభుత్వము కొకసభ్యుడుగానుండఁ
యట్టి ప్రభుత్వము యధార్థమైనగొప్పను కోల్పోయి దా
ఛాయనుమాత్రమే యనుసరించుచున్నట్లు చివరకు కనుగొ
గల రనుసంగతి నతడు పాటించుచున్నట్లు కాన్పించదు.

కాని ప్రభుత్వమువారు కేవలము మోరలతో తృప్తి
పడుచున్నను శ్రీయుత వల్లభాయి ముజెలతోగాని తృప్తి
పడదాయెను ! అతనికి కావలసినదంతయు పూర్తియైన స్వతః
త్రిమైన, న్యాయసంబంధమైన విచారణయు, ప్రజలను తమ
పూర్వస్థితికి తిరిగి తెచ్చుటయు- ఇచ్చటకూడ తమ ప్రతిష్ఠ చె

కకుండ నున్నచో ప్రభుత్వమునకిది పూర్తిగా నంగీ
కనే యుండెను. సభ్యులు పైనుదహరింపబడిన చమ
పు టు త్తరము పంపుటతోడనే శ్రీయుత వల్లభాయి
మాటలతో నొక్కయక్షరమైనను పొల్లుపోకుండ
పబడిన- ఒక వ్యాకరణదోషముమాత్రము దొల్లం
ను- విచారణను (నిర్బంధచర్యలను గురించిన షరతు
యబడెను) ప్రకటించుటకును, సభ్యులు రెవినూసభ్యు
లొంఁచనముగా నొక యుత్తరమును వ్రాసినమీదట
తీలకు తిరిగి యుద్యోగముల నిచ్చుటకు, భూములను
యిచ్చివేయుటకు, ఖయిదీలను విడిచిపెట్టుటకు యీవి
ధంగా వ్యవహారము పరిష్కరింపబడెను. శిక్షలనన్నిటిని
చేయుట, వాలిడ్ సారాదుకాణదారుకు నష్టపరిహారము
ప్రకౌనట యనుషరతును యుత్తరముతో జేర్చలేదు. అధి
కులే దీనిపషయమై యాజ్ఞల నమలు జరుపుదురు కనుక
ని వక్కాణింప నవసరము లేకపోయెను. శ్రీయుత వల్ల
భాయి కిక కావలసినదేమియున్నది? అతనికి కావలసినది పూ
ము కాని డొలకకాదు. దాని నతడు పూర్తిగాను సమగ్రము
గాను సాధింపగలిగెను.

తక్కిన కథయంతయు గుట్టపుదాడువలె పరుగెత్తెను.
పూరతుసభ్యులు ఉత్తరముపై సంతకముచేసిరి. వీరుగాక
మరి ముగ్గురునలుగురుకూడ-కారణమేమియో మనము చెప్ప

జాలము - సంతకము చేసిరి. సర్ చునీలాలుగారి ప్రోత్సాహమునైని రావబహదరు భీమభాయిసాయికు, శ్రీయుత మరికొంతమందియు అమ్మివేయబడిన భూములను తిరిగి లుయజమానుల కిచ్చివేయుటకు కలెక్టరుగారికి తోడ్పడుగాను సూరతు వెళ్ళిరి. ఈ భూములను కొన్న వారతిముగాను, విసిరి వేసిన ట్లచ్చటచ్చటను యుడిరి. కాని నందరను వేటాడి పట్టుకొనవలసి వచ్చెను ఏలననగా నీ వహారమంతయు దుర్దినమైన ఆగష్టు ఆరవ తేదీ గతించుచు లనే జరుగవలెనుగదా ! అమ్మివేయబడిన భూము లిక నెడును వాఫసుచేయబడవని విసుగులేకుండ పాటలు పాడుచుండిన పాతకలెక్టరయిన హార్టషారన్ దొరవారి నాసనుయకు మెల్లగా మరియొక జిల్లాకు సాయముపట్టిరి. కొత్తకలెక్టరయిన గ్యా రెటుగారు భూములను కొన్నవారిని తిరిగి ఇచ్చివేయుటకొప్పించెను. పాపము ! వారికి కలెక్టరుగారు కమీషనరుగారును ననేక నిరర్థకవాగ్దానములను చేసిరి. కనక నప్పనముగా వారు వేసికొనిన యాయక్రమలాభములనవారిచే కక్కించుట కష్టమైనపనియే యగును ! కలెక్టరుగారు యీస్నేహితుల నెంత చాకచక్యముగా నడిపించెనో చిత్రముగా వర్ణించుచు మున్నీగా రొకయుత్తరముతో వ్రాసిరి. రెవరైనా సభ్యులను పుత్తరమును పంపినదినముననే సత్యాగ్రహముల సూచించిన షరతులతోనే తూచా తప్పకుండ విచారణ ప్రక

డెను. శాసనసభ్యులు తిరిగి యిచ్చివేయవలసినషర
 గురించి రెనిన్యూసభ్యునకు వ్రాయుటతోడనే ప్రభు
 వారు భూములనన్నిటిని తిరిగి యిచ్చివేయుటకు, ఖయి
 నందరను విడిచివేయుటకు, సరియైన దరఖాస్తులను ప పి
 డట తలాశీలందరకు తిరిగి యుద్యోగము లిచ్చుటకు
 ల నిచ్చెదమని ప్రకటించిరి. శ్రీయుత వల్లభాయి కిక్
 తమువారు చేసినదాని కామోదమును వెల్లడించుట
 మరి చేయవలసినదేమియు లేకుండెను. అతడు దీనితో
 బంధమున్నవారి నందరను ప్రభుత్వమునుసహా బహిరంగ
 గా నభివందించుచు వ్యవసాయవాసుల కిట్టి యుత్తరువుల
 చెప్పెను. “మన మిప్పుడు పాతపన్నులను చెల్లింపవలెను.
 హిచ్చింపబడినపన్ను కాదు! పాతపన్నులను చెల్లించుటకు
 మారు సంసిద్ధు లగుమరని నే నాశించుచున్నాను.” ఖయిదీ
 లను విడిచి పెట్టెదరను నూహతో నత డిట్లు వ్రాసెను.
 కాని వారిని విడిచిపెట్టుదు రని ప్రకటించుకపోవుట యతని
 కాశ్చర్యమును కలిగించెను. శ్రీయుత వల్లభాయికిని, సత్యా
 గ్రహులకును యీ యొకంబడిక యుగీకారముగ నున్నదీ
 లేనిదీ ప్రభుత్వముచారికి సందేహముగనుండుటయే దీనికి
 కారణము. కనుక వా రీవిషయమును కనుగొనుటకు కలెక్ట
 రును పంపిరి. శ్రీయుత వల్లభాయి తన యామోదము నిదివ
 రకే యొక గుజరాతుబుల్లెటినుద్వారా తెలియపరచితినని

చెప్పటతోడనే కలెక్టరు ప్రభుత్వమువారికి తమపొర
దిద్దుకొనవలసినదని తంతి పంపెను. మరునాడుదయ
ఖయిదీలందరును విడుదలచేయబడిరి. తలాశీలయున్
లవిషయమై శ్రీయుతవల్లభాయి వ్రాసినదరఖాస్తు
కంగీకారముగనే యుండుటచే నతడు వెంటనే య
పంపించెను. ఈపని జరుగుటతోడనే ప్రజలిక తమని
వేర్చవలసియుండెను. వెంటనే వారు తమపాతపన్ను
వేయ నారంభించిరి. నెలరోజులలో రెఁదనూబాకీయ
పూర్తిగా చెల్లించివేయబడెను.

త మొక్క తృటికాలములో నలిపి వేయగల శక్తి
శాంతియుతులు, సత్యము, ఓరిమిత్ర బాధ ననుభ
మాత్రమే యాయుధములుగాగలిగిన కృషీవలులునగు
గావింపబడినసమర మీవిధముగా సమాప్తముచేందె
ర్దొలీవ్యవసాయదారులు సత్యమును, దౌర్జన్యరాహిత్యమును
జయించుట నేరికిని శక్యము కాదని ప్రపంచముకంత!
టింపగలిగిరి. బార్దొలీయొడంబడిక సత్యముయొక్క
దౌర్జన్యరాహిత్యముయొక్కయు విజయమే యనుటకు
మేమియులేదు. ఇది సర్దారుయొక్క తృతీయవిజ
యతడు స్వరాజ్యప్రస్థానములో పాతిన మూడవమైల
నాగపురవిజయ మొకసాంకేతికహక్కును స్థాపించు
బోర్సదువిజయము తీవ్రమైనసమరము నతిస్వల్పకాలము

యికస్థానికకష్టమునుమాత్రమే తొలగింపగలిగెను. ఈ
 ముముకంబు గొప్పది, సంపూర్ణమైనది మరియుకటి యుండ
 కపోయినను యిది నిమిషములమీద సమాప్తమగుటచే
 బ్రాహ్మీయుద్యమమువలె ప్రజల నాకర్షింపజాలకపోయెను.
 బ్రాహ్మీయుద్యమము భారతజాతియొక్క దృష్టినేగాక సా
 మ్రాజ్యమంతటిదృష్టిని యాకర్షింపగలిగెను. అది ప్రజలకోరిక
 లనున్న న్యాయమును, మితమును చాటుచు జాతియొక్క
 అభిమానమును చూరగొనెను. బ్రాహ్మీయుద్యమము భార
 తదేశములో నీతివినయవీధేయతలుగల తాలూకాచే సాగింప
 బడెను. ఇది యెవరిప్రవృత్తినను దేవతలుకూడ శంకింపరాదని
 యంతవరకు తలంపబడెనో యట్టిరెవినూ్యాశాఖకు శృంగభంగ
 మును కలిగించెను. ఇది యుద్యమము నణచివేసెద మని
 కంకణము కట్టికొనిన యొక బ్రహ్మాండమైన ప్రభు
 త్వమును వారు శపథముచేసిన పదిహేనురోజులలోనే
 తొలగిపోవునట్లు చేయగలిగెను. ఈ యుద్యమనాయ
 కుడు వ్యక్తిప్రతిష్ట యనుభావము నంతను పారద్రోలె
 ను. ఈ రాష్ట్రములోని గవర్నరు వైటుహోలు బూరా
 ను కొంతకాల మూదినను శాంతిని చేకూర్చుటకు తాను
 స్వయముగా చేయగలిగినదంతయు చేసెను. శాంతిని చేకూ
 ర్చుటకొరకే యతడు కొంతడాబు చేయుట కంగీకరించెను.
 కనుకనే గాంధీజీ, వల్లభాయిగారలు యొడంబడిక కుదిరిన త

రువాత వారమురోజు లీయుద్యమములో గెలుపొం
నెంతయభినందించవలెనో గవర్నరును కూడ సంతగా
దించుట తమ ధర్మమని తమ యుపన్యాసములలో బోధి
గిరి. ఇట్టియుద్యమ మన్నివిధముల ససమానమైనదని
తప్పదు.

శ్రీమద్రామాయణము
విశాలం

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనావర్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA123B167
పుస్తకం పేరు	బార్డోరీవిజయము
తారీఖు	29/10/24
మొదలు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	375
విద్య సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	10, 11
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	U.S. Naidu
పేజీలు విడదీసినది	1/10/24
స్కాన్ చేసినది	Heena
పరీక్ష చేసినది	KASIMBI
పేజీలు పరిశీలించినది	
లైబ్రరీకి చేసినది	
స్టాకింగు చేసినది	
పరిస్థితి	Good